

Brusel 23. listopadu 2016
(OR. en)

14775/16

**Interinstitucionální spis:
2016/0360 (COD)**

EF 351
ECOFIN 1096
CCG 12

NÁVRH

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	23. listopadu 2016
Příjemce:	Jepppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2016) 850 final
Předmět:	Návrh MAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zveřejňování informací, a kterým se mění nařízení (EU) č. 648/2012

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2016) 850 final.

Příloha: COM(2016) 850 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 23.11.2016
COM(2016) 850 final

2016/0360 (COD)

Návrh

MAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zveřejňování informací, a kterým se mění nařízení (EU) č. 648/2012

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2016) 377 final}

{SWD(2016) 378 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• **Odůvodnění a cíle návrhu**

Navrhovaná změna nařízení (EU) č. 575/2013 (nařízení o kapitálových požadavcích neboli CRR) je součástí legislativního balíčku, který rovněž zahrnuje změny směrnice 2013/36/EU (směrnice o kapitálových požadavcích neboli CRD), směrnice 2014/59/EU (směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank neboli BRRD) a nařízení (EU) č. 806/2014 (nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí neboli SRMR).

V minulých letech uskutečnila Evropská unie zásadní reformu regulačního rámce finančních služeb, aby zvýšila odolnost institucí (tj. úvěrových institucí nebo investičních podniků) působících ve finančním sektoru EU, do značné míry na základě globálních standardů dohodnutých s mezinárodními partnery EU. Balíček reformy zahrnoval zejména nařízení (EU) č. 575/2013¹ (nařízení o kapitálových požadavcích neboli CRR) a směrnici 2013/36/EU² o obezřetnostních požadavcích a dohledu nad úvěrovými institucemi (směrnice o kapitálových požadavcích neboli CRD), směrnici 2014/59/EU³ o ozdravných postupech a řešení krize úvěrových institucí (směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank neboli BRRD) a nařízení (EU) č. 806/2014⁴ o jednotném mechanismu pro řešení krizí (SRM).

Tato opatření byla přijata v reakci na finanční krizi, která se rozvinula v letech 2007–2008, a odráží mezinárodně dohodnuté standardy. Reformy sice zvýšily stabilitu finančního systému a jeho odolnost vůči různým druhům možných budoucích otřesů a krizí, všechny známé problémy však dosud plně neřeší. Současné návrhy proto mají za cíl dokončit reformu vyřešením zbývajících slabých míst a realizací některých dosud nerealizovaných prvků reformy, které jsou podstatné pro zajištění odolnosti institucí, ale v konečné podobě je globální tvůrci standardů (tj. Basilejský výbor pro bankovní dohled (BCBS) a Rada pro finanční stabilitu (FSB)) zformulovali teprve nedávno:

- **závazný pákový poměr, který zabrání institucím v nadměrném zvyšování páky, například za účelem kompenzování nízké ziskovosti,**

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 321, 26.6.2013, s. 6).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010.

- závazný ukazatel čistého stabilního financování (NSFR), který bude vycházet ze zdokonalených profilů financování úvěrových institucí a stanoví harmonizovaný standard určující, kolik stabilních, dlouhodobých zdrojů financování instituce potřebuje, aby překonala období nepříznivých tržních a finančních podmínek,
- větší citlivost kapitálových požadavků na riziko u institucí, které ve významné míře obchodují s cennými papíry a deriváty, což zamezí přílišnému nesouladu těchto požadavků, který nevyplývá z rizikových profilů institucí,
- a v neposlední řadě nové standardy celkové kapacity absorbovat ztráty (TLAC) pro globální systémově významné instituce (G-SVI), které budou od těchto institucí požadovat větší schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, vyřeší propojení na globálních finančních trzích a dále posílí schopnost EU řešit selhání G-SVI za současné minimalizace rizik pro daňové poplatníky.

Komise ve svém sdělení ze dne 24. listopadu 2015⁵ uznala potřebu dalšího snižování rizik a zavázala se předložit legislativní návrh, který by vycházel z výše uvedených mezinárodních dohod. Tato opatření ke snižování rizik nejenže dále posílí odolnost evropského bankovního systému a důvěru trhu v něj, ale také poskytnou základnu pro další pokrok při realizaci bankovní unie. Potřebu dalších konkrétních legislativních kroků ke snížení rizika ve finančním sektoru uznala i Rada ECOFIN ve svých závěrech ze 17. června 2016⁶. Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. března 2016 o bankovní unii – výroční zpráva za rok 2015 také poukazuje na některé oblasti stávajícího regulačního rámce, kterými by bylo vhodné se ještě zabývat.

Současně musela Komise vzít v úvahu stávající regulační rámec a nový vývoj v regulační oblasti na mezinárodní úrovni a reagovat na výzvy stojící před ekonomikou EU, zejména na nutnost podpory růstu a pracovních míst v době s nejistou ekonomickou perspektivou. Za účelem posílení ekonomiky Unie byly zahájeny různé významné politické iniciativy, jako je investiční plán pro Evropu (EFSI) a unie kapitálových trhů. Schopnost institucí financovat ekonomiku je třeba posílit, aniž by byla oslabena stabilita regulačního rámce. Aby byla zajištěna bezproblémová součinnost nedávných reforem finančního sektoru mezi sebou navzájem a s novými politickými iniciativami i nedávnými širšími reformami ve finančním sektoru, provedla Komise na základě výzvy ke sdělení skutečností důkladné celostní posouzení stávajícího rámce finančních služeb (včetně CRR, CRD, BRRD a SRMR). Nadcházející přezkum globálních standardů byl rovněž posouzen z hlediska širších hospodářských dopadů.

Změny předpisů založené na mezinárodním vývoji představují věrné provedení mezinárodních standardů do právních předpisů Unie, s výjimkou cílených úprav, které mají odrážet specifika EU a širší politické úvahy. Například převládající závislost malých a středních podniků EU nebo infrastrukturních projektů na bankovním financování vyžaduje

⁵ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropské centrální bance, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Dokončení bankovní unie“ ze dne 24. listopadu 2015, COM(2015) 587 final.

⁶ Závěry Rady o plánu na dokončení bankovní unie ze dne 17. června 2016.

konkrétní regulační úpravy, které zajistí, aby instituce byly nadále schopné je financovat, neboť tvoří páteř jednotného trhu. Je nutné zajistit bezproblémovou součinnost se stávajícími požadavky, jako jsou požadavky na centrální clearing a zajištění derivátových expozic, či postupný přechod k některým novým požadavkům. Tyto úpravy, omezené co do oblastí působnosti nebo času, proto nenarušují celkovou přiměřenost návrhů, které jsou v souladu se základní mírou ambice mezinárodních standardů.

Na základě výzvy ke sdělení skutečností navíc tyto návrhy mají za cíl zlepšení stávajících pravidel. Analýza provedená Komisí ukázala, že současný rámec lze uplatnit proporcionálněji, zejména zohledněním situace menších a méně složitých institucí, u kterých se zdá, že některé nové požadavky na zveřejňování informací a podávání zpráv a požadavky související se složitým obchodním portfoliem nejsou odůvodněny potřebou obezřetnosti. Dále Komise zvažila riziko spojené s úvěry malým a středním podnikům a na financování infrastrukturních projektů a shledala, že u některých těchto úvěrů by bylo oprávněné klást nižší požadavky na kapitál, než jak tomu je doposud. V souladu s tím předkládané návrhy tyto požadavky upraví alepší proporcionálnost obezřetnostního rámce pro instituce. Tím se posílí schopnost institucí financovat ekonomiku, aniž by byla oslabena stabilita regulačního rámce.

Dále Komise v úzké spolupráci s expertní skupinou pro bankovníctví, platební styk a pojištění posoudila uplatnění stávajících možností volby a práva rozhodnout dle vlastního uvážení stanovených v CRD a CRR. Na základě této analýzy je záměrem tohoto návrhu vyloučit některé možnosti volby a práva rozhodnout dle vlastního uvážení v souvislosti s ustanoveními o pákovém poměru, velkých expozicích a kapitálu. Navrhuje se ukončit možnost vytvářet nové, státem zaručené odložené daňové pohledávky nepodmíněné budoucí ziskovostí, které by byly vyňaty z odečtů od výše regulatorního kapitálu.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Některé prvky návrhů na úpravy CRD a CRR jsou výsledkem revizí původních předpisů, zatímco nutnost jiných úprav finančního regulačního rámce vyplynula z následného vývoje, jako je například přijetí BRRD, zavedení jednotného mechanismu dohledu a práce prováděná Evropským orgánem pro bankovníctví (EBA) a na mezinárodní úrovni.

Návrh zavádí změny existujících právních předpisů, které mají zajistit plný soulad se stávajícími politickými ustanoveními v oblasti obezřetnostních požadavků na instituce, dohledu nad nimi a rámce ozdravných postupů a řešení krizí.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Čtyři roky poté, co se hlavy evropských států a předsedové vlád dohodli na vytvoření bankovní unie, jsou již dva pilíře této bankovní unie – jednotný dohled a řešení krizí – vytvořeny a spočívají na pevných základech jednotného souboru pravidel pro všechny instituce EU. I když bylo již dosaženo značného pokroku, jsou k dokončení bankovní unie zapotřebí ještě další kroky, včetně vytvoření jednotného systému pojištění vkladů.

Přezkum CRR a CRD je jedním z opatření ke snížení rizika, která jsou nutná pro další posílení odolnosti bankovního sektoru a jsou paralelou k zavádění evropského systému pojištění vkladů (EDIS). Cílem přezkumu je zároveň zajištění trvalého souboru jednotných

pravidel pro všechny instituce EU, ať již jsou členy bankovní unie, či nikoliv. Obecné cíle této iniciativy popsané výše jsou plně v souladu se základními cíli EU podporovat finanční stabilitu, snižovat pravděpodobnost a rozsah financování daňovými poplatníky v případě řešení krize instituce a přispívat k harmonickému a udržitelnému financování hospodářské činnosti, jež vede k vysoké úrovni konkurenceschopnosti a ochrany spotřebitele.

Tyto obecné cíle jsou rovněž v souladu s cíli dalších významných evropských iniciativ, jak bylo popsáno výše.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Navrhované změny vycházejí z týchž právních základů jako legislativní akty, které jsou předmětem změn, tj. článku 114 Smlouvy o fungování EU v případě návrhu nařízení měnícího CRR a čl. 53 odst. 1 Smlouvy o fungování EU v případě návrhu směrnice měnící CRD IV.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Navrhovaná opatření sledují cíle, které jsou již obsaženy v existujících právních předpisech EU, a lze jich proto lépe dosáhnout na úrovni EU než na základě jednotlivých vnitrostátních iniciativ. Vnitrostátní opatření zaměřená například na snížení páky institucí, posílení stability jejich financování a stanovení požadavků na kapitál obchodního portfolia by nebyla při zajišťování finanční stability tak účinná jako pravidla na úrovni EU, vzhledem ke svobodnému usazování institucí a poskytování služeb v jiných členských státech a k výsledné míře přeshraničního poskytování služeb, kapitálových toků a integrace trhů. Opatření na vnitrostátní úrovni by naopak mohla ohrozit hospodářskou soutěž a ovlivnit kapitálové toky. Navíc by přijímání vnitrostátních opatření bylo z právního hlediska obtížné, neboť CRR již upravuje bankovní záležitosti včetně požadavků souvisejících s pákovým efektem (podávání zpráv), likviditou (konkrétně ukazatel krytí likvidity neboli LCR) a obchodním portfoliem.

Proto je za nejlepší možnost považována změna CRR a CRD. Tím bude zajištěna vhodná rovnováha mezi harmonizujícími pravidly a zachováním flexibility jednotlivých států tam, kde je nezbytná, aniž by byl narušen soubor jednotných pravidel. Změny budou dále podporovat jednotné uplatňování obezřetnostních požadavků a sbližování postupů dohledu a zajišťovat rovné podmínky pro bankovní služby na celém jednotném trhu EU. Těchto cílů nemůže být uspokojivě dosaženo pouze na úrovni členských států. To je zvláště důležité v bankovním sektoru, kde na jednotném trhu EU působí mnoho úvěrových institucí. Pro účinný dohled nad úvěrovými institucemi na konsolidovaném základě je zásadní plná spolupráce a důvěra v rámci jednotného mechanismu dohledu a v rámci kolegií orgánů dohledu a příslušných orgánů mimo jednotný mechanismus. Vnitrostátní pravidla by těchto cílů nedosáhla.

• Proporcionalita

Proporcionalita je nedílnou součástí posouzení dopadů připojeného k návrhu. Nejenže byly všechny navrhované možnosti v různých oblastech regulace jednotlivě posouzeny ve vztahu k

cílové proporcionalitě, ale jako samostatný problém byl také prezentován nedostatek proporcionality stávajících pravidel a byly analyzovány konkrétní možnosti s cílem snížit náklady menších institucí na správu a dodržování předpisů (viz oddíly 2.9 a 4.9 posouzení dopadů).

- **Volba nástroje**

Navrhuje se, aby opatření byla zavedena změnou CRR a CRD, a to prostřednictvím nařízení a směrnice. Navrhovaná opatření totiž odkazují na již existující ustanovení zakotvená v těchto právních nástrojích (likvidita, páka, odměňování, proporcionalita) nebo je dále rozvíjejí.

Pokud jde o nový standard o TLAC schválený radou FSB, navrhuje se celý standard včlenit do CRR, protože jen nařízení je schopno zajistit potřebné jednotné uplatňování, podobně jako u stávajících kapitálových požadavků založených na riziku. Formulace požadavků obezřetnosti v podobě změny CRR by zajistila, že tyto požadavky bude možné skutečně přímo uplatnit na G-SVI. To by zabránilo členským státům zavádět odchylné vnitrostátní požadavky v oblasti, kde je žádoucí plná harmonizace, aby nevznikly nerovné podmínky. Bude však nutné doladit stávající právní ustanovení v rámci BRRD, aby byl zajištěn úplný soulad mezi požadavky na TLAC a minimálními požadavky na kapitál a způsobilé závazky (MREL).

Některé navrhované změny CRD, které se týkají proporcionality, by ponechaly členským státům určitý stupeň flexibility tak, aby si v období provádění změn do vnitrostátního práva mohly zachovat odlišná vlastní pravidla. Členské státy by tedy měly možnost pro určité záležitosti zavést přísnější pravidla.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Komise provedla různé iniciativy, aby posoudila, zda stávající obezřetnostní rámec a nadcházející přezkumy globálních standardů představují nejhodnější nástroje pro zajištění cílů obezřetnosti pro instituce EU a také zda budou i nadále poskytovat ekonomice EU potřebné financování.

V červenci 2015 zahájila Komise veřejnou konzultaci o možném dopadu CRR a CRD na bankovní financování ekonomiky EU se zvláštním důrazem na financování malých a středních podniků a infrastruktury a v září 2015 zveřejnila výzvu ke sdělení skutečností⁷ týkající se finančních právních předpisů EU jako celku. Cílem obou iniciativ bylo získat empirické důkazy a konkrétní zpětnou vazbu v oblasti i) pravidel ovlivňujících schopnost vlastního financování ekonomiky a jejího růstu, ii) zbytečné regulační zátěže, iii) vzájemného

⁷ Viz http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/docs/consultation-document_en.pdf a http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/consultation-document_en.pdf. Výzva ke sdělení skutečností měla pokrývat celé spektrum regulace finančních služeb. Posouzení dopadů se věnuje pouze problematice bankovníctví. Další otázky týkající se ostatních segmentů finančních právních předpisů EU budou zpracovány samostatně.

působení, nejednotností a mezer v pravidlech a iv) pravidel způsobujících nechtěné následky. Kromě toho shromáždila Komise názory zúčastněných stran v rámci zvláštních analýz ustanovení upravujících odměňování⁸ a proporcionality pravidel obsažených v CRR a CRD. Byla rovněž zahájena veřejná konzultace v souvislosti se studií zadanou Komisí, jejímž cílem bylo posouzení dopadu CRR na bankovní financování ekonomiky⁹.

Všechny výše zmíněné iniciativy poskytly jasné důkazy o potřebě aktualizovat a doplnit stávající pravidla za účelem i) dalšího snížení rizik v bankovním sektoru a tím snížení závislosti na státní pomoci a penězích daňových poplatníků v případě krize a ii) zlepšení schopnosti institucí směřovat do ekonomiky dostatečné finanční prostředky.

Shrnutí konzultací, přezkumů a zpráv je obsaženo v přílohách 1 a 2 posouzení dopadů.

- **Posouzení dopadů**

Posouzení dopadů¹⁰ bylo projednáno s Výborem pro kontrolu regulace a dne 7. září 2016 bylo zamítnuto. Po tomto zamítnutí bylo posouzení dopadů rozšířeno o i) lepší vysvětlení politických souvislostí návrhu (tj. jeho vztahu k vývoji mezinárodní politiky a politiky EU), ii) podrobnější popis názorů zúčastněných stran a iii) další důkazy o dopadech (z hlediska přínosů i nákladů) různých politických možností, které posouzení dopadů zkoumá. Výbor pro kontrolu regulace pak ke znovu předloženému posouzení dopadů dne 27. září 2016 vydal kladné stanovisko¹¹. Toto posouzení dopadů je připojeno k návrhu. Návrh je s posouzením dopadů nadále v souladu.

Jak ukazuje simulační analýza a makroekonomické modelování v rámci posouzení dopadů, zavádění nových požadavků si vyžádá jisté omezené náklady, zejména v případě nových standardů vyplývajících z rámce Basel, jako jsou zejména pákový poměr a obchodní portfolio. Odhadovaný dlouhodobý dopad na hrubý domácí produkt (HDP) se pohybuje v rozmezí od -0,03 % do -0,06 % a zvýšení nákladů bank na financování se v nejkrajnějším případě odhaduje pod úroveň 3 bazických bodů. Na straně přínosů simulace ukázala, že veřejné zdroje potřebné na podporu bankovního systému v případě finanční krize podobné krizi v letech 2007–2008 by se snížily o 32 % – tedy snížení z 51 miliard EUR na 34 miliard EUR.

- **Účelnost a zjednodušování právních předpisů**

Zachování zjednodušených přístupů k výpočtu požadavků na kapitál by mělo zajistit trvalou proporcionalitu pravidel pro menší instituce. Navíc další opatření na zvýšení proporcionality některých požadavků (týkajících se podávání zpráv, zveřejňování informací a odměňování) by měla u těchto institucí snížit zátěž související se správou a dodržováním předpisů.

⁸ Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě COM(2016) 510 ze dne 28. července 2016 – Posouzení pravidel pro odměňování podle směrnice 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 575/2013.

⁹ Veřejnou konzultaci naleznete na adrese http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/index_en.htm.

¹⁰ Vložit odkaz na posouzení dopadů.

¹¹ Vložit odkaz na stanovisko.

Pokud jde o malé a střední podniky, předpokládá se, že navrhované nové nastavení požadavků na kapitál pro expozice bank vůči malým a středním podnikům bude mít pozitivní dopad na bankovní financování těchto podniků. To by se týkalo především malých a středních podniků, jejichž úvěry přesahují 1,5 milionu EUR, protože pro takovou expozici podle stávajících pravidel neplatí výhody plynoucí z podpůrného koeficientu pro malé a střední podniky.

Další prvky návrhu, zejména ty, jejichž cílem je zvýšit odolnost institucí vůči budoucím krizím, by měly posílit udržitelnost poskytování úvěrů malým a středním podnikům.

Dále se očekává, že opatření ke snížení nákladů institucí na dodržování předpisů, zejména u menších a méně složitých institucí, omezí výpůjční náklady malých a středních podniků.

Z pohledu třetích zemí tento návrh zvýší stabilitu finančních trhů EU, čímž se sníží pravděpodobnost a náklady případného přelévání poruch na celosvětové finanční trhy. Navíc povedou navrhované změny k další harmonizaci regulačního rámce v celé Unii, čímž se významně sníží administrativní náklady institucí ze třetích zemí působících v EU.

Vzhledem k probíhajícímu přezkumu investičních podniků podle CRR a s ohledem na počáteční zprávu orgánu EBA¹² se považuje za rozumné, aby se nově zaváděné požadavky týkaly pouze systémově významných investičních podniků, zatímco ostatní investiční podniky by se až do dokončení probíhajícího přezkumu řídily stávajícími zvyklostmi.

Tento návrh je v souladu s prioritou Komise, již je jednotný digitální trh.

- **Základní práva**

Evropská unie se zavázala k vysoké úrovni ochrany základních práv a je signatářem velkého počtu úmluv o lidských právech. V tomto kontextu se nepředpokládá přímý dopad návrhu na tato práva podle hlavních úmluv OSN o lidských právech, Listiny základních práv Evropské unie, která je nedílnou součástí smluv EU, a Evropské úmluvy o lidských právech.

4. DOPAD NA ROZPOČET

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Unie.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Předpokládá se, že navrhované změny začnou vstupovat v platnost nejdříve v roce 2019. Tyto změny jsou úzce propojeny s ostatními ustanoveními CRR a CRD, která jsou již platná a jsou monitorována od roku 2014.

Výbor BCBS a orgán EBA budou nadále shromažďovat potřebné údaje pro sledování pákového poměru a nových opatření týkajících se likvidity, aby bylo možno v budoucnu

¹² Další podrobnosti viz <https://www.eba.europa.eu/-/eba-issues-recommendations-for-sound-prudential-regime-for-investment-firms>.

vyhodnotit dopad nových politických nástrojů. Pravidelný proces dohledu a hodnocení (SREP) a zátěžové testy také pomohou sledovat dopad nově navrhovaných opatření na dotčené instituce a posoudit přiměřenost poskytované flexibility a proporcionality ve vztahu ke zvláštnostem menších institucí. Kromě toho se budou útvary Komise nadále účastnit jednání pracovních skupin výboru BCBS a společné pracovní skupiny zřízené Evropskou centrální bankou (ECB) a orgánem EBA, které sledují dynamiku kapitálu institucí a jejich likvidity v globálním měřítku a v rámci EU.

Soubor ukazatelů pro sledování vývoje výsledků zavádění preferovaných možností zahrnuje tyto ukazatele:

Pro ukazatel čistého stabilního financování (NSFR):

Ukazatel	NSFR pro instituce EU
Cíl	K datu použitelnosti změn splňuje NSFR na sto procent 99 % institucí, které se účastní monitorování opatření dohody Basel III prováděného orgánem EBA (65 % z první skupiny a 89 % z druhé skupiny úvěrových institucí splňují NSFR ke konci prosince 2015)
Zdroj údajů	Pololetní zprávy o výsledcích monitorování opatření rámce Basel III prováděného orgánem EBA

Pro pákový poměr:

Ukazatel	Pákový poměr pro instituce EU
Cíl	K datu použitelnosti změn má pákový poměr ve výši minimálně tři procent 99 % první a druhé skupiny úvěrových institucí (93,4 % institucí z první skupiny splnilo cíl do června 2015)
Zdroj údajů	Pololetní zprávy o výsledcích monitorování opatření rámce Basel III prováděného orgánem EBA

Pro malé a střední podniky

Ukazatel	Deficit financování malých a středních podniků v EU, tj. rozdíl mezi potřebou externího financování a dostupnými finančními prostředky
Cíl	Dva roky po datu použitelnosti změn méně než 13 % (poslední známý údaj – 13 % ke konci roku 2014)
Zdroj údajů	Dotazníkové šetření o přístupu podniků k finančním prostředkům (SAFE) provedené Evropskou komisí a Evropskou centrální bankou (údaje pokrývají pouze země eurozóny)

Pro TLAC:

Ukazatel	TLAC v institucích G-SVI
Cíl	Všechny globální systémově významné banky (G-SVB) v EU splní cílovou hodnotu (více než 16 % rizikově vážených aktiv (RWA) / 6 % míry expozic pro účely pákového poměru (LREM) v roce 2019, více než 18 % rizikově vážených aktiv (RWA) / 6,75 % LREM v roce 2022)
Zdroj údajů	Pololetní zprávy o výsledcích monitorování opatření rámce Basel III prováděného orgánem EBA

Pro obchodní portfolio:

Ukazatel	RWA pro tržní rizika institucí EU Pozorovaná variabilita rizikově vážených aktiv agregovaných portfolií při použití metody vnitřních modelů.
Cíl	<ul style="list-style-type: none"> – V roce 2023 všechny instituce EU splní požadavky na kapitál ke krytí tržních rizik podle konečné výše stanovené v EU. – V roce 2021 bude neodůvodněná variabilita (tj. variabilita, která není způsobena rozdíly podkladových rizik) výstupů interních modelů v institucích EU nižší, než je současná variabilita* interních modelů institucí EU. <p>_____</p> <p>*Referenčními hodnotami pro „současnou variabilitu“ požadavků na hodnotu v riziku (<i>value-at-risk</i>, VaR) a sazbu přírůstkového rizika (<i>incremental risk charge</i>, IRC) by měly být hodnoty odhadované v poslední zprávě orgánu EBA o „variabilitě rizikově vážených aktiv pro portfolia vystavená tržnímu riziku“, vypočítané pro agregovaná portfolia a zveřejněné před vstupem nového rámce tržního rizika v platnost.</p>
Zdroj údajů	Pololetní zprávy o výsledcích monitorování opatření rámce Basel III prováděného orgánem EBA Zpráva orgánu EBA o variabilitě rizikově vážených aktiv pro portfolia vystavená tržnímu riziku. Nové hodnoty by měly být vypočteny podle stejné metodiky.

Pro odměňování:

Ukazatel	Použití oddálené splatnosti a výplaty v cenných papírech u institucí
Cíl	99 % institucí, které nejsou malé a méně složité, v souladu s požadavky CRD odkládá nejméně 40 % pohyblivé složky odměny o tři až pět let a vybraným pracovníkům s vysokou pohyblivou složkou odměny vyplácí nejméně 50 % pohyblivé složky odměny v cenných papírech.
Zdroj údajů	Zprávy EBA o srovnávání odměňování

Pro proporcionalitu:

Ukazatel	Snížení zátěže spojené s podáváním zpráv orgánům dohledu a poskytováním informací
Cíl	80 % menších a méně složitých institucí hlásí snížení zátěže
Zdroj údajů	Dotazníkové šetření, které má orgán EBA vypracovat a provést do let 2022–2023

Hodnocení dopadů tohoto návrhu bude provedeno pět let po datu použitelnosti navrhovaných opatření na základě metodiky, která bude dohodnuta s orgánem EBA krátce po přijetí návrhu. Orgán EBA bude pověřen definováním a shromažďováním údajů potřebných pro monitorování výše uvedených ukazatelů i dalších ukazatelů potřebných pro vyhodnocení změněných předpisů CRR a CRD. V závislosti na okolnostech panujících před zahájením hodnocení a na výstupech monitorovacích ukazatelů by metodika mohla být vytvořena pro jednotlivé možnosti, nebo pro soubor propojených možností.

Dodržování a prosazování předpisů bude zajišťováno průběžně podle potřeby tak, že Komise zahájí řízení o nesplnění povinnosti z důvodu neprovedení nebo nesprávného provedení ve vnitrostátním právu či nesprávného uplatnění legislativních opatření. Zprávy o porušování práva EU lze podávat prostřednictvím Evropského systému finančního dozoru (ESFS), včetně vnitrostátních příslušných orgánů a orgánu EBA, a také prostřednictvím ECB. Orgán EBA bude také nadále zveřejňovat své pravidelné zprávy o monitorování opatření vyplývajících z rámce Basel III v bankovním systému EU. Jedná se o monitorování dopadu požadavků vyplývajících z rámce Basel III (zavedených prostřednictvím CRR a CRD) na instituce EU, především pokud jde o kapitálové poměry těchto institucí (založené a nezaložené na riziku) a jejich ukazatele likvidity (LCR, NSFR). Provádí se paralelně s monitorováním prováděným výborem BCBS.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

UPUŠTĚNÍ OD POŽADAVKŮ NA KAPITÁL A LIKVIDITU (CRR)

Požadavek, aby dceřiné podniky individuálně dodržovaly požadavky na kapitál a likviditu, může bránit institucím v účinném řízení těchto zdrojů na úrovni skupiny. To platí zvláště ve stávající situaci, kdy technický rozvoj stále více usnadňuje centralizaci řízení kapitálu a likvidity ve skupině.

Podle stávajících právních předpisů dostaly příslušné orgány možnost upustit od uplatňování požadavků na individuální úrovni jednotlivých dceřiných nebo mateřských podniků v rámci jednoho členského státu nebo části podskupiny pro účely likvidity v rámci několika členských států, pokud je zajištěno přiměřené rozdělení kapitálu a likvidity mezi mateřský podnik a jeho dceřiné podniky. Zřízením jednotného mechanismu dohledu byl skupinový dohled značně posílen, zejména tam, kde společnosti skupiny sídlí v členských státech, které se mechanismu účastní, protože v rámci jednotného mechanismu dohledu existuje lepší přehled a přímá pravomoc nad společnostmi skupiny sídlícími v různých členských státech. Avšak do dokončení bankovní unie budou přetrvávat obavy členských států, kde tyto dceřiné podniky sídlí, že nedostatečná likvidita nebo kapitál na úrovni dceřiných podniků v případě problémů mohou mít fiskální důsledky na příslušný („hostitelský“) členský stát. Tyto obavy předkládaný návrh řeší zajištěním následující ochrany: podmínky již uvedené v CRR se doplňují jasně formulovanou povinností mateřského podniku podporovat své dceřiné podniky. Tento závazek mateřského podniku musí být zaručen pro celou výši požadavku, od něhož je upuštěno, a záruka musí být zajištěna ve výši alespoň poloviny zaručené částky. Komise bude provádění příslušných ustanovení pečlivě monitorovat.

Má se za to, že by v této fázi přípravy bankovní unie mělo být příslušnému orgánu vykonávajícímu dohled nad mateřským podnikem a jeho dceřinými podniky usazenými v různých členských zemích v rámci bankovní unie umožněno upustit od uplatňování požadavku na kapitál a likviditu pro dceřiné podniky sídlící v jiných členských zemích než jejich mateřský podnik, avšak pouze pokud bude závazek mateřského podniku podporovat tyto dceřiné podniky zaručen pro celou výši požadavku, od něhož je upuštěno, a pokud bude záruka zajištěna ve výši alespoň poloviny zaručené částky. Články 7 a 8 nařízení CRR jsou odpovídajícím způsobem změněny. Totéž upuštění od požadavků je volitelně k dispozici příslušným orgánům členských států mimo bankovní unii, pokud s tím budou výslovně souhlasit.

PROVEDENÍ STANDARDU RADY FSB PRO CELKOVOU KAPACITU ABSORBOVAT ZTRÁTY (CRR, BRRD, SRM)

Rada pro finanční stabilitu FSB zveřejnila dne 9. listopadu 2015 soubor podmínek pro celkovou kapacitu absorbovat ztráty (standard TLAC), který byl přijat o týden později na summitu G20 v Turecku¹³. Standard TLAC vyžaduje, aby globální systémově významné

¹³ FSB, *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet* (Zásady pro schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace u globálních systémově důležitých bank (G-

banky (G-SVB), označované v právních předpisech Unie jako globální systémově významné instituce (G-SVI), měly dostatečný objem závazků s vysokou schopností absorbovat ztráty (způsobitelných k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů) pro zajištění rychlé a hladké absorpce ztrát a rekapitalizace. Vzájemné působení mezi standardem TLAC a stávajícími právními předpisy Unie se stejným regulačním cílem je podrobněji popsáno v důvodové zprávě, která je připojena k návrhům změny BRRD a SRMR.

Soulad se směrnicí BRRD

Standard TLAC se v EU provádí prostřednictvím změn CRR na základě existujícího rámce BRRD. Pro integraci obou rámců, které mají stejný politický cíl, je třeba zavést nové definice, například subjekt řešící krizi, skupina řešící krizi (článek 4 CRR), a musí být zaručena spolupráce mezi příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize (článek 2 CRR).

Na základě přezkumu vyžadovaného článkem 518 CRR a v souladu s požadavky článku 59 BRRD se mění kritéria pro nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 (článek 52 CRR) a nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 (článek 63 CRR) tak, aby vyžadovala v okamžiku neživotaschopnosti odpis nebo konverzi těchto nástrojů na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1. Tím se nezmění status kapitálových nástrojů vydávaných institucemi EU, přičemž bude současně zajištěno, že za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 mohou mateřské podniky z EU pro účely výpočtu požadavků na konsolidovaný kapitál považovat pouze ty nástroje vydané dceřinými podniky těchto institucí z EU ve třetích zemích, které splňují tento dodatečný požadavek.

Požadavek na kapitál a způsobilé závazky

Standard TLAC se v EU provádí zavedením požadavku na kapitál a způsobilé závazky tvořeného poměrem založeným a nezaloženým na riziku (nový článek 92a CRR). Tento požadavek se vztahuje pouze na G-SVI, kterými mohou být skupiny institucí nebo samostatné instituce (čl. 131 odst. 1 CRD). Článek 6 CRR se mění tak, aby vyžadoval od samostatných institucí G-SVI, které jsou subjekty řešícími krizi, aby dodržovaly požadavek na kapitál a způsobilé závazky samostatně, zatímco článek 11 se mění tak, aby požadoval od subjektů řešících krizi, které jsou součástí skupin označených jako G-SVI, aby požadavek na kapitál a způsobilé závazky dodržovaly na konsolidované bázi.

Standard TLAC také obsahuje požadavek na vnitřní TLAC (tj. požadavek na předběžnou schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace na úrovni dceřiných podniků ve skupině řešící krizi), který bude do právních předpisů EU proveden zavedením požadavku na kapitál a způsobilé závazky (nový článek 92b CRR) vztahující se na instituce G-SVI mimo EU (BRRD již obsahuje podobné pravidlo pro G-SVI). Tento požadavek představuje 90 % požadavku platícího pro G-SVI podle nového článku 92a. Požadavek na kapitál a způsobilé závazky pro instituce G-SVI mimo EU se vztahuje na významné dceřiné podniky institucí G-SVI mimo EU samostatně, pokud nejsou subjekty řešícími krizi ani nemají mateřské podniky

SVB) při řešení krizi, Soubor podmínek pro celkovou kapacitu absorbovat ztráty (TLAC)), 9. listopadu 2015.

v EU, a na konsolidované bázi, pokud mají mateřské podniky v EU, ale nejsou subjekty řešícími krizi.

Způsobilé závazky

Za kapitoly týkající se kapitálu se do CRR zařazuje nová kapitola 5a (nové články 72a až 72l) o způsobilých závazcích. Nový článek 72a obsahuje seznam vyloučených závazků, které se nemohou počítat do splnění požadavku na kapitál a způsobilé závazky. Článek 72b obsahuje kritéria způsobilosti pro nástroje způsobilých závazků, přičemž odstavec 2 zahrnuje kritéria způsobilosti pro podřízené závazky a odstavce 3 a 4 kritéria způsobilosti pro závazky rovnocenné s vyloučenými závazky. Článek 72c stanoví, že nástroje mohou být započítány mezi způsobilé závazky pouze v případě zbytkové splatnosti minimálně jeden rok. Kritéria způsobilosti vylučují závazky vydané prostřednictvím jednotek pro speciální účel v souladu se souborem podmínek TLAC.

Oddíl 2 nové kapitoly 5a (články 72e až 72j) uvádí pravidla odpočtu, která se vztahují na čistou výši závazků, které se mohou započítávat do požadavku na kapitál a způsobilé závazky. Instituce jsou povinny odečíst držené položky nástrojů vlastních způsobilých závazků (článek 72f) a držené položky způsobilých závazků jiných G-SVI (články 72h a 72i). Ustanovení čl. 72e odst. 3 určuje poměrný odpočet pro držené položky závazků rovnocenných s vyloučenými závazky, které lze jako způsobilé závazky započítávat pouze do omezené výše. Odpočty se provádějí ze způsobilých závazků a z kapitálu – na základě odpovídajícího odpočtového přístupu (čl. 66 písm. e) CRR). Článek 72j obsahuje výjimky z odpočtů pro položky v obchodním portfoliu. Oddíl 3 nové kapitoly 5a definuje pojmy způsobilých závazků (článek 72k) a kapitálu a způsobilých závazků (článek 72l).

Komise požádá orgán EBA o poradenství ohledně alternativních možností zacházení s drženými položkami nástrojů TLAC vydaných G-SVI a dopadu těchto možností. Jednou z možností, o níž si Komise vyžádá poradenství, bude provedení přístupu nedávno zveřejněného výborem BCBS k zacházení s drženými položkami TLAC. Na základě tohoto poradenství Komise zváží, zda jsou potřebné změny řešení uvedených v tomto návrhu.

Úpravy obecných požadavků na kapitál a způsobilé závazky

Část II hlava I kapitola 6 CRR (články 73 až 80) se upravuje tak, aby odrážela zavedení kategorie způsobilých závazků. Články 77 a 78 se rozšiřují tak, aby pokrývaly předchozí svolení orgánů dohledu k předčasnému odkoupení kapitálových nástrojů a způsobilých závazků. Článek 78 zavádí možnost udělit institucím obecné předchozí svolení k realizaci předčasného odkupu na základě kritérií, která zajistí soulad s podmínkami udělení tohoto svolení orgánů dohledu. Podle článku 80 je orgánu EBA svěřen dohled nad vydáváním kapitálu a způsobilých závazků. Pro zajištění souladu kritérií způsobilosti kapitálu s kritérii pro způsobilé závazky bude možné pro účely kapitálu započítat nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 vydané jednotkou pro speciální účel pouze do 31. prosince 2021.

KAPITÁLOVÉ INVESTICE DO FONDŮ (CRR)

V prosinci 2013 vydal výbor BCBS nový standard zacházení s kapitálovými investicemi do fondů. Cílem tohoto standardu bylo vysvětlit stávající přístup a dosáhnout mezinárodně jednotnějšího přístupu k těmto expozicím citlivějšího na rizika (tj. zacházení, které by odráželo jak rizika podkladových nástrojů fondu, tak jeho páku). Za účelem provedení tohoto nového standardu v právních předpisech Unie bylo provedeno několik změn CRR.

Článek 128 se mění tak, aby bylo zajištěno, že definice položek spojených s obzvláště vysokým rizikem nebude vyjadřovat expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování.

Článek 132 se mění tak, aby odrážel nové obecné zásady a požadavky, z nichž vychází výpočet požadavků na kapitál pro expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování pro instituce, které uplatňují standardizovaný přístup k úvěrovému riziku.

Vkládá se nový článek 132a s podrobným popisem výpočtu podle dvou z přístupů stanovených článkem 132, a sice přístupu se zohledněním a přístupu založeného na mandátu.

Článek 152 se mění tak, aby odrážel revidované požadavky a přístupy, z nichž vychází výpočet požadavků na kapitál pro expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování pro instituce, které uplatňují přístup k úvěrovému riziku založený na interním ratingu.

STANDARDIZOVANÝ PŘÍSTUP K ÚVĚROVÉMU RIZIKU PROTISTRANY (SA-CCR) (CRR)

V březnu 2014 vydal výbor BCBS standard týkající se nové standardizované metody výpočtu hodnoty expozice derivátových expozic, tzv. standardizovaný přístup k úvěrovému riziku protistrany (SA-CCR), který má řešit nedostatky stávajících standardizovaných metod. Za účelem zavedení této nové metody do práva Unie a zároveň zajištění toho, aby nová pravidla zachovala proporcionalitu, bylo provedeno několik změn CRR.

V článku 273 byly upraveny některé definice a přidány definice nové tak, aby odrážely zavedené nové metody. Metoda tržního oceňování byla nahrazena metodou SA-CCR (články 274 až 280f). Pravidla související se standardizovanou metodou byla odstraněna. Byla zařazena nová pravidla zjednodušeného SA-CCR (článek 281). Byla upravena stávající pravidla metody původní expozice (článek 282). Kritéria způsobilosti pro používání metody původní expozice byla upravena a byla zavedena kritéria způsobilosti pro používání zjednodušeného SA-CCR (články 273a a 273b). Články 298 a 299 byly upraveny tak, aby odrážely zavedení SA-CCR.

EXPOZICE VŮČI ÚSTŘEDNÍM PROTISTRANÁM (CRR A EMIR)

V dubnu 2014 vydal výbor BCBS konečné znění standardu o zacházení s expozicemi vůči ústředním protistranám. Tento konečný standard řeší nedostatky prozatímního standardu vydaného o dva roky dříve. Za účelem provedení konečného znění standardu do právních

předpisů Unie bylo provedeno několik změn CRR a nařízení (EU) 648/2012 (nařízení o infrastruktuře evropských trhů neboli EMIR).

Změny článků 300 až 310 a 497 CRR

Do článku 300 bylo přidáno několik nových definic pojmů používaných v pozměněných pravidlech o kapitálových požadavcích pro expozice vůči ústředním protistranám. Článek 301 byl upraven tak, aby bylo zajištěno specifické zacházení s expozicemi institucí vůči ústředním protistranám při hotovostních transakcích, bylo blíže upřesněno zacházení s počáteční marží a byla zohledněna skutečnost, že pro výpočet kapitálových požadavků pro expozice vůči způsobilým ústředním protistranám se použije jediná metoda. Článek 304 byl upraven tak, aby odrážel změnu metod výpočtu hodnot derivátových expozic a aby se upřesnilo zacházení s transakcemi s financováním cenných papírů (SFT) a zajištěním poskytovaným klienty svým členům clearingových systémů. Článek 305 byl upraven tak, aby upřesnil zacházení s transakcemi SFT a upravil kritéria způsobilosti pro preferenční zacházení s expozicemi klientů. Do článku 306 bylo zařazeno objasnění zacházení se zárukami členů clearingových systémů pro jejich klienty a zacházení s transakcemi SFT. V článku 308 se zavádí nová metoda výpočtu požadavku na kapitál pro předfinancování příspěvků do fondu pro riziko selhání způsobilých ústředních protistran. Byl upraven vzorec výpočtu požadavku na kapitál pro expozice vůči nezpůsobilým ústředním protistranám v článku 309. Z článku 310 byla odstraněna alternativní metoda výpočtu kapitálového požadavku pro expozice vůči ústředním protistranám a byla nahrazena novým přístupem k nefinancovaným příspěvkům do fondu pro riziko selhání. Rovněž byla upravena přechodná ustanovení článku 497.

Změny článků 50a až 50d a 89 EMIR

Články 50a až 50d byly upraveny tak, aby zahrnovaly novou metodu výpočtu hypotetického kapitálu ústřední protistrany, kterou instituce potřebují pro výpočet svých vlastních kapitálových požadavků na příspěvky do fondu pro riziko selhání dané ústřední protistrany. Ustanovení čl. 89 odst. 5a bylo upraveno tak, aby byla aktualizována přechodná ustanovení související s tímto výpočtem.

OBCHODNÍ PORTFOLIO / TRŽNÍ RIZIKO (CRR)

V lednu 2016 dokončil výbor BCBS práci na zásadním přezkumu obchodního portfolia a vydal nový standard pro zacházení s tržním rizikem. Tento standard řeší nedostatky stávajícího rámce tržního rizika, včetně nedostatečného podchycení celého rozsahu rizik, jimž jsou instituce vystaveny, a nejistoty týkající se hranice mezi obchodním a investičním (tj. bankovním) portfoliem, která otevírala možnosti regulatorní arbitráže. Nový standard obsahuje revidovaná pravidla používání interních modelů pro výpočet kapitálu pro tržní riziko a nový standardizovaný přístup jako náhradu stávajícího. Za účelem provedení nového standardu do právních předpisů Unie a zajištění zachování proporcionality pravidel bylo provedeno několik změn CRR.

Hlava I – Obecné požadavky, oceňování a podávání zpráv

Článek 94 stanoví revidované podmínky pro to, aby instituce mohly využívat výjimky pro instituce s malým obchodním portfoliem, podle níž mohou kapitálové požadavky pro úvěrové

riziko pozic bankovního portfolia nahradit kapitálovými požadavky pro tržní riziko. Články 102 a 103 vyjasňují obecné požadavky na pozice obchodního portfolia. Články 104 a 104a vysvětluje kritéria pro zařazení pozic do obchodního portfolia a podmínky reklasifikace pozic obchodního portfolia jako pozice bankovního portfolia a naopak. Článek 104b definuje nový pojem obchodního útvaru. Článek 105 stanoví pravidla pro obezřetné oceňování pozic obchodního portfolia. Článek 106 popisuje určování a zacházení s pozicemi obchodního portfolia, které jsou považovány za vnitřní zajištění pozic bankovních portfolií.

Hlava IV kapitola 1 – Obecná ustanovení

Článek 325 popisuje různé přístupy, které mohou instituce použít pro výpočet kapitálových požadavků pro tržní riziko a stanovení podmínek jejich použití a možných kombinací jejich použití. Článek 325a podrobněji stanoví kritéria způsobilosti pro použití zjednodušeného standardizovaného přístupu pro instituce se středním obchodním portfoliem. Článek 325b stanoví podmínky, za nichž lze vzájemně započíst expozice tržnímu riziku mezi různými právními osobami v rámci skupiny za účelem výpočtu konsolidovaného kapitálového požadavku pro tržní riziko. Článek 325c stanoví podmínky, za nichž lze pozice otevírané institucí pro zajištění proti nežádoucím účinkům změn směnných kurzů na kapitálové poměry instituce vyjmout z požadavku na tržní riziko.

Kapitola 1a – Standardizovaný přístup

Oddíl 1 (článek 325d) popisuje jednotlivé složky standardizovaného přístupu. Oddíl 2 (články 325e až 325l) popisuje fungování první složky, metody založené na citlivosti. Stanoví obecné zásady výpočtu a agregace rizik delta, vega a křivkového rizika. Oddíl 3 pododdíl 1 (články 325m až 325r) určuje rizikové faktory, které je nutno zvážit při výpočtu citlivosti pozic obchodního portfolia na různé třídy rizika. Oddíl 3 pododdíl 2 (články 325s až 325u) vysvětluje, jak se tato citlivost počítá. Oddíl 4 (článek 325v) popisuje fungování druhé složky standardizovaného přístupu, navýšení pro zbytkové riziko. Oddíl 5 popisuje fungování třetí složky standardizovaného přístupu, výše rizika selhání. Článek 325w uvádí hlavní definice. Pododdíl 1 (články 325x až 325z) popisuje výpočet výše rizika selhání pro pozice bez sekuritizace a pododdíl 2 (články 325aa a 325ab) a 3 (články 325ac až 325ae) tentýž výpočet pro sekuritizaci. Oddíl 6 (články 325af až 325az) uvádí rizikové váhy a korelace, které se musí používat pro jednotlivé třídy rizik v kombinaci s citlivostí pro určení kapitálových požadavků pro tržní riziko podle standardizovaného přístupu. Expozice vůči ústředním vládám EU jsou zahrnuty v prvním balíku rizik s nejnižší vahou (články 325ai a 325al). Tento přístup je v souladu s přístupem nezávislým na ratingu, který se dnes používá pro tyto druhy expozic zahrnuté v bankovním portfoliu. Rizikové váhy pro kryté dluhopisy vydané institucemi EU byly sníženy (články 325ai a 325al). Tento přístup zamezuje potenciálnímu významnému zvýšení kapitálových požadavků pro expozice vůči krytým dluhopisům vydaným institucemi EU, čímž udržuje nižší úroveň nákladů na financování hypoték na bydlení a nebytové nemovitosti.

Kapitola 1b – Přístup interního modelu

Oddíl 1 (články 325ba a 325bb) stanoví podmínky, za nichž mohou instituce využívat interních modelů, a jak je třeba počítat kapitálové požadavky pro tržní riziko pro obchodní útvary, které tohoto povolení využívají. Oddíl 2 (články 325bc až 325bl) popisuje, jak je třeba

využívat předpokládaných schodků a horizontů likvidity při výpočtu kapitálových požadavků pro tržní rizika, požadavky, které musí splňovat interní modely ve smyslu zpětného testování, připisování zisků a ztrát, interního oceňování, obecnější požadavky na kvalitu a měření rizika a opatření proti riziku výjimečných zátěžových situací, které se musí počítat pro nemodelovatelné rizikové faktory. Podobně jako v případě standardizovaného přístupu bylo i u interních modelů zavedeno zvýhodnění ve formě nižších horizontů likvidity pro expozice vůči ústředním vládám EU a krytým dluhopisům vydávaným institucemi EU (článek 325be). Oddíl 3 (články 325bm až 325bq) popisuje, jak je třeba počítat výši rizika selhání pro obchodní útvary vystavené riziku selhání při použití přístupu interního modelu.

Kapitoly 2, 3 a 4 – Zjednodušený standardizovaný přístup

Kapitoly 2, 3 a 4 – tedy kapitálové požadavky k pozičnímu riziku, měnovému riziku a komoditnímu riziku – odrážejí zjednodušený standardizovaný přístup podle revidovaného rámce tržního rizika. Tato pravidla existovala již ve stávajícím rámci tržního rizika a zůstávají nezměněna. Instituce budou moci využívat tento přístup až do [datum použití tohoto nařízení]. Po tomto datu budou zjednodušený standardizovaný přístup moci využívat už jen instituce splňující kritéria způsobilosti stanovená článkem 325a.

Kapitola 5 – Zjednodušený interní přístup

Kapitola 5 představuje přístup zjednodušeného interního modelu podle revidovaného rámce tržního rizika. Tato pravidla existovala již ve stávajícím rámci tržního rizika a zůstávají nezměněna. Instituce budou moci využívat tento přístup až do [datum použití tohoto nařízení]. Po tomto datu již instituce nebudou moci zjednodušený přístup interního modelu pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku používat. Kapitola 5 ale zůstane v platnosti pro výpočet kapitálových požadavků pro rizika úvěrové úpravy v ocenění (CVA) podle pokročilé metody stanovené článkem 383.

Část 10 – Přejícná ustanovení, zprávy, přezkumy a úpravy

Článek 501b popisuje, jak se budou postupně zavádět kapitálové požadavky pro tržní riziko vypočtené podle kapitol 1a a 1b. Článek 519a stanoví řadu technických prvků revidovaného rámce tržního rizika, které se po zavedení mohou jevit jako problematické. Orgán EBA je pověřen, aby provedl přezkum těchto technických prvků nejpozději tři roky od data vstupu tohoto nařízení v platnost, a Komise může podávat návrhy na změny souvisejících pravidel ve světle závěrů orgánu EBA.

VELKÉ EXPOZICE (CRR)

Základní kapitál („způsobilý kapitál“) zachycuje jen malou část celkových velkých expozic institucí, a proto není dostatečně obezřetným opatřením, aby zabránil ohrožení další existence a fungování instituce po maximální možné ztrátě dané instituce v případě náhlého selhání jediné protistrany nebo skupiny protistran. Navíc stávající limit nebere v úvahu vyšší rizika expozic G-SVI vůči jediné protistraně nebo skupině propojených klientů, a to zejména pokud jde o expozice vůči jiným G-SVI. Finanční krize totiž ukázala, že zásadní ztráty jedné G-SVI mohou vyvolat obavy z insolvence dalších G-SVI s potenciálně závažným dopadem na finanční stabilitu. Navíc současný rámec velkých expozic vychází z méně přesných metod než

nová metodika (tj. standardizovaný přístup k úvěrovému riziku protistrany, SA-CCR), kterou vyvinul výbor BCBS pro výpočet bankovních derivátových expozic (tj. OTC). Rámec velkých expozic byl změněn tak, aby tyto mezery vyplnil. Především kapitál, který lze použít pro výpočet limitu velkých expozic, je omezen na kapitál tier 1 (s vyloučením dosud používaného kapitálu tier 2), čl. 395 odst. 1 byl změněn zavedením nižšího limitu 15 % pro expozice G-SVB vůči jiným G-SVB a změněný článek 390 zavádí požadavek využívání metod SA-CCR pro určení expozic vůči transakcím s OTC deriváty, a to i bankami, jimž bylo povoleno využívání interního modelu. Úpravy zavedené ve stávajícím rámci celkově zvýší citlivost k riziku velkých expozic a lépe přizpůsobí evropský systém standardu výboru BCBS pro velké expozice vydanému v roce 2014.

Článek 507 CRR vyžadoval, aby Komise provedla přezkum a podala zprávu o uplatňování čl. 400 odst. 1 písm. j) a čl. 400 odst. 2. Protože nebylo možno získat dostatečný objem kvantitativních dat pro posouzení možného dopadu odstranění výjimek uvedených v těchto ustanoveních nebo stanovení jejich povinného uplatnění, článek 507 nově pověřuje orgán EBA, aby podával Komisi zprávy o využívání výjimek podle čl. 400 odst. 1 a 2 a čl. 390 odst. 6.

PÁKOVÝ POMĚR (CRR)

Zavádějí se nová ustanovení a provádějí se úpravy několika článků CRR s cílem zavést závazný požadavek na pákový poměr pro všechny instituce podléhající CRD. Požadavek na pákový poměr doplňuje stávající požadavky na dohled a monitorování rizika nadměrné páky v požadavcích CRD a CRR na výpočet pákového poměru, jeho oznamování orgánům dohledu a od ledna 2015 jeho zveřejňování.

Požadavek na pákový poměr

Požadavek na pákový poměr ve výši 3 % kapitálu tier 1 – podle dohody na mezinárodní úrovni – se přidává k požadavkům na kapitál podle článku 92 CRR, které musí instituce splňovat spolu s požadavky založenými na riziku. Tím je zaveden harmonizovaný závazný požadavek pro celou Unii, který představuje mechanismus jistění pro instituce. Kromě toho zůstává příslušným orgánům odpovědnost za monitorování politik a postupů jednotlivých institucí v oblasti páky a v případě potřeby mohou uložit další opatření pro řešení rizika nadměrné páky.

Úpravy míry expozice pákového poměru

Úpravy míry expozice pákového poměru, které již jsou v CRR zavedeny, byly přeneseny i do nového znění. Protože 3% pákový poměr by jistě obchodní modely a linie podnikání omezil více než jiné, jsou zapotřebí další úpravy. Instituce mohou snížit míru expozice pákového poměru, pokud jde o veřejné půjčky bank veřejného rozvoje (čl. 429a odst. 1 písm. d)), průchozí úvěry (čl. 429 odst. 1 písm. e)) a oficiálně zaručené vývozní úvěry (čl. 429a odst. 1 písm. f)). Aby nedošlo k odrazování od klientského clearingů institucemi, mohou instituce snížit míru expozice o počáteční marži získanou od klientů za deriváty s clearingem prováděným způsobem ústřední protistranou (čl. 429c odst. 4).

Rezerva pákového poměru pro G-SVB

Probíhá mezinárodní diskuse o možné rezervě pákového poměru pro G-SVB. Jakmile bude dosaženo konečné mezinárodní dohody o této rezervě pákového poměru, mělo by být zváženo její zahrnutí do CRR.

PODÁVÁNÍ ZPRÁV PRO REGULATORNÍ ÚČELY (CRR)

Do CRR a CRD byla přidána řada ustanovení a další byla upravena za účelem posílení proporcionality a snížení nákladů institucí na celkový regulační rámec podávání zpráv.

Ustanovení čl. 99 odst. 5 byla změněna tak, aby zahrnovala pověření orgánu EBA podat Komisi zprávu o nákladech na podávání zpráv pro regulatorní účely do 31. prosince 2019. Toto pověření stanoví orgánu EBA velmi přesnou metodiku kvantifikace nákladů na podávání zpráv, které budou instituce muset vynaložit, a stanoví povinnost poskytovat doporučení o tom, jak zjednodušit podávání zpráv malými institucemi formou změn stávajících šablon orgánu EBA pro podávání zpráv.

Malé instituce vymezené v článku 430a budou povinny předkládat zprávy pro regulatorní účely pouze jednou ročně, zatímco všechny ostatní instituce je budou předkládat každého půl roku nebo častěji (čl. 99 odst. 4, články 100, 101, 394 a 430).

Zprávy o velkých expozicích budou zjednodušeny odstraněním některých položek a vyjasněním jiných položek aktuálně požadovaných článkem 394.

ZVEŘEJŇOVÁNÍ INFORMACÍ (CRR)

Zvýšená proporcionalita zveřejňování informací

Nová ustanovení přidaná do části osmé mají zajistit vyšší proporcionalitu zveřejňování informací, která bere v úvahu relativní velikost a složitost podniku. Podniky jsou rozděleny do tří kategorií: významné (článek 433a), malé (článek 433b) a ostatní (článek 433c), s dalším rozlišením na kotované a nekotované instituce. Požadavky na zveřejňování informací se budou na každou kategorii podniků vztahovat odstupňovaně s rozlišením podle obsahu a četnosti zveřejňování informací.

Na horním konci stupnice budou velké instituce s kotovanými cennými papíry, od nichž bude požadováno každoroční zveřejňování veškerých informací požadovaných v části osm plus zveřejňování vybraných informací s pololetní nebo čtvrtletní četností, v posledním případě včetně tabulky klíčových obezřetnostních ukazatelů (článek 447). Na spodním konci stupnice budou malé nekotované instituce, od nichž bude požadováno pouze výběrové zveřejňování informací o správě a řízení, odměňování a řízení rizik a tabulka klíčových obezřetnostních ukazatelů jednou ročně.

Cílené úpravy pro účely sjednocení s mezinárodními standardy a novými nebo pozměněnými požadavky pilíře 1

Byla provedena řada změn v části osmé hlavě II a III (články 435 až 455) za účelem lepšího sjednocení požadavků na zveřejňování informací s mezinárodními standardy zveřejňování. Především byl přidán nový požadavek na zveřejňování informací o významných investicích do pojišťoven, u nichž příslušný orgán schválil, že nemusí být odečítány od doplňkových kapitálových požadavků finančních konglomerátů (čl. 438 písm. e) a f)).

Další změny těchto hlav mají odrážet nové nebo pozměněné požadavky pilíře 1, které mají být zavedeny tímto legislativním návrhem. Sem patří zveřejňování informací o TLAC (článek 437a), úvěrových rizicích protistran (článek 439), tržním riziku (článek 445) a požadavcích na likviditu (článek 451a). Dále byla podána některá vysvětlení k zveřejňování informací o odměňování a byl zaveden požadavek na zveřejňování informací o použití výjimek z pravidel pro odměňování podle směrnice 2013/36/EU (článek 450).

Zmocnění orgánu EBA a Komise

Návrh zahrnuje zmocnění EBA k vytvoření jednotného formátu zveřejňování informací, který by byl co nejvíce sjednocen s mezinárodními formáty zveřejňování informací, aby se usnadnilo vzájemné porovnávání (článek 434a).

Za stejným účelem obsahuje návrh zmocnění Komise ke změně požadavků na zveřejňování informací v části osm, aby odrážely nový vývoj a změny mezinárodních standardů pro zveřejňování (čl. 456 písm. k)).

NSFR (CRR)

K části šesté byla přidána nová hlava a byla upravena stávající ustanovení za účelem zavedení závazného ukazatele čistého stabilního financování (NSFR) pro úvěrové instituce a systémové investiční podniky.

Obecná ustanovení

Byly provedeny úpravy obecných ustanovení v části první. Změněn byl článek 8, který upravuje podmínky, za nichž mohou instituce individuálně využívat výjimky z požadavků na likviditu, a články 11 a 18 týkající se pravidel konsolidace.

Stávající ustanovení o likviditě

Byly zavedeny změny v části šesté hlavě I a II za účelem úpravy definic a požadavků na zveřejňování informací. Byly upraveny definice v článku 411 a požadavky na zveřejňování informací jsou blíže specifikovány v člancích 412, 413, 415, 416 a 422 až 425. Článek 414 byl upraven tak, aby zahrnoval nový požadavek na NSFR a určoval následky jeho případného porušení.

Nová hlava IV v části šesté: Ukazatel čistého stabilního financování

Kapitola 1 Ukazatel čistého stabilního financování (články 428a a 428b)

Článek 428a určuje pravidla pro dceřiné podniky ve třetích zemích týkající se výpočtu NSFR na konsolidovaném základě.

Článek 428b definuje obecnou koncepci NSFR, který se vypočítá jako poměr objemu dostupného stabilního financování (ASF) instituce k objemu požadovaného stabilního financování (RSF).

Kapitola 2 Obecná pravidla výpočtu ukazatele čistého stabilního financování (články 428c až 428h)

Článek 428c vysvětluje obecná pravidla, která se vztahují na výpočet NSFR.

Článek 428d určuje způsob, jak brát pro účely výpočtu NSFR v úvahu derivátové smlouvy, a článek 428e určuje započtení zajištěných úvěrových transakcí a transakcí na kapitálovém trhu.

Článek 428f definuje podmínky, za nichž mohou být některá aktiva a závazky považovány za vzájemně propojené, a sestavuje seznam produktů, jejichž aktiva a závazky mohou být za vzájemně propojené považovány: centralizované regulované úspory, podpůrné úvěry, emise krytých dluhopisů bez finančního rizika v průběhu jednoho roku a činnosti clearingů derivátů pro klienty. Komise je zmocněna přijmout akt v přenesené pravomoci za účelem revize tohoto seznamu (nový odstavec 3 článku 460).

Článek 428g určuje zacházení s vklady v kooperativních sítích a institucionálních systémech ochrany a článek 428h zavádí pro příslušné orgány možnost rozhodnout o preferenčním zacházení s transakcemi uvnitř skupiny za jistých podmínek.

Kapitola 3 Dostupné stabilní financování (články 428i až 428o)

Oddíl 1 (články 428i a 428j) této kapitoly definuje obecná pravidla výpočtu výše dostupného stabilního financování (ASF), která tvoří čítec při výpočtu NSFR.

Oddíl 2 (články 428k až 428o) definuje faktory ASF, které se vztahují na regulační kapitál a různé závazky v závislosti na jejich charakteristikách, především splatnosti a druhu protistrany.

Kapitola 4 Požadované stabilní financování (články 428p až 428ag)

Oddíl 1 (články 428p a 428q) této kapitoly definuje obecná pravidla výpočtu výše požadovaného stabilního financování (RSF), který tvoří jmenovatel při výpočtu NSFR.

Oddíl 2 (články 428r až 428o) definuje faktory RSF, které se vztahují na různá aktiva a podrozmahové expozice v závislosti na jejich charakteristikách, především splatnosti, likviditě a druhu protistrany.

Definice a faktory RSF uplatňované pro výpočet NSFR jsou odrazem definic a úprav uplatňovaných pro výpočet LCR EU. Zejména se na aktiva způsobilá k zařazení mezi vysoce kvalitní likvidní aktiva úrovně 1, kromě zvlášť vysoce kvalitních krytých dluhopisů, vztahuje 0% faktor RSF, aby se zamezilo negativnímu dopadu na likviditu trhů státních dluhopisů.

Aktiva plynoucí z transakcí s finančními zákazníky se zbytkovou splatností kratší než šest měsíců a zajištěním vysoce kvalitními likvidními aktivy úrovně 1, kromě zvlášť vysoce kvalitních krytých dluhopisů, podléhají 5% faktoru RSF (článek 428s). Pokud jsou nezajištěné nebo zajištěné jinými aktivy, podléhají tyto transakce 10% faktoru RSF (článek 428u). Tyto úpravy faktorů RSF podle rámce Basel (jež dosahují 10 % a 15 %) mají zmírnit okamžitý dopad na likviditu trhů mezibankovního financování, na likviditu cenných papírů a na činnosti tvorby trhu. Komise je zmocněna přijmout akt v přenesené pravomoci za účelem přezkumu tohoto zacházení a obecněji zacházení se zajištěnými transakcemi s ohledem na závěry uvedené ve zprávě orgánu EBA. Pokud do tří let od zavedení NSFR nebude učiněno žádné rozhodnutí, budou tyto faktory RSF zvýšeny na 10 % a 15 % (nový odstavec 7 článku 510 v části desáté).

Pro derivátové smlouvy v případě, že jsou derivátová aktiva (upravená o proměnné marže přijaté v hotovosti a v podobě vysoce kvalitních likvidních aktiv úrovně 1, kromě zvlášť vysoce kvalitních krytých dluhopisů) vyšší než derivátové závazky (upravené o všechny poskytované proměnné marže), se na tento rozdíl vztahuje 100% faktor RSF (článek 428ag). Kromě toho aktiva poskytovaná jako počáteční marže nebo jako příspěvek do fondu pro riziko selhání protistrany podléhají 85% faktoru RSF (článek 428af). Navíc se zavádí přístup odrážející rizika upravený ve srovnání s rámcem Basel pro NSFR, aby se zohlednilo budoucí riziko financování derivátů. Pro smlouvy týkající se nedozajištěných derivátů platí pro hrubé derivátové závazky 10% faktor RSF (článek 428u) a pro smlouvy týkající se dozajištěných derivátů je zavedena možnost uplatnit buď 20% faktor RSF na hrubé derivátové závazky, nebo použít potenciální budoucí expozici vypočtenou podle standardizovaného přístupu pro úvěrové riziko protistrany (článek 428x). Komise je zmocněna přijmout akt v přenesené pravomoci za účelem přezkumu tohoto zacházení s ohledem na závěry uvedené ve zprávě orgánu EBA. Pokud do tří let od zavedení NSFR nebude učiněno žádné rozhodnutí, uplatní se pro hrubé derivátové závazky 20% faktor RSF pro všechny derivátové smlouvy a pro všechny instituce (nový odstavec 5 článku 510).

IFRS 9 (CRR)

Zařazuje se článek 473a za účelem postupného zavedení nových odstupňovaných požadavků na vytváření opravných položek pro úvěrová rizika podle IFRS během období od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2023 tak, aby se zmírnil finanční dopad na instituce.

PODPŮRNÝ KOEFICIENT PRO MALÉ A STŘEDNÍ PODNIKY (CRR)

Návrh zahrnuje změny kapitálových požadavků na expozice vůči malým a středním podnikům (článek 501). Zachovává současné snížení kapitálu pro expozici vůči malým a středním podnikům o 23,81 %, pokud jeho výše nepřekročí 1,5 milionu EUR. Ve vztahu k expozici vůči malým a středním podnikům přesahující 1,5 milionu EUR se navrhuje snížení kapitálu o 23,81 % pro prvních 1,5 milionu EUR z celkové hodnoty expozice a o 15 % pro

zbývající část expozice nad hranicí 1,5 milionu EUR. Instituce budou moci nadále uplatňovat snížení úpravou rizikově vážené expozice pro daný malý nebo střední podnik.

ZACHÁZENÍ S INFRASTRUKTURNÍMI EXPOZICEMI (CRR)

Podpora životaschopných infrastrukturních projektů v oblastech, jako je doprava, energetika, inovace, vzdělávání a výzkum je pro hospodářský rozvoj Unie životně důležitá. V souvislosti s dalšími iniciativami Komise, jako je jednotný kapitálový trh a investiční plán pro Evropu, má tento návrh za cíl mobilizaci soukromých financí pro kvalitní infrastrukturní projekty. Na základě posledního vývoje v regulačním rámci pro pojišťovny a pokračujících prací v kontextu reformy standardizovaného přístupu připravované výborem BCBS se navrhuje udělit jak podle standardizovaného přístupu, tak podle interního přístupu k úvěrovému riziku preferenční zacházení expozicím představovaným zvláštními úvěry s cílem financovat bezpečné a odůvodněné infrastrukturní projekty. Ty jsou definovány souborem kritérií schopných snížit rizikový profil expozice a posílit schopnost institucí tato rizika řídit. Tato kritéria jsou v souladu s kritérii definujícími způsobilé infrastrukturní projekty, kterým se dostává preferenčního zacházení v rámci Solventnost II. Navrhovaný přístup podléhá ustanovení o přezkumu, aby bylo možno případně ustanovení vyladit ve světle jeho dopadu na investice do infrastruktury v EU a zohlednit související vývoj na globální úrovni. To také případně umožní pozměnit ustanovení směrem k vyšší flexibilitě struktury financování infrastrukturních projektů, tj. rozšíření přístupu na infrastrukturní podniky. Komise po konzultaci s orgánem EBA podá zprávu o vývoji na trhu infrastrukturních investic a skutečném rizikovém profilu těchto investic, kterou předloží Evropskému parlamentu a Radě společně s případným návrhem.

PŘEZKUM INVESTIČNÍCH PODNIKŮ (CRR)

Přezkum investičních podniků podle čl. 508 odst. 3 je ve své druhé fázi. Ve své první zprávě vydané v prosinci 2015 orgán EBA uvádí, že pravidla CRR bankovního charakteru nejsou vhodná pro účely většiny investičních podniků s výjimkou systémovějších podniků, které představují podobná rizika jako úvěrové instituce. Na žádost Komise provádí orgán EBA další analýzy a shromažďuje údaje za účelem formulace vhodnějšího a proporcionálnějšího kapitálového zacházení s investičními podniky, které se budou týkat všech parametrů případného nového režimu. Předpokládá se, že orgán EBA předloží konečné vstupy Komisi v červnu 2017. Komise hodlá do konce roku 2017 předložit legislativní návrhy stanovící zvláštní obezřetnostní rámec pro nesystémové investiční podniky.

Do přijetí těchto návrhů je považováno za vhodné umožnit nesystémovým investičním podnikům uplatňovat CRR ve znění před vstupem změn v platnost. Systémové investiční podniky se pak budou řídit změněným zněním CRR. Tím bude zajištěno přiměřené zacházení se systémovými podniky a snížení regulatorní zátěže pro nesystémové podniky, které by jinak musely dočasně uplatňovat nová pravidla určená pro úvěrové instituce a systémové investiční podniky, než by došlo ke konečnému přijetí zvláštního obezřetnostního rámce pro investiční podniky, který bude navržen v roce 2017.

ZAVEDENÍ MODIFIKOVANÉHO RÁMCE PRO ÚROKOVÉ RIZIKO (CRR A CRD)

V reakci na vývoj na úrovni výboru BCBS týkající se měření úrokových rizik se mění články 84 a 98 CRD a článek 448 CRR za účelem zavedení revidovaného rámce pro zachycení úrokových rizik pro pozice bankovního portfolia. Změny zahrnují zavedení společného standardizovaného přístupu, který mohou instituce pro zachycení těchto rizik používat nebo který mohou příslušné orgány vyžadovat od institucí, jejichž systém zachycování těchto rizik je neuspokojivý, a dále zlepšený test odlehlých hodnot a požadavky na podávání zpráv. Kromě toho je orgán EBA v článku 84 CRD zmocněn, aby vypracoval podrobnosti standardizované metodiky, kritéria a podmínky, podle kterých musí instituce identifikovat, vyhodnocovat, řídit a zmírňovat rizika úrokových sazeb, a v článku 98 CRD je zmocněn, aby definoval šest náhlých a neočekávaných změn určených orgánem dohledu pro úrokové sazby a obecný předpoklad, který instituce musí zavést pro test odlehlých hodnot.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zveřejňování informací, a kterým se mění nařízení (EU) č. 648/2012

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky¹⁴,

S ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁵,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V důsledku finanční krize, která vypukla v letech 2007–2008, Unie provedla zásadní reformu regulačního rámce pro finanční služby, aby posílila odolnost svých finančních institucí. Tato reforma byla z velké části založena na mezinárodně uznávaných standardech. Mezi řadu opatření reformního balíčku patřilo přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013¹⁶ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU¹⁷, které posílilo obezřetnostní požadavky na úvěrové instituce a investiční podniky.

¹⁴ Úř. věst. C, , s. .

¹⁵ Úř. věst. C, , s. .

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (2) I když provedená reforma zvýšila stabilitu finančního systému a jeho odolnost vůči různým potenciálním budoucím otřesům a krizím, neřešila všechny známé problémy. Jedním z důležitých důvodů pro to bylo, že tvůrci mezinárodních standardů, jako jsou Basilejský výbor pro bankovní dohled (Basilejský výbor) a Rada pro finanční stabilitu (FSB), v té době ještě nedokončili práci na mezinárodně dohodnutých řešeních těchto problémů. Nyní, když byla práce na dalších důležitých reformách dokončena, by měly být tyto zbývající problémy vyřešeny.
- (3) Ve svém sdělení ze dne 24. listopadu 2015 Komise uznala potřebu dalšího snižování rizik a zavázala se, že předloží legislativní návrh, který by stavěl na mezinárodně dohodnutých standardech. Rada ve svých závěrech ze dne 17. června 2016 a Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 10. března 2016¹⁸ rovněž uznaly, že je třeba učinit další konkrétní legislativní opatření, pokud jde o snížení rizik ve finančním sektoru.
- (4) Opatření pro snížení rizik by měla nejen dále posílit odolnost evropského bankovního systému a důvěru trhu v něj, ale také poskytnout základ pro další pokrok při dokončování bankovní unie. Tato opatření by měla být také zvažována v kontextu širších problémů, které mají vliv na ekonomiku Unie, zejména potřeby podporovat růst a pracovní místa v dobách nejistého ekonomického výhledu. V této souvislosti byly na posílení ekonomiky Unie zahájeny různé významné politické iniciativy, jako jsou investiční plán pro Evropu a unie kapitálových trhů. Je proto důležité, aby všechna opatření ke snížení rizik hladce interagovala s těmito politickými iniciativami, jakož i s nedávnými obecnějšími reformami ve finančním sektoru.
- (5) Ustanovení tohoto pozměňovacího nařízení by měla odpovídat mezinárodně uznávaným standardům a zajistit pokračující rovnocennost směrnice 2013/36/ES a tohoto nařízení s rámcem Basel III. Cílené úpravy, které mají zohlednit specifika Unie a širší politické úvahy, by měly být omezeny co do rozsahu působnosti nebo času, aby neměly negativní dopad na celkovou přiměřenost obezřetnostního rámce.
- (6) Rovněž je třeba zlepšit stávající opatření ke snížení rizik, aby bylo zajištěno, že mohou být uplatňována přiměřeným způsobem a že nevytvářejí nadměrnou zátěž související s jejich dodržováním, zvláště u menších a méně složitých institucí.
- (7) Pákové poměry přispívají k zachování finanční stability tím, že působí jako pojistky u kapitálových požadavků založených na riziku a omezují vytváření nadměrné páky během hospodářského vzestupu. Proto by měl být zaveden požadavek na pákový poměr, který doplní současný systém podávání zpráv a zveřejňování informací o pákovém poměru.
- (8) Aby nedošlo ke zbytečnému omezení poskytování úvěrů podnikům a domácnostem ze strany institucí a aby se zabránilo neodůvodněným nepříznivým dopadům na likviditu trhu, měl by požadavek na pákový poměr být stanoven na úrovni, kde působí jako důvěryhodná pojistka proti riziku nadměrného pákového efektu, aniž by se narušil

¹⁸ Viz usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. března 2016 o bankovní unii – výroční zpráva za rok 2015, k dispozici na adrese <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2016-0093+0+DOC+XML+V0//EN>.

hospodářský růst.

- (9) Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) dospěl ve své zprávě Komisi¹⁹ k závěru, že pákový poměr kapitálu tier 1 stanovený ve výši 3 % pro všechny druhy úvěrových institucí by představoval důvěryhodnou pojistku. Požadavek na 3% pákový poměr byl také dohodnut na mezinárodní úrovni Basilejským výborem. Požadavek na pákový poměr by proto měl být kalibrován ve výši 3 %.
- (10) Požadavek na 3% pákový poměr by však některé obchodní modely a linie podnikání omezil více než jiné. Zejména by bylo nepřiměřeně postiženo veřejné půjčování bankami veřejného rozvoje a oficiálně zaručené vývozní úvěry. Pákový poměr pro tyto typy expozic by proto měl být upraven.
- (11) Pákový poměr by rovněž neměl narušit poskytování služeb centrálního clearingového institucemi klientům. Proto by počáteční marže na derivátové transakce, u nichž se provádí centrální clearing, přijaté institucemi v hotovosti od klientů a přenášené na ústřední protistrany měly být z míry expozice pákového poměru vyloučeny.
- (12) Basilejský výbor revidoval mezinárodní standard o pákovém poměru, aby blíže určil další aspekty koncepce tohoto poměru. Nařízení Rady (EU) č. 575/2013 by mělo být sladěno s revidovaným standardem tak, aby posílilo rovné podmínky pro instituce EU, které působí mimo Unii, na mezinárodní úrovni a aby zajistilo, že pákový poměr zůstane účinným doplňkem kapitálových požadavků založených na riziku.
- (13) Basilejský výbor v současné době zvažuje zavedení navýšení pákového poměru pro globálně systémově významné banky (G-SVB). Konečný výsledek této práce Basilejského výboru by měl vést k diskusi o vhodné kalibraci pákového poměru pro systémově významné instituce EU.
- (14) Dne 9. listopadu 2015 rada FSB zveřejnila specifikace celkové kapacity absorbovat ztráty (standard TLAC), které byly schváleny skupinou G-20 na summitu v listopadu 2015 v Turecku. Standard TLAC vyžaduje, aby globální systémově významné banky (G-SVB) držely dostatečný objem závazků s vysokou schopností absorbovat ztráty (způsobilých k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů) pro zajištění rychlé a hladké absorpce ztrát a rekapitalizace při řešení krize. Ve svém sdělení ze dne 24. listopadu 2015 se Komise zavázala, že předloží do konce roku 2016 legislativní návrh, který by umožnil provedení standardu TLAC v mezinárodně dohodnuté lhůtě do roku 2019.
- (15) Provedení standardu TLAC v Unii musí vzít v úvahu stávající minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky (MREL) stanovený ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU²⁰. Jelikož TLAC a MREL sledují stejný cíl zajistit,

¹⁹ Zpráva o požadavku na pákový poměr ze dne 3. srpna 2016 viz [https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA-Op-2016-13+\(Leverage+ratio+report\).pdf](https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA-Op-2016-13+(Leverage+ratio+report).pdf).

²⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

aby měly instituce dostatečnou schopnost absorbovat ztráty, tyto dva požadavky představují vzájemně se doplňující prvky společného rámce. Z operačního hlediska by harmonizovaná minimální úroveň standardu TLAC měla být zavedena do nařízení (EU) č. 575/2013 prostřednictvím nového požadavku na kapitál a způsobilé závazky, zatímco specifický doplněk pro globální systémově významné instituce (G-SVI) a specifický požadavek na podniky, které nejsou G-SVI, by měl být zaveden prostřednictvím cílených změn směrnice 2014/59/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014²¹. Příslušná ustanovení zavádějící standard TLAC v tomto nařízení (EU) by měla být čtena společně s ustanoveními v uvedených právních předpisech a se směrnicí 2013/36/EU.

- (16) V souladu se standardem TLAC, který se týká pouze G-SVB, by se minimální požadavek na dostatečný objem kapitálu a závazků s vysokou schopností absorbovat ztráty (způsobilých k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů) zavedený tímto nařízením měl vztahovat pouze na případ G-SVI. Nicméně pravidla týkající se způsobilých závazků zavedená v tomto nařízení by měla platit pro všechny instituce, v souladu s doplňujícími úpravami a požadavky směrnice 2014/59/EU.
- (17) V souladu se standardem TLAC by se požadavek na kapitál a způsobilé závazky měl vztahovat na subjekty řešící krizi, které buď jsou samy o sobě G-SVI, nebo jsou součástí skupiny označené jako G-SVI. Požadavek na kapitál a způsobilé závazky by se měl uplatňovat buď na individuálním, nebo konsolidovaném základě, v závislosti na tom, zda jsou tyto subjekty řešící krizi samostatnými institucemi bez dceřiných podniků, nebo mateřskými podniky.
- (18) Směrnice 2014/59/EU umožňuje využití nástrojů k řešení krize nejen pro instituce, ale také pro finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti. Mateřské finanční holdingové společnosti a mateřské smíšené finanční holdingové společnosti by proto měly mít dostatečnou schopnost absorbovat ztráty stejným způsobem jako mateřské instituce.
- (19) Aby byla zajištěna účinnost požadavku na kapitál a způsobilé závazky, je nezbytné, aby nástroje držené pro splnění tohoto požadavku měly vysokou schopnost absorbovat ztráty. Závazky, které jsou vyloučeny z nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů ve smyslu směrnice 2014/59/EU, tuto schopnost nemají a nemají ji ani jiné závazky, které sice v zásadě jsou způsobilé k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, ale mohly by při rekapitalizaci z vnitřních zdrojů v praxi způsobovat potíže. Tyto závazky by proto neměly být považovány za způsobilé pro požadavek na kapitál a způsobilé závazky. Na druhou stranu kapitálové nástroje, stejně jako podřízené závazky, mají vysokou schopnost absorbovat ztráty. Do určité míry by měl být uznán rovněž potenciál absorbovat ztráty u závazků, které jsou rovnocenné s určitými vyloučenými závazky, v souladu se standardem TLAC.

²¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

- (20) Aby se zamezilo dvojímu započtení závazků pro účely požadavku na kapitál a způsobilé závazky, měla by být zavedena pravidla pro odpočet držených položek způsobilých závazků, která odrážejí odpovídající přístup k odpočtu již vytvořený v nařízení (EU) č. 575/2013 pro kapitálové nástroje. Na základě tohoto přístupu by držené položky nástrojů způsobilých závazků měly být nejprve odečteny od způsobilých závazků a v té míře, ve které nejsou dostatečné závazky, by měly být odečteny od kapitálových nástrojů tier 2.
- (21) Standard TLAC obsahuje některá kritéria způsobilosti pro závazky, která jsou přísnější než současná kritéria způsobilosti kapitálových nástrojů. Aby byla zajištěna jednotnost, kritéria pro kapitálové nástroje by měla být sladěna, pokud jde o nezpůsobilost nástrojů vydaných prostřednictvím jednotek pro speciální účel, a to ke dni 1. ledna 2022.
- (22) Od přijetí nařízení (EU) č. 575/2013 byl mezinárodní standard o obezřetném zacházení s expozicemi institucí vůči ústředním protistranám pozměněn s cílem zlepšit zacházení s expozicemi institucí vůči způsobilým ústředním protistranám. Významné revize tohoto standardu zahrnovaly použití jediné metody pro stanovení kapitálového požadavku pro expozice z důvodu příspěvků do fondu pro riziko selhání, explicitní limit na celkové požadavky na kapitál používané pro expozice vůči způsobilým ústředním protistranám a k rizikům citlivější přístup k zachycení hodnoty derivátů při výpočtu hypotetických zdrojů způsobilých ústředních protistran. Zároveň bylo ponecháno beze změn zacházení s expozicemi vůči nezpůsobilým ústředním protistranám. Vzhledem k tomu, že revidované mezinárodní standardy zavedly zacházení, které je pro prostředí centrálního clearingů vhodnější, právní předpisy Unie by měly být změněny, aby tyto standardy začlenily.
- (23) Aby bylo zajištěno, že instituce odpovídajícím způsobem řídí své expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování, pravidla stanovící zacházení s těmito expozicemi by měla být citlivá vůči rizikům a měla by podporovat transparentnost ve vztahu k podkladovým expozicím subjektů kolektivního investování. Basilejský výbor proto přijal revidovaný standard, který stanoví jasnou hierarchii přístupů k výpočtu výše rizikově vážených expozic pro tyto expozice. Tato hierarchie odráží míru transparentnosti u podkladových expozic. Nařízení (EU) č. 575/2013 by mělo být sladěno s těmito mezinárodně dohodnutými pravidly.
- (24) Pro výpočet hodnoty expozice derivátových transakcí podle rámce úvěrového rizika protistrany dává nařízení (EU) č. 575/2013 v současné době institucím na výběr mezi třemi různými standardizovanými postupy: standardizovanou metodou, metodou oceňování podle tržní hodnoty a metodou původní expozice.
- (25) Tyto standardizované přístupy však přiměřeně nezohledňují povahu kolaterálu v expozicích snižující riziko. Jejich nastavení je zastaralé a neodráží vysokou míru volatility zaznamenanou v průběhu finanční krize. Ani přiměřeně nezohledňují prospěch ze započtení. K řešení těchto nedostatků se Basilejský výbor rozhodl nahradit standardizovanou metodu a metodu oceňování podle tržní hodnoty novým standardizovaným přístupem pro výpočet hodnoty expozice derivátových expozic, tzv.

standardizovaným přístupem k úvěrovému riziku protistrany („SA-CCR“). Vzhledem k tomu, že revidované mezinárodní standardy zavedly nový standardizovaný přístup, který je pro prostředí centrálního clearingů vhodnější, právní předpisy Unie by měly být změněny, aby tyto standardy začlenily.

- (26) Přístup SA-CCR je citlivější k riziku než standardizovaná metoda a metoda oceňování podle tržní hodnoty, a proto by měl vést ke kapitálovým požadavkům, které budou lépe odrážet rizika spojená s derivátovými operacemi institucí. Zároveň je zavedení SA-CCR pro instituce složitější. Pro některé instituce, které v současné době používají metodu oceňování podle tržní hodnoty, se SA-CCR může ukázat jako příliš složitá a její provedení jako příliš zatěžující. U těchto institucí by měla být zavedena zjednodušená verze SA-CCR. Jelikož bude taková zjednodušená verze méně citlivá k rizikům než SA-CCR, měla by být odpovídajícím způsobem kalibrována, aby bylo zajištěno, že nebude podceňovat hodnotu expozice derivátových operací.
- (27) Pro instituce, které mají velmi omezené derivátové expozice a které v současné době používají metodu původní expozice, by provedení metody SA-CCR i zjednodušené metody SA-CCR mohlo být příliš složité. Metoda původní expozice by proto měla být vyhrazena pro tyto instituce, ale měla by být revidována s cílem řešit její hlavní nedostatky.
- (28) Jako vodítko institucím při výběru z povolených přístupů by měla být zavedena jasná kritéria. Tato kritéria by měla být založena na velikosti derivátových aktivit instituce, která udává míru sofistikovanosti, kterou by instituce při výpočtu hodnoty expozice měla být schopna splnit.
- (29) Během finanční krize byly ztráty v obchodním portfoliu u některých institucí usazených v Unii značné. Pro některé z nich se úroveň požadovaného kapitálu proti těmto ztrátám ukázala jako nedostatečná, což vedlo k tomu, že žádaly o mimořádnou veřejnou finanční podporu. Tyto poznatky vedly Basilejský výbor k odstranění řady nedostatků v obezřetnostním zacházení s pozicemi obchodního portfolia, které jsou kapitálovými požadavky pro tržní rizika.
- (30) V roce 2009 byl na mezinárodní úrovni dokončen první soubor reforem a do unijního práva byl proveden směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/76/EU²².
- (31) Reforma z roku 2009 se však nezabývala strukturálními nedostatky kapitálových požadavků pro standardy tržního rizika. Nejasnost ohledně hranice mezi obchodním a bankovním portfoliem poskytla příležitosti k regulační arbitráži, zatímco nedostatek citlivosti kapitálových požadavků pro tržní rizika vůči rizikům neumožnil zachytit veškerá rizika, kterým byly instituce vystaveny.
- (32) Basilejský výbor proto zahájil zásadní přezkum obchodního portfolia, aby tyto nedostatky vyřešil. Tato práce byla dokončena v lednu 2016. Standardy zásadního

²² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/76/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES, pokud jde o kapitálové požadavky na obchodní portfolio a resekuritizace a o dohled nad zásadami odměňování (Úř. věst. L 329, 14.12.2010, s. 3).

přezkumu obchodního portfolia zvyšují citlivost rámce tržního rizika vůči riziku stanovením objemu kapitálových požadavků, který je úměrnější rizikům pozic obchodního portfolia, a vyjasňují definici hranice mezi bankovním a obchodním portfoliem.

- (33) Provedení standardů zásadního přezkumu obchodního portfolia v Unii je nezbytné pro zachování řádného fungování finančních trhů v Unii. Nedávné studie týkající se dopadu těchto standardů ukazují, že se předpokládá, že provedení standardů zásadního přezkumu obchodního portfolia povede k prudkému nárůstu celkových kapitálových požadavků pro tržní rizika. Aby se zabránilo náhlému poklesu obchodování v Unii, mělo by být zavedeno období postupného zavádění tak, aby instituce dokázaly určit celkovou úroveň kapitálových požadavků pro tržní rizika, jež vyplývá z provedení standardů zásadního přezkumu obchodního portfolia v Unii. Zvláštní pozornost by měla být věnována také evropským obchodním zvláštnostem a úpravám kapitálových požadavků pro státní a kryté dluhopisy a jednoduché, transparentní a standardizované sekuritizace.
- (34) Proporcionalní zacházení s tržními riziky by se rovněž mělo vztahovat na instituce s omezenými aktivitami obchodního portfolia, což umožní více institucím s malou obchodní aktivitou uplatnit rámec úvěrového rizika pro pozice bankovního portfolia, jak je stanoveno v revidované verzi odchylky pro malá obchodní portfolia. Kromě toho by institucím se středním obchodním portfoliem mělo být umožněno využívat zjednodušený standardizovaný přístup pro výpočet kapitálových požadavků pro tržní rizika v souladu s přístupem používaným v současné době podle nařízení (EU) č. 575/2013.
- (35) Rámec velkých expozic by měl být posílen s cílem zlepšit schopnost institucí absorbovat ztráty a lépe dodržovat mezinárodní standardy. K tomuto účelu by měla být jako regulatorní kapitál pro výpočet limitu velkých expozic používána vyšší kvalita kapitálu a expozice vůči úvěrovým derivátům by měly být počítány pomocí metody SA-CCR. Kromě toho by měl být snížen limit na expozice, které G-SVB mohou mít vůči ostatním G-SVB, s cílem omezit systémová rizika související s propojeními mezi velkými institucemi a pravděpodobností, že selhání protistrany G-SVB může mít vliv na finanční stabilitu.
- (36) Zatímco ukazatel krytí likvidity (LCR) zajišťuje, že budou úvěrové instituce a systémové investiční podniky schopny krátkodobě odolat vážnému tlaku, nezaručuje, že budou mít tyto úvěrové instituce a investiční podniky stabilní systém financování v dlouhodobějším horizontu. Je tedy zřejmé, že by měl být na úrovni EU vytvořen podrobný závazný požadavek na stabilní financování, který by měl být vždy dodržován, aby se zabránilo nadměrnému nesouladu splatností aktiv a pasiv a přílišnému spoléhání na krátkodobé velkoobchodní financování.
- (37) V souladu se standardy Basilejského výboru pro stabilní financování by proto měla být přijata pravidla pro definování požadavku na stabilní financování jakožto poměru objemu dostupných stabilních finančních prostředků instituce k objemu jejich požadovaných stabilních finančních prostředků v průběhu jednoho roku. To je závazný ukazatel čistého stabilního financování („NSFR“). Objem dostupného

stabilního financování by měl být vypočten vynásobením závazků instituce a regulatorního kapitálu příslušnými faktory, které odrážejí jejich míru spolehlivosti v jednoletém horizontu NSFR. Objem požadovaného stabilního financování by se měl vypočítat vynásobením aktiv instituce a podrozvahových expozic příslušnými faktory, které odrážejí jejich charakteristiky likvidity a zbytkové splatnosti v jednoletém horizontu NSFR.

- (38) NSFR by měl být vyjádřen v procentech a nastaven na minimální úroveň 100 %, což znamená, že instituce drží dostatečné stabilní financování k pokrytí svých finančních potřeb v období jednoho roku za normálních i ztížených podmínek. Pokud by NSFR klesl pod úroveň 100 %, měla by instituce dodržet zvláštní požadavky stanovené v článku 414 nařízení (EU) č. 575/2013 pro včasné navrácení svého NSFR na minimální úroveň. Opatření v oblasti dohledu v případě nedodržení by neměla být automatická, příslušné orgány by měly namísto toho posuzovat důvody pro nedodržení požadavku NSFR, než určí možná opatření v oblasti dohledu.
- (39) V souladu s doporučeními vydanými orgánem EBA v jeho zprávě ze dne 15. prosince 2015 vypracované podle čl. 510 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 575/2013 by pravidla pro výpočet NSFR měla být úzce sladěna se standardy Basilejského výboru, včetně vývoje těchto standardů, pokud jde o zacházení s derivátovými transakcemi. Nutnost vzít v úvahu některá evropská specifika, aby bylo zajištěno, že NSFR nebrání financování evropské reálné ekonomiky, však pro definici evropského NSFR odůvodňuje přijetí některých úprav basilejského NSFR. Tyto úpravy kvůli evropskému kontextu jsou doporučeny zprávou o NSFR vypracovanou orgánem EBA a souvisejí především s konkrétním zacházením pro i) průchozí modely obecně a emise krytých dluhopisů zvláště, ii) obchodně finanční činnosti, iii) centralizované regulované úspory, iv) zaručené půjčky na bydlení a v) úvěrová družstva. Tato navrhovaná konkrétní zacházení do značné míry odrážejí přednostní zacházení s těmito činnostmi v evropském LCR ve srovnání s basilejským LCR. Vzhledem k tomu, že NSFR doplňuje LCR, by tyto dva ukazatele měly být skutečně konzistentní, pokud jde o jejich definici a kalibraci. To se týká zejména faktorů požadovaného stabilního financování uplatňovaných na vysoce kvalitní likvidní aktiva LCR pro výpočet NSFR, které mají odrážet definice a úpravy evropského LCR bez ohledu na dodržování obecných a operativních požadavků stanovených pro výpočet LCR, které nejsou pro jednoletý rámec výpočtu NSFR přiměřené.
- (40) Vedle evropských specifíků by přísné zacházení s derivátovými transakcemi v basilejském NSFR mohlo mít významný dopad na derivátové aktivity institucí, a v důsledku toho na evropské finanční trhy a na přístup koncových uživatelů k některým operacím. Derivátové transakce a některé vzájemně propojené transakce, včetně clearingových aktivit, by mohly být zavedením basilejského NSFR neodůvodněně a nepřiměřeně ovlivněny, aniž by byly předmětem rozsáhlých studií kvantitativních dopadů a veřejných konzultací. Dodatečný požadavek držet 20 % stabilního financování proti hrubým derivátovým závazkům je obecně považován za přísné opatření, které přeceňuje dodatečná rizika financování spojená s možným nárůstem derivátových závazků v průběhu jednoho roku. Proto se zdá být rozumné přijmout alternativní opatření citlivější k riziku, aby se nebránilo dobrému fungování evropských finančních trhů a poskytování zajišťovacích nástrojů institucím a

koncovým uživatelům, včetně podniků, se záměrem zajistit jejich financování jakožto jeden z cílů unie kapitálových trhů.

Pro derivátové transakce bez zajištění, jejichž budoucí rizika financování jsou závislá na některých nepředvídatelných událostech, jako jsou ratingové aktivační mechanismy, které vyžadují složení záruky, a jež lze nejlépe přibližně vyjádřit jejich tržní hodnotou, jíž by byl objem požadovaných finančních prostředků, pokud by k takové skutečnosti došlo, by se měl na jejich hrubé derivátové závazky vztahovat 10% faktor požadovaného stabilního financování („RSF“). 20% faktor RSF se zdá skutečně být velmi konzervativní. Pro dozajištěné derivátové transakce je zavedena pro instituce, které používají SA-CCR, možnost použít 20% faktor RSF, jak je uvedeno v basilejském standardu, nebo použít svou potenciální budoucí expozici vypočítanou podle SA-CCR. Instituce, které nepoužívají SA-CCR, mají velmi malá derivátová portfolia a měly by být od tohoto požadavku osvobozeny. Tento přístup je citlivější k riziku, a protože je určen pro úvěrové riziko protistrany a pro výpočet pákového poměru, neměl by jeho výpočet pro instituce představovat dodatečnou zátěž.

- (41) Basilejské asymetrické zacházení s krátkodobým financováním, jako jsou například repo operace (stabilní financování není uznáváno), a krátkodobými úvěry, jako jsou reverzní repo operace (je požadováno stabilní financování – 10 % v případě operací zajištěných vysoce kvalitními likvidními aktivy úrovně 1 podle definice v LCR a 15 % pro ostatní transakce), v případě finančních zákazníků má za cíl odrazovat od rozsáhlých krátkodobých vazeb financování mezi finančními zákazníky, které jsou zdrojem propojení a ztěžují řešení konkrétní instituce bez rizika nákazy pro zbytek finančního systému v případě selhání. Nicméně nastavení této asymetrie je příliš konzervativní a může mít vliv na likviditu cenných papírů, které se obvykle používají jako záruka u krátkodobých transakcí, zejména státních dluhopisů, protože instituce pravděpodobně sníží objem svých operací na repo trzích. Mohlo by také narušit činnost tvorby trhu, jelikož repo trhy usnadňují správu potřebného inventáře, což je v rozporu s cíli unie kapitálových trhů. Kromě toho by to znesnadnilo rychlé převedení těchto cenných papírů na hotovost za dobrou cenu, což by mohlo ohrozit účinnost LCR, jehož smyslem je mít rezervu likvidních aktiv, která mohou být snadno přeměněna na hotovost v případě nedostatku likvidity. Nakonec může mít nastavení této asymetrie vliv na likviditu mezibankovních trhů financování, zejména pro účely řízení likvidity, jelikož bude pro banky dražší navzájem si půjčovat na krátkodobé bázi. Asymetrické zacházení by mělo být zachováno, avšak jednotlivé faktory RSF by měly být sníženy na 5 % a 10 % (místo 10 % a 15 %).
- (42) Kromě překalibrování basilejského faktoru RSF, který se vztahuje na krátkodobé reverzní repo operace s finančními zákazníky zajištěné státními dluhopisy (5% faktor RSF namísto 10%), se ukázaly jako nezbytné některé další úpravy k zajištění toho, aby zavedení NSFR nebránilo likviditě trhů se státními dluhopisy. Basilejský 5% faktor RSF, který se vztahuje na vysoce kvalitní likvidní aktiva úrovně 1 včetně státních dluhopisů, znamená, že by instituce musely držet uvedený podíl dostupného dlouhodobého nezajištěného financování bez ohledu na dobu, po kterou se chystají takové státní dluhopisy držet. Tato skutečnost by mohla dále motivovat instituce k ukládání hotovosti u centrálních bank, spíše než aby jednaly jako primární obchodníci a poskytovaly likviditu na trzích se státními dluhopisy. Kromě toho není v souladu s

LCR, který uznává plnou likviditu těchto aktiv i v době závažného nedostatku likvidity (0% srážka). Faktor RSF vysoce kvalitních likvidních aktiv úrovně 1, jak je definován v LCR EU, s výjimkou mimořádně kvalitních krytých dluhopisů, by proto měl být snížen z 5 % na 0 %.

- (43) Kromě toho by všechna vysoce kvalitní likvidní aktiva úrovně 1, jak jsou definována v LCR EU, s výjimkou mimořádně kvalitních krytých dluhopisů, přijatá jako variační marže v derivátových smlouvách měla kompenzovat derivátová aktiva, zatímco basilejská norma přijímá ke kompenzaci derivátových aktiv pouze hotovost splňující podmínky rámce pákového efektu. Toto širší uznání aktiv získaných jako variační marže přispěje k likviditě trhů se státními dluhopisy, zabrání penalizaci koncových uživatelů, kteří drží velké množství státních dluhopisů, ale jen málo hotovosti (jako jsou penzijní fondy), a nebude přidávat další napětí na poptávku po hotovosti na repo trzích.
- (44) NSFR by se měl vztahovat na instituce na individuálním i konsolidovaném základě, pokud příslušné orgány neupustí od uplatňování NSFR na individuálním základě. Tím se duplikuje rozsah působnosti LCR, jehož je NSFR doplněním. Pokud nebylo upuštěno od uplatňování NSFR na individuální úrovni, transakce mezi dvěma institucemi patřícími do stejné skupiny nebo téhož institucionálního systému ochrany by měly v zásadě obdržet symetrické faktory dostupného a požadovaného stabilního financování, aby nedošlo ke ztrátě finančních prostředků na vnitřním trhu a nebránilo se efektivnímu řízení likvidity v evropských skupinách, kde je likvidita centrálně řízená. Taková preferenční symetrická zacházení by měla být poskytnuta pouze vnitroskupinovým transakcím, kde fungují všechny nezbytné záruky, na základě dodatečných kritérií pro přeshraniční transakce a pouze s předchozím souhlasem dotčených příslušných orgánů, neboť nelze předpokládat, že instituce mající potíže s plněním svých platebních povinností vždy obdrží finanční podporu od jiných podniků patřících do stejné skupiny nebo téhož institucionálního systému ochrany.
- (45) Konsolidace dceřiných podniků ve třetích zemích by měla řádně zohlednit požadavky na stabilní financování platné v těchto zemích. V souladu s tím by pravidla pro konsolidaci v Unii neměla zavádět příznivější zacházení pro dostupné a požadované stabilní financování v dceřiných podnicích ve třetích zemích, než je zacházení, které je k dispozici podle vnitrostátních právních předpisů těchto třetích zemí.
- (46) V souladu s čl. 508 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 má Komise předložit zprávu o vhodném režimu pro obezřetnostní dohled nad investičními podniky a případně předložit legislativní návrh. Dokud se toto ustanovení nezačne uplatňovat, na investiční podniky jiné než systémové investiční podniky by se měly nadále vztahovat vnitrostátní právní předpisy členských států týkající se požadavku na čisté stabilní financování. Avšak investiční podniky jiné než systémové investiční podniky by měly podléhat NSFR stanovenému v nařízení (EU) č. 575/2013 na konsolidovaném základě, pokud jsou součástí bankovních skupin, aby byl umožněn příslušný výpočet NSFR na konsolidované úrovni.
- (47) Instituce by měly mít povinnost vykazovat svým příslušným orgánům v měně vykazování závazný podrobný NSFR pro všechny položky a odděleně pro položky

denominované v každé významné měně, aby bylo zajištěno odpovídající sledování možných nesouladů měn. NSFR by neměl na instituce uvalovat jakékoliv požadavky na dvojí vykazování nebo požadavky na vykazování, které nejsou v souladu s platnými předpisy, a institucím by měl být poskytnut dostatek času, aby se připravily na vstup nových požadavků na vykazování v platnost.

- (48) Jelikož poskytování smysluplných a srovnatelných informací o společných klíčových ukazatelích používaných institucemi k měření rizika trhu je základním principem zdravého bankovního systému, je nezbytné co nejvíce snížit informační asymetrii a usnadnit srovnatelnost rizikových profilů úvěrových institucí uvnitř jurisdikce i napříč jurisdikcemi. Basilejský výbor pro bankovní dohled (BCBS) zveřejnil v lednu 2015 revidované standardy pilíře 3 pro zveřejňování informací, aby se zvýšila srovnatelnost, kvalita a konzistence povinného zveřejňování informací pro trh ze strany institucí. Je proto vhodné změnit stávající požadavky na zveřejňování, aby se provedly tyto nové mezinárodní standardy.
- (49) Respondenti výzvy Komise ke sdělení skutečností o regulačním rámci EU pro finanční služby považovali současné požadavky na zveřejňování za nepřiměřené a zatěžující v případě menších institucí. Aniž by bylo dotčeno užší sladění zveřejňování informací s mezinárodními standardy, po menších a méně složitých institucích by mělo být požadováno méně časté a méně podrobné zveřejňování informací než po jejich větších protějšcích, čímž se sníží administrativní zátěž, které jsou vystaveny.
- (50) Ohledně zveřejňování informací o odměňování by mělo dojít k určitým objasněním. Kromě toho by mělo být po institucích využívajících odchylku od určitých pravidel odměňování požadováno zveřejňování informací týkajících se této odchylky.
- (51) Uplatňování ustanovení o očekávané úvěrové ztrátě zavedených revidovanými mezinárodními účetními standardy o finančních nástrojích „IFRS9“ může vést k náhlému významnému zvýšení kapitálových poměrů institucí. Zatímco probíhají diskuse o vhodném obezřetnostním zacházení s dopadem zvýšených očekávaných úvěrových ztrát a aby se zabránilo neodůvodněnému negativnímu vlivu na poskytování úvěrů úvěrovými institucemi, měla by tvorba dodatečných opravných položek pro úvěrové riziko podle IFRS9 být zaváděna postupně.
- (52) Malé a střední podniky jsou jedním z pilířů hospodářství Unie, jelikož hrají zásadní roli při vytváření ekonomického růstu a zajišťování pracovních míst. Vzhledem k tomu, že malé a střední podniky nesou nižší systémové riziko než větší podniky, kapitálové požadavky pro expozice malých a středních podniků by měly být nižší než pro velké podniky, aby se zajistilo optimální bankovní financování malých a středních podniků. V současné době se na expozice malých a středních podniků až do výše 1,5 milionu EUR vztahuje 23,81% snížení částky rizikově vážené expozice. Vzhledem k tomu, že práh ve výši 1,5 milionu EUR pro expozici malých a středních podniků není určující pro změnu rizikovosti malých a středních podniků, snížení kapitálových požadavků by mělo být rozšířeno na expozice malých a středních podniků nad hranici 1,5 milionu EUR a pro přesahující částku by mělo činit 15% snížení částky rizikově vážené expozice.

- (53) Investice do infrastruktury jsou nezbytné pro posílení konkurenceschopnosti Evropy a stimulaci tvorby pracovních míst. Oživení a budoucí růst unijní ekonomiky do značné míry závisí na dostupnosti kapitálu pro strategické investice evropského významu do infrastruktury, zejména širokopásmových a energetických sítí, jakož i dopravní infrastruktury, zejména v průmyslových centrech, vzdělávání, výzkumu a inovací a obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti. Investiční plán pro Evropu si klade za cíl podpořit dodatečné financování životaschopných projektů v oblasti infrastruktury, mimo jiné prostřednictvím mobilizace dalších soukromých zdrojů financování. Pro řadu potenciálních investorů je největší obavou zřejmá absence životaschopných projektů a omezená schopnost správně vyhodnotit riziko vzhledem k jejich přirozeně komplexní povaze.
- (54) S cílem podpořit soukromé investice do infrastrukturních projektů je proto nutné stanovit regulační prostředí, které je schopno podporovat vysoce kvalitní infrastrukturní projekty a snížit rizika pro investory. Zejména by měly být omezeny kapitálové požadavky pro expozice vůči infrastrukturním projektům za předpokladu, že dodržují řadu kritérií schopných snížit jejich rizikový profil a zvýšit předvídatelnost peněžních toků. Komise by měla toto ustanovení přezkoumat do [tří let po vstupu v platnost] s cílem posoudit a) jeho dopad na objem investic do infrastruktury ze strany institucí a kvalitu investic s ohledem na cíle EU v oblasti přechodu na nízkouhlíkové a oběhové hospodářství odolné vůči změně klimatu a b) jeho dostatečnost z obezřetnostního hlediska. Komise by měla také zvážit, zda by rozsah působnosti měl být rozšířen na investice do infrastruktury ze strany podniků.
- (55) Ustanovení čl. 508 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013² požaduje, aby Komise podala Evropskému parlamentu a Radě zprávu o vhodném režimu pro obezřetnostní dohled nad investičními podniky a podniky uvedenými v čl. 4 odst. 1 bodě 2 písm. b) a c) uvedeného nařízení a případně ji doplnila legislativním návrhem. Tento legislativní návrh může zavést nové požadavky na tyto podniky. V zájmu zajištění přiměřenosti, a aby se zabránilo zbytečným a opakujícím se regulačním změnám, by investiční podniky, které nejsou systémové, proto měly být vyloučeny z dodržování nových ustanovení měnicích nařízení (EU) č. 575/2013. Investiční podniky, které představují stejné systémové riziko jako úvěrové instituce, by však měly podléhat stejným požadavkům, jako jsou ty, které se vztahují na úvěrové instituce.
- (56) Vzhledem k posílenému dohledu nad skupinami vyplývajícím z posílení obezřetnostního regulačního rámce a vytvoření bankovní unie je žádoucí, aby instituce stále více využívaly výhod jednotného trhu, mimo jiné pro zajištění účinného řízení kapitálu a zdrojů likvidity v rámci celé skupiny. Proto by možnost upustit od uplatňování požadavků na individuální úrovni pro dceřiné podniky nebo mateřské podniky měla být dostupná pro přeshraniční skupiny, pokud existují dostatečné záruky k zajištění toho, že bude subjektům, na které se vztahuje výjimka, k dispozici dostatečný kapitál. Jsou-li splněny všechny záruky, bude na uvážení příslušného orgánu, aby o udělení takových výjimek rozhodl. Rozhodnutí příslušných orgánů by měla být řádně odůvodněna.
- (57) S cílem usnadnit dodržování pravidel stanovených v tomto nařízení a ve směrnici

36/2013/EU, jakož i regulačních technických norem, prováděcích technických norem, pokynů a šablon přijatých k provádění těchto pravidel by orgán EBA měl vytvořit IT nástroj s cílem provést instituce příslušnými ustanoveními, normami a šablonami v závislosti na jejich velikosti a obchodním modelu.

- (58) K usnadnění srovnatelnosti zveřejňovaných údajů by měl být orgán EBA pověřen vypracováním standardizovaných šablon na zveřejňování, které pokrývají všechny podstatné požadavky na zveřejňování stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013. Při vypracování těchto standardů by orgán EBA měl brát v úvahu velikost a složitost institucí, jakož i povahu a míru rizika jejich činností.
- (59) Za účelem zajištění odpovídající definice některých specifických technických ustanovení nařízení (EU) č. 573/2013 a zohlednění možného vývoje na mezinárodní úrovni by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o seznam produktů nebo služeb, jejichž aktiva a závazky mohou být považovány za vzájemně závislé, a pokud jde o definici zacházení s deriváty, zajištěnými půjčkami a transakcemi na kapitálovém trhu a nezajištěných transakcí s finančními zákazníky kratších než šest měsíců pro účely výpočtu NSFR.
- (60) Komise by měla přijmout návrhy regulačních technických norem vypracované orgánem EBA v oblasti kapitálových požadavků na tržní riziko pro pozice investičního portfolia, nástrojů vystavených zbytkovým rizikům, výpočtů rizika pádu do defaultu, povolení k použití interních modelů pro tržní riziko, zpětného testování interního modelu, připisování zisků a ztrát, nemodelovatelných rizikových faktorů a rizika selhání v přístupu interního modelu pro tržní riziko prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU a v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010. Je zvláště důležité, aby Komise během svých přípravných prací vedla náležitě konzultace, včetně konzultací na odborné úrovni. Komise a orgán EBA by měly zajistit, aby tyto normy a požadavky mohly uplatňovat všechny dotčené instituce způsobem, který je přiměřený povaze, rozsahu a složitosti těchto institucí a jejich činností.
- (61) Pro účely použití pravidel pro velké expozice by Komise měla prostřednictvím přijetí aktů v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie určit, za jakých okolností jsou splněny podmínky pro existenci skupiny ekonomicky spjatých klientů a jak vypočítat hodnoty expozic vyplývajících ze smluv uvedených v příloze II a úvěrových derivátů, které nejsou přímo uzavřené s klientem, ale jsou podkladem dluhového nebo kapitálového nástroje vydaného tímto klientem, a případy a lhůtu, v nichž by příslušné orgány mohly dovolit překročení limitu expozice. Komise by rovněž měla vydat regulační technickou normu k určení formátu a četnosti podávání zpráv vztahujících se k velkým expozicím, jakož i kritérii pro identifikaci stínových bank, na které se vztahují povinnosti podávání zpráv ohledně velkých expozic.
- (62) Ohledně úvěrového rizika protistrany by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o definici aspektů souvisejících s významnými rizikovými faktory transakcí, dohledovou deltou a navýšením kategorie komoditního rizika.

- (63) Před přijetím aktů v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie je obzvláště důležité, aby Komise během přípravné práce uspořádala vhodné konzultace včetně konzultací na odborné úrovni a aby byly tyto konzultace vedeny v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016. Aby se zejména zaručila rovnocenná účast na přípravě aktů v přenesené pravomoci, Evropský parlament a Rada obdrží všechny dokumenty ve stejném okamžiku jako odborníci členských států a jejich odborníci mají systematicky přístup na zasedání odborných skupin Komise, které se zabývají přípravou aktů v přenesené pravomoci.
- (64) V zájmu účinnější reakce na průběžný vývoj standardů pro zveřejňování na mezinárodní a unijní úrovni by Komise měla být zmocněna ke změně požadavků na zveřejňování stanovených v nařízení (EU) č. 575/2013 prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci.
- (65) Orgán EBA by měl podat zprávu o tom, kde by se mohla zlepšit přiměřenost unijního balíčku v oblasti zpráv orgánům dohledu, pokud jde o rozsah, míru členění nebo četnost.
- (66) Pro účely uplatňování kapitálových požadavků na expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování by Komise měla prostřednictvím přijetí regulační technické normy upřesnit, jak by instituce měly vypočítat objem rizikově vážené expozice podle přístupu na mandátní bázi, kdy některý ze vstupů potřebných pro tento výpočet není k dispozici.
- (67) Jelikož cílů tohoto nařízení, zejména cílů posílit a vylepšit již existující právní předpisy Unie zajišťující jednotné obezřetnostní požadavky, které se týkají úvěrových institucí a investičních podniků v celé Evropské unii, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale může jich z důvodu jejich rozsahu a účinků být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (68) S ohledem na změny v zacházení s expozicemi vůči způsobilým ústředním protistranám, konkrétně v zacházení s příspěvků institucí do fondů způsobilých ústředních protistran pro riziko selhání, by měla být změněna také příslušná ustanovení nařízení (EU) č. 648/2012, která byla do uvedeného nařízení zavedena nařízením (EU) č. 575/2013 a která upřesňují výpočet hypotetického kapitálu ústředních protistran, který pak používají instituce pro výpočet svých kapitálových požadavků.
- (69) Datem použití některých ustanovení týkajících se nových požadavků na kapitál a způsobilé závazky, které provádějí standard TLAC, by měl být 1. leden 2019, jak bylo dohodnuto na mezinárodní úrovni.
- (70) Nařízení (EU) č. 575/2013 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 575/2013 se mění takto:

- 1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1 Oblast působnosti

Toto nařízení stanoví jednotná pravidla týkající se obecných obezřetnostních požadavků, které musí instituce, finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti podléhající dohledu podle směrnice č. 2013/36/EU splňovat v souvislosti s těmito prvky:

- a) s kapitálovými požadavky týkajícími se zcela vyčíslitelných, jednotných a standardizovaných prvků úvěrového rizika, tržního rizika, operačního rizika a vypořádacího rizika;
- b) s požadavky na omezení velkých expozic;
- c) s požadavky na likviditu týkajícími se zcela vyčíslitelných, jednotných a standardizovaných prvků rizika likvidity;
- d) s požadavky na podávání zpráv, které se týkají písmen a), b) a c) a páky;
- e) s požadavky na zveřejňování informací.

Toto nařízení stanoví jednotná pravidla týkající se požadavků na kapitál a způsobilé závazky, které splňují subjekty řešící krizi, které jsou globálními systémově významnými institucemi (G-SVI) nebo částmi G-SVI a významnými dceřinými podniky G-SVI mimo EU.

Toto nařízení neupravuje požadavky na zveřejňování uložené příslušným orgánům v oblasti obezřetnostní regulace a dohledu nad institucemi, které jsou stanoveny ve směrnici 2013/36/EU.“

- 2) Článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2 Pravomoci dohledu

1. Pro účely zajišťování souladu s tímto nařízením mají příslušné orgány pravomoci a dodržují postupy stanovené ve směrnici 2013/36/EU a v tomto nařízení.
2. Pro účely zajišťování souladu s tímto nařízením mají orgány příslušné k řešení krize pravomoci a dodržují postupy stanovené ve směrnici 2014/59/EU a v tomto nařízení.
3. Pro účely zajišťování souladu s požadavky týkajícími se kapitálu a způsobilých závazků příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize spolupracují.“

- 3) Článek 4 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se bod 7 nahrazuje tímto:

„7) „subjektem kolektivního investování“ SKIPCP ve smyslu čl. 1 odst. 2

směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES²³ nebo alternativní investiční fond ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU²⁴;“;

b) v odstavci 1 se bod 20 se nahrazuje tímto:

„20) „finanční holdingovou společností“ finanční instituce, jejíž dceřiné podniky jsou buď výlučně, nebo převážně institucemi nebo finančními institucemi a která není smíšenou finanční holdingovou společností.

Dceřiné podniky finanční instituce jsou převážně institucemi nebo finančními institucemi, jestliže alespoň jedna z nich je institucí a jestliže je více než 50 % vlastního kapitálu, konsolidovaných aktiv, výnosů, personálu nebo jiného ukazatele finanční instituce považovaného příslušným orgánem za relevantní spojeno s dceřinými podniky, které jsou institucemi nebo finančními institucemi;“;

c) v odstavci 1 se bod 26 se nahrazuje tímto:

„26) „finanční institucí“ podnik jiný než instituce a jiný než čistě průmyslová holdingová společnost, jehož hlavní činností je nabývání účastí nebo výkon jedné nebo více z činností uvedených v bodech 2 až 12 a v bodě 15 přílohy I směrnice 2013/36/EU, včetně finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti, platební instituce ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES²⁵ a společnosti spravující aktiva, avšak s výjimkou pojišťovacích holdingových společností a pojišťovacích holdingových společností se smíšenou činností ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. f) a g) směrnice 2009/138/ES;“;

d) v odst. 1 bodě 39 se vkládá nový pododstavec, který zní:

„Dvě nebo více fyzických nebo právnických osob, které splňují podmínky stanovené v písmenech a) nebo b) z důvodu své přímé expozice vůči stejné ústřední protistraně pro účely clearingových aktivit, nejsou považovány za ekonomicky spjatou skupinu klientů.“;

e) v odst. 1 bodě 71 se úvodní věta v písmenu b) nahrazuje tímto:

„b) pro účely článku 97 součet;“;

f) v odst. 1 bodě 72 se písmeno a) nahrazuje tímto:

²³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

²⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

²⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1).

„a) je regulovaným trhem nebo trhem třetí země, který je považován za rovnocenný regulovanému trhu v souladu s postupem stanoveným v čl. 25 odst. 4 písm. a) směrnice 2014/65/EU;“;

g) v odstavci 1 se bod 86 nahrazuje tímto:

„86) „obchodním portfoliem“ veškeré pozice ve finančních nástrojích a komoditách, jež instituce drží se záměrem obchodovat, s cílem zajistit buď pozice držené se záměrem obchodovat, nebo pozice uvedené v čl. 104 odst. 2, s výjimkou pozic uvedených v čl. 104 odst. 3;“;

h) v odstavci 1 se bod 91 nahrazuje tímto:

„91) „obchodní expozicí“ současná expozice vůči ústřední protistraně vyplývající ze smluv a transakcí uvedených v čl. 301 odst. 1 písm. a), b) a c), včetně variační marže, kterou má člen clearingového systému obdržet, ale dosud neobdržel, a jakákoli potenciální budoucí expozice člena clearingového systému nebo klienta vůči ústřední protistraně vyplývající z uvedených smluv a transakcí, jakož i počáteční marže;“;

i) v odstavci 1 se bod 96 nahrazuje tímto:

„96) „vnitřním zajištěním“ pozice, která podstatně kompenzuje složky rizika mezi pozicí obchodního portfolia a jednou nebo více pozicemi investičního portfolia nebo mezi dvěma obchodními útvary;“;

j) v odstavci 1 se doplňují nové body, které znějí:

„129) „orgánem příslušným k řešení krize“ orgán příslušný k řešení krize ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 18 směrnice 2014/59/EU;

130) „subjektem řešícím krizi“ subjekt řešící krizi ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 83a směrnice 2014/59/EU;

131) „skupinou řešící krizi“ skupina řešící krizi ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 83b směrnice 2014/59/EU;

132) „globální systémově významnou institucí“ (G-SVI) G-SVI, která byla určena v souladu s čl. 131 odst. 1 a 2 směrnice 2013/36/EU;

133) „globální systémově významnou institucí mimo EU“ (G-SVI mimo EU) globální systémově významné bankovní skupiny nebo banky (G-SVB), které nejsou G-SVI a které jsou uvedeny v pravidelně aktualizovaném seznamu G-SVB zveřejněném Radou pro finanční stabilitu;

134) „významným dceřiným podnikem“ dceřiný podnik, který na individuálním nebo konsolidovaném základě splňuje některou z následujících podmínek:

a) dceřiný podnik drží více než 5 % konsolidovaných rizikově vážených

aktiv svého původního mateřského podniku;

- b) dceřiný podnik vytváří více než 5 % z celkových provozních výnosů svého původního mateřského podniku;
- c) celková míra pákového efektu dceřiného podniku je více než 5 % konsolidované míry pákového efektu jejího původního mateřského podniku;

135) „subjektem G-SVI“ subjekt s právní subjektivitou, který je G-SVI nebo je součástí G-SVI či G-SVI mimo EU;

136) „nástrojem rekapitalizace z vnitřních zdrojů“ nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 57 směrnice č. 2014/59/EU;

137) „skupinou“ skupina podniků, z nichž alespoň jeden je institucí a která se skládá z mateřského podniku a jeho dceřiných podniků nebo z podniků navzájem propojených vztahem ve smyslu článku 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2013/34/EU²⁶;

138) „obchodem zajišťujícím financování“ neboli „SFT“ repo operace, půjčka či výpůjčka cenných papírů či komodit nebo maržový obchod;

139) „systémovým investičním podnikem“ investiční podnik, který byl určen jako G-SVI nebo O-SVI v souladu s čl. 131 odst. 1, 2 nebo 3 směrnice 2013/36/EU“;

140) „počáteční marží“ jakékoli zajištění jiné než variační marže, získané od subjektu nebo poskytnuté subjektu na pokrytí současné a potenciální budoucí expozice transakce nebo portfolia transakcí v období potřebném k likvidaci těchto transakcí nebo znovuzajištění jejich tržních rizik po selhání protistrany transakce nebo portfolia transakcí;

141) „tržním rizikem“ riziko ztrát vyplývající z pohybů tržních cen;

142) „měnovým rizikem“ riziko ztrát vyplývající z pohybů směnných kurzů;

143) „komoditním rizikem“ riziko ztrát vyplývající z pohybů cen komodit;

144) „obchodním útvarem“ přesně vymezená skupina obchodníků vytvořená institucí tak, aby společně spravovala portfolio pozic obchodního portfolia v souladu s přesně stanovenou a konzistentní obchodní strategií, která působí v rámci téže struktury řízení rizik.“;

k) doplňuje se nový odstavec 4, který zní:

²⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

„4. Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které stanoví, za jakých okolností jsou splněny podmínky stanovené v bodě 39 prvním pododstavci písm. a) nebo b).

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [jednoho roku po vstupu nařízení v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“.

4) Článek 6 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„Instituce plní na individuálním základě povinnosti stanovené v části druhé až páté a v části sedmé a osmé.“;

b) vkládá se nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Odchylně od odstavce 1 plní požadavek stanovený v článku 92a na individuálním základě pouze instituce určené jako subjekty řešící krizi, které jsou zároveň G-SVI nebo jsou součástí G-SVI a které nemají dceřiné podniky.

Ustanovení článku 92b plní na individuálním základě pouze významné dceřiné podniky G-SVI mimo EU, které nejsou dceřinými podniky mateřské instituce v EU, které nejsou subjekty řešící krizi a které nemají dceřiné podniky.“.

5) V článku 7 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Příslušné orgány mohou upustit od uplatňování čl. 6 odst. 1 na kterýkoli dceřiný podnik, pokud se sídlo dceřiného i mateřského podniku nacházejí ve stejném členském státě a dceřiný podnik je zahrnut do dohledu na konsolidovaném základě nad mateřským podnikem, který je institucí, finanční holdingovou společností nebo smíšenou finanční holdingovou společností, a pokud jsou splněny všechny následující podmínky, aby bylo zajištěno přiměřené rozdělení kapitálu mezi mateřský podnik a dceřiný podnik:

a) neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mateřským podnikem dceřinému podniku;

b) mateřský podnik buď splňuje podmínky příslušného orgánu ohledně obezřetného řízení dceřiného podniku a prohlásí se svolením příslušného orgánu, že se zaručuje za závazky přijaté dceřiným podnikem, nebo mají rizika v dceřiném podniku zanedbatelný význam;

c) postupy hodnocení, měření a kontroly rizika používané v mateřském podniku se vztahují i na dceřiný podnik;

- d) mateřský podnik drží více než 50 % hlasovacích práv plynoucích z podílu na kapitálu dceřiného podniku nebo má právo jmenovat či odvolat většinu členů vedoucího orgánu dceřiného podniku.

2. Po konzultaci s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě může příslušný orgán upustit od uplatňování čl. 6 odst. 1 na dceřiný podnik, který má sídlo v jiném členském státě, než je sídlo jeho mateřského podniku, a který je zahrnut do dohledu na konsolidovaném základě nad tímto mateřským podnikem, který je institucí, finanční holdingovou společností nebo smíšenou finanční holdingovou společností, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) podmínky stanovené v odst. 1 písm. a) až d);
- b) instituce poskytuje svému dceřinému podniku záruku, která za všech okolností splňuje tyto podmínky:
 - i) záruka je poskytována alespoň na částku rovnající se výši kapitálového požadavku dceřiného podniku, od kterého se upouští;
 - ii) záruka je aktivována, jestliže dceřiný podnik není schopen platit své dluhy nebo jiné závazky v okamžiku jejich splatnosti, nebo bylo v souvislosti s dceřiným podnikem učiněno zjištění v souladu s čl. 59 odst. 3 směrnice 2014/59/EU, podle toho, co nastane dříve;
 - iii) záruka je plně zajištěna do výše nejméně 50 % své částky prostřednictvím dohody o finančním zajištění ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES²⁷;
 - iv) záruka a dohoda o finančním zajištění se řídí právem členského státu, ve kterém se nachází sídlo dceřiného podniku, není-li příslušným orgánem dceřiného podniku stanoveno jinak;
 - v) zajištěním záruky je způsobilé zajištění ve smyslu článku 197, které je po přiměřeně konzervativní srážce dostatečné k plnému pokrytí částky uvedené v bodě iii);
 - vi) zajištění záruky je nezatížené a není použito jako zajištění jakékoli jiné záruky;
 - vii) neexistují žádné právní, regulační ani provozní překážky převodu záruky z mateřského podniku na příslušný dceřiný podnik.“.

- 6) Článek 8 se nahrazuje tímto:

²⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění (Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43).

„Článek 8

Výjimka z uplatňování požadavků na likviditu na individuální bázi

1. Příslušné orgány mohou zcela nebo zčásti upustit od uplatňování části šesté na instituci a všechny nebo některé z jejích dceřiných podniků, které mají své sídlo ve stejném členském státě, jako má sídlo instituce, a dohlížet na ně jako na jedinou podskupinu pro účely likvidity, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
 - a) mateřská instituce na konsolidovaném základě nebo dceřiný podnik na subkonsolidovaném základě splňuje část šestou;
 - b) mateřská instituce na konsolidovaném základě nebo dceřiná instituce na subkonsolidovaném základě neustále sleduje likvidní pozice všech institucí uvnitř podskupiny pro účely likvidity, na něž se vztahuje výjimka v souladu s tímto odstavcem, a zajišťuje dostatečnou úroveň likvidity pro všechny tyto instituce;
 - c) instituce v rámci podskupiny pro účely likvidity uzavřely smlouvy, které ke spokojenosti příslušných orgánů umožňují volný pohyb finančních prostředků mezi nimi tak, aby mohly plnit své individuální a společné závazky v okamžiku jejich splatnosti;
 - d) neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící plnění smluv uvedených v písmenu c).

2. Příslušné orgány mohou zcela nebo zčásti upustit od uplatňování části šesté na instituci a všechny nebo některé z jejích dceřiných podniků, které mají své sídlo v jiném členském státě, než má sídlo instituce, a dohlížet na ně jako jedinou podskupinu pro účely likvidity, pouze po uplatnění postupu stanoveného v článku 21 a pouze pro instituce, jejichž příslušné orgány se dohodnou na těchto prvcích:
 - a) posouzení splnění podmínek uvedených v odstavci 1;
 - b) posouzení toho, zda organizace a zacházení s rizikem likvidity v rámci jediné podskupiny pro účely likvidity splňuje kritéria stanovená v článku 86 směrnice 2013/36/EU;
 - c) rozdělení objemů, umístění a vlastnictví požadovaných likvidních aktiv, která mají být v jediné podskupině pro účely likvidity držena;
 - d) stanovení minimálních objemů likvidních aktiv, která mají držet instituce, u nichž bude upuštěno od uplatňování části šesté;
 - e) potřebě přísnějších parametrů, než jsou parametry uvedené v části šesté;
 - f) neomezeném sdílení veškerých informací mezi příslušnými orgány;
 - g) plném chápání důsledků takovéto výjimky.

3. Orgán, který je příslušný pro dohled nad institucí a všemi nebo některými z jejích dceřiných podniků, které mají své sídlo v odlišných členských státech, než má sídlo instituce, na individuálním základě, může zcela nebo zčásti upustit od uplatňování části šesté na tuto instituce a na všechny nebo některé z jejích dceřiných podniků a dohlížet na ně jako na jedinou podskupinu pro účely likvidity za předpokladu, že jsou splněny všechny tyto podmínky:
- a) podmínky uvedené v odstavci 1 a v odst. 2 písm. b);
 - b) mateřská instituce na konsolidovaném základě nebo dceřiná instituce na subkonsolidovaném základě poskytuje instituci nebo skupině institucí, které mají své sídlo v jiném členském státě, záruku, která splňuje všechny tyto podmínky:
 - i) záruka je poskytována ve výši minimálně odpovídající objemu čistého odtoku likvidity, který záruka nahrazuje a který se vypočítá v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2015/61²⁸ na individuálním základě pro instituci nebo na subkonsolidovaném základě pro skupinu institucí, na něž se vztahuje výjimka a které záruku využívají, a to bez ohledu na jakékoliv preferenční zacházení;
 - ii) záruka je aktivována, když instituce nebo skupina institucí, na něž se vztahuje výjimka a které využívají záruky, nejsou schopny platit své dluhy nebo jiné závazky v okamžiku jejich splatnosti, nebo bylo v souvislosti s institucí nebo skupinou institucí, na něž se vztahuje výjimka, učiněno zjištění v souladu s čl. 59 odst. 3 směrnice 2014/59/EU, podle toho, co nastane dříve;
 - iii) záruka je plně zajištěna prostřednictvím dohody o finančním zajištění ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice 2002/47/ES;
 - iv) záruka a dohoda o finančním zajištění se řídí právem členského státu, kde se nachází sídlo instituce nebo skupiny institucí, na něž se vztahuje výjimka a které využívají záruky, není-li příslušným orgánem těchto institucí stanoveno jinak;
 - v) zajištění záruky je způsobilé jako vysoce kvalitní likvidní aktivum ve smyslu článků 10 až 13 a 15 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2015/61 a po uplatnění srážek uvedených v hlavě II kapitole 2 uvedeného nařízení pokrývá nejméně 50 % objemu čistého odlivu likvidity vypočteného v souladu s uvedeným nařízením na individuálním základě pro danou instituci nebo na subkonsolidovaném základě pro skupinu institucí, na něž se vztahuje výjimka a které

²⁸

Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2015/61 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 1).

využívají záruky, a to bez ohledu na jakékoliv preferenční zacházení;

- vi) zajištění záruky je nezátížené a není použito jako zajištění jakékoli jiné transakce;
 - vii) neexistují ani se neočekávají žádné právní, regulační nebo praktické překážky převodu zajištění od instituce, která poskytuje záruku, na instituci nebo skupinu institucí, na něž se vztahuje výjimka a které využívají záruky.
4. Příslušné orgány mohou také použít odstavce 1, 2 a 3 na jeden nebo více z dceřiných podniků finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti a dohlížet na finanční holdingovou společnost nebo smíšenou finanční holdingovou společnost a dceřiné podniky, na které se vztahuje výjimka, nebo pouze na dceřiné podniky, na které se vztahuje výjimka, jako na jedinou podskupinu pro účely likvidity. Odkazy v odstavcích 1, 2 a 3 na mateřskou instituci se chápou tak, že zahrnují finanční holdingovou společnost nebo smíšenou finanční holdingovou společnost.
5. Příslušné orgány mohou použít odstavce 1, 2 a 3 rovněž na instituce, které jsou členy téhož institucionálního systému ochrany ve smyslu čl. 113 odst. 7, pokud tyto instituce splňují všechny podmínky v něm stanovené, a na další instituce, které jsou ve vzájemném vztahu ve smyslu čl. 113 odst. 6, pokud splňují všechny podmínky v něm stanovené. Příslušné orgány v takovém případě určí jednu z institucí, na něž se vztahuje výjimka, aby splnila část šestou na základě konsolidované situace všech institucí z jediné podskupiny pro účely likvidity.
6. V případě udělení výjimky podle odstavců 1 až 5 mohou příslušné orgány rovněž uplatnit článek 86 směrnice 2013/36/EU nebo jeho části na úrovni jediné podskupiny pro účely likvidity a upustit od uplatňování článku 86 směrnice 2013/36/EU nebo jeho části na individuálním základě.
- V případě, že byla udělena výjimka podle odstavců 1 až 5, uplatní příslušné orgány, pokud jde o ty části části šesté, od nichž je upuštěno, povinnosti podávání zpráv stanovené v článku 415 tohoto nařízení na úrovni jediné podskupiny pro účely likvidity a upustí od uplatnění článku 415 na individuálním základě.
7. Pokud není udělena výjimka podle odstavců 1 až 5 institucím, kterým byla dříve poskytnuta výjimka na individuálním základě, příslušné orgány zohlední čas potřebný k tomu, aby se tyto instituce připravily na použití části šesté nebo její části, a stanoví před uplatněním uvedených ustanovení na tyto instituce přiměřené přechodné období.“.
- 7) Článek 11 se nahrazuje tímto:

*„Článek 11
Obecná ustanovení*

1. Pro účely uplatňování požadavků tohoto nařízení na konsolidovaném základě pojmy „instituce“, „mateřská instituce v členském státě“, „mateřská instituce v EU“ a „mateřský podnik“ podle situace odkazují rovněž na finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti, jimž bylo uděleno povolení v souladu s článkem 21a směrnice 2013/36/EU.
2. Mateřské instituce v členském státě plní na základě své konsolidované situace povinnosti stanovené v části druhé až čtvrté a části sedmé v rozsahu a způsobem uvedeným v článku 18. Mateřské podniky a jejich dceřiné podniky, na něž se vztahuje toto nařízení, zavedou řádnou organizační strukturu a odpovídající mechanismy vnitřní kontroly, aby zajistily řádné zpracovávání a předávání údajů nezbytných ke konsolidaci. Zejména zajistí, aby dceřiné podniky, na něž se nevztahuje toto nařízení, zavedly opatření, postupy a mechanismy pro zajištění náležité konsolidace.
3. Odchylně od odstavce 2 dodržují článek 92a na konsolidovaném základě v rozsahu a způsobem stanoveným v článku 18 pouze mateřské instituce určené jako subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo částí G-SVI nebo částí G-SVI mimo EU.
Článek 92b na konsolidovaném základě v rozsahu a způsobem popsáním v článku 18 dodržují pouze mateřské podniky v EU, které jsou významnými dceřinými podniky G-SVI mimo EU a nejsou subjekty řešícími krizi.
4. Mateřské instituce v EU plní požadavky části šesté na základě své konsolidované situace, pokud se skupina skládá z jedné nebo více úvěrových institucí nebo investičních podniků, které mají povolení poskytovat investiční služby a činnosti uvedené v příloze I oddíle A bodech 3 a 6 směrnice 2004/39/ES. Do předložení zprávy Komise v souladu s čl. 508 odst. 2 tohoto nařízení, a pokud skupina sestává pouze z investičních podniků, mohou příslušné orgány osvobodit mateřské podniky v EU od dodržování povinnosti stanovené v části šesté na konsolidovaném základě, a to s ohledem na povahu, rozsah a složitost činnosti daných investičních podniků.
Pokud byla udělena výjimka podle čl. 8 odst. 1 až 5, instituce a případně finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti, které jsou součástí podskupiny pro účely likvidity, dodržují část šestou na konsolidovaném základě nebo na subkonsolidovaném základě v rámci dané podskupiny pro účely likvidity.
5. Pokud se použije článek 10, ústřední subjekt uvedený v daném článku plní požadavky části druhé až osmé na základě konsolidované situace celku tvořeného ústředním subjektem a jeho přidruženými institucemi.

6. Vedle požadavků v odstavcích 1 až 4, a aniž jsou dotčena jiná ustanovení tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU, mohou příslušné orgány od instituce vyžadovat dodržování povinností stanovených v části druhé až čtvrté a části šesté až osmé tohoto nařízení a v hlavě VII směrnice 2013/36/EU na subkonsolidovaném základě, jestliže je to pro účely dohledu odůvodněno zvláštnostmi rizika nebo kapitálové struktury instituce nebo jestliže členské státy přijmou vnitrostátní právní předpisy, které vyžadují strukturální oddělení činností v rámci bankovní skupiny.

Uplatněním přístupu uvedeného v prvním pododstavci není dotčen účinný dohled na konsolidovaném základě a jeho uplatnění nevede k neúměrným nepříznivým účinkům na finanční systém jako celek nebo jeho části v jiných členských státech nebo v Unii jako celku ani nevytváří překážku bránící fungování vnitřního trhu.“.

- 8) Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

Konsolidovaný výpočet pro G-SVI s více subjekty řešícími krizi

Pokud je více než jeden subjekt G-SVI patřící ke stejnému G-SVI subjektem řešícím krizi, mateřská instituce tohoto G-SVI v EU vypočítá objem kapitálu a způsobilých závazků podle čl. 92a odst. 1 písm. a). Tento výpočet se provádí na základě konsolidované situace mateřské instituce v EU, jako by byla jediným subjektem řešícím krizi v rámci daného G-SVI.

Pokud je částka vypočtená podle prvního pododstavce nižší než součet částek kapitálu a způsobilých závazků všech subjektů řešících krizi v rámci daného G-SVI podle čl. 92a odst. 1 písm. a), postupují orgány příslušné k řešení krize v souladu s čl. 45d odst. 3 a čl. 45h odst. 2 směrnice 2014/59/EU.

Pokud je částka vypočtená podle prvního pododstavce vyšší než součet částek kapitálu a způsobilých závazků všech subjektů řešících krizi v rámci daného G-SVI podle čl. 92a odst. 1 písm. a), mohou orgány příslušné k řešení krize postupovat v souladu s čl. 45d odst. 3 a čl. 45h odst. 2 směrnice 2014/59/EU.“.

- 9) Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

Uplatňování požadavků na zveřejňování na konsolidovaném základě

1. Mateřské instituce v EU dodržují část osmou na základě své konsolidované situace.
Velké dceřiné podniky mateřských institucí v EU zveřejňují informace uvedené v člancích 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451a, 451d a 453 na individuálním základě, nebo je-li to v souladu s tímto nařízením a směrnicí 2013/36/EU možné, na subkonsolidovaném základě.
2. Instituce označené jako subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo jejich částmi, dodržují část osmou na základě své konsolidované finanční situace.
3. Ustanovení odst. 1 prvního pododstavce se nepoužije na mateřské instituce v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU, mateřské smíšené finanční

holdingové společnosti ani subjekty řešící krizi, pokud jsou zahrnuty do rovnocenného zveřejňování informací, které na konsolidovaném základě provádí mateřský podnik usazený ve třetí zemi.

Ustanovení odst. 1 druhého pododstavce se použije na dceřiné podniky mateřských podniků usazených ve třetí zemi, jestliže jsou tyto dceřiné podniky považovány za velké dceřiné podniky.

4. Pokud se použije článek 10, ústřední subjekt uvedený v daném článku dodržuje část osmou na základě konsolidované situace ústředního subjektu. Na ústřední subjekt se použije čl. 18 odst. 1 a s přidruženými institucemi se nakládá jako s dceřinými podniky ústředního subjektu.“.
- 10) Článek 18 se nahrazuje tímto:

Článek 18

Metody obezřetnostní konsolidace

1. Instituce, finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti, od nichž se požaduje splnění požadavků uvedených v oddíle 1 této kapitoly na základě konsolidované situace, provedou plnou konsolidaci všech institucí a finančních institucí, které jsou jejich dceřinými podniky. Odstavce 3 až 7 tohoto článku se nepoužijí, pokud se část šestá uplatňuje na základě konsolidované situace instituce, finančního holdingu či smíšeného finančního holdingu nebo subkonsolidované situace podskupiny pro účely likvidity podle článků 8 a 10.
Instituce, od nichž se požaduje splnění požadavků uvedených v člancích 92a nebo 92b na konsolidovaném základě, provedou plnou konsolidaci všech institucí a finančních institucí, které jsou jejich dceřinými podniky v příslušné skupině řešící krizi.
2. Je-li v souladu s článkem 111 směrnice 2013/36/EU vyžadován konsolidovaný dohled, zahrnou se do konsolidace podniky pomocných služeb v případech uvedených v tomto článku a v souladu s metodami v něm stanovenými.
3. Jsou-li podniky ve vzájemném vztahu ve smyslu čl. 22 odst. 7 směrnice 2013/34/EU, určí způsob provedení konsolidace příslušné orgány.
4. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě vyžaduje poměrnou konsolidaci podle podílů na kapitálu držených v institucích a finančních institucích, které jsou řízeny podnikem zahrnutým do konsolidace spolu s jedním nebo více podniky nezahrnutými do konsolidace, je-li ručení těchto podniků omezeno do výše drženého podílu na kapitálu.
5. V případě jiných účastí nebo kapitálových vazeb, než které jsou uvedeny v odstavcích 1 a 4, určí příslušné orgány, zda a jak má být konsolidace provedena.

Zejména mohou povolit nebo požadovat použití ekvivalenční metody. Tato metoda však nevede k zahrnutí daných podniků do dohledu na konsolidovaném základě.

6. Příslušné orgány určí, zda a jak má být konsolidace provedena v těchto případech:
- a) pokud podle názoru příslušných orgánů instituce uplatňuje významný vliv na jednu nebo více institucí nebo finančních institucí, ale nemá v těchto institucích účast ani k nim nemá jiné kapitálové vazby a
 - b) pokud jsou dvě nebo více institucí nebo finančních institucí podřízeny jednomu vedení jinak než na základě smlouvy, zakládací listiny nebo stanov.

Příslušné orgány mohou zejména povolit nebo požadovat použití metody uvedené v čl. 22 odst. 7 až 9 směrnice 2013/34/EU. Tato metoda však nevede k zahrnutí daných podniků do dohledu na konsolidovaném základě.

7. Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž se provádí konsolidace v případech uvedených v odstavcích 2 až 6 tohoto článku.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2016.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“.

- 11) Článek 22 se nahrazuje tímto:

*„Článek 22
Subkonsolidace v případě subjektů ve třetích zemích*

1. Dceřiné instituce uplatňují požadavky stanovené v člancích 89 až 91 a v části třetí a čtvrté na subkonsolidovaném základě, jestliže tyto instituce mají ve třetí zemi dceřiný podnik ve formě instituce nebo finanční instituce nebo v takovém podniku drží účast.
2. Odchylně od odstavce 1 dceřiné instituce nemusí použít požadavky stanovené v člancích 89 až 91 a v části třetí a čtvrté na subkonsolidovaném základě, pokud celková aktiva jejich dceřiného podniku ve třetí zemi představují méně než 10 % celkové hodnoty aktiv a podrozvahových položek dané dceřiné instituce.“.

- 12) Nadpis části druhé se nahrazuje tímto:

„KAPITÁL A ZPŮSOBILÉ ZÁVAZKY“.

- 13) V čl. 33 odst. 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) v reálné hodnotě vyjádřené zisky a ztráty z derivátových závazků instituce, které vyplývají ze změn vlastního úvěrového rizika instituce.“.

- 14) V článku 36 se písmeno j) nahrazuje tímto:
„j) hodnotu položek, jež mají být odečteny od položek vedlejšího kapitálu tier 1 podle článku 56, která přesahuje položky vedlejšího kapitálu tier 1 instituce;“.
- 15) V článku 37 se doplňuje nové písmeno c), které zní:
„c) částka, která má být odečtena, se sníží o částku účetního přecenění nehmotných aktiv dceřiného podniku odvozenou z konsolidace dceřiných podniků a přičitatelnou osobám jiným než podniky zahrnuté do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2.“.
- 16) V čl. 39 odst. 2 prvním pododstavci se úvodní věta nahrazuje tímto:
„Odložené daňové pohledávky nezávislé na budoucím zisku jsou omezeny na odložené daňové pohledávky vyplývající z přechodných rozdílů vzniklé před [datum přijetí změněného nařízení kolegiem], pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:“.
- 17) V čl. 45 písm. a) se bod i) nahrazuje tímto:
„i) splatnost krátké pozice je buď stejná, nebo pozdější než splatnost dlouhé pozice nebo zbytková splatnost dlouhé pozice činí nejméně 365 dní;“.
- 18) V článku 49 se na konci odstavce 2 doplňuje nový pododstavec, který zní:
„Tento odstavec se nepoužije při výpočtu kapitálu pro účely požadavků v člancích 92a a 92b.“.
- 19) V článku 52 se odstavec 1 mění takto:
- a) písmeno a) se nahrazuje tímto:
„a) nástroje jsou přímo vydány institucí a plně uhrazeny;“;
- b) písmeno p) se nahrazuje tímto:
„p) právní předpisy nebo smluvní ustanovení, jimiž se nástroje řídí, požadují, aby se v případě rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize uplatnit pravomoc podle článku 59 směrnice 2014/59/EU hodnota jistiny nástrojů trvale odepsala nebo aby byly nástroje převedeny na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1;“;
- c) v odstavci 1 se doplňují nová písmena q) a r), která zní:
„q) nástroje mohou být vydávány podle právních předpisů třetí země nebo jim jinak podléhat pouze tehdy, pokud je podle těchto právních předpisů výkon pravomoci k odpisu nebo konverzi nástrojů ve smyslu článku 59 směrnice 2014/59/EU účinný a vymahatelný na základě zákonných ustanovení nebo právně vymahatelných smluvních ustanovení, která uznávají řešení krize bank nebo jiná opatření v oblasti odpisu či konverze;

r) nástroje nepodléhají žádným dohodám o vzájemném započtení nebo nettingovým právům, které by oslabily jejich schopnost absorbovat ztráty.“.

20) V článku 56 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) hodnotu položek, které mají být odečteny od položek kapitálu tier 2 podle článku 66, která převyšuje položky kapitálu tier 2 instituce;“.

21) V čl. 59 písm. a) se bod i) nahrazuje tímto:

„i) splatnost krátké pozice je stejná nebo pozdější než splatnost dlouhé pozice nebo zbytková splatnost dlouhé pozice činí nejméně 365 dní;“.

22) V článku 62 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) kapitálové nástroje a podřízené půjčky za předpokladu splnění podmínek stanovených v článku 63 a v rozsahu stanoveném v článku 64;“.

23) Článek 63 se mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) nástroje jsou vydány přímo institucí nebo případně podřízené půjčky jsou získány přímo institucí a jsou plně uhrazeny;“;

b) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) nárok na částku jistiny nástrojů podle ustanovení, kterými se nástroje řídí, nebo případně nárok na částku jistiny podřízených půjček podle ustanovení, jimiž se podřízené půjčky řídí, je podřízen veškerým pohledávkám z nástrojů způsobilých závazků;“;

c) písmeno n) se nahrazuje tímto:

„n) právní předpisy nebo smluvní ustanovení, jimiž se nástroje řídí, požadují, aby se v případě rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize uplatnit pravomoc podle článku 59 směrnice 2014/59/EU hodnota jistiny nástrojů trvale odepsala nebo aby byly nástroje převedeny na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1;“;

d) doplňují se nová písmena o) a p), která znějí:

„o) nástroje mohou být vydávány podle právních předpisů třetí země nebo jim jinak podléhat pouze tehdy, pokud je podle těchto právních předpisů výkon pravomoci k odpisu nebo konverzi nástrojů ve smyslu článku 59 směrnice 2014/59/EU účinný a vymahatelný na základě zákonných ustanovení nebo právně vymahatelných smluvních ustanovení, která uznávají řešení krize bank nebo jiná opatření v oblasti odpisu či konverze;

p) nástroje nepodléhají žádným dohodám o vzájemném započtení nebo

nettingovým právům, které by oslabily jejich schopnost absorbovat ztráty.“.

24) Článek 64 se nahrazuje tímto:

„Článek 64

Umořování nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2

1. Úplná částka nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 se zbytkovou splatností delší než pět let se považuje za položky kapitálu tier 2.
2. Rozsah, v němž se nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 v posledních pěti letech do splatnosti nástrojů považují za položky kapitálu tier 2, se vypočte vynásobením výsledku výpočtu uvedeného v písmenu a) hodnotou uvedenou v písmenu b) takto:
 - a) účetní hodnota nástrojů nebo podřízených půjček k prvnímu dni závěrečného pětiletého období jejich smluvní splatnosti vydělená počtem kalendářních dnů v tomto období;
 - b) počet zbývajících kalendářních dní smluvní splatnosti nástrojů nebo podřízených půjček.“.

25) V článku 66 se doplňuje nové písmeno e), které zní:

„e) hodnota položek, které mají být odečteny od položek způsobilých závazků podle článku 72e, která převyšuje způsobilé závazky instituce.“.

26) V čl. 69 písm. a) se bod i) nahrazuje tímto:

„i) splatnost krátké pozice je stejná nebo pozdější než splatnost dlouhé pozice nebo zbytková splatnost dlouhé pozice činí nejméně 365 dní;“.

27) Za článek 72 se vkládá nová kapitola 5a, která zní:

**„KAPITOLA 5a
Způsobilé závazky**

ODDÍL 1

POLOŽKY A NÁSTROJE ZPŮSOBILÝCH ZÁVAZKŮ

Článek 72a

Položky způsobilých závazků

1. Položky způsobilých závazků zahrnují tyto položky, pokud nespádají do žádné z kategorií vyloučených závazků podle odstavce 2:
 - a) nástroje způsobilých závazků, jsou-li splněny podmínky stanovené v článku 72b a pokud nejsou považovány za položky zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 ani kapitálu tier 2;

- b) nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 se zbytkovou splatností nejméně jeden rok, pokud nejsou považovány za položky zahrnované do kapitálu tier 2 v souladu s článkem 64.
2. Odchylně od odstavce 1 jsou z položek způsobilých závazků vyloučeny tyto závazky:
- a) pojištěné vklady;
 - b) vklady na požádání a krátkodobé vklady s původní splatností méně než jeden rok;
 - c) část způsobilých vkladů fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, která přesahuje limit pojištění uvedený v článku 6 směrnice 2014/49/EU;
 - d) vklady, které by byly způsobilými vklady fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, kdyby nebyly provedeny prostřednictvím poboček nacházejících se mimo Unii, které jsou pobočkami institucí usazených v Unii;
 - e) zajištěné závazky, včetně krytých dluhopisů a závazků ve formě finančních nástrojů používaných pro zajištění, které tvoří nedílnou součást krycího portfolia a které jsou podle vnitrostátních právních předpisů zajištěny podobně jako kryté dluhopisy, pokud všechna zajištěná aktiva související s krycím portfoliem krytých dluhopisů zůstanou nedotčena, oddělena a s dostatečným financováním, a s vyloučením veškerých částí zajištěného závazku nebo závazku, pro nějž bylo poskytnuto zajištění, přesahujících hodnotu aktiv, zástavy nebo zajištění, vůči nimž je zajištěn;
 - f) veškeré závazky vzniklé z držení aktiv nebo financí klienta včetně aktiv nebo financí klienta držených jménem subjektů kolektivního investování, jestliže je tento klient chráněn podle platného insolvenčního práva;
 - g) veškeré závazky vzniklé v důsledku fiduciárního vztahu mezi subjektem řešícím krizi nebo kterýmkoli jeho dceřiným podnikem (jako fiduciárním zmocněncem) a jinou osobou (jako oprávněným), vztahuje-li se na takového oprávněného ochrana podle příslušného insolvenčního nebo občanského práva;
 - h) závazky vůči institucím, s vyloučením závazků vůči subjektům, které jsou částí téže skupiny, s původní splatností kratší než sedm dní;
 - i) závazky se zbytkovou splatností kratší než sedm dní vůči systémům nebo provozovatelům systémů určeným podle směrnice 98/26/ES nebo jejich účastníkům vzniklé z účasti v takovémto systému;
 - j) závazek vůči kterémukoli z těchto subjektů:
 - i) zaměstnanci, a to ve vztahu ke splatné mzdě, důchodovým dávkám nebo jiné pevné odměně, s výjimkou pohyblivé složky odměny, která není regulována kolektivní smlouvou, a s výjimkou pohyblivé složky

odměny osob podstupujících významné riziko podle čl. 92 odst. 2 směrnice 2013/36/EU;

- ii) obchodnímu věřiteli, kde závazek vznikl na základě poskytování zboží nebo služeb nezbytných pro každodenní fungování jejich operací, včetně IT služeb, energií a pronájmu, obsluhy a údržby prostor instituci nebo mateřskému podniku;
 - iii) daňovým orgánům a orgánům sociálního zabezpečení, pokud jsou tyto závazky podle příslušného práva prioritní;
 - iv) systémům pojištění vkladů, kde závazek vznikl z příspěvků splatných v souladu se směrnicí 2014/49/EU;
- k) závazky vzniklé z derivátů;
- l) závazky vzniklé z dluhových nástrojů s vloženými deriváty.

Článek 72b Nástroje způsobilých závazků

1. Závazky jsou považovány za nástroje způsobilých závazků, pokud splňují podmínky stanovené v tomto článku, a pouze v rozsahu, který je v tomto článku uveden.
2. Závazky jsou považovány za nástroje způsobilých závazků, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
 - a) závazky jsou přímo vydané nebo případně získané institucí a jsou plně uhrazeny;
 - b) závazky nezakoupil žádný z těchto subjektů:
 - i) instituce nebo subjekt zahrnutý do stejné skupiny řešící krizi;
 - ii) podnik, v němž má instituce přímou nebo nepřímou účast v podobě držení, přímého nebo kontrolou, nejméně 20 % hlasovacích práv nebo kapitálu daného podniku;
 - c) nákup závazků není přímo ani nepřímo financován subjektem řešícím krizi;
 - d) nárok na částku jistiny nástrojů podle ustanovení, kterými se nástroje řídí, je zcela podřízen nárokům vzniklým z vyloučených závazků podle čl. 72a odst. 2. Tento požadavek podřízenosti se považuje za splněný v kterékoliv z těchto situací:
 - i) ve smluvních ustanoveních, kterými se závazky řídí, se stanoví, že v případě běžného úpadkového řízení podle definice v čl. 2 odst. 1 bodě 47 směrnice 2014/59/EU je nárok na částku jistiny nástrojů podřízen nárokům vzniklým z kterýchkoli vyloučených závazků podle čl. 72a odst. 2;

- ii) v právních předpisech, kterými se závazky řídí, se stanoví, že v případě běžného úpadkového řízení podle definice v čl. 2 odst. 1 bodě 47 směrnice 2014/59/EU je nárok na částku jistiny nástrojů podřízen nárokům vzniklým z kterýchkoli vyloučených závazků podle čl. 72a odst. 2;
- e) nástroje vydal subjekt řešící krizi, který nemá v rozvaze žádné vyloučené závazky podle čl. 72a odst. 2, které jsou rovnocenné nebo podřízené nástrojům způsobilých závazků;
- f) závazky nejsou zajištěny žádným z těchto subjektů ani se na ně nevztahuje záruka nebo jiné ujednání poskytnuté žádným z těchto subjektů, které by zvyšovaly pořadí uspokojení pohledávek:
 - i) institucí nebo jejími dceřinými podniky;
 - ii) mateřským podnikem instituce nebo jeho dceřinými podniky,
 - iii) podnikem, který má úzké vazby se subjekty uvedenými v bodech i) a ii);
- g) závazky nepodléhají žádným dohodám o vzájemném započtení nebo nettingovým právům, které by oslabily jejich schopnost absorbovat ztráty při řešení krize;
- h) ustanovení, jimiž se závazky řídí, nezahrnují žádnou pobídku k vypovězení, umoření nebo zpětnému odkupu částky jistiny před datem splatnosti nebo případně k předčasnému splacení institucí;
- i) s výhradou čl. 72c odst. 2 nemohou držitelé nástrojů závazky vykoupit před datem splatnosti;
- j) pokud závazky zahrnují jednu nebo více kupních opcí nebo případně možností/opcí předčasného splacení, mohou být opce uplatněny dle vlastního uvážení emitenta;
- k) závazky lze vypovědět, umořit, zpětně odkoupit nebo předčasně splatit pouze při splnění podmínek stanovených v článcích 77 a 78;
- l) ustanovení, jimiž se závazky řídí, výslovně ani implicitně neuvádějí, že závazky budou nebo mohou být vypovězeny, umořeny, zpětně odkoupeny nebo případně předčasně splaceny subjektem řešícím krizi jindy než v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce, a instituce ani nic takového nenaznačuje jiným způsobem;
- m) ustanovení, jimiž se závazky řídí, nedávají držiteli právo na urychlení plánované budoucí výplaty úroků nebo jistiny jindy než v případě platební neschopnosti nebo likvidace subjektu řešícího krizi;

- n) výše vyplácených úroků nebo případně dividend ze závazků se nemění na základě úvěrového hodnocení subjektu řešícího krizi nebo jeho mateřského podniku;
 - o) smluvní ustanovení, jimiž se závazky řídí, požadují, aby se v případě, že orgán příslušný k řešení krize uplatní pravomoci k odpisu nebo konverzi nástrojů ve smyslu článku 48 směrnice 2014/59/EU, hodnota jistiny nástrojů trvale odepsala nebo aby byly nástroje převedeny na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1.
3. Kromě závazků uvedených v odstavci 2 se za nástroje způsobilých závazků považují závazky do souhrnné hodnoty, která nepřesahuje 3,5 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného v souladu s čl. 92 odst. 3 a 4, pokud:
- a) jsou splněny všechny podmínky stanovené v odstavci 2 kromě podmínky v písmeni d);
 - b) závazky jsou rovnocenné s nejnižší postavenými vyloučenými závazky podle čl. 72a odst. 2 a
 - c) zahrnutí těchto závazků mezi položky způsobilých závazků nemá významný negativní dopad na způsobilost instituce k řešení krize, jak potvrdil orgán příslušný k řešení krize po posouzení prvků uvedených v čl. 45b odst. 3 písm. b) a c) směrnice 2014/59/EU.

Instituce se může rozhodnout závazky uvedené v prvním pododstavci nezahrnout mezi položky způsobilých závazků.

4. Pokud instituce přijme rozhodnutí podle odst. 3 druhého pododstavce, jsou závazky považovány za nástroje způsobilých závazků společně se závazky uvedenými v odstavci 2, pokud:
- a) rozhodnutí instituce nezahrnout mezi položky způsobilých závazků závazky uvedené v odst. 3 prvním pododstavci je účinné v souladu s odstavcem 5;
 - b) jsou splněny všechny podmínky stanovené v odstavci 2 kromě podmínky v písmeni d) uvedeného odstavce;
 - c) závazky jsou rovnocenné s nejnižší postavenými vyloučenými závazky podle čl. 72a odst. 2 nebo jsou jim nadřazené;
 - d) v rozvaze instituce částka vyloučených závazků podle čl. 72a odst. 2, které jsou rovnocenné s těmito závazky nebo jsou jim podřízené v rámci platební neschopnosti, nepřesáhne 5 % částky kapitálu a způsobilých závazků instituce;
 - e) zahrnutí těchto závazků mezi položky způsobilých závazků nemá významný negativní dopad na způsobilost instituce k řešení krize, jak potvrdil orgán příslušný k řešení krize po posouzení prvků uvedených v čl. 45b odst. 3 písm. b) a c) směrnice 2014/59/EU.

5. Rozhodnutí uvedené v odst. 3 druhém pododstavci stanoví, zda instituce hodlá buď zahrnout závazky uvedené v odstavci 4 mezi způsobilé položky závazků, nebo nezahrnout žádné závazky uvedené v odstavcích 3 a 4. Instituce se nemusí rozhodnout, že zahrne mezi položky způsobilých závazků jak závazky uvedené v odstavci 3, tak závazky uvedené v odstavci 4.

Toto rozhodnutí je zveřejněno ve výroční zprávě a účinnosti nabude šest měsíců od zveřejnění této zprávy. Rozhodnutí je účinné nejméně jeden rok.

6. Příslušný orgán při zkoumání, zda jsou splněny podmínky podle tohoto článku, konzultuje s orgánem příslušným pro řešení krize.

Článek 72c

Umořování nástrojů způsobilých závazků

1. Nástroje způsobilých závazků se zbytkovou splatností nejméně jeden rok se plně považují za položky způsobilých závazků.

Nástroje způsobilých závazků se zbytkovou splatností kratší než jeden rok se za položky způsobilých závazků nepovažují.

2. Pro účely odstavce 1 platí, že pokud nástroj způsobilých závazků zahrnuje opci zpětného odkupu držitelem před původně stanovenou splatností nástroje, je splatnost nástroje stanovena jako první možné datum, kdy může držitel tuto opci uplatnit a požádat o odkup nebo splacení nástroje.

Článek 72d

Důsledky toho, když přestanou být splněny podmínky způsobilosti

Pokud v případě nástroje způsobilých závazků přestanou být splněny příslušné podmínky podle článku 72b, závazky ihned přestanou být považovány za nástroje způsobilých závazků.

Závazky podle čl. 72b odst. 2 mohou nadále být považovány za nástroje způsobilých závazků, pokud jsou považovány za nástroje způsobilých závazků podle čl. 72b odst. 3 nebo čl. 72b odst. 4.

ODDÍL 2

ODPOČTY OD POLOŽEK ZPŮSOBILÝCH ZÁVAZKŮ

Článek 72e

Odpočty od položek způsobilých závazků

1. Instituce, na které se vztahuje článek 92a, odpočítávají od položek způsobilých závazků toto:
- a) přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice instituce do vlastních nástrojů způsobilých závazků, včetně vlastních závazků, které by instituce mohla být

povinna odkoupit na základě stávajících smluvních závazků;

- b) přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice instituce do nástrojů způsobilých závazků subjektů G-SVI, s nimiž má instituce vztah vzájemné účasti a příslušné orgány se domnívají, že jeho účelem je uměle zvýšit schopnost subjektu řešícího krizi absorbovat ztráty a jeho schopnost rekapitalizace;
 - c) příslušnou výši přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic do nástrojů způsobilých závazků subjektů G-SVI určenou v souladu s článkem 72i, pokud instituce nemá v těchto subjektech významnou investici;
 - d) přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do nástrojů způsobilých závazků subjektů G-SVI, v nichž má instituce významnou investici, s výjimkou pozic z upisování držených pět nebo méně pracovních dnů.
2. Pro účely tohoto oddílu jsou všechny nástroje rovnocenné s nástroji způsobilých závazků považovány za nástroje způsobilých závazků, s výjimkou nástrojů rovnocenných s nástroji považovanými za způsobilé závazky podle čl. 72b odst. 3 a 4.
3. Pro účely tohoto oddílu mohou instituce vypočítat objem kapitálových investic do nástrojů způsobilých závazků podle čl. 72b odst. 3 takto:

$$h = \sum_i (H_i \cdot \frac{l_i}{L_i})$$

kde

h = objem kapitálových investic do nástrojů způsobilých závazků uvedených v čl. 72b odst. 3;

i = index označující vydávající instituci;

H_i = celkový objem kapitálových investic do způsobilých závazků vydávající instituce i uvedených v čl. 72b odst. 3;

l_i = výše závazků zahrnutých vydávající institucí i mezi položky způsobilých závazků v rámci limitů uvedených v čl. 72b odst. 3 podle posledních informací zveřejněných vydávající institucí;

L_i = celková výše nesplacených závazků vydávající instituce uvedených v čl. 72b odst. 3 podle posledních informací zveřejněných emitentem.

4. Pokud mateřská instituce v EU nebo mateřská instituce se sídlem v členském státě, na niž se vztahuje článek 92a, má přímé, nepřímé nebo syntetické kapitálové

investice do kapitálových nástrojů nebo nástrojů způsobilých závazků jednoho nebo více dceřiných podniků, které nepatří do stejné skupiny řešící krizi jako daná mateřská instituce, může orgán příslušný k řešení krize této mateřské instituce po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize kteréhokoli dotčeného dceřiného podniku povolit mateřské instituci odchýlit se od ustanovení odst. 1 písm. c) a d) a odstavce 2 a odečíst nižší částku, kterou určí místní orgán příslušný k řešení krize. Tato nižší částka se však musí rovnat minimálně částce m , která se vypočte takto:

$$m_i = O_i + P_i - \max \{0; [(O_i + P_i) - r_{RG} \times R_i]\}$$

kde

i = index označující dceřiný podnik;

O_i = objem kapitálových nástrojů vydaných dceřiným podnikem i , který je vykázan v konsolidovaném kapitálu mateřské instituce;

P_i = objem nástrojů způsobilých závazků vydaných dceřiným podnikem i a držených mateřskou institucí;

r_{RG} = poměr platný pro příslušnou skupinu řešící krizi podle čl. 92a odst. 1 písm. a) a článku 45d směrnice 2014/59/EU;

R_i = celková částka rizikové expozice subjektu G-SVI i vypočtená podle čl. 92 odst. 3 a 4.

Pokud je mateřské instituci v souladu s prvním pododstavcem povoleno odečíst nižší částku, dceřiný podnik odečte rozdíl mezi částkou vypočtenou podle odst. 1 písm. c) a d) a odstavce 2 a touto nižší částkou od odpovídajícího prvku kapitálu a způsobilých závazků.

Článek 72f

Odpočty kapitálových investic do nástrojů způsobilých závazků

Pro účely čl. 72e odst. 1 písm. a) počítají instituce kapitálové investice na základě hrubých dlouhých pozic s těmito výjimkami:

- a) instituce mohou vypočítat objem kapitálových investic na základě čisté dlouhé pozice, jsou-li splněny obě tyto podmínky:
 - i) dlouhé a krátké pozice jsou v téže podkladové expozici a s krátkými pozicemi není spojeno žádné riziko protistrany;
 - ii) buď jsou dlouhé i krátké pozice drženy v obchodním portfoliu, nebo jsou obě pozice drženy v investičním portfoliu;
- b) instituce určí částku, která má být odečtena za přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči

vlastním nástrojům způsobilých závazků zahrnutým do těchto indexů;

- c) instituce mohou vzájemně započíst hrubé dlouhé pozice ve vlastních nástrojích způsobilých závazků vyplývající z kapitálových investic do indexových cenných papírů proti krátkým pozicím ve vlastních nástrojích způsobilých závazků vyplývajícím z krátkých pozic v podkladových indexech, včetně případů, kdy je s těmito krátkými pozicemi spojeno riziko protistrany, jsou-li splněny obě tyto podmínky:
- i) dlouhé a krátké pozice jsou v týchž podkladových indexech;
 - ii) buď jsou dlouhé i krátké pozice drženy v obchodním portfoliu, nebo jsou obě pozice drženy v investičním portfoliu.

Článek 72g

Základ odpočtů od položek způsobilých závazků

Pro účely čl. 72e odst. 1 písm. b), c) a d) instituce odčítají hrubé dlouhé pozice s výjimkami stanovenými v článcích 72h až 72i.

Článek 72h

Odpočet kapitálových investic do nástrojů způsobilých závazků jiných subjektů GSVI

Instituce nevyužívající výjimky stanovené v článku 72j provádí odpočty podle čl. 72e odst. 1 písm. c) a d) takto:

- a) mohou vypočítat přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do nástrojů způsobilých závazků na základě čisté dlouhé pozice v téže podkladové expozici, jsou-li splněny obě tyto podmínky:
 - i) splatnost krátké pozice odpovídá splatnosti dlouhé pozice nebo její zbytková splatnost činí nejméně jeden rok;
 - ii) buď je krátká i dlouhá pozice držena v obchodním portfoliu, nebo jsou obě pozice drženy v investičním portfoliu;
- b) určí částku, která má být odečtena za přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do indexových cenných papírů, pomocí zohlednění podkladové expozice vůči nástrojům způsobilých závazků zahrnutým do těchto indexů.

Článek 72i

Odpočet způsobilých závazků, pokud instituce nemá významnou investici do subjektů G-SVI

1. Pro účely čl. 72e odst. 1 písm. c) instituce vypočítají příslušnou částku, která má být odečtena, vynásobením hodnoty uvedené v písmenu a) tohoto odstavce faktorem získaným z výpočtu uvedeného v písmenu b) tohoto odstavce:
 - a) souhrnná částka, o niž přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice instituce do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 subjektů finančního sektoru a do nástrojů

způsobilých závazků subjektů G-SVI, v nichž instituce nemá významnou investici, převyšují 10 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce po uplatnění těchto ustanovení:

- i) článků 32 až 35;
 - ii) čl. 36 odst. 1 písm. a) až g), písm. k) bodů ii) až v) a písm. l), s výjimkou částky, která má být odečtena za odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku a vyplývající z přechodných rozdílů;
 - iii) článků 44 a 45;
- b) objem přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic do nástrojů způsobilých závazků subjektů G-SVI, v nichž instituce nemá významnou investici, vydělený součtem přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 subjektů finančního sektoru a do nástrojů způsobilých závazků subjektů G-SVI, v nichž subjekt řešící krize nemá významnou investici.
2. Instituce z částky uvedené v odst. 1 písm. a) a z výpočtu faktoru uvedeného v odst. 1 písm. b) vyloučí pozice z upisování držené pět nebo méně pracovních dnů.
 3. Částka, která má být podle odstavce 1 odečtena, je rozdělena mezi všechny nástroje způsobilých závazků subjektu G-SVI držené institucí. Instituce určí hodnotu každého nástroje způsobilých závazků, která má být odečtena podle odstavce 1, vynásobením hodnoty stanovené v písmenu a) tohoto odstavce poměrnou částí stanovenou v písmenu b) tohoto odstavce:
 - a) hodnota kapitálových investic, která má být odečtena podle odstavce 1;
 - b) poměrná část souhrnné hodnoty přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic instituce do nástrojů způsobilých závazků subjektu G-SVI, v nichž instituce nemá významnou investici, kterou představuje každý nástroj způsobilých závazků držený institucí.
 4. Hodnota kapitálových nástrojů uvedená v čl. 72e odst. 1 písm. c), která je nejvýše rovna 10 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce po uplatnění ustanovení uvedených v odst. 1 písm. a) bodech i), ii) a iii), se neodečítá a podléhá příslušným rizikovým vahám v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a případně požadavkům stanoveným v části třetí hlavě IV.
 5. Instituce určí částku každého nástroje způsobilých závazků, na něž se použijí rizikové váhy podle odstavce 4, vynásobením objemu kapitálových investic, u nichž se vyžaduje použití rizikové váhy podle odstavce 4, podílem vyplývajícím z výpočtu podle odst. 3 písm. b).

Článek 72j

Výjimka z odpočtů od položek způsobilých závazků u obchodního portfolia

1. Instituce se mohou rozhodnout neodečítat určenou část svých přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic do nástrojů způsobilých závazků, jejichž souhrnná výše měřená na hrubém dlouhém základě je nejvýše rovna 5 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce po uplatnění článků 32 až 36, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:
 - a) kapitálové investice jsou v obchodním portfoliu;
 - b) nástroje způsobilých závazků jsou drženy nejvýše 30 pracovních dní.
2. Částky položek, které nejsou odečteny podle odstavce 1, podléhají kapitálovým požadavkům na položky obchodního portfolia.
3. Pokud v případě kapitálových investic odečtených podle odstavce 1 přestanou být splněny podmínky stanovené v uvedeném odstavci, jsou tyto kapitálové investice odečteny podle článku 72g bez uplatnění výjimek stanovených v člancích 72h a 72i.

ODDÍL 3

KAPITÁL A ZPŮSOBILÉ ZÁVAZKY

Článek 72k

Způsobilé závazky

Způsobilé závazky instituce tvoří položky způsobilých závazků instituce po odpočtech uvedených v článku 72e.

Článek 72l

Kapitál a způsobilé závazky

Kapitál a způsobilé závazky instituce tvoří součet jejího kapitálu a jejích způsobilých závazků.“.

- 28) V části druhé hlavě I se název kapitoly 6 nahrazuje tímto:

„Obecné požadavky na vlastní kapitál a způsobilé závazky“

- 29) Článek 73 se mění takto:

- a) název se nahrazuje tímto:

"Rozdělení výnosů z nástrojů";

- b) odstavce 1, 2, 3 a 4 se nahrazují tímto:

„1. Kapitálové nástroje a závazky, u nichž může instituce podle svého uvážení rozhodnout o vyplacení rozdělených výnosů jinou formou než formou hotovosti či kapitálového nástroje, nelze považovat za nástroje zahrnované do kmenového

kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 nebo za nástroje způsobilých závazků, pokud instituce neobdržela předchozí svolení příslušného orgánu.

2. Příslušné orgány udělí svolení podle odstavce 1, pouze pokud jsou podle jejich názoru splněny všechny tyto podmínky:

- a) možnost volného uvážení podle odstavce 1 ani forma, v níž by mohlo být rozdělení výnosů provedeno, by neměly nepříznivý vliv na schopnost instituce zrušit výplaty spojené s daným nástrojem;
- b) možnost volného uvážení podle odstavce 1 ani forma, v níž by mohlo být rozdělení výnosů provedeno, by neměly nepříznivý vliv na schopnost nástroje nebo závazku absorbovat ztráty;
- c) možnost volného uvážení podle odstavce 1 ani forma, v níž by mohlo být rozdělení výnosů provedeno, by žádným jiným způsobem nesnižovaly kvalitu kapitálového nástroje nebo závazku.

Před udělením svolení podle odstavce 1 příslušný orgán konzultuje s orgánem příslušným k řešení krize o tom, zda instituce uvedené podmínky splňuje.

3. Kapitálové nástroje a závazky, u nichž právo rozhodnout nebo požadovat, aby rozdělené výnosy z nástroje nebo závazku byly vyplaceny jinou formou než formou hotovosti či kapitálového nástroje, náleží jiné právnické osobě než instituci, která tyto kapitálové nástroje a závazky vydává, nelze považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 nebo za nástroje způsobilých závazků.

4. Instituce mohou využít široký tržní index jako jeden ze základů pro stanovení výše rozdělených výnosů z nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo tier 2 a nástrojů způsobilých závazků.“;

c) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Instituce podávají zprávy o širokých tržních indexech, o něž se jejich kapitálové nástroje a nástroje způsobilých závazků opírají, a zveřejňují je.“.

30) V článku 75 se úvodní věta nahrazuje tímto:

„Požadavky týkající se splatnosti se v případě krátkých pozic podle čl. 45 písm. a), čl. 59 písm. a), čl. 69 písm. a) a čl. 72h písm. a) považují ve vztahu k držení pozicím za splněné, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:“.

31) V článku 76 se odstavce 1, 2 a 3 nahrazují tímto:

„1. Pro účely čl. 42 písm. a), čl. 45 písm. a), čl. 57 písm. a), čl. 59 písm. a), čl. 67 písm. a), čl. 69 písm. a) a čl. 72h písm. a) může instituce snížit hodnotu dlouhé pozice v kapitálovém nástroji o tu část indexu, která je tvořena stejnou podkladovou

expozicí, jež je zajišťována, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) buď jsou zajišťovaná dlouhá pozice i krátká pozice v indexu použitá k zajištění této dlouhé pozice drženy v obchodním portfoliu, nebo jsou obě pozice drženy v investičním portfoliu;
- b) pozice uvedené v písmenu a) jsou v rozvaze instituce oceněny reálnou hodnotou.

2. S předchozím svolením příslušného orgánu může instituce místo výpočtu své expozice vůči položkám uvedeným v jednom nebo více následujících písmenech jako alternativní postup použít konzervativní odhad své podkladové expozice vůči těmto nástrojům zahrnutým do indexů:

- a) vlastním nástrojům zahrnovaným do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 a nástrojům způsobilých závazků zahrnutým do indexů;
- b) nástrojům zahrnovaným do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 subjektů finančního sektoru zahrnutým do indexů;
- c) nástrojům způsobilých závazků institucí zahrnutým do indexů.

3. Příslušné orgány udělí svolení uvedené v odstavci 2 pouze tehdy, jestliže instituce k jejich spokojenosti prokázala, že by pro ni sledování podkladové expozice vůči položkám uvedeným v jednom nebo případně více písmenech odstavce 2 bylo provozně nepřiměřeně náročné.

32) Článek 77 se nahrazuje tímto:

*„Článek 77
Podmínky pro snížení kapitálu a způsobilých závazků*

Instituce musí získat předchozí svolení příslušného orgánu k provedení jednoho nebo obou těchto kroků:

- a) ke snížení, splacení nebo zpětnému odkoupení nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 a vydaných institucí způsobem, který je povolen podle použitelného vnitrostátního práva;
- b) k vypovězení, umoření, splacení nebo zpětnému odkoupení nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo do kapitálu tier 2 nebo případně nástrojů způsobilých závazků před datem jejich smluvní splatnosti.“.

33) Článek 78 se nahrazuje tímto:

*„Článek 78
Svolení dozorčího orgánu ke snížení kapitálu a způsobilých závazků*

1. Příslušný orgán udělí instituci svolení ke snížení, zpětnému odkupu, vypovězení

nebo splacení nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 nebo do nástrojů způsobilých závazků, pokud je splněna některá z těchto podmínek:

- a) nejpozději současně s postupem podle článku 77 instituce nahradí nástroje uvedené v článku 77 kapitálovými nástroji nebo nástroji způsobilých závazků stejné nebo vyšší kvality za podmínek, které jsou udržitelné z hlediska jejich ekonomických možností;
- b) instituce ke spokojenosti příslušného orgánu prokázala, že její kapitál a způsobilé závazky by v důsledku dotčeného postupu překročily požadavky stanovené v tomto nařízení, směrnici 2013/36/EU a směrnici 2014/59/EU v míře, kterou příslušný orgán považuje za nezbytnou.

Před udělením tohoto svolení příslušný orgán konzultuje s orgánem příslušným k řešení krize.

Pokud instituce poskytne dostatečné záruky toho, že je schopna operovat s kapitálem v objemu nad rámec požadavků stanovených v tomto nařízení, ve směrnici 2013/36/EU a ve směrnici 2014/59/EU, orgán příslušný k řešení krize může po konzultaci s příslušným orgánem udělit instituci obecné předběžné svolení k provádění vypovězení, umoření, splacení nebo zpětných odkupů nástrojů způsobilých závazků, pokud jsou splněna kritéria zajišťující, že všechny tyto budoucí úkony budou v souladu s podmínkami stanovenými v písmenech a) a b) tohoto odstavce. Toto obecné předběžné svolení se uděluje pouze na omezenou dobu, jež nepřesáhne jeden rok, načež může být obnoveno. Toto obecné předběžné svolení se uděluje pouze pro určitou předem danou částku, kterou určí orgán příslušný k řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize informují příslušné orgány o veškerých udělených obecných předběžných svoleních.

Pokud instituce poskytne dostatečné záruky toho, že je schopna operovat s kapitálem v objemu nad rámec požadavků stanovených v tomto nařízení, ve směrnici 2013/36/EU a ve směrnici 2014/59/EU, příslušný orgán může po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize udělit instituci obecné předběžné svolení k provádění vypovězení, umoření, splacení nebo zpětných odkupů nástrojů způsobilých závazků, pokud jsou splněna kritéria zajišťující, že všechny tyto budoucí úkony budou v souladu s podmínkami stanovenými v písmenech a) a b) tohoto odstavce. Toto obecné předběžné svolení se uděluje pouze na omezenou dobu, jež nepřesáhne jeden rok, načež může být obnoveno. Toto obecné předběžné svolení se uděluje pouze pro určitou předem danou částku, kterou určí příslušný orgán. V případě nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 tato předem daná částka nesmí překročit 3 % příslušné emise a 10 % částky, o niž kmenový kapitál tier 1 převyšuje částku požadavku na kmenový kapitál tier 1 stanovenou v tomto nařízení, ve směrnici 2013/36/EU a ve směrnici 2014/59/EU v míře, kterou příslušný orgán považuje za nezbytnou. V případě nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 tato předem daná částka nesmí překročit 10 % příslušné emise a 3 % celkového objemu nesplacených nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo případně kapitálu tier 2. V případě nástrojů způsobilých závazků je tato

předem daná částka stanovena orgánem příslušným k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem.

Příslušný orgán toto obecné předběžné svolení odvolá, pokud instituce poruší kterékoliv kritérium stanovené pro účely tohoto svolení.

2. Při posuzování udržitelnosti náhradních nástrojů z hlediska ekonomických možností instituce prováděného podle odst. 1 písm. a) příslušné orgány zváží, nakolik by tyto náhradní kapitálové nástroje a závazky byly pro instituci nákladnější než nástroje, které by jimi byly nahrazeny.
3. Pokud instituce postupuje podle čl. 77 písm. a) a použitelné vnitrostátní právo zakazuje odmítnout splacení nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 uvedených v článku 27, může příslušný orgán upustit od podmínek stanovených v odstavci 1 tohoto článku za předpokladu, že vyžaduje, aby instituce přiměřeně omezila splacení těchto nástrojů.
4. Příslušné orgány mohou instituci povolit, aby nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 vypověděla, umořila, splatila nebo zpětně odkoupila před uplynutím pěti let ode dne vydání, pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 1 a některá z těchto podmínek:
 - a) dochází ke změně regulační klasifikace těchto nástrojů, která by pravděpodobně vedla k tomu, že by tyto nástroje byly vyloučeny z kapitálu nebo reklasifikovány jako kvalitativně nižší forma kapitálu, a jsou splněny obě tyto podmínky:
 - i) příslušný orgán považuje tuto změnu za dostatečně jistou;
 - ii) instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokáže, že regulační reklasifikace těchto nástrojů nebyla v době jejich vydání reálně předvídatelná;
 - b) dochází ke změně použitelného daňového režimu pro tyto nástroje, u níž instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokáže, že je podstatná a nebyla v době jejich vydání reálně předvídatelná;
 - c) pro nástroje platí zachování právních účinků podle článku 484 CRR;
 - d) nejpozději současně s postupem podle článku 77 instituce nahradí nástroje uvedené v článku 77 kapitálovými nástroji nebo nástroji způsobilých závazků stejné nebo vyšší kvality za podmínek, které jsou udržitelné z hlediska jejich ekonomických možností, a příslušný orgán tento postup povolil na základě určení, že byl byl z obezřetnostního hlediska výhodný a zdůvodněný mimořádnými okolnostmi;
 - e) nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 jsou zpětně odkoupeny pro účely tvorby trhu.

Před udělením tohoto svolení příslušný orgán konzultuje tyto podmínky s orgánem příslušným k řešení krize.

5. Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění těchto otázek:

- a) významu spojení „udržitelné z hlediska ekonomických možností instituce“;
- b) přiměřenosti omezení splacení uvedeného v odstavci 3;
- c) postupu, jakým příslušné orgány udělují předběžné svolení s kroky podle článku 77, včetně omezení a postupů, a požadavky na údaje v žádosti instituce o svolení příslušného orgánu k provádění kroků podle článku 77, včetně postupu, který se uplatní v případě umoření podílů vydaných pro členy družstev, a lhůty pro vyřízení těchto žádostí;
- d) mimořádných okolností uvedených v odstavci 4;
- e) významu pojmu „tvorba trhu“ použitého v odstavci 4.

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [tři měsíců od vstupu v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“.

34) Článek 79 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Dočasná výjimka z odpočtů od kapitálu a způsobilých závazků“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pokud instituce drží kapitálové nástroje nebo závazky nebo případně poskytla podřízené půjčky, které se dočasně považují za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 v subjektu finančního sektoru nebo za nástroje způsobilých závazků v instituci a jejichž účelem je podle názoru příslušných orgánů finanční pomoc určená k reorganizaci a záchraně daného subjektu nebo instituce, může příslušný orgán dočasně upustit od uplatňování ustanovení o odpočtech, která by se jinak na tyto nástroje vztahovala.“.

35) Článek 80 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Průběžný přezkum kvality kapitálu a způsobilých závazků“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Orgán EBA sleduje kvalitu kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků vydávaných institucemi po celé Unii a neprodleně informuje Komisi, pokud se objeví významné důkazy, že tyto nástroje nesplňují příslušná kritéria způsobilosti stanovená v tomto nařízení.

Aby mohl orgán EBA sledovat kvalitu kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků vydávaných institucemi po celé Unii, příslušné orgány na jeho žádost neprodleně postoupí orgánu EBA veškeré informace o nově emitovaných kapitálových nástrojích nebo nových druzích závazků, jež považuje orgán EBA za relevantní.”;

c) v odstavci 3 se úvodní věta nahrazuje tímto:

„3. EBA poskytne Komisi odborné poradenství k významným změnám definice kapitálu a způsobilých závazků, které považuje za nutné v důsledku některé z následujících příčin:“.

36) V článku 81 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Menšinové podíly zahrnují součet nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) dceřiný podnik je jedním z těchto subjektů:

- i) institucí;
- ii) podnikem, který na základě použitelného vnitrostátního práva podléhá požadavkům tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU;
- iii) zprostředkující finanční holdingovou společností ve třetí zemi, která podléhá stejným pravidlům jako úvěrové instituce dané třetí země, pokud Komise v souladu s čl. 107 odst. 4 rozhodla, že tato pravidla jsou alespoň rovnocenná pravidlům stanoveným tímto nařízením;

b) dceřiný podnik je v plném rozsahu zahrnut do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;

c) kmenový kapitál tier 1 uvedený v úvodní části tohoto odstavce vlastní jiné osoby než podniky zahrnuté do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2.“.

37) Článek 82 se nahrazuje tímto:

„Článek 82

Kvalifikovaný vedlejší kapitál tier 1, kapitál tier 1 a tier 2 a kvalifikovaný kapitál

Kvalifikovaný vedlejší kapitál tier 1, kapitál tier 1 a tier 2 a kvalifikovaný kapitál zahrnuje menšinový podíl, nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo případně kapitálu tier 2 plus související nerozdělený zisk a emisní ážio dceřiného podniku, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) dceřiný podnik je jedním z těchto subjektů:
- i) institucí;
 - ii) podnikem, který na základě použitelného vnitrostátního práva podléhá požadavkům tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU;
 - iii) zprostředkující finanční holdingovou společností ve třetí zemi, která podléhá stejným pravidlům jako úvěrové instituce dané třetí země, pokud Komise v souladu s čl. 107 odst. 4 rozhodla, že tato pravidla jsou alespoň rovnocenná pravidlům stanoveným tímto nařízením;
- b) dceřiný podnik je v plném rozsahu zahrnut do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;
- c) tyto nástroje vlastní jiné osoby než podniky zahrnuté do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2.“.

38) V čl. 83 odst. 1 se úvodní věta nahrazuje tímto:

„1. Nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 vydané jednotkou pro speciální účel a související emisní ážio se do 31. prosince 2021 zahrnují do kvalifikovaného vedlejšího kapitálu tier 1, kapitálu tier 1 nebo tier 2 nebo případně kvalifikovaného kapitálu, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:“.

39) Článek 92 se mění takto:

a) V odstavci 1 se doplňuje nové písmeno d), které zní:

„d) pákový poměr ve výši 3 %.“;

b) v odstavci 3 se písmena b), c) a d) nahrazují tímto:

„b) požadavky na kapitál pro obchodní portfolio instituce:

iv) k tržnímu riziku stanovenému podle hlavy IV tohoto oddílu;

v) pro velké expozice přesahující limity stanovené v člancích 395 až 401, pokud je instituci povoleno tyto limity překročit, jak je určeno podle části čtvrté;

c) požadavky na kapitál k tržnímu riziku stanovené v hlavě IV tohoto oddílu pro veškerou obchodní činnost, z níž plynou měnová nebo komoditní rizika;

d) požadavky na kapitál k vypořádacímu riziku stanovené podle hlavy V, s výjimkou článku 379.“.

40) Vkládají se nové články 92a a 92b, které znějí:

„*Článek 92a*

Požadavek na kapitál a způsobilé závazky G-SVI

1. S výhradou článků 93 a 94 a výjimek stanovených v odstavci 2 tohoto článku instituce určené jako subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo jsou součástí G-SVI, vždy splňují tyto požadavky na kapitál a způsobilé závazky:
 - a) poměr založený na riziku ve výši 18 %, který představuje kapitál a způsobilé závazky instituce vyjádřené jako procento celkového objemu rizikové expozice vypočtené podle čl. 92 odst. 3 a 4;
 - b) poměr nezaložený na riziku ve výši 6,75 %, který představuje kapitál a způsobilé závazky instituce vyjádřené jako procento celkové míry expozice podle čl. 429 odst. 4.
2. Požadavek stanovený v odstavci 1 se nepoužije v těchto případech:
 - a) do tří let od data, kdy instituce nebo skupina, jejíž je instituce součástí, byla určena jako G-SVI;
 - b) do dvou let od data, kdy orgán příslušný k řešení krize uplatnil nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle směrnice 2014/59/EU;
 - c) do dvou let od data, kdy subjekt řešící krizi zavedl alternativní opatření pro soukromý sektor uvedený v čl. 32 odst. 1 písm. b) směrnice 2014/59/EU, jímž byly kapitálové nástroje a další závazky odepsány nebo převedeny na kmenový kapitál tier 1 za účelem rekapitalizace subjektu řešícího krizi bez uplatnění nástrojů k řešení krize.
3. Pokud souhrn plynoucí z uplatnění požadavků stanovených v odst. 1 písm. a) na každý subjekt řešící krizi ze stejné G-SVI překročí požadavek na kapitál a způsobilé závazky vypočtený podle článku 12, může orgán příslušný k řešení krize mateřské instituce v EU po konzultaci s ostatními relevantními orgány příslušnými k řešení krize postupovat v souladu s čl. 45d odst. 3 nebo čl. 45h odst. 1 směrnice 2014/59/EU.

Článek 92b

Požadavek na kapitál a způsobilé závazky G-SVI mimo EU

Instituce, které jsou významnými dceřinými podniky G-SVI mimo EU a nejsou subjekty řešícími krizi, musí vždy splňovat požadavek na kapitál a způsobilé závazky, který se rovná 90 % požadavků na kapitál a způsobilé závazky stanovených v článku 92a.

Pro účely dodržení odstavce 1 se nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 a nástroje způsobilých závazků započítávají pouze tehdy, pokud jsou drženy mateřským podnikem instituce ve třetí zemi.“.

- 41) Článek 94 se nahrazuje tímto:

„*Článek 94*

Výjimka pro malá obchodní portfolia

1. Odchylně od čl. 92 odst. 3 písm. b) mohou instituce vypočítat požadavek na kapitál pro své obchodní portfolio podle odstavce 2, pokud velikost rozvahového a podrozvahového obchodního portfolia instituce je na základě posouzení prováděného měsíčně nejvýše rovna těmto prahům:
 - a) 5 % celkových aktiv instituce;
 - b) 50 milionům EUR.
2. Pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 1, může instituce vypočítat požadavek na kapitál pro své obchodní portfolio takto:
 - a) u kontraktů uvedených v příloze II bodě 1, kontraktů týkajících se vlastního kapitálu uvedených v příloze II bodě 3 a úvěrových derivátů mohou instituce vyjmout tyto pozice z požadavku na kapitál podle čl. 92 odst. 3 písm. b);
 - b) u pozic obchodního portfolia neuvedených v písmeni a) mohou instituce nahradit požadavek na kapitál podle čl. 92 odst. 3 písm. b) požadavkem vypočteným podle čl. 92 odst. 3 písm. a).
3. Instituce vypočítají velikost svého rozvahového a podrozvahového obchodního portfolia pro účely odstavce 1 k danému datu v souladu s těmito požadavky:
 - a) do výpočtu jsou zahrnuty všechny pozice přiřazené obchodnímu portfoliu podle článku 104 s výjimkou těchto pozic:
 - i) pozic týkajících se cizích měn a komodit;
 - ii) úvěrových derivátů, které jsou zaúčtovány jako vnitřní zajištění vůči expozici úvěrovým rizikům investičního portfolia nebo expozici rizikům protistrany;
 - b) všechny pozice jsou k danému datu oceněny tržními cenami; pokud tržní cena pozice není k danému datu dostupná, použijí instituce poslední známou tržní hodnotu této pozice;
 - c) absolutní hodnota dlouhých pozic se sčítá s absolutní hodnotou krátkých pozic.
4. Instituce oznámí příslušnému orgánu, kdy počítají nebo přestanou počítat požadavky na kapitál pro obchodní portfolio podle odstavce 2.
5. Instituce, která již nesplňuje některou z podmínek odstavce 1, to ihned oznámí příslušnému orgánu.
6. Instituce do tří měsíců přestane určovat požadavky na kapitál pro své obchodní portfolio podle odstavce 2 v některém z těchto případů:
 - a) instituce po dobu tří po sobě jdoucích měsíců nesplňuje některou z podmínek odstavce 1;

- b) instituce po dobu více než šesti z posledních 12 měsíců nespĺňuje některou z podmínek odstavce 1.
7. Pokud instituce přestane počítat požadavek na kapitál pro své obchodní portfolio v souladu s tímto článkem, bude jí povoleno znovu začít tento požadavek pro své obchodní portfolio počítat v souladu s tímto článkem, pouze pokud doloží příslušnému orgánu, že všechny požadavky stanovené v odstavci 1 byly splněny nepřetržitě po dobu jednoho roku.
8. Instituce neotevře pozici obchodního portfolia pouze za účelem splnění některé z podmínek odstavce 1 během měsíčního hodnocení.“.
- 42) Článek 99 se nahrazuje tímto:

„Článek 99

Podávání zpráv o kapitálových požadavcích a finančních informacích

1. Instituce podávají svým příslušným orgánům zprávy o povinnostech stanovených v článku 92 v souladu s tímto článkem.
- Subjekty řešící krizi podávají svým příslušným orgánům zprávy o povinnostech stanovených v článcích 92 a 92b nejméně jednou za šest měsíců.
2. Kromě zpráv o kapitálu podle odstavce 1 podávají instituce svému příslušnému orgánu finanční informace, pokud jsou jedním z těchto subjektů:
- a) institucí, na kterou se vztahuje článek 4 nařízení (ES) č. 1606/2002;
- b) úvěrovou institucí, která sestavuje konsolidovanou účetní uzávěrku v souladu s mezinárodními účetními standardy podle čl. 5 písm. b) nařízení (ES) č. 1606/2002.
3. Od úvěrových institucí, které určují svůj kapitál na konsolidovaném základě v souladu s mezinárodními účetními standardy podle čl. 24 odst. 2 tohoto nařízení, mohou příslušné orgány požadovat, aby podávaly finanční informace podle tohoto článku.
4. Zprávy požadované v souladu s odstavci 1 až 3 předkládají malé instituce ve smyslu článku 430a jednou ročně a všechny ostatní instituce s výhradou odstavce 6 jednou za šest měsíců nebo častěji.
5. Podávání zpráv o finančních informacích podle odstavců 2 a 3 zahrnuje pouze informace, které jsou zapotřebí pro podání celkového přehledu o rizikovém profilu instituce a systémových rizicích, která instituce představuje pro finanční sektor nebo reálnou ekonomiku podle nařízení (EU) č. 1093/2010.
6. Orgán EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem s cílem upřesnit jednotné formáty, četnost, data podávání zpráv, definice a informační technologie

pro podávání zpráv uvedených v odstavcích 1 až 3 a v článku 100.

Požadavky na podávání zpráv stanovené v tomto článku se na instituce uplatňují proporcionálně s ohledem na jejich velikost, složitost a povahu a úroveň rizika jejich činnosti.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. Orgán EBA posoudí finanční dopad prováděcího nařízení Komise (EU) č. 680/2014²⁹ na instituce, pokud jde o náklady na jeho dodržování, a o svých zjištěních podá zprávu Komisi nejpozději dne [31. prosince 2019]. Tato zpráva především prozkoumá, zda byly požadavky na podávání zpráv uplatňovány dostatečně proporcionálně. Pro tyto účely tato zpráva:

- a) rozdělí instituce do kategorií podle jejich velikosti, složitosti a povahy a úrovně rizik plynoucích z jejich činnosti. Zpráva především zahrnuje kategorii malých institucí ve smyslu článku 430a;
- b) posoudí pro každou kategorii institucí zátěž spojenou s podáváním zpráv během příslušného období potřebnou ke splnění požadavků na podávání zpráv stanovených v prováděcím nařízení (EU) č. 680/2014, a to s ohledem na tyto zásady:
 - i) zátěž spojená s podáváním zpráv se měří jako poměr nákladů na splnění povinnosti k čistým příjmům instituce během příslušného období;
 - ii) náklady na splnění povinnosti zahrnují veškeré výdaje přímo nebo nepřímo související se zavedením a průběžným provozem systému podávání zpráv, včetně nákladů na personál, systémy IT, právní, účetní, auditní a poradenské služby;
 - iii) příslušným obdobím se rozumí každé roční období, během něž instituce vynaložila náklady na splnění povinnosti, pokud jde o přípravu na zavedení požadavků na podávání zpráv stanovených v prováděcím nařízení (EU) č. 680/2014 a následný průběžný provoz systému podávání zpráv;
- c) posoudí, zda a do jaké míry náklady na splnění povinnosti zásadně bránily nově založeným institucím ve vstupu na trh;
- d) posoudí dopad nákladů na splnění povinnosti podle písm. b) bodu ii) na každou kategorii institucí ve smyslu nákladů příležitosti a

²⁹ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 680/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 191, 28.6.2014, s. 1).

- e) v případě potřeby doporučí změny prováděcího nařízení (EU) č. 680/2014 za účelem snížení zátěže institucí nebo konkrétních kategorií institucí spojené s podáváním zpráv s ohledem na cíle tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU. Zpráva obsahuje alespoň doporučení, jak zjednodušit míru podrobnosti požadavků na podávání zpráv pro malé instituce ve smyslu článku 430a.
8. Pro účely odst. 7 písm. d) se „náklady příležitosti“ rozumí hodnota, kterou instituce ztratí za služby neposkytnuté zákazníkům v důsledku nákladů na splnění požadavků.
9. Příslušné orgány konzultují s orgánem EBA ohledně toho, zda by instituce jiné než ty uvedené v odstavcích 2 a 3 měly podávat zprávy o finančních informacích na konsolidovaném základě v souladu s odstavcem 2, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
- a) příslušné instituce ještě nepodávají zprávy na konsolidovaném základě;
 - b) příslušné instituce podléhají účetnímu rámci v souladu se směrnicí 86/635/EHS;
 - c) účetní výkaznictví se považuje za nezbytné, aby poskytlo komplexní pohled na rizikový profil činností těchto institucí a na systémová rizika, která představují pro finanční sektor nebo reálnou ekonomiku podle nařízení (EU) č. 1093/2010.

Orgán EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem s cílem stanovit formáty, které instituce uvedené v prvním pododstavci použijí pro účely v něm stanovené.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené ve druhém pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

10. Má-li příslušný orgán za to, že pro účely stanovené v odstavci 5 jsou nezbytné informace, které nejsou zařazeny do prováděcích technických norem uvedených v odstavci 6, uvědomí orgán EBA a radu ESRB o dalších informacích, jejichž zařazení do prováděcích technických norem uvedených v tomto odstavci považuje za nezbytné.
11. Příslušné orgány mohou upustit od požadavků podávat zprávy o datových položkách stanovených v prováděcích technických normách uvedených v tomto článku a v člancích 100, 101, 394, 415 a 430, pokud tyto datové položky jsou již příslušným orgánům k dispozici jinými prostředky, než jsou ty stanovené ve výše uvedených prováděcích technických normách, včetně případů, kdy jsou tyto informace příslušným orgánům dostupné v různých formátech nebo míře členění.“
- 43) Článek 100 se nahrazuje tímto:

*„Článek 100
Požadavky na podávání zpráv o zatížení aktiv*

1. Instituce podávají příslušným orgánům zprávy o své úrovni zatížení aktiv.
 2. Zpráva uvedená v odstavci 1 obsahuje členění podle druhu zatížení aktiv, jako jsou repa, zapůjčení cenných papírů, sekuritizované expozice nebo půjčky připojené jako kolaterál ke krytým dluhopisům.“.
- 44) V čl. 101 odst. 1 se úvodní věta nahrazuje tímto:
- „1. Instituce každých šest měsíců oznamují svým příslušným orgánům za každý stát, vůči jehož trhu s nemovitostmi mají expozici, tyto souhrnné údaje:“.
- 45) V článku 101 se odstavce 4 a 5 nahrazují tímto:
- „4. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění jednotných formátů, definic, četnosti a lhůt pro podávání zpráv o souhrnných údajích uvedených v odstavci 1, jakož i informačních technologií.
- Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. Odchylně od odstavce 1 podávají malé instituce ve smyslu článku 430a zprávy o informacích uvedených v odstavci 1 jednou ročně.“.

46) Článek 102 se mění takto:

a) odstavce 2, 3 a 4 se nahrazují tímto:

„2. Záměr obchodovat je třeba prokázat pomocí strategií, zásad a postupů vytvořených institucí pro řízení pozice nebo portfolia v souladu s článkem 104.

3. Instituce vytvoří a udržují systémy a kontrolní mechanismy pro řízení svého obchodního portfolia v souladu s článkem 103.

4. Pozice obchodního portfolia se přiřazují obchodním útvarům vytvořeným institucí v souladu s článkem 104b, pokud není instituce způsobilá pro zacházení stanovené v článku 94 nebo pokud jí nebyla udělena výjimka uvedená v čl. 104b odst. 3.“;

b) doplňují se nové odstavce 5 a 6, které znějí:

„5. Pozice v obchodním portfoliu se řídí požadavky na obezřetné oceňování uvedenými v článku 105.

6. Instituce zachází s interními zajištěními v souladu s článkem 106.“.

47) Článek 103 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. InSTITUTE musí mít jasně definované zásady a postupy pro celkové řízení obchodního portfolia. Tyto zásady a postupy vymezují alespoň:

- a) činnosti, které instituce považuje za obchodování a za součást obchodního portfolia pro účely kapitálových požadavků;
- b) rozsah, v jakém lze pozici denně přeceňovat tržní hodnotou podle situace na aktivním a likvidním oboustranném trhu;
- c) u pozic oceňovaných pomocí modelu rozsah, v jakém instituce může:
 - i) určit všechna podstatná rizika spojená s pozicí;
 - ii) zajistit se proti všem podstatným rizikům spojeným s pozicí pomocí nástrojů, pro které existuje aktivní a likvidní oboustranný trh;
 - iii) spolehlivě odhadnout klíčové předpoklady a parametry použité v modelu;
- d) rozsah, v jakém instituce může a je povinna generovat ocenění pozic, které lze systematicky externě validovat;
- e) rozsah, v jakém by právní omezení nebo jiné provozní požadavky ovlivnily schopnost instituce uzavřít nebo zajistit pozici v krátkém období;
- f) rozsah, v jakém instituce může a je povinna aktivně řídit rizika spojená s pozicemi v rámci obchodních operací;
- g) rozsah, v jakém instituce může převádět riziko nebo pozice mezi investičním a obchodním portfoliem, a kritéria pro tyto převody podle článku 104b.“;

b) v odstavci 2 se úvodní část nahrazuje tímto:

„2. Při řízení svých pozic či portfolií pozic v obchodním portfoliu musí instituce splňovat všechny tyto požadavky:“;

c) v odstavci 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) instituce musí mít zavedenu jednoznačně zdokumentovanou strategii obchodování pro pozice nebo portfolia v obchodním portfoliu, která je schválená vrcholným vedením a zahrnuje očekávané období držení;“;

d) v odstavci 2 se úvodní část písmena b) mění takto:

„b) instituce musí mít zavedeny jasně definované zásady a postupy pro aktivní řízení pozicí nebo portfolií v obchodním portfoliu. Tyto zásady a postupy zahrnují:“;

e) v odstavci 2 se písm. b) bod i) mění takto:

„i) vymezení pozic nebo portfolií pozic, která může každý obchodní útvar nebo případně určený obchodník otevírat;“.

48) Článek 104 se nahrazuje tímto:

*„Článek 104
Zařazení do obchodního portfolia*

1. Instituce musí mít jasně definované zásady a postupy pro určování toho, které pozice se zařazují do obchodního portfolia pro účely výpočtu kapitálových požadavků v souladu s požadavky stanovenými v článku 102, definicí obchodního portfolia uvedenou v čl. 4 odst. 1 bodu 86 a ustanoveními tohoto článku, přičemž zohlední své schopnosti a postupy řízení rizik. Instituce v plném rozsahu dokumentuje dodržování těchto zásad a postupů, podrobuje je alespoň jednou ročně internímu auditu a výsledky tohoto auditu dává k dispozici příslušným orgánům.
2. Do obchodního portfolia se zařazují pozice v těchto nástrojích:
 - a) v nástrojích, které splňují kritéria pro zařazení do portfolia obchodování s korelací uvedená v odstavcích 6 až 9;
 - b) ve finančních nástrojích, které jsou řízeny obchodním útvarem vytvořeným v souladu s článkem 104b;
 - c) ve finančních nástrojích vedoucích k čisté krátké úvěrové nebo akciové pozici;
 - d) v nástrojích vyplývajících z upisování závazků;
 - e) ve finančních aktivech nebo závazcích oceněných reálnou hodnotou;
 - f) v nástrojích vyplývajících z činností tvorby trhu;
 - g) v subjektech kolektivního investování, jestliže splňují podmínky uvedené v odstavci 10 tohoto článku;
 - h) v kotovaných akcích;
 - i) v transakcích SFT souvisejících s obchodováním;
 - j) v opcích včetně dělených vložených derivátů z nástrojů v investičním portfoliu, které se vztahují k úvěrovému či akciovému riziku.

Pro účely písmena c) tohoto odstavce musí mít instituce čistou krátkou akciovou pozici, kde má pokles ceny akcie za následek zisk pro instituci. Odpovídajícím způsobem musí mít instituce čistou krátkou úvěrovou pozici, kde zvýšení úvěrového rozpětí nebo zhoršení úvěruschopnosti emitenta či skupiny emitentů má za následek zisk pro instituci.

3. Do obchodního portfolia se nezařazují pozice v těchto nástrojích:

- a) v nástrojích určených pro tzv. sekuritizační warehousing (dohody o dočasném financování nákupu a držení úvěrů určených k pozdější sekuritizaci);
 - b) v držných nemovitostech;
 - c) v maloobchodních úvěrech a úvěrech malým a středním podnikům;
 - d) v subjektech kolektivního investování jiných, než jsou ty uvedené v odst. 2 písm. g), v nichž instituce nemůže denně sledovat složení fondu nebo kde instituce nemůže denně obdržet reálné ceny svých kapitálových investic do fondu;
 - e) v derivátových smlouvách s podkladovými nástroji uvedenými v písmenech a) až d);
 - f) v nástrojích držných za účelem zajištění konkrétního rizika pozice v nástroji uvedeném v písmenech a) až e).
4. Bez ohledu na odstavec 2 nemusí instituce zařadit pozici v nástroji uvedeném v odst. 2 písm. e) až i) do obchodního portfolia, pokud je instituce schopna uspokojivě doložit příslušným orgánům, že pozice není držena s úmyslem obchodovat ani nezajišťuje pozice držené s úmyslem obchodovat.
5. Příslušné orgány mohou požadovat, aby instituce doložila, že pozice, která není uvedena v odstavci 3, má být zařazena do obchodního portfolia. Při absenci vhodných důkazů mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce převedla tuto pozici do investičního portfolia, s výjimkou pozic uvedených v odst. 2 písm. a) až d).
6. Příslušné orgány mohou požadovat, aby instituce doložila, že pozice, která není uvedena v odst. 2 písm. a) až d), má být zařazena do investičního portfolia. Při absenci vhodných důkazů mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce převedla tuto pozici do obchodního portfolia, pokud tato pozice není uvedena v odstavci 3.
7. Do portfolia obchodování s korelací se zařazují sekuritizované pozice portfolia obchodování s korelací a úvěrové deriváty n-tého selhání, které splňují všechna tato kritéria:
- a) pozice nejsou resekuritizovanými pozicemi, opcemi na sekuritizované tranše ani jakýmkoli dalšími deriváty sekuritizovaných expozic, které neposkytují poměrný podíl na výnosech sekuritizované tranše, a
 - b) všechny jejich podkladové nástroje jsou:
 - i) nástroji na jedno jméno, včetně úvěrových derivátů na jedno jméno, pro něž existuje likvidní obousměrný trh;
 - ii) běžně obchodovanými indexy založenými na nástrojích uvedených v bodu i).

Má se za to, že obousměrný trh existuje tam, kde existují nezávislé nabídky na nákup a prodej učiněné v dobré víře, takže lze během jednoho dne určit cenu, která má přiměřený vztah k poslední prodejní ceně nebo k běžným konkurenčním nabídkám na nákup a prodej učiněný v dobré víře, a vypořádání při této ceně je možné provést během relativně krátké doby, která odpovídá obchodním zvyklostem.

8. Do portfolia obchodování s korelací se nezařazují pozice v kterémkoli z těchto podkladových nástrojů:
 - a) podkladových nástrojů, které náleží do kategorií expozičních uvedených v čl. 112 písm. h) nebo i);
 - b) pohledávce za jednotku pro speciální účel, která je přímo či nepřímo zajištěna pozicí, jež by sama o sobě nebyla způsobilá k zahrnutí do portfolia obchodování s korelací podle odstavce 6.
 9. Instituce mohou portfolia obchodování s korelací zahrnout pozice, které nejsou sekuritizovanými pozicemi ani úvěrovými deriváty n-tého selhání, avšak zajišťují jiné pozice tohoto portfolia, pokud pro tento nástroj nebo jeho podkladové nástroje existuje likvidní obousměrný trh popsáný v odst. 7 posledním pododstavci.
 10. Instituce zařadí pozici v subjektu kolektivního investování do obchodního portfolia, pokud splňuje alespoň jednu z těchto podmínek:
 - a) instituce může subjekt kolektivního investování denně sledovat;
 - b) instituce může pro subjekt kolektivního investování denně obdržet ceny.“.
- 49) Vkládají se nové články 104a a 104b, které znějí:

*„Článek 104a
Reklasifikace pozice*

1. Instituce musí mít jasně definované zásady pro určení toho, které výjimečné okolnosti odůvodňují reklasifikaci pozice v obchodním portfoliu jako pozice v investičním portfoliu nebo naopak pozice v investičním portfoliu jako pozice v obchodním portfoliu pro účely stanovení kapitálových požadavků ke spokojenosti příslušných orgánů. Instituce tyto zásady přezkoumají alespoň jednou ročně.
Orgán EBA vypracuje do [dvou let po vstupu tohoto nařízení v platnost] pokyny o významu pojmu výjimečných okolností pro účely tohoto článku.
2. Příslušné orgány udělí povolení k reklasifikaci pozice v obchodním portfoliu jako pozice v investičním portfoliu nebo naopak pozice v investičním portfoliu jako pozice v obchodním portfoliu pro účely stanovení kapitálových požadavků pouze tehdy, pokud instituce poskytla příslušným orgánům písemné důkazy, že její rozhodnutí reklasifikovat tuto pozici je výsledkem výjimečné okolnosti, která je v

souladu se zásadami stanovenými institucí podle odstavce 1. K tomuto účelu instituce poskytne dostatečné důkazy o tom, že pozice již nesplňuje podmínku, aby byla zařazena jako pozice v obchodním portfoliu nebo investičním portfoliu v souladu s článkem 104.

Rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci schválí vedoucí orgán instituce.

3. V případech, kdy příslušné orgány udělily souhlas v souladu s odstavcem 2, instituce:
 - a) zveřejní k nejbližšímu datu vykazování informaci, že její pozice byla reklasifikována;
 - b) podle postupu stanoveného v odstavci 4 určí od prvního možného data vykazování kapitálové požadavky reklasifikované pozice v souladu s článkem 92.
4. Pokud k nejbližšímu datu vykazování vede čistá změna v objemu kapitálových požadavků instituce vyplývající z reklasifikace pozice k čistému snížení kapitálových požadavků, instituce drží dodatečný kapitál rovný této čisté změně a zveřejní výši tohoto dodatečného kapitálu. Výše tohoto dodatečného kapitálu zůstane beze změny, dokud pozice nedosáhne platnosti, pokud příslušné orgány nepovolí, aby instituce tuto částku postupně stáhla k dřívějšímu datu.
5. Reklasifikace pozice v souladu s tímto článkem je neodvolatelná.

Článek 104b

Požadavky na obchodní útvar

1. Instituce vytvoří obchodní útvary a přiřadí každou ze svých pozic v obchodním portfoliu jednomu z těchto obchodních útvarů. Pozice obchodního portfolia se přiřadí stejnému obchodnímu útvaru pouze tehdy, pokud splňují dohodnutou obchodní strategii pro obchodní útvar a jsou konzistentně řízeny a sledovány v souladu s odstavcem 2.
2. Obchodní útvar instituce vždy splňuje všechny tyto požadavky:
 - a) každý obchodní útvar má jasnou a svébytnou obchodní strategii a strukturu řízení rizik, která je přiměřená jeho obchodní strategii;
 - b) každý obchodní útvar má jasnou organizační strukturu; pozice v daném obchodním útvaru je řízena určenými obchodníky v rámci instituce; každý obchodník má v rámci obchodního útvaru zvláštní funkce; každý obchodník je přidělen pouze jednomu obchodnímu útvaru; jeden obchodník v každém obchodním útvaru převezme vedoucí úlohu při dohledu nad činnostmi a ostatními obchodníky obchodního útvaru;
 - c) limity pozice jsou v každém obchodním útvaru stanoveny v souladu s obchodní

strategií tohoto obchodního útvaru;

- d) zprávy o činnosti, ziskovosti, řízení rizik a regulatorních požadavcích na úrovni obchodního útvaru se vypracovávají alespoň jednou týdně a pravidelně se sdělují vedoucímu orgánu instituce;
 - e) každý obchodní útvar má jasný roční obchodní plán včetně dobře definované politiky odměňování založené na rozumných kritériích používaných k měření výkonnosti.
3. Instituce oznámí příslušným orgánům způsob, jakým dodržuje odstavec 2. Příslušné orgány mohou požadovat, aby instituce změnila strukturu nebo organizaci svých obchodních útvarů, aby byla v souladu s tímto článkem.
4. Odchylně od odstavce 1 mohou instituce, které používají k určení kapitálových požadavků pro tržní riziko přístupy uvedené v čl. 325 odst.1 písm. a) a c), požádat o výjimku z některých nebo všech požadavků stanovených v tomto článku. Příslušné orgány mohou výjimku udělit, pokud instituce prokáže, že:
- a) nedodržení odstavce 2 by nemělo významný negativní dopad na schopnost instituce účinně řídit a sledovat tržní rizika svých pozic obchodního portfolia;
 - b) instituce splňuje obecné požadavky na řízení obchodního portfolia stanovené v článku 103.“.
- 50) Článek 105 se mění takto:
- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Veškeré pozice obchodního portfolia a pozice investičního portfolia oceňované reálnou hodnotou se řídí standardy obezřetného oceňování uvedenými v tomto článku. Instituce zejména zajistí, aby obezřetné oceňování pozic v obchodním portfoliu bylo prováděno s odpovídajícím stupněm jistoty s ohledem na dynamickou povahu pozic v obchodním portfoliu a pozic v investičním portfoliu oceňovaných reálnou hodnotou, požadavky obezřetnosti a přiměřenosti a způsob fungování a účel kapitálových požadavků týkajících se pozic v obchodním portfoliu a pozic v investičním portfoliu oceňovaných reálnou hodnotou.“;
 - b) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Instituce přeceňují pozice v obchodním portfoliu reálnou hodnotou alespoň jednou denně. Změny hodnoty těchto pozic se vykazují ve výkazu zisku a ztráty instituce.

4. Instituce provádějí tržní přecenění pozic v obchodním portfoliu a pozic v investičním portfoliu oceňovaných reálnou hodnotou, kdykoli je to možné, a rovněž při uplatnění příslušného zacházení s kapitálem na tyto pozice.“;
 - c) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„6. Kde tržní ocenění není možné, provádějí instituce konzervativní ocenění pozic a portfolií pomocí modelu, a to rovněž při výpočtu kapitálových požadavků pro pozice v obchodním portfoliu a pozice v investičním portfoliu oceňované reálnou hodnotou.“;

d) v odstavci 7 se poslední pododstavec nahrazuje tímto:

„Pro účely písmene d) musí být model vyvinut nebo schválen nezávisle na obchodních útvarech a nezávisle testován, včetně validace matematické stránky, předpokladů a softwarového provedení.“;

e) v odstavci 11 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) dodatečný čas, který by byl zapotřebí k zajištění pozice nebo rizik v rámci pozice za horizonty likvidity, které byly přiřazeny rizikovým faktorům pozice v souladu s článkem 325be;“.

51) Článek 106 se mění takto:

a) odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Požadavky odstavce 1 se uplatňují, aniž jsou dotčeny požadavky vztahující se na zajištěnou pozici v investičním portfoliu nebo případně v obchodním portfoliu.

3. Pokud instituce zajišťuje expozici úvěrovému riziku nebo riziku protistrany v investičním portfoliu pomocí úvěrového derivátu zařazeného do jejího obchodního portfolia, považuje se tato úvěrová derivátová pozice pro účely výpočtu hodnot rizikově vážených expozic uvedených v čl. 92 odst. 3 písm. a) za vnitřní zajištění expozice úvěrovému riziku nebo riziku protistrany v investičním portfoliu, jestliže instituce vstoupí do jiné transakce úvěrového derivátu se způsobilou třetí stranou poskytující zajištění, která splňuje požadavky na osobní zajištění úvěrového rizika v investičním portfoliu a dokonale kompenzuje tržní riziko vnitřního zajištění.

Vnitřní zajištění uznané v souladu s prvním pododstavcem i úvěrový derivát uzavřený s třetí stranou jsou pro účely výpočtu kapitálových požadavků pro tržní rizika zahrnuty do obchodního portfolia.“;

b) doplňují se nové odstavce 4, 5 a 6, které znějí:

„4. Pokud instituce zajišťuje expozici akciovému riziku v investičním portfoliu pomocí akciového derivátu zařazeného do jejího obchodního portfolia, považuje se tato akciová derivátová pozice pro účely výpočtu hodnot rizikově vážených expozic uvedených v čl. 92 odst. 3 písm. a) za vnitřní zajištění expozice akciovému riziku v investičním portfoliu, jestliže instituce vstoupí do jiné transakce akciového derivátu se způsobilou třetí stranou poskytující zajištění, která splňuje požadavky na osobní zajištění úvěrového rizika v investičním portfoliu a dokonale kompenzuje tržní riziko vnitřního zajištění.

Vnitřní zajištění uznané v souladu s prvním pododstavcem i akciový derivát

uzavřený s třetí stranou jsou pro účely výpočtu kapitálových požadavků pro tržní rizika zahrnuty do obchodního portfolia.

5. Pokud instituce zajišťuje expozice úrokovému riziku v investičním portfoliu pomocí pozice úrokového rizika zařazeného do jejího obchodního portfolia, považuje se tato pozice pro účely posouzení úrokových rizik plynoucích z investičních pozic v souladu s články 84 a 98 směrnice 2013/36/EU za vnitřní zajištění, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) pozice byla přiřazena obchodnímu útvaru vytvořenému v souladu s článkem 104b, jehož obchodní strategie je určena pouze k řízení a zmírnění tržního rizika interních zajištění expozice úrokovému riziku. Za tímto účelem může obchodní útvar vstoupit do jiných pozic úrokového rizika s třetími stranami nebo jinými obchodními útvary instituce, pokud tyto jiné obchodní útvary dokonale kompenzují tržní riziko těchto jiných pozic úrokového rizika vstupem do opačných pozic úrokového rizika s třetími stranami;
- b) instituce plně zdokumentovala, jak pozice zmírňuje úroková rizika vyplývající z pozic investičního portfolia pro účely požadavků stanovených v člancích 84 a 98 směrnice 2013/36/EU.

6. Kapitálové požadavky pro tržní rizika všech pozic přiřazených obchodnímu útvaru nebo uzavřených tímto útvarem uvedené v odst. 3 písm. a) se vypočítají samostatně jako oddělené portfolio a doplňují kapitálové požadavky pro ostatní pozice obchodního portfolia.“.

52) V článku 107 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Pro účely tohoto nařízení se s expozicemi investičnímu podniku třetí země, úvěrové instituci třetí země a měně třetí země zachází jako s expozicemi instituce, pouze pokud třetí země uplatňuje na uvedený subjekt požadavky v oblasti obezřetnostního dohledu a regulace, jež jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii.“.

53) V článku 128 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Instituce přidělí rizikovou váhu 150 % expozicím, které jsou spojeny s obzvláště vysokým rizikem.

2. Pro účely tohoto článku instituce zachází se spekulativním financováním nemovitostí jako s expozicemi spojenými s obzvláště vysokým rizikem.“.

54) Článek 132 se nahrazuje tímto:

„Článek 132

Kapitálové požadavky pro expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování

1. Instituce vypočítají hodnotu rizikově vážené expozice pro své expozice ve formě

podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování tak, že vynásobí částku rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního investování, vypočtenou v souladu s přístupy uvedenými v odst. 2 prvním pododstavci, procentem podílových jednotek nebo akcií držných těmito institucemi.

2. Jsou-li splněny podmínky stanovené v odstavci 3, mohou instituce uplatnit přístup se zohledněním v souladu s čl. 132a odst. 1 nebo přístup založený na mandátu v souladu s čl. 132a odst. 2.

S výhradou čl. 132b odst. 2 přidělí instituce, které neuplatňují přístup se zohledněním ani přístup založený na mandátu, svým expozicím ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování rizikovou váhu 1250 % („záložní postup“).

Instituce mohou vypočítat objem rizikově vážené expozice pro své expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování pomocí kombinace přístupů uvedených v tomto odstavci za předpokladu, že jsou splněny podmínky pro použití těchto přístupů.

3. Instituce mohou určit objem rizikově vážené expozice u expozic subjektu kolektivního investování v souladu s přístupy stanovenými v článku 132a, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) subjekt kolektivního investování je jedním z těchto subjektů:
 - i) subjektem kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), který se řídí směrnicí 2009/65/ES;
 - ii) unijním alternativním investičním fondem spravovaným správcem unijního alternativního investičního fondu registrovaným podle čl. 3 odst. 3 směrnice 2011/61/EU;
 - iii) alternativním investičním fondem spravovaným správcem unijního alternativního investičního fondu, jemuž bylo uděleno povolení podle článku 6 směrnice 2011/61/EU;
 - iv) alternativním investičním fondem spravovaný správcem mimounijního alternativního investičního fondu, jemuž bylo uděleno povolení podle článku 37 směrnice 2011/61/EU;
 - v) mimounijním alternativním investičním fondem spravovaným správcem mimounijního alternativního investičního fondu a nabízeným podle článku 42 směrnice 2011/61/EU;
- b) prospekt subjektu kolektivního investování nebo jiný rovnocenný dokument zahrnuje:
 - i) kategorie aktiv, do kterých je danému subjektu kolektivního investování povoleno investovat;

- ii) pokud pro jeho investice platí určité limity, pak tyto relativní limity a způsoby jejich výpočtu;
- c) podávání zpráv subjektem kolektivního investování instituci splňuje tyto požadavky:
 - i) subjekt kolektivního investování podává zprávu o své obchodní činnosti alespoň tak často jako instituce;
 - ii) členění finančních informací je dostatečné k tomu, aby umožnilo instituci výpočet objemu rizikově vážené expozice subjektu kolektivního investování v souladu s přístupem zvoleným institucí;
 - iii) pokud instituce použije přístup se zohledněním, informace o podkladových expozicích je ověřena nezávislou třetí stranou.
- 4. Instituce, které nemají dostatečné údaje nebo informace pro výpočet hodnoty rizikově vážené expozice u expozic subjektu kolektivního investování v souladu s přístupy stanovenými v článku 132a, mohou spoléhat na výpočty třetí strany za předpokladu, že jsou splněny všechny tyto podmínky:
 - a) třetí stranou je jeden z těchto subjektů:
 - i) depozitní instituce nebo depozitní finanční instituce subjektu kolektivního investování za předpokladu, že subjekt kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry u této depozitní instituce nebo depozitní finanční instituce;
 - ii) v případě subjektů kolektivního investování, na které se nevztahuje bod i), společnost, která subjekt kolektivního investování spravuje, pokud tato společnost splňuje podmínku stanovenou v odst. 3 písm. a);
 - b) třetí strana provádí výpočet v souladu s přístupy uvedenými v čl. 132a odst. 1, případně 2 a 3;
 - c) správnost výpočtu třetí strany potvrdil externí auditor.

Instituce, které se spoléhají na výpočty třetích stran, vynásobí objem rizikově vážené expozice u expozic subjektu kolektivního investování vyplývající z těchto výpočtů koeficientem 1,2.

- 5. Pokud instituce použije pro účely výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního investování („subjektu kolektivního investování úrovně 1“) přístupy uvedené v článku 132a a jakákoliv z podkladových expozic subjektu kolektivního investování úrovně 1 je expozicí ve formě podílových jednotek nebo akcií v jiném subjektu kolektivního investování („subjektu kolektivního investování úrovně 2“), lze hodnotu rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního

investování úrovně 2 vypočítat pomocí kteréhokoliv ze tří přístupů popsaných v odstavci 2. Pro výpočet objemu rizikově vážených expozic subjektů kolektivního investování úrovně 3 a jakéhokoliv následné úrovně může instituce použít přístup se zohledněním pouze tehdy, pokud tento přístup použila pro výpočet v předchozí úrovni. Ve všech ostatních případech použije záložní postup.

6. Objem rizikově vážené expozice subjektu kolektivního investování vypočítaný v souladu s přístupem se zohledněním a přístupem založeným na mandátu je omezen na objem rizikově vážených expozic tohoto subjektu kolektivního investování vypočtený v souladu se záložním postupem.“.

55) Vkládá se nový článek 132a, který zní:

„Článek 132a

Přístupy pro výpočet objemu rizikově vážených expozic subjektů kolektivního investování

1. Pokud jsou splněny podmínky čl. 132 odst. 3, přihlédnou instituce, které mají dostatečné informace o jednotlivých podkladových expozicích subjektu kolektivního investování, při výpočtu objemu rizikově vážené expozice subjektu kolektivního investování k těmto expozicím, přičemž rizikově váží všechny podkladové expozice subjektu kolektivního investování, jako by byly přímo drženy těmito institucemi.
2. Pokud jsou splněny podmínky čl. 132 odst. 3, mohou instituce, které nemají dostatečné informace o jednotlivých podkladových expozicích subjektu kolektivního investování k uplatnění přístupu se zohledněním, vypočítat objem rizikově vážené expozice u těchto expozic v souladu s limity stanovenými v mandátu subjektu kolektivního investování a příslušných právních předpisech.

Pro účely prvního pododstavce provedou instituce výpočty za předpokladu, že subjektu kolektivního investování nejprve vzniknou expozice v maximální míře povolené v rámci jeho mandátu nebo příslušných právních předpisů v expozicích, k nimž se váže nejvyšší kapitálový požadavek, a poté mu vznikají expozice v sestupném pořádku, dokud není dosaženo limitu maximální celkové expozice.

Instituce provedou výpočet uvedený v prvním pododstavci v souladu s metodami stanovenými v této kapitole, v kapitole 5 této hlavy a v oddílech 3, 4 nebo 5 kapitoly 6 této hlavy.

3. Odchylně od čl. 92 odst. 3 písm. d) mohou instituce, které vypočítávají hodnotu rizikově vážené expozice u expozic subjektu kolektivního investování v souladu s odstavci 1 nebo 2 tohoto článku, nahradit kapitálový požadavek k riziku úvěrové úpravy v ocenění expozic derivátů tohoto subjektu kolektivního investování částkou rovnající se 50 % hodnoty expozice těchto expozic vypočítané v souladu s touto hlavou kapitolou 6 oddílem 3, 4 nebo případně 5.

Odchylně od prvního pododstavce může instituce vyloučit z výpočtu kapitálového požadavku k riziku úvěrové úpravy v ocenění ty expozice derivátů, které by tomuto požadavku nepodléhaly, pokud by vznikly přímo instituci.

4. Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění toho, jak instituce vypočítá objem rizikově vážené expozice uvedený v odstavci 2, pokud některý ze vstupů potřebných pro tento výpočet není k dispozici.

Orgán EBA předloží uvedený návrh regulačních technických norem Komisi do [devíti měsíců od vstupu v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“.

- 56) Vkládá se nový článek 132b, který zní:

„Článek 132b

Vynětí z přístupů pro výpočet objemu rizikově vážených expozic subjektů kolektivního investování

5. Instituce vyjmou z výpočtů uvedených v článku 132 nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 držené subjektem kolektivního investování, které musí být odečteny v souladu s čl. 36 odst. 1, článkem 56 a článkem 66.
6. Instituce mohou vyjmout z výpočtů uvedených v článku 132 expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování ve smyslu čl. 150 odst. 1 písm. g) a h) a namísto toho na tyto expozice použít zacházení podle článku 133.“.

- 57) Článek 152 se nahrazuje tímto:

„Článek 152

Zacházení s expozicemi ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování

1. Instituce vypočítají objem rizikově vážené expozice pro své expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování tak, že vynásobí objem rizikově vážené expozice subjektu kolektivního investování vypočtený v souladu s přístupy stanovenými v tomto článku procentem podílových jednotek nebo akcií držených těmito institucemi.
2. Pokud jsou splněny podmínky v čl. 132 odst. 3, přihlédnou instituce, které mají dostatečné informace o jednotlivých podkladových expozicích subjektu kolektivního investování, pro výpočet objemu rizikově vážené expozice subjektu kolektivního investování k těmto podkladovým expozicím, přičemž rizikově váží všechny podkladové expozice subjektu kolektivního investování, jako by byly přímo drženy

těmito institucemi.

3. Odchylně od čl. 92 odst. 3 písm. d) mohou instituce, které vypočítávají objem rizikově vážené expozice subjektu kolektivního investování v souladu s odstavci 1 nebo 2 tohoto článku, nahradit kapitálový požadavek k riziku úvěrové úpravy v ocenění expozic derivátů tohoto subjektu kolektivního investování částkou rovnající se 50 % hodnoty expozice těchto expozic vypočítané v souladu s touto hlavou kapitolou 6 oddílem 3, 4 nebo případně 5.

Odchylně od prvního pododstavce může instituce vyloučit z výpočtu kapitálového požadavku k riziku úvěrové úpravy v ocenění ty expozice derivátů, které by tomuto požadavku nepodléhaly, pokud by vznikly přímo instituci.

4. Instituce, které uplatňují přístup se zohledněním v souladu s odstavci 2 a 3 a které splňují podmínky pro trvalé částečné použití v souladu s článkem 150 nebo které nesplňují podmínky pro používání metod stanovených v této kapitole pro všechny podkladové expozice subjektu kolektivního investování či pro jejich část, vypočítají objem rizikově vážených expozic a výši očekávané ztráty v souladu s těmito zásadami:
 - a) pro expozice, které jsou zařazeny do kategorie akciových expozic uvedené v čl. 147 odst. 2 písm. e), použijí instituce metodu zjednodušené rizikové váhy stanovenou v čl. 155 odst. 2;
 - b) pro expozice, které jsou zařazeny do kategorie sekuritizovaných expozic, použijí instituce metodu založenou na ratingu stanovenou v článku 261;
 - c) pro všechny ostatní podkladové expozice použijí instituce standardizovaný přístup stanovený v kapitole 2 této hlavy.

Pro účely prvního pododstavce písm. a), pokud není instituce schopna rozlišit mezi akciovými expozicemi neobchodovanými a obchodovanými na regulovaných trzích a ostatními akciovými expozicemi, zachází s dotčenými expozicemi jako s ostatními akciovými expozicemi.

5. Pokud jsou splněny podmínky čl. 132 odst. 3, mohou instituce, které nemají dostatečné informace o jednotlivých podkladových expozicích subjektu kolektivního investování, vypočítat hodnotu rizikově vážené expozice u těchto expozic podle přístupu založeného na mandátu stanoveného v čl. 132a odst. 2. Nicméně pro expozice uvedené v odst. 4 písm. a), b) a c) tohoto článku použijí instituce postupy stanovené v uvedeném odstavci.
6. S výhradou čl. 132b odst. 2 použijí instituce, které neuplatňují přístup se zohledněním v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku ani přístup založený na mandátu v souladu s odstavcem 5 tohoto článku záložní postup uvedený v čl. 132

odst. 2.

7. Instituce, které nemají dostatečné údaje nebo informace pro výpočet rizikově váženého objemu subjektu kolektivního investování v souladu s přístupy stanovenými v odstavcích 2, 3, 4 a 5, mohou spoléhat na výpočty třetí strany, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) třetí stranou je jeden z těchto subjektů:
 - i) depozitní instituce nebo depozitní finanční instituce subjektu kolektivního investování za předpokladu, že subjekt kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry u této depozitní instituce nebo depozitní finanční instituce;
 - ii) v případě subjektů kolektivního investování, na které se nevztahuje bod i), společnost, která subjekt kolektivního investování spravuje, pokud tato společnost splňuje kritéria stanovená v čl. 132 odst. 3 písm. a);
- b) pro jiné expozice než ty, které jsou uvedeny v odst. 4 písm. a), b) a c), třetí strana provádí výpočet v souladu s přístupem uvedeným v čl. 132a odst. 1;
- c) pro expozice uvedené v odst. 4 písm. a), b) a c) třetí strana provádí výpočet v souladu s přístupy v nich stanovenými;
- d) správnost výpočtu třetí strany potvrdil externí auditor.

Instituce, které spoléhají na výpočty třetích stran, vynásobí objem rizikově vážené expozice u expozic subjektu kolektivního investování vyplývající z těchto výpočtů koeficientem 1,2.

8. Pro účely tohoto článku se použijí ustanovení uvedená v čl. 132 odst. 5 a 6 a článku 132b.“

58) V čl. 201 odst. 1 se písmeno h) nahrazuje tímto:

„h) způsobilé ústřední protistrany.“

59) Vkládá se nový článek 204a, který zní:

*„Článek 204a
Způsobilé druhy akciových derivátů*

1. Instituce mohou používat akciové deriváty, které jsou swapy veškerých výnosů nebo mají obdobnou ekonomickou podstatu, jako způsobilé zajištění úvěrového rizika pouze za účelem provádění vnitřního zajištění.

Zajištění úvěrového rizika nelze považovat za způsobilé zajištění úvěrového rizika v případě, kdy instituce toto zajištění koupí prostřednictvím swapu veškerých výnosů a čisté platby obdržené ze swapu eviduje jako čistý příjem, avšak v evidenci nezohledňuje odpovídající snížení hodnoty zajištěných aktiv ani snížením reálné

hodnoty, ani tvorbou opravných položek.

2. Pokud instituce provádí vnitřní zajištění pomocí akciového derivátu, aby toto vnitřní zajištění bylo považováno za způsobilé zajištění úvěrového rizika pro účely této kapitoly, musí být úvěrové riziko, které je převedeno do obchodního portfolia, převedeno na třetí stranu nebo strany.

Pokud bylo vnitřní zajištění provedeno v souladu s prvním pododstavcem a požadavky uvedené v této kapitole byly splněny, instituce použijí pro výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát v případě pořízování osobního zajištění úvěrového rizika pravidla stanovená v oddílech 4 až 6 této kapitoly.“.

- 60) Článek 223 se mění takto:

- a) v odstavci 3 se poslední pododstavec nahrazuje tímto:

„V případě transakcí s OTC deriváty vypočítají instituce, které používají metodu stanovenou v kapitole 6 oddílu 6, hodnotu expozice upravenou o volatilitu (E_{VA}) takto:

$$E_{VA} = E \text{“};$$

- b) v odstavci 5 se poslední pododstavec nahrazuje tímto:

„V případě transakcí s OTC deriváty berou instituce, které používají metody stanovené v této hlavě kapitole 6 oddílech 3, 4 a 5, v úvahu účinky kolaterálu snižující riziko v souladu s ustanoveními stanovenými v příslušných uvedených oddílech.“

- 61) V článku 272 se body 6 a 12 nahrazují tímto:

„6) „skupinou zajistitelných transakcí“ (*hedging set*) skupina transakcí v rámci jedné skupiny transakcí se započtením, u které je povoleno úplné nebo částečné započtení pro určení potenciální budoucí expozice podle metod uvedených v oddílech 3 nebo 4 této kapitoly;

12) „současnou tržní hodnotou“ (dále jen „CMV“) pro účely oddílů 3 až 5 této kapitoly čistá tržní hodnota všech transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením bez zohlednění drženého nebo poskytnutého kolaterálu, přičemž při výpočtu CMV jsou započteny pozitivní i negativní tržní hodnoty;“.

- 62) V článku 272 se vkládají nové body 7a a 12a, které zní:

„7a) „dohodou o jednostranné marži“ maržová dohoda, podle níž se od instituce požaduje, aby poskytla protistraně variační marže, ale není oprávněna variační marži od této protistrany obdržet nebo naopak;

12a) „částkou čistého nezávislého kolaterálu“ (dále jen „NICA“) součet o volatilitu upravených hodnot čistého přijatého nebo případně poskytnutého kolaterálu v

souvislosti se skupinou transakcí se započtením, s výjimkou variační marže;“.

63) Článek 273 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce vypočítají hodnotu expozice pro kontrakty uvedené na seznamu v příloze II na základě jedné z metod uvedených v oddílech 3 až 6 této kapitoly v souladu s tímto článkem.

Instituce, která nesplňuje podmínky stanovené v čl. 273a odst. 2, nesmí používat metodu uvedenou v oddílu 4 této kapitoly. Instituce, která nesplňuje podmínky stanovené v čl. 273a odst. 3, nesmí používat metodu uvedenou v oddílu 5 této kapitoly.

K určení hodnoty expozice u kontraktů uvedených v příloze II bodě 3 nesmí instituce použít metodu uvedenou v oddílu 5 této kapitoly.

Instituce mohou v rámci skupiny trvale používat kombinaci metod uvedených v oddílech 3 až 6 této kapitoly. Jednotlivá instituce nesmí trvale používat kombinaci metod uvedených v oddílech 3 až 6 této kapitoly.“;

b) odstavce 6, 7, 8 a 9 se nahrazují tímto:

„6. Podle všech metod uvedených v oddílech 3 až 6 této kapitoly se hodnota expozice u dané protistrany rovná součtu hodnot expozic vypočítaných pro každou skupinu transakcí se započtením prováděných s touto protistranou.

Odchylně od prvního pododstavce se hodnota expozice v případech, kde se jedna maržová dohoda vztahuje na více skupin transakcí se započtením prováděných s touto protistranou a instituce používá k výpočtu hodnoty expozice těchto skupin transakcí se započtením jednu z metod stanovených v oddílu 3 a oddílu 6 této kapitoly, vypočítá v souladu s uvedeným oddílem.

Pro danou protistranu je hodnotou expozice u dané skupiny transakcí se započtením nástrojů OTC derivátů uvedených v příloze II vypočítanou podle této kapitoly větší z těchto hodnot: nula a rozdíl mezi celkovou hodnotou expozice napříč všemi skupinami transakcí se započtením s touto protistranou a celkovou výší CVA u této protistrany zaúčtovanou institucí jako již nastalý odpis. Při výpočtu úvěrových úprav v ocenění se nezohlední žádné vyrovnávací úpravy debetní hodnoty přiřazené vlastnímu úvěrovému riziku podniku, která již byla odečtena od kapitálu podle čl. 33 odst. 1 písm. c).

7. Při výpočtu hodnoty expozice v souladu s metodami stanovenými v oddílech 3 až 5 této kapitoly mohou instituce zacházet se dvěma OTC derivátovými smlouvami zahrnutými v téže dohodě o započtení, které si dokonale odpovídají, jako s jediným kontraktem, jehož pomyslná jistina se rovná nule.

Pro účely prvního pododstavce si dvě OTC derivátové smlouvy dokonale odpovídají,

pokud splňují všechny tyto podmínky:

- a) jejich rizikové pozice jsou opačné;
- b) jejich vlastnosti, s výjimkou dne uzavření obchodu, jsou totožné;
- c) jejich peněžní toky se plně vzájemně kompenzují.

8. U expozic vyplývajících z transakcí s delší dobou vypořádání určí instituce hodnotu expozice za použití kterékoliv z metod uvedených v oddílech 3 až 6 této kapitoly bez ohledu na metody zvolené pro zacházení s mimoburzovními deriváty a s repo obchody, transakcemi půjček či výpůjček cenných papírů či komodit a s maržovými obchody. Při výpočtu kapitálových požadavků pro transakce s delší dobou vypořádání může instituce, která uplatňuje přístup uvedený v kapitole 3, trvale a bez ohledu na důležitost takových pozic přidělit rizikové váhy podle přístupu uvedeného v kapitole 2.

9. Pro metody uvedené v oddílech 3 až 6 této kapitoly zacházejí instituce s transakcemi, u nichž bylo zjištěno specifické riziko pozitivní korelace, v souladu s článkem 291.“.

- 64) Vkládají se nové články 273a a 273b, které znějí:

„Článek 273a

Podmínky pro použití zjednodušených metod výpočtu hodnoty expozice

1. Instituce mohou vypočítat hodnotu expozice derivátových pozic v souladu s metodou uvedenou v oddílu 4 za předpokladu, že velikost jejího rozvahového a podrozvahového obchodu s deriváty je na základě posouzení prováděného měsíčně nejvýše rovna těmto prahovým hodnotám:

- a) 10 % celkových aktiv instituce;
- b) 150 milionům EUR.

Pro účely tohoto odstavce instituce určí velikost svého rozvahového a podrozvahového obchodu s deriváty k danému datu tak, že zahrnou veškeré své derivátové pozice s výjimkou úvěrových derivátů, které se považují za vnitřní zajištění vůči expozicím úvěrového rizika investičního portfolia.

2. Instituce může vypočítat hodnotu expozice u pozic úrokových či měnových derivátů a pozic ve zlatě v souladu s oddílem 5 za předpokladu, že velikost jejich rozvahového a podrozvahového obchodu s deriváty je na základě posouzení prováděného měsíčně nejvýše rovna těmto prahovým hodnotám:

- a) 5 % celkových aktiv instituce;
- b) 20 milionům EUR.

Pro účely tohoto odstavce instituce určí velikost svého rozvahového a podrozvahového obchodu s deriváty k danému datu tak, aby zahrnoval veškeré její derivátové pozice uvedené ve smlouvách v příloze II odstavcích 1 a 2;

3. Pro účely odstavců 1 a 2 jsou instituce povinny vypočítat velikost svého rozvahového a podrozvahového obchodu s deriváty k danému datu v souladu s následujícími požadavky:
 - a) derivátové pozice jsou k příslušnému danému datu oceněny tržními cenami. Pokud tržní hodnota pozice není k danému datu k dispozici, použije instituce poslední známou tržní hodnotu dané pozice;
 - b) absolutní hodnota dlouhých pozic se sčítá s absolutní hodnotou krátkých pozic.
4. Instituce oznámí příslušným orgánům metody stanovené v oddílech 4 a 5 této kapitoly, které používají nebo případně přestanou používat k výpočtu hodnoty expozice svých derivátových pozic.
5. Instituce neuzavře derivátovou transakci pouze za účelem splnění některé z podmínek stanovených v odstavci 1 a 2 během měsíčního hodnocení.

Článek 273b

Nedodržení podmínek pro použití zjednodušených metod výpočtu hodnoty expozice derivátů

1. Instituce ihned oznámí příslušnému orgánu, že přestala splňovat některou z podmínek stanovených v čl. 273a odst. 1 nebo 2.
 2. Instituce přestane čl. 273a odst. 1 nebo 2 používat do tří měsíců poté, co nastane jeden z těchto případů:
 - a) instituce po dobu tří po sobě jdoucích měsíců nesplní některou z podmínek čl. 273a odst. 1 nebo 2;
 - b) instituce po dobu více než šesti z posledních 12 měsíců nesplní některou z podmínek čl. 273a odst. 1 nebo případně 2.
 3. V případě, že instituce přestane čl. 273a odst. 1 nebo 2 používat, je jí povoleno určovat hodnotu expozice jejích derivátových pozic pomocí metod stanovených v oddílu 4 nebo případně 5 této kapitoly, pouze pokud příslušnému orgánu prokáže, že všechny podmínky stanovené v čl. 273a odst. 1 nebo 2 byly splněny nepřetržitě po dobu jednoho roku.“.
- 65) V části tři, hlavě II, kapitole 6 se oddíl 3 nahrazuje tímto:

„ODDÍL 3 STANDARDIZOVANÝ PŘÍSTUP K ÚVĚROVÉMU RIZIKU PROTISTRANY

Článek 274 Hodnota expozice

1. Instituce mohou vypočítat jedinou hodnotu expozice na úrovni skupiny transakcí se započtením pro všechny transakce spadající pod dohodu o započtení, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:
 - a) dohoda o započtení patří k jednomu z druhů smluvních dohod o započtení uvedených v článku 295;
 - b) dohoda o započtení byla uznána příslušnými orgány v souladu s článkem 296;
 - c) instituce splnila povinnosti stanovené v článku 297, pokud jde o dohody o započtení.

Pokud některé z těchto podmínek nejsou splněny, musí instituce zacházet s každou transakcí, jako by to byla její vlastní skupina transakcí se započtením.

2. Instituce vypočítají hodnotu expozice skupiny transakcí se započtením podle standardizovaného přístupu k úvěrovému riziku protistrany takto:

$$\text{Exposure value} = \alpha \cdot (RC + PFE)$$

kde:

RC = reprodukční náklady vypočtené v souladu s článkem 275;

PFE = potenciální budoucí expozice vypočítaná v souladu s článkem 278;

α = 1,4.

3. Hodnota expozice skupiny transakcí se započtením podléhající smluvní maržové dohodě je omezena na hodnotě expozice stejné skupiny transakcí se započtením nepodléhající jakékoliv formě maržové dohody.
4. Pokud se vztahuje více maržových dohod ke stejné skupině transakcí se započtením, přidělí instituce každou maržovou dohodu skupině transakcí ve skupině transakcí se započtením, ke které se tato maržová dohoda smluvně vztahuje, a vypočítá hodnotu expozice zvlášť pro každou z těchto seskupených transakcí.
5. Instituce mohou nastavit na nulu hodnotu expozice souboru transakcí, která splňuje všechny následující podmínky:
 - a) skupina transakcí se započtením je složena výhradně z prodaných opcí;

- b) aktuální tržní hodnota skupiny transakcí se započtením je vždy negativní;
 - c) prémie všech opcí zahrnutých do skupiny transakcí se započtením byla přijata předem institucí k zajištění plnění smluv;
 - d) skupina transakcí se započtením nepodléhá žádné maržové dohodě.
6. Ve skupině transakcí se započtením musí instituce nahradit transakci, která je lineární kombinací nakoupených nebo prodaných kupních nebo prodejních opcí se všemi jednotlivými opcemi, které tvoří lineární kombinace branou jako jednotlivou transakci pro účely výpočtu hodnoty expozice souboru transakcí se zajištěním v souladu s tímto oddílem.

*Článek 275
Reprodukční náklady*

1. Instituce vypočítají reprodukční náklady („RC“) pro skupiny transakcí se započtením, které nepodléhají maržové dohodě, v souladu s následujícím vzorcem:
- $$RC = \max\{CMV - NICA, 0\}$$
2. Instituce vypočítají reprodukční náklady pro jednotlivé skupiny transakcí se započtením, které podléhají maržové dohodě, v souladu s následujícím vzorcem:

$$RC = \max\{CMV - VM - NICA, TH + MTA - NICA, 0\}$$

kde:

VM = hodnota obdržené, respektive složené, čisté variační marže ke skupině transakcí se započtením na pravidelné bázi ke zmírnění změn v CMV transakcí se započtením, upravená o volatilitu;

TH = práh marže vztahující se na skupinu transakcí se započtením pod maržovou dohodou, pod kterou instituce nemůže zažádat o kolaterál;

MTA = minimální hodnota převodu použitelná na skupinu transakcí se započtením podle maržové dohody.

3. Instituce vypočítají reprodukční náklady pro různé skupiny transakcí se započtením, které podléhají maržové dohodě, v souladu s následujícím vzorcem:

$$RC = \max \left\{ \sum_i \max\{CMV_i, 0\} - \max\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0 \right\} \\ + \max \left\{ \sum_i \min\{CMV_i, 0\} - \min\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0 \right\}$$

kde:

i	= index, který označuje skupiny transakcí se započtením podléhající jednotné maržové dohodě;
CMV_i	= CMV skupiny transakcí se započtením „ i “;
VM_{MA}	= hodnota obdrženého, respektive složeného kolaterálu na pravidelné bázi ke zmírnění změn v CMV různých skupinách transakcí se započtením, upravená o volatilitu;
$NICA_{MA}$	= hodnota obdrženého, respektive složeného kolaterálu k různým skupinám transakcí se započtením jiným než VM_{MA} , upravená o volatilitu;

Pro účely prvního pododstavce může být $NICA_{MA}$ vypočítávána na úrovni obchodu, na úrovni skupiny transakcí se započtením nebo na úrovni všech skupin transakcí se započtením, na něž se maržová dohoda uplatňuje v závislosti na úrovni, na níž se maržová dohoda vztahuje.

Článek 276

Uznání kolaterálu a zacházení s kolaterálem

1. Pro účely tohoto oddílu instituce vypočítá výše kolaterálu VM , VM_{MA} , $NICA$ a $NICA_{MA}$ uplatněním všech následujících požadavků:
 - a) pokud jsou všechny transakce zahrnuté do skupiny transakcí se započtením patřící do obchodního portfolia, je uznán pouze kolaterál způsobilý podle článku 299;
 - b) pokud skupina transakcí se započtením obsahuje alespoň jednu transakci patřící do investičního portfolia, je uznán pouze kolaterál způsobilý podle článku 197;
 - c) kolaterál přijatý od protistrany je uznán s kladným znaménkem a kolaterál složený protistraně je uznán se záporným znaménkem;
 - d) hodnota upravená o volatilitu jakéhokoliv druhu kolaterálu přijatého nebo složeného se vypočítá v souladu s článkem 223. Pro účely tohoto výpočtu instituce nemohou používat metodu stanovenou v článku 225;
 - e) stejnou položku kolaterálu nelze zahrnout do VM i $NICA$ zároveň;
 - f) stejnou položku kolaterálu nelze zahrnout do obou VM_{MA} i $NICA_{MA}$ zároveň;
 - g) jakýkoli kolaterál složený protistraně, který je oddělen od aktiv dané protistrany, a v důsledku tohoto oddělení je vyňat z úpadkového řízení v případě selhání nebo platební neschopnosti této protistrany, není uznán při výpočtu $NICA$ a $NICA_{MA}$.
2. Pro výpočet hodnoty upravené o volatilitu složeného kolaterálu uvedený v odst. 1 písm. d) instituce nahradí vzorec v čl. 223 odst. 2 následujícím vzorcem:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

3. Pro účely odst. 1 písm. d) instituce stanoví dobu likvidace relevantní pro výpočet hodnoty upravené o volatilitu jakéhokoli kolaterálu přijatého či složeného v souladu s jedním z následujících časových horizontů:
 - a) pro skupiny transakcí se započtením uvedených v čl. 276 odst. 1 je časový horizont jeden rok;
 - b) pro skupiny transakcí se započtením uvedených v čl. 276 odst. 2 a 3 je časový horizont období krytí rizika marží určený v souladu s čl. 279d odst. 1 písm. b).

Článek 277

Mapování transakcí do kategorií rizik

1. Instituce musí namapovat každou transakci ze skupiny transakcí se započtením do jedné z následujících šesti kategorií rizika k určení případné budoucí expozice souboru transakcí se započtením podle článku 278:
 - a) úrokové riziko;
 - b) měnové riziko;
 - c) úvěrové riziko;
 - d) akciové riziko;
 - e) komoditní riziko;
 - f) jiná rizika.
2. Instituce musí provést mapování uvedené v odstavci 1 na základě primárního zdroje rizika transakce. U jiných transakcí než uvedených v odstavci 3 je primární zdroj rizika jediným podstatným zdrojem rizika derivátové pozice.
3. Od [data vstupu tohoto nařízení v platnost] je pro derivátovou transakci přidělenou do obchodního portfolia, pro kterou instituce využívá přístupy stanovené v kapitolách 1a nebo 1b k výpočtu kapitálových požadavků pro tržní riziko, primární zdroj rizika rizikovým faktorem spojeným s nejvyšší absolutní citlivostí mezi všemi citlivostmi pro danou transakci vypočtenou v souladu s kapitolou 1b hlavy IV.
4. Bez ohledu na odstavce 1 a 2 při mapování transakce do rizikových kategorií uvedených v odstavci 1 použijí instituce tyto požadavky:
 - g) pokud je primárním zdrojem rizika transakce proměnná inflace, namapuje instituce transakci do kategorie úrokového rizika;
 - h) pokud je primárním zdrojem rizika transakce proměnná klimatických

podmínek, namapuje instituce transakci do kategorie komoditního rizika;

5. Odchylně od odstavce 2 instituce namapuje derivátové transakce, které mají více než jeden podstatný zdroj rizika do více než jedné kategorie rizika. Pokud všechny podstatné zdroje rizika jedné z těchto transakcí patří do stejné kategorie rizik, je po instituci vyžadováno pouze jedno namapování dané transakce do této kategorie rizika založené na nejpodstatnějším z těchto zdrojů rizika. V případě, že podstatné zdroje rizika jedné z těchto transakcí patří do různých kategorií rizika, namapuje instituce tuto transakci jednou do každé kategorie rizika, pro kterou má transakce alespoň jeden podstatný zdroj rizika založený na nejpodstatnějším ze zdrojů rizika v dané kategorii rizik.
6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž podrobněji upřesní:
 - a) metodu pro zjišťování jediného podstatného zdroje rizika transakcí jiného než jsou uvedené v odstavci 3;
 - b) metodu k identifikaci transakcí s více než jedním podstatným zdrojem rizika a k identifikaci nejvýznamnějšího z těchto zdrojů rizika pro účely odstavce 3;

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [6 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 277a

Skupiny zajistitelných transakcí

1. Instituce musí zavést příslušné skupiny zajistitelných transakcí pro každou kategorii rizika skupiny transakcí se započtením a přiřadit každou transakci těmto skupinám zajistitelných transakcí takto:
 - a) transakce namapované do kategorie úrokového rizika musí být zařazovány do stejné skupiny zajistitelných transakcí pouze tehdy, pokud je jejich primární zdroj rizika denominovaný ve stejné měně.
 - b) transakce namapované do kategorie měnového rizika musí být zařazovány do stejné skupiny zajistitelných transakcí pouze tehdy, pokud je jejich primární zdroj rizika založený na stejném měnovém páru.
 - c) všechny transakce namapované do kategorie úvěrového rizika musí být přiřazeny k téže skupině zajistitelných transakcí;
 - d) všechny transakce namapované do kategorie akciového rizika musí být přiřazeny k téže skupině zajistitelných transakcí;
 - e) transakce namapované do kategorie komoditního rizika musí být přiřazeny k

jedné z následujících pěti skupin zajistitelných transakcí založených na povaze jejich primárního zdroje rizika:

- i) energetika;
 - ii) kovy;
 - iii) zemědělské produkty;
 - iv) klimatické podmínky;
 - v) další komodity.
- f) transakce namapované do kategorie ostatních rizik musí být zařazovány do stejné skupiny zajistitelných transakcí pouze tehdy, pokud je jejich primární zdroj rizika totožný.

Pro účely písmena a) transakce namapované do kategorie úrokového rizika, které mají inflační proměnnou jako primární zdroj rizika, musí být přiřazeny k samostatným skupinám zajistitelných transakcí, jiným než skupinám zajistitelných transakcí ustaveným pro transakce namapované do kategorie úrokového rizika, které mají inflační proměnnou jako primární zdroj rizika. Tyto transakce musí být zařazovány do stejné skupiny zajistitelných transakcí pouze tehdy, pokud je jejich primární zdroj rizika denominovaný ve stejné měně.

2. Odchylně od odstavce 1 instituce stanoví samostatné individuální skupiny zajistitelných transakcí pro každou kategorii rizik pro tyto transakce:

- a) transakce, pro které je primární zdroj rizika buď tržně implikovaná volatilita nebo realizovaná volatilita zdroje rizika nebo korelace mezi dvěma zdroji rizika;
- b) transakce, pro které je primární zdroj rizika rozdíl mezi dvěma zdroji rizika namapovanými do téže kategorie rizik nebo transakcí, které se skládají ze dvou platebních fází denominovaných v téže měně a pro které je zdroj rizika ze stejné kategorie rizik primárního zdroje rizika obsažen ve druhé platební fázi, než je ta, která obsahuje primární zdroj rizika.

Pro účely písmene a) prvního pododstavce instituce přidělí transakce do téže skupiny zajistitelných transakcí příslušné kategorie rizika pouze tehdy, pokud je jejich primární zdroj rizika totožný.

Pro účely písmene b) prvního pododstavce instituce přiřadí transakce do téže skupiny zajistitelných transakcí příslušné kategorie rizika pouze tehdy, pokud pár zdrojů rizika v těchto transakcích, jak je uvedeno v písmenu b), je totožný a dva zdroje rizika obsažené v tomto páru jsou pozitivně korelovány. V opačném případě instituce přiřadí transakce uvedené v písmenu b) k jedné ze skupiny zajistitelných transakcí ustavených v souladu s odstavcem 1, na základě pouze jednoho ze dvou zdrojů rizika uvedených v písmenu b).

3. Instituce zpřístupní na žádost příslušných orgánů počet skupin zajistitelných transakcí ustavených v souladu s odstavcem 2 pro každou kategorii rizika, s primárním zdrojem rizika nebo párem zdrojů rizika každé z těchto skupin zajistitelných transakcí a s počtem transakcí v každé z těchto skupin zajistitelných transakcí.

Článek 278

Případné budoucí expozice

1. Instituce vypočítají případnou budoucí expozici („PFE“) skupiny transakcí se započtením takto:

$$PFE = \text{multiplikátor} * \sum_a \text{navýšení}^{(a)}$$

kde:

a = index, který označuje kategorie rizika zahrnuté do výpočtu případné budoucí expozice skupiny transakcí se započtením;

Navýšení^(a) = navýšení pro kategorii rizika „a“ vypočtené v souladu s články 280a až 280f, podle vhodnosti;

multiplikátor = násobící koeficient vypočtený v souladu se vzorcem uvedeným v odstavci 3.

Pro účely tohoto výpočtu instituce zahrnou navýšení dané kategorie rizika při výpočtu případné budoucí expozice skupiny transakcí se započtením, kde alespoň jedna transakce ze skupiny transakcí se započtením byla namapována do této kategorie rizika.

2. Případné budoucí expozice více skupin transakcí se zajištěním podléhající jedné maržové dohodě, jak je uvedeno v čl. 275 odst. 3, se vypočte jako součet všech jednotlivých souborů transakcí se započtením považovaných, jako by nebyly předmětem žádné formy maržové dohody.
3. Pro účely odstavce 1 se multiplikátor vypočítá takto:

$$\text{ultiplikátor} = \begin{cases} 1 & \text{pokud } z \geq 0 \\ \min \left\{ 1, \text{minimum}_m + (1 - \text{minimum}_m) \cdot \exp\left(\frac{z}{y}\right) \right\} & \text{jinak} \end{cases}$$

kde:

Minimum_m = 5 %;

$$2 * (1 - \text{hor.hranice}_m) * \sum_a \text{navýšení}^{(a)}$$

y =

z =

$CMV - NICA$	u skupin zajistitelných transakcí dle čl. 275 odst. 1
$CMV - VM - NICA$	u skupin zajistitelných transakcí dle čl. 275 odst. 2
$CMV_i - NICA_i$	u skupin zajistitelných transakcí dle čl. 275 odst. 3

$NICA_i$ = čistá výše nezávislého kolaterálu vypočtená pouze pro transakce, které jsou zahrnuty do skupiny transakcí se započtením „i“. $NICA_i$ se vypočítá na úrovni obchodu nebo na úrovni skupiny transakcí se započtením v závislosti na maržové dohodě.

Článek 279

Výpočet rizikové pozice

Pro účely výpočtu kategorie rizika navýšení uvedených v člancích 280a až 280f instituce vypočítají rizikovou pozici každé transakce ze skupiny transakcí se započtením takto:

$$\text{riziková pozice} = \delta \cdot \text{AdjNot} \cdot \text{MF}$$

kde:

δ = dohledová delta transakce vypočítaná v souladu se vzorcem uvedeným v článku 279a;

AdjNot = upravená nominální hodnota transakce vypočítaná v souladu s článkem 279b;

MF = faktor splatnosti transakce vypočtený v souladu se vzorcem uvedeným v článku 279c;

Článek 279a

Dohledová delta

1. Instituce vypočítají dohledovou deltu (δ) takto:

a) pro kupní a prodejní opce, které opravňují kupujícího opce k nákupu nebo prodeji podkladového nástroje za kladnou cenu k určitému datu v budoucnu vyjma případů, kdy jsou tyto opce namapovány do kategorie úrokového rizika, instituce použije následující vzorec:

$$\delta = \text{sign} \cdot N \left(\text{type} \cdot \frac{\ln(P/K) + 0.5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}} \right)$$

kde:

$$\text{znaménko} = \begin{cases} -1 & \text{pokud je transakce prodejní opcí} \\ +1 & \text{pokud je transakce kupní opcí} \end{cases}$$

$$\text{druh} = \begin{cases} -1 & \text{pokud je transakce zakoupenou opcí} \\ +1 & \text{pokud je transakce prodanou opcí} \end{cases}$$

$N(x)$ = kumulativní distribuční funkce normovaného normálního rozdělení náhodné veličin, tj. pravděpodobnost, že náhodná veličina se střední hodnotou nula a rozptylem jedna nabývá hodnoty menší nebo rovné „ x “;

P = spotová nebo forwardová cena podkladového nástroje opce;

K = realizační cena opce;

T = datum ukončení platnosti opce, které je jediným budoucím datem, ke kterému může být opce uplatněna. Datum ukončení platnosti musí být vyjádřeno v letech pomocí příslušné konvence pracovních dnů.

σ = volatilita dohledu opce stanovená v souladu s tabulkou 1 na základě kategorie rizika transakce a povahy podkladového nástroje opce.

Tabulka 1

Kategorie rizika	Podkladový nástroj	Volatilita dohledu
Cizí měna	Všechny	15 %
Úvěr	Nástroj na jedno jméno	100 %
	Nástroj na více jmen	80 %
Akcie	Nástroj na jedno jméno	120 %
	Nástroj na více jmen	75 %
Komodita	Elektřina	150 %
	Jiné komodity (kromě elektřiny)	70 %
Jiné	Všechny	150 %

Instituce používající forwardovou cenu podkladového nástroje opce zajistí, že:

- i) forwardová cena je v souladu s charakteristikami opce;
 - ii) forwardová cena se vypočte pomocí příslušné úrokové míry platné k datu vykázání;
 - iii) forwardová cena integruje očekávané peněžní toky podkladového nástroje před skončením platnosti opce.
- b) pro tranše syntetické sekuritizace musí instituce použít následující vzorec:

$$\delta = \text{sign} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

kde:

$$\begin{cases} +1 \text{ pokud bylo transakcí získáno úvěrové zajištění} \\ -1 \text{ pokud bylo transakcí poskytnuto úvěrové zajištění} \end{cases}$$

znaménko =

A = záchytný bod tranše;

D = uvolňující bod tranše.

- c) pro transakce, které nejsou uvedené v písmenech a) nebo b), používají instituce používají následující dohledovou deltu:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ pokud je transakce dlouhou pozicí v primárním zdroji rizika} \\ -1 \text{ pokud je transakce krátkou pozicí v primárním zdroji rizika} \end{cases}$$

2. Pro účely tohoto oddílu znamená dlouhá pozice v primárním zdroji rizika to, že se tržní hodnota transakce zvyšuje, když se hodnota primárních zdrojů rizika zvyšuje, a krátká pozice v primárním zdroji rizika znamená, že tržní hodnota transakce se snižuje, pokud se zvyšuje hodnota primárního zdroje rizika.

Pro transakce uvedené v čl. 277 odst. 3 je dlouhá pozice transakce, pro kterou je znaménko citlivosti primárního zdroje rizika kladné, a krátká pozice je transakce, pro kterou je znaménko citlivosti primárního zdroje rizika záporné. Pro jiné transakce, než které jsou uvedené v čl. 277 odst. 3, instituce zjistí, zda jsou tyto transakce dlouhé nebo krátké pozice v primárním zdroji rizika na základě objektivních informací o struktuře těchto transakcí nebo jejich záměru.

3. Instituce určí, zda transakce s více než jedním podstatným zdrojem rizika je dlouhá pozice nebo krátká pozice v každém podstatném zdroji rizika v souladu s přístupem použitým podle odstavce 2 pro primární zdroj rizika.
4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění:
- a) vzorce, který instituce použijí pro výpočet dohledové delty kupních a prodejních opcí namapovaných do kategorie úrokového rizika kompatibilní s

tržními podmínkami, ve kterých úrokové míry mohou být negativní, stejně jako dohledová volatilita, který je vhodná pro tento vzorec;

- b) které objektivní informace o struktuře a záměru transakce instituce použijí k určení, zda transakce, která není uvedena v čl. 277 odst. 2, je dlouhá nebo krátká pozice ve svém primárním zdroji rizika;

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [6 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 279b
Upravená pomyslná částka

1. Instituce vypočítají upravenou pomyslnou částku takto:

- a) pro transakce namapované do kategorie úrokového rizika nebo kategorie úvěrového rizika instituce vypočítají upravenou pomyslnou částku jako součin pomyslné částky derivátové smlouvy vynásobený dohledovým faktorem trvání který se vypočte takto:

$$\text{dohledový faktor trvání} = \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$$

kde:

R = dohledová diskontní sazba; R = 5 %;

S = datum zahájení, což je datum, kdy transakce začíná stanovování nebo provádění plateb, kromě plateb spojených s výměnou kolaterálu v maržové dohodě. V případě, že transakce již stanovovala nebo prováděla platby k datu vykázání, se počáteční datum rovná 0. Datum zahájení musí být vyjádřeno v letech pomocí příslušné konvence pracovních dnů.

V případě, že transakce má jedno nebo více budoucích dat, ve kterých se instituce nebo protistrana mohou rozhodnout o ukončení transakce dříve, než je její smluvní splatnost, se datum zahájení rovná nejranější z následujících možností:

i) datum nebo nejranější z více budoucích dat, ve kterých se instituce nebo protistrana mohou rozhodnout o ukončení transakce dříve, než je její smluvní splatnost;

ii) datum, kdy transakce začíná stanovování nebo provádění plateb, kromě plateb spojených s výměnou kolaterálu v maržové dohodě.

Pokud transakce obsahuje finanční nástroj, který by mohl dát vznik dalším smluvním závazkům k těm, které plynou z vlastní transakce, určí se datum zahájení transakce na základě nejranějšího data, k němuž tento podkladový nástroj stanovuje nebo

realizuje platbu.

E = datum ukončení, k němuž si instituce se svou protistranou vymění hodnotu poslední smluvní platby transakce. Datum ukončení musí být vyjádřeno v letech pomocí příslušné konvence pracovních dnů.

Pokud transakce obsahuje finanční nástroj, který by mohl dát vznik dalším smluvním závazkům k těm, které plynou z vlastní transakce, určí se datum ukončení transakce určeno na základě poslední smluvní platby v rámci podkladového finančního nástroje transakce.

- b) pro transakce spojené s kategorií valutového rizika vypočte instituce upravenou pomyslnou částku takto:
- i) pokud je transakce tvořena jedinou platbou, je upravená pomyslná částka rovna pomyslné hodnotě derivátové smlouvy;
 - ii) pokud je transakce tvořena dvěma platbami a pomyslná částka jedné platby je denominována ve výkazní měně instituce, je upravená pomyslná částka rovna pomyslné hodnotě druhé z obou plateb.
 - iii) pokud je transakce tvořena dvěma platbami, z nichž každá je denominována v měně jiné než je výkazní měna instituce, je upravená pomyslná částka rovna nejvyšší z pomyslných částek těchto dvou plateb poté, co budou tyto částky převedeny na výkazní měnu instituce podle platného spotového směnného kurzu.
- c) pro transakce spojené s kategorií kapitálového nebo komoditního rizika vypočte instituce upravenou pomyslnou částku jako součin tržní ceny jednotky podkladového nástroje transakce vynásobené počtem jednotek, které podkladový nástroj transakce tvoří.

Instituce použije pomyslnou částku jako upravenou pomyslnou částku, pokud je transakce spojená s kategorií kapitálového nebo komoditního rizika smluvně vyjádřena pomyslnou částkou, a nikoliv počtem jednotek podkladového nástroje transakce.

2. Instituce určí pomyslnou částku nebo počet jednotek podkladového nástroje pro účely výpočtu upravené pomyslné částky transakce podle odstavce 1 takto:

- a) pokud pomyslná částka nebo počet jednotek podkladového nástroje transakce nejsou pevně stanoveny až do smluvního termínu splatnosti:
- i) pro termínované pomyslné částky a počty jednotek podkladového nástroje je pomyslná částka rovna váženému průměru všech termínovaných hodnot pomyslných částek nebo počtů jednotek podkladového nástroje, podle okolností, až do smluvního data splatnosti transakce, kde váhy jsou představovány poměrem doby, po kterou příslušná hodnota pomyslné částky platí;

- ii) pro náhodné pomyslné částky a počty jednotek podkladového nástroje je pomyslná částka rovna částce určené současnou tržní hodnotou ve vzorci pro výpočet budoucích tržních hodnot.
 - b) pro binární a digitální opce je pomyslná částka rovna nejvyšší hodnotě možných stavů výplaty opce k datu vypršení její platnosti.
Aniž je dotčen první pododstavec, pokud je možný stav při výplatě opce náhodný, použije instituce pro výpočet hodnoty pomyslné částky metodu popsanou v písm. a) odrážce ii);
 - c) pro smlouvy s vícenásobnými výměnami pomyslné částky se pomyslná částka vynásobí počtem zbývajících plateb, které mají být podle smlouvy ještě provedeny;
 - d) pro smlouvy stanovící násobení platebních peněžních toků nebo podkladu smlouvy je pomyslná částka institucí upravena s ohledem na účinky násobení na strukturu rizik těchto smluv.
3. Instituce převede upravenou pomyslnou částku transakce na svou výkazní měnu podle platného spotového směnného kurzu, kdy tato upravená pomyslná částka je vypočtena podle tohoto článku ze smluvní pomyslné částky nebo tržní ceny počtu jednotek podkladového nástroje denominovaného v jiné měně.

Článek 279c
Faktor splatnosti

1. Instituce vypočítá faktor splatnosti („MF“) takto:
- a) pro transakce zahrnuté ve skupinách transakcí se započtením podle čl. 275 odst. 1 použijí instituce následující vzorec:

$$MF = \sqrt{\min\{\max\{M, 10/OneBusinessYear\}, 1\}}$$

kde:

M = zbývajcí doba do splatnosti transakce, která se rovná době potřebné pro ukončení všech smluvních závazků souvisejících s transakcí. Za tímto účelem se opční povaha derivátové smlouvy považuje za smluvní závazek. Zbývajcí doba do splatnosti musí být vyjádřena v letech pomocí příslušné konvence pracovních dnů.

Pokud bude mít transakce jako svůj podkladový nástroj jinou derivátovou smlouvu, která by mohla dát vznik dalším smluvním závazkům kromě těch, které souvisejí s transakcí, je zbývajcí doba do splatnosti rovna době potřebné pro ukončení všech smluvních závazků tohoto podkladového nástroje.

OneBusinessYear = období jednoho roku vyjádřené v pracovních dnech

pomocí příslušné konvence pracovních dnů.

- b) pro transakce zahrnuté v zápočtových sadách podle čl. 275 odst. 2 a 3 se faktor splatnosti určuje jako:

$$MF = \frac{3}{2} \sqrt{\frac{MPOR}{OneBusinessYear}}$$

kde:

MPOR = období krytí rizika marží skupiny transakcí se započtením určené podle čl. 285 odst. 2 až 5.

V případě určování období krytí rizika marží pro transakce mezi klientem a členem clearingového systému, pak instituce jednájící v postavení klienta či člena clearingového systému nahradí minimální období stanovení v čl. 285 odst. 2 písm. b) obdobím 5 pracovních dní.

2. Pro účely odstavce 1 se zbývající doba do splatnosti rovná době do dalšího data resetování transakcí, které jsou strukturovány tak, aby se vypořádaly se zbývající expozicí po určených datech plateb, kde jsou termíny resetovány tak, že k těmto datům je tržní hodnota smlouvy rovna nule.

Článek 280

Koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí

Pro účely výpočtu navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí podle článků 280a až 280f je koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí roven:

$$\epsilon = \begin{cases} 1 & \text{u skupin zajistitelných transakcí dle čl. 275 odst. 1} \\ 5 & \text{u skupin zajistitelných transakcí dle čl. 275 odst. 2a} \\ 0,5 & \text{u skupin zajistitelných transakcí dle čl. 275 odst. 2b} \end{cases}$$

Článek 280a

Navýšení pro úrokové riziko

1. Pro účely článku 278 vypočte instituce navýšení pro kategorii úrokového rizika pro danou skupinu transakcí se započtením takto:

$$AddOn^{IR} = \sum_j AddOn_j^{IR}$$

kde:

j = index označující všechny skupiny zajistitelných transakcí úrokového rizika stanovený podle čl. 277a odst. 1 písm. a) a čl. 277a odst. 2 pro skupinu transakcí se započtením;

$AddOn_j^{IR}$ = navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii úrokového rizika vypočtené podle odstavce 2.

2. Navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii úrokového rizika se vypočte takto:

$$AddOn_j^{IR} = \epsilon_j * SF^{IR} * EffNot_j^{IR}$$

kde:

ϵ_j = koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ určený podle příslušné hodnoty podle článku 280;

SF^{IR} = dohledový faktor pro kategorii úrokového rizika o hodnotě rovnající se 0,5 %;

$EffNot_j^{IR}$ = efektivní pomyslná částka skupiny zajistitelných transakcí „j“ vypočtená podle odstavců 3 a 4.

3. Pro účely výpočtu efektivní pomyslné částky skupiny zajistitelných transakcí „j“ instituce nejprve přidělí každou transakci skupiny zajistitelných transakcí do příslušného koše v tabulce 2. Provedou to podle data ukončení každé transakce určeného podle čl. 279b odst. 1 písm. a):

Tabulka 2

Koš	Datum ukončení (v letech)
1	>0 a <=1
2	>1 a <= 5
3	> 5

Instituce pak vypočte efektivní pomyslnou částku skupiny zajistitelných transakcí „j“ podle následujícího vzorce:

$$EffNot_j^{IR} = \sqrt{[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + (D_{j,3})^2 + 1.4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1.4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0.6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}]}$$

kde:

l = index označující rizikovou pozici,

$D_{j,k}$ = efektivní pomyslná částka koše „k“ skupiny zajistitelných transakcí „j“

je vypočtena takto:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in Košk} RizikováPozice_l$$

Článek 280b

Navýšení pro kategorii měnového rizika

4. Pro účely článku 278 vypočte instituce navýšení pro kategorii měnového rizika pro danou skupinu transakcí se započtením takto:

$$AddOn^{FX} = \sum_j AddOn_j^{FX}$$

kde:

j = index označující všechny skupiny zajistitelných transakcí měnového rizika stanovené podle čl. 277a odst. 1 písm. b) a čl. 277a odst. 2 pro skupinu transakcí se započtením;

$AddOn_j^{FX}$ = = navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „ j “ pro kategorii měnového rizika vypočtené podle odstavce 2.

5. Navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „ j “ pro kategorii měnového rizika se vypočte takto:

$$AddOn_j^{FX} = \epsilon_j \cdot SF^{FX} \cdot |EffNot_j^{FX}|$$

kde:

ϵ_j = koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí pro skupinu zajistitelných transakcí „ j “ určený podle článku 280;

SF^{FX} = dohledový faktor pro kategorii měnového rizika o hodnotě rovnající se 4 %;

$EffNot_j^{IR}$ = efektivní pomyslná částka skupiny zajistitelných transakcí „ j “ vypočtená takto:

$$EffNot_j^{FX} = \sum_{l \in Skupina\ zajistitelných\ transakcí\ j} RizikováPozice_l$$

Článek 280c

Navýšení pro kategorii úvěrového rizika

1. Pro účely odstavce 2 stanoví instituce relevantní referenční úvěrové instituce skupiny transakcí se započtením takto:
- a) Jednu referenční úvěrovou instituci pro každého emitenta referenčního dluhového nástroje, který je podkladovým nástrojem transakce na jedno jméno s přiřazenou kategorií úvěrového rizika. Transakce na jedno jméno jsou

přiřazeny ke stejné referenční úvěrové instituci pouze tehdy, pokud podkladový referenční dluhový nástroj těchto transakcí emitoval stejný emitent;

- b) Je třeba vytvořit jednu referenční úvěrovou instituci pro každou skupinu referenčních dluhových nástrojů nebo úvěrových derivátů na jedno jméno, která je podkladem transakce na více jmen s přiřazenou kategorií úvěrového rizika. Transakce na více jmen se přiřadí ke stejné referenční úvěrové instituci pouze tehdy, pokud skupina podkladových referenčních dluhových nástrojů nebo úvěrových derivátů na jedno jméno těchto transakcí bude mít stejné složky.

2. Pro účely článku 278 vypočte instituce navýšení pro kategorii úvěrového rizika pro danou skupinu transakcí se započtením takto:

$$AddOn^{Credit} = \sum_j AddOn_j^{Credit}$$

kde:

j = index označující všechny skupiny zajistitelných transakcí úvěrového rizika stanovené podle čl. 277a odst. 1 písm. c) a čl. 277a odst. 2 pro skupinu transakcí se započtením;

$AddOn_j^{Credit}$ = navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „ j “ pro kategorii úvěrového rizika vypočtené podle odstavce 2.

3. Instituce vypočte navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „ j “ pro kategorii úvěrového rizika takto:

$$AddOn_j^{Credit} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_j \rho_j^{Credit} \cdot AddOn(Entity_j) \right)^2 + \sum_j \left(1 - (\rho_j^{Credit})^2 \right) \cdot \left(AddOn(Entity_j) \right)^2}$$

kde:

j = index označující referenční úvěrové instituce skupiny transakcí se započtením stanovené podle odstavce 1;

ϵ_j = koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí pro skupinu zajistitelných transakcí „ j “ určený podle čl. 280 odst. 3;

$AddOn(Entity_j)$ = navýšení pro referenční úvěrovou instituci „ j “ určené podle odstavce 4;

ρ_j^{Credit} = korelační faktor instituce „ j “. Kde referenční úvěrová instituce „ j “ byla stanovena podle odst. 1 písm. a), $\rho_j^{Credit} = 50 \%$. Kde referenční úvěrová instituce „ j “ byla stanovena podle odst. 1 písm. b), $\rho_j^{Credit} = 80 \%$

4. Instituce vypočítá navýšení pro referenční úvěrovou instituci „j“ takto:

$$AddOn(Entity_j) = EffNot_j^{Credit}$$

kde:

$EffNot_j^{Credit}$ = efektivní pomyslná částka referenční úvěrové instituce „j“ vypočtená takto:

$$EffNot_j^{Credit} = \sum_{l \in \text{Referenční úvěrová instituce } j} SF_{j,l}^{Credit} * RizikováPozice_l$$

kde:

l = index označující rizikovou pozici,

$SF_{j,l}^{Credit}$ = dohledový faktor pro referenční úvěrovou instituci „j“ určený podle odstavce 5.

5. Pro účely odstavce 4 vypočítá instituce dohledový faktor pro referenční úvěrovou instituci „j“ takto:

a) Pro referenční úvěrovou instituci „j“ stanovenou podle odst. 1 písm. a) bude $SF_{j,l}^{Credit}$ spojena s jedním z šesti dohledových faktorů podle tabulky 3 v tomto článku na základě externího posouzení úvěruschopnosti jmenovanou externí ratingovou agenturou (ECAI) pro příslušného individuálního emitenta. U individuálního emitenta, pro nějž není k dispozici externí rating vypracovaný určenou externí ratingovou agenturou:

- i) instituce používající přístup podle kapitoly 3 hlavy II spojí interní rating individuálního emitenta s jedním z externích posouzení úvěruschopnosti;
- ii) instituce používající přístup popsaný v kapitole 2 hlavy II této referenční úvěrové instituci přiřadí hodnotu $SF_{j,l}^{Credit} = 0,54 \%$. Avšak pokud instituce uplatní na tohoto individuálního emitenta článek 128 o určení váhy úvěrového rizika protistrany, musí mu přiřadit hodnotu $SF_{j,l}^{Credit} = 1,6 \%$;

b) Pro referenční úvěrové instituce „j“ určené podle odst. 1 písm. b):

- i) kde pozice „l“ přiřazená referenční úvěrové instituci „j“ je úvěrový index obchodovaný na uznávané burze cenných papírů, bude hodnota $SF_{j,l}^{Credit}$ spojena s jedním ze dvou dohledových faktorů podle tabulky 4 tohoto článku na základě úvěrové kvality jednotlivých složek;
- ii) kde pozice „l“ přiřazená referenční úvěrové instituci „j“ není v odrážce i) tohoto písmene uvedena, $SF_{j,l}^{Credit}$ bude hodnota váženého průměru dohledových faktorů pro každou složku podle metody stanovené v písmenu a) tohoto odstavce, kde váhy budou definovány poměrem

pomyslné hodnoty složky v dané pozici.

Tabulka 3

Stupeň úvěrové kvality	Dohledový faktor pro transakce na jedno jméno
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Tabulka 4

Dominantní úvěrová kvalita	Dohledový faktor pro kotované indexy
Investiční stupeň	0,38 %
Neinvestiční stupeň	1,06 %

Článek 280d

Navýšení pro kategorii akciového rizika

1. Pro účely odstavce 2 stanoví instituce relevantní referenční kapitálové instituce pro skupinu transakcí se započtením takto:
 - a) Jednu referenční kapitálovou instituci pro každého emitenta referenčního kapitálového nástroje, který je podkladovým nástrojem transakce na jedno jméno s přiřazenou kategorií akciového rizika. Transakce na jedno jméno jsou přiřazeny ke stejné referenční kapitálové instituci pouze tehdy, pokud podkladový referenční dluhový nástroj těchto transakcí emitoval stejný emitent;
 - b) Jednu referenční kapitálovou instituci pro každou skupinu referenčních kapitálových nástrojů jednoho typu kapitálového derivátu, který je podkladem transakce na více jmen s přiřazenou kategorií akciového rizika. Transakce na

více jmen se přiřadí ke stejné referenční kapitálové instituci pouze tehdy, pokud skupina podkladových referenčních kapitálových nástrojů nebo kapitálových derivátů na jedno jméno těchto transakcí má mít stejné složky.

2. Pro účely článku 278 vypočte instituce navýšení pro kategorii akciového rizika pro danou skupinu transakcí se započtením takto:

$$AddOn^{Equity} = \sum_j AddOn_j^{Equity}$$

kde:

j = index označující všechny skupiny zajistitelných transakcí úvěrového rizika stanovené podle čl. 277a odst. 1 písm. d) a čl. 277a odst. 2 pro skupinu transakcí se započtením;

$AddOn_j^{Equity}$ = navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „ j “ pro kategorii úvěrového rizika vypočtené podle odstavce 3.

3. Instituce vypočte navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „ j “ pro kategorii akciového rizika takto:

$$Navýšení_j^{Equity} \epsilon_j * \left[\left(\sum_j \rho_j^{Equity} * Navýšení(Entropy_j) \right)^2 + \sum_j \left(1 - (\rho_j^{Equity})^2 \right) * \left(Navýšení(Entropy_j) \right)^2 \right]^{\frac{1}{2}}$$

kde:

j = index označující referenční kapitálové instituce skupiny transakcí se započtením stanovené podle odstavce 1;

ϵ_j = Koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí pro skupinu zajistitelných transakcí „ j “ určenou podle článku 280;

$AddOn(Entropy_j)$ = navýšení pro referenční kapitálovou instituci „ j “ určené podle odstavce 4;

ρ_j^{Equity} = korelační faktor instituce „ j “. Pokud byla referenční kapitálová instituce j stanovena podle odst. 1 písm. a), $\rho_j^{Equity} = 50\%$. Pokud byla referenční kapitálová instituce j stanovena podle odst. 1 písm. b), $\rho_j^{Equity} = 80\%$.

4. Instituce vypočítá navýšení pro referenční kapitálovou instituci „ j “ takto:

$$\text{Navýšení}(Entity_j) = SF_j^{\text{Equity}} * \text{EffNot}_j^{\text{Equity}}$$

kde:

SF_j^{Equity} = dohledový faktor uplatnitelný na referenční kapitálovou instituci „j“. Pokud byla referenční kapitálová instituce „j“ stanovena podle odst. 1 písm. a), $SF_j^{\text{Equity}} = 32 \%$; Pokud byla referenční kapitálová instituce „j“ stanovena podle odst. 1 písm. b), $SF_j^{\text{Equity}} = 20 \%$;

$\text{EffNot}_j^{\text{Equity}}$ = efektivní pomyslná částka referenční kapitálové instituce „j“ vypočtená takto:

$$\text{EffNot}_j^{\text{Equity}} = \sum_{l \in \text{Referenční kapitálová instituce } j} \text{RizikováPozice}_l$$

Článek 280e
Navýšení pro kategorii komoditního rizika

1. Pro účely článku 278 vypočte instituce navýšení pro kategorii komoditního rizika pro danou skupinu transakcí se započtením takto:

$$\text{Navýšení}^{\text{Com}} = \sum_j \text{Navýšení}_j^{\text{Com}}$$

j = index označující všechny skupiny zajistitelných transakcí komoditního rizika stanovené podle čl. 277a odst. 1 písm. e) a čl. 277a odst. 2 pro skupinu transakcí se započtením;

$\text{AddOn}^{\text{Com}}_j$ = navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii komoditního rizika vypočtené podle odstavce 4.

2. Pro účely výpočtu navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí pro komoditní rizika dané skupiny transakcí se započtením podle odstavce 4 musí instituce pro každou skupinu zajistitelných transakcí stanovit příslušný referenční typ komodity. Komoditní derivátové transakce se přiřadí jednomu referenčnímu typu komodity pouze tehdy, pokud podkladový komoditní nástroj příslušných transakcí má stejnou povahu.
3. Odchylně od odstavce 2 může příslušný orgán požadovat od instituce s velkým a koncentrovaným portfoliem komoditních derivátů, aby při stanovování referenčních typů komodit podle odstavce 2 vzala v úvahu i další charakteristiky kromě povahy podkladového komoditního nástroje.

EBA sestaví návrhy regulačních technických norem pro podrobnější určení toho, co tvoří velké koncentrované portfolio komoditních derivátů podle prvního odstavce.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [15 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené

v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

4. Instituce vypočte navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii komoditního rizika takto:

$$Navýšení_j^{Com} = \epsilon_j * \left[\left(\rho^{Com} * \sum_k Navýšení(Type_k^j) \right)^2 + (1 - (\rho^{Com})^2) \sum_k \left(Navýšení(Type_k^j) \right)^2 \right]^{\frac{1}{2}}$$

kde:

k = index označující referenční typ komodit skupiny transakcí se započtením stanovené podle odstavce 2;

ϵ_j = koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ určený podle článku 280;

AddOn(Type_j^k) = navýšení pro referenční typ komodity „k“ vypočtené podle odstavce 5;

ρ^{Com} = korelační faktor kategorie komoditního rizika o hodnotě 40 %.

5. Instituce vypočítá navýšení pro referenční typ komodity „k“ takto:

$$Navýšení(Type_k^j) = SF_k^{Com} * EffNot_k^{Com}$$

kde:

SF_k^{Com} = dohledový faktor uplatnitelný na referenční typ komodity „k“.

Kde referenční typ komodity „k“ odpovídá transakci skupiny zajistitelných transakcí podle čl. 277b odst. 1 písm. e) bodu i), $SF_k^{Com} = 40\%$; jinak se $SF_k^{Com} = 18\%$.

$EffNot_k^{Com}$ = efektivní pomyslná částka referenčního typu komodity „k“ vypočtená takto:

$$EffNot_k^{Com} = \sum_{l \in \text{Referenční druh komodity } k} \frac{RizikováPozice_l}{\text{Článek 280f}} \\ \text{Navýšení pro kategorie ostatních rizik}$$

1. Pro účely článku 278 vypočte instituce navýšení pro kategorie ostatních rizik pro danou zápočtovou sadu takto:

$$Navýšení^{Other} = \sum_j Navýšení_j^{Other}$$

kde:

j = index označující všechny skupiny zajistitelných transakcí ostatních rizik stanovené podle bodu čl. 277a odst. 1 písm. f) a čl. 277a odst. 2 pro skupinu transakcí se započtením;

$AddOn_j^{Other}$ = navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii ostatních rizik vypočtené podle odstavce 2.

2. Instituce vypočte navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii ostatních rizik takto:

$$Navýšení_j^{Other} = \epsilon_j * SF^{Other} * |EffNot_j^{Other}|$$

kde:

ϵ_j = koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ určený podle článku 280;

SF^{Other} = dohledový faktor pro kategorii ostatních rizik o hodnotě rovnající se 8 %;

$EffNot_j^{Other}$ = efektivní pomyslná částka skupiny zajistitelných transakcí „j“ vypočtená takto:

$$EffNot_j^{Other} = \sum_{l \in \text{Skupina zajistitelných transakcí } j} RizikováPozice_l$$

“

- 66) V hlavě II kapitole 6 části třetí se oddíl 4 nahrazuje tímto:

**„ODDÍL 4
ZJEDNODUŠENÝ STANDARDIZOVANÝ PŘÍSTUP K METODĚ ÚVĚROVÉHO RIZIKA
PROTISTRANY**

*Článek 281
Výpočet hodnoty expozice*

1. Instituce vypočte hodnotu jedné expozice na úrovni skupiny transakcí se započtením podle oddílu 3 této kapitoly s přihlédnutím k odstavci 2.
2. Hodnota expozice skupiny transakcí se započtením se vypočítá podle následujících požadavků:
 - a) instituce neuplatní přístup podle čl. 274 odst. 6;
 - b) odchylně od čl. 275 odst. 1 uplatní instituce následující:

Pro skupiny transakcí se započtením neuvedené v čl. 275 odst. 2 vypočte instituce reprodukční náklady v souladu s následujícím vzorcem:

$$RC = \max\{CMV, 0\} ;$$

- c) odchylně od čl. 275 odst. 2 uplatní instituce následující:

Pro skupiny transakcí se započtením, které jsou obchodovány na uznávané burze cenných papírů, skupiny transakcí se započtením centrálně vypořádané centrální protistranou pověřenou podle článku 14 nařízení (EU) č. 648/2012 nebo uznanou podle článku 25 nařízení (EU) č. 648/2012 nebo skupiny transakcí se započtením, pro něž jsou dvoustranně vyměňována zajištění mezi protistranami v souladu s článkem 11 nařízení (EU) č. 648/2012, vypočtou instituce reprodukční náklady v souladu s následujícím vzorcem:

$$RC = TH + MTA$$

kde:

TH = práh marže vztahující se na skupinu transakcí se započtením pod maržovou dohodou, pod kterou instituce nemůže zažádat o kolaterál;

MTA = minimální hodnota převodu použitelná na skupinu transakcí se započtením podle maržové dohody;

- d) odchylně od čl. 275 odst. 3 uplatní instituce následující:

Pro skupiny transakcí se započtením podléhající maržové dohodě, kde se tato dohoda uplatňuje na více skupin transakcí se započtením, vypočtou instituce reprodukční náklady jako součet reprodukčních nákladů každé jednotlivé skupiny transakcí se započtením vypočtených podle odstavce 1, jako by nebyly předmětem marže.

- e) všechny skupiny zajistitelných transakcí se stanoví v souladu s čl. 277a odst. 1.
f) instituce nastaví na hodnotu 1 násobitel ve vzorci používaném pro výpočet potenciální budoucí expozice v čl. 278 odst. 1 takto:

$$PFE = \sum_a Navýšení^{(a)}$$

- g) odchylně od čl. 279a odst. 1 uplatní instituce následující:

Pro všechny transakce vypočítají instituce dohledovou deltu takto:

$$\delta = \begin{cases} +1 & \text{where the transaction is a long position in the primary risk driver} \\ -1 & \text{where the transaction is a short position in the primary risk driver} \end{cases} ;$$

- h) Vzorec výpočtu faktoru trvání dohledu v čl. 279b odst. 1 písm. a) zní takto:

$$\text{supervisory duration factor} = E - S ;$$

- i) Faktor splatnosti popsáný v čl. 279c odst. 1 se vypočte takto:
- iii) (a) pro transakce zahrnuté ve skupinách transakcí se započtením podle čl. 275 odst. 1 MF = 1;
- (b) pro transakce zahrnuté ve skupinách transakcí se započtením podle čl. 275 odst. 2 a 3 MF = 0,42;
- j) Vzorec výpočtu efektivní pomyslné hodnoty skupiny zajistitelných transakcí „j“ v čl. 280a odst. 3 zní takto:

$$EffNot_j^{IR} = |D_{j,1}| + |D_{j,2}| + |D_{j,3}|$$

- k) Vzorec pro výpočet navýšení pro kategorii úvěrového rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ kategorie úvěrového rizika z čl. 280c odst. 3 zní takto:

$$Navýšení_j^{Credit} = \sum_j |Navýšení(Entity_j)|$$

- l) Vzorec pro výpočet navýšení pro kategorii akciového rizika pro zajišťovací sadu „j“ pro kategorii akciového rizika z čl. 280d odst. 3 zní takto:

$$Navýšení_j^{Equity} = \sum_j |Navýšení(Entity_j)|$$

- m) Vzorec pro výpočet navýšení pro kategorii komoditního rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii komoditního rizika z čl. 280e odst. 3 zní takto:

$$Navýšení_j^{Com} = \sum_j |Navýšení(Type_k^j)|$$

"

- 67) V hlavě II kapitole 6 části třetí se oddíl 5 nahrazuje tímto:

**„ODDÍL 5
METODA PŮVODNÍ EXPOZICE**

*Článek 282
Výpočet hodnoty expozice*

1. Instituce mohou vypočítat jednu hodnotu expozice pro všechny transakce v rámci jedné zápočtové dohody, pokud jsou splněny všechny podmínky stanovené v čl. 274 odst. 1. Jinak musí instituce vypočítat hodnotu expozice zvlášť pro každou transakci branou za vlastní skupinu transakcí se započtením.
2. hodnota expozice skupiny transakcí se započtením nebo transakce je součinem 1,4násobku součtu stávajících reprodukčních nákladů a potenciální budoucí

expozice.

3. Stávající reprodukční náklady zmíněné v odstavci 2 se určí takto:

- a) Pro skupiny transakcí se započtením, které jsou obchodovány na uznávané burze cenných papírů, skupiny transakcí se započtením centrálně vypořádané centrální protistranou pověřenou podle článku 14 nařízení (EU) 648/2012 nebo uznanou podle článku 25 nařízení (EU) 648/2012 nebo skupiny transakcí se započtením transakcí, pro něž jsou dvoustranně vyměňována zajištění mezi protistranami v souladu s článkem 11 nařízení (EU) 648/2012, vypočtou instituce aktuální reprodukční náklady v souladu s odstavcem 2 takto:

$$RC = TH + MTA$$

kde:

TH = práh marže vztahující se na skupinu transakcí se započtením pod maržovou dohodou, pod kterou instituce nemůže zažádat o kolaterál;

MTA = minimální hodnota převodu použitelná na skupinu transakcí se započtením podle maržové dohody

- b) pro ostatní skupiny transakcí se započtením nebo jednotlivé transakce vypočtou instituce aktuální reprodukční náklady podle odstavce 2 takto:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

Pro výpočet aktuálního nákladu nahrazení musí instituce aktualizovat současné tržní hodnoty minimálně s měsíční periodou.

4. Instituce vypočítají možnou budoucí expozici zmíněnou v odstavci 2 takto:

- a) potenciální budoucí expozice pro skupinu transakcí se započtením je součet potenciální budoucí expozice všech transakcí skupiny transakcí se započtením podle výpočtu v písmenu b);
- b) potenciální budoucí expozice jednotlivé transakce je její pomyslná částka násobená:
- i) součinem 0,5 % násobeným zbytkovou dobou do splatnosti transakce v případě úrokových smluv;
 - ii) 4 % v případě smluv týkajících se směnných kurzů;
 - iii) 18 % v případě smluv týkajících se zlata;
- c) pomyslná částka podle písmene b) se určí podle čl. 279b odst. 1 písm. a) a b) a případně čl. 279b odst. 2 a 3;
- d) potenciální budoucí expozice skupiny transakcí se započtením podle odst. 3 písm. a) jsou násobeny koeficientem 0,42.

Pro výpočet potenciální expozice úrokových smluv podle písmene b) bodu ii) se může instituce rozhodnout použít původní splatnost místo zbytkové doby splatnosti smluv.“.

68) V článku 283 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. U všech transakcí s OTC deriváty a u transakcí s delší dobou vypořádání, ke kterým instituce neobdržela povolení pro použití metody interního modelu podle odstavce 1, použije instituce metody stanovené v oddílu 3 nebo oddílu 5. Kombinované použití těchto metod v rámci skupiny je trvale povoleno.“.

69) Článek 298 se nahrazuje tímto:

*„Článek 298
Účinky uznání započtení za faktor snižující riziko*

Započtení pro účely oddílů 3 a 6 se uznává tak, jak je popsáno v těchto oddílech.“.

70) V čl. 299 odst. 2 se zrušuje písmeno a).

71) Článek 300 se mění takto:

a) úvodní věta se nahrazuje tímto:

„Pro účely tohoto oddílu a části sedmé se použijí tyto definice:“;

b) doplňují se nové body 5 až 11, které znějí:

„5) „peněžními transakcemi“ se rozumí hotovostní transakce, transakce s dluhovými nástroji a cennými papíry, jakož i transakce se spotovými směnnými kurzy nebo spotové komoditní transakce; repo obchody a půjčky či výpůjčky cenných papírů nebo komodit nejsou peněžními transakcemi;

6) „ujednáním o nepřímém clearing“ se rozumí ujednání, které splňuje podmínky stanovené v čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci nařízení (EU) č. 648/2012;

7) „víceúrovňovou klientskou strukturou“ se rozumí ujednání o nepřímém clearing, podle něhož jsou clearingové služby poskytovány instituci podnikem, který není členem clearingového systému, ale sám je klientem člena clearingového systému nebo klienta vyšší úrovně;

8) „klientem vyšší úrovně“ se rozumí podnik poskytující clearingové služby klientům nižší úrovně;

9) „klientem nižší úrovně“ se rozumí podnik s přístupem k službám ústřední protistrany prostřednictvím klienta vyšší úrovně;

10) „příspěvkem osobního zajištění do fondu pro riziko selhání“ se rozumí příspěvek, který má instituce působící jako člen clearingového systému na základě smluvního závazku poskytnout ústřední protistraně poté, co tato ústřední protistrana

vyčerpala svůj fond pro riziko selhání na pokrytí ztrát vzniklých v důsledku selhání jednoho nebo více členů jejího clearingového systému;

11) „plně zaručenou transakcí půjček či výpůjček vkladů“ se rozumí plně zajištěná transakce na peněžním trhu, v níž si dvě protistrany vymění vklady a ústřední protistrana mezi nimi působí jako prostředník pro zajištění splnění platebních závazků těchto protistran.“;

72) Článek 301 se nahrazuje tímto:

*„Článek 301
Věcná působnost*

1. Tento oddíl se vztahuje na následující smlouvy a transakce, které dosud nebyly s ústřední protistranou vypořádány:

- a) smlouvy uvedené v příloze II a úvěrové deriváty;
- b) SFT a plně zaručené transakce s půjčkami a výpůjčkami vkladů;
- c) transakce s delší dobou vypořádání.

Tento oddíl se nevztahuje na expozice vznikající z vypořádání hotovostních transakcí. Instrukce uplatní postup stanovený hlavou V tohoto oddílu na obchodní expozice vznikající z transakcí s nulovou rizikovou vahou týkajících se povinných příspěvků do fondů v rámci pouze těchto transakcí. Instrukce uplatní postup podle článku 307 na povinné příspěvky do fondů, které se vztahují ke smlouvám uvedeným v prvním pododstavci vedle hotovostních transakcí.

2. Pro účely tohoto oddílu platí následující:

- a) počáteční marže nezahrnuje příspěvky CCP v rámci vzájemných dohod o podílu na úhradě ztráty;
- b) počáteční marže zahrnuje zajišťovací vklady instituce jednající jako člen clearingového systému nebo klienta nad rámec minimální částky požadované CCP nebo institucí jednající jako člen clearingového systému, s tím, že CCP nebo instituce jednající jako člen clearingového systému může ve vhodných případech zabránit instituci jednající jako člen clearingového systému nebo klientovi v čerpání tohoto zajištění nad rámec povinného minima;
- c) pokud CCP využije počáteční marže pro vzájemnou úhradu ztráty členů svého clearingového systému, pak instituce jednající jako členové clearingových systémů musí tuto počáteční marži považovat za povinný příspěvek do fondu.“.

73) V článku 302 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Instrukce prostřednictvím vhodné analýzy scénářů a zátěžového testování posoudí, zda úroveň kapitálu drženého proti expozicím vůči ústřední protistraně, včetně případných budoucích nebo podmíněných úvěrových expozic, expozic vůči

příspěvkům do fondu pro riziko selhání a, pokud instituce působí jako člen clearingového systému, expozic vyplývajících ze smluvních ujednání podle článku 304, vhodným způsobem odpovídá rizikům neodmyslitelně spjatým s těmito expozicemi.“.

74) Článek 303 se nahrazuje tímto:

„Článek 303

Zacházení s expozicemi členů clearingového systému vůči ústřední protistraně

3. Instituce, která působí jako člen clearingového systému, ať už pro své vlastní účely nebo jako finanční zprostředkovatel mezi klientem a ústřední protistranou, vypočítá kapitálové požadavky pro svoje expozice vůči ústřední protistraně takto:
 - a) použije na své obchodní expozice vůči dané ústřední protistraně postup stanovený v článku 306;
 - b) použije na své povinné příspěvky do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany postup stanovený v článku 307.
4. Pro účely odstavce 1 podléhá součet kapitálových požadavků instituce pro expozice vůči kvalifikované ústřední protistraně QCCP v rámci obchodních expozic a povinných příspěvků do fondu pro riziko selhání omezení rovnajícím se součtu kapitálových požadavků, které by se uplatnily na tytéž expozice, pokud by protistrana nebyla kvalifikovanou protistranou.“.

75) Článek 304 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce působící jako člen clearingového systému a v rámci této funkce jako finanční zprostředkovatel mezi klientem a ústřední protistranou, vypočítá kapitálové požadavky pro svoje transakce s klientem související s ústřední protistranou v souladu s oddíly 1 až 8 této kapitoly a případně s částí čtvrtou kapitoly 4 této hlavy a hlavou VI tohoto oddílu, podle okolností.“;

b) odstavce 3, 4 a 5 se nahrazují tímto:

„3. Pokud instituce jednající jako člen clearingového systému použije metody stanovené v oddíle 3 nebo 6 této kapitoly pro výpočet kapitálových požadavků pro své expozice, použije se následující:

- c) odchylně od čl. 285 odst. 2 může instituce pro své expozice vůči klientovi využít období okrajového rizika trvající alespoň pět pracovních dní;
- d) instituce pro své expozice vůči ústřední protistraně použije období okrajového rizika v trvání alespoň 10 pracovních dní;
- e) odchylně od čl. 285 odst. 3 se stanoví, že pokud skupina transakcí se

započtením zahrnutá do výpočtu splní podmínku stanovenou v písmenu a) tohoto odstavce, může instituce nebrat zřetel na limit v uvedeném písmenu stanovený, pokud ovšem skupina transakcí se započtením nesplňuje podmínku podle písmene b) tohoto odstavce a neobsahuje sporné obchody;

- f) pokud si ústřední protistrana zachová proměnnou transakční marži a zajištění instituce není proti insolvenční ústřední protistrany nijak chráněno, uplatní instituce období okrajového rizika o délce kratší z těchto dvou možností: jeden rok nebo zbývající doba do splatnosti částky transakce, s minimem 10 pracovních dní.

4. Odchylně od čl. 281 odst. 2 písm. h) se stanoví, že pokud instituce jednající jako člen clearingového systému použije pro výpočet kapitálových požadavků pro své expozice vůči klientovi metodu podle oddílu 4 této kapitoly, může pro tento výpočet použít faktor splatnosti 0,21.

5. Odchylně od čl. 282 odst. 4 písm. d) se stanoví, že pokud instituce jednající jako člen clearingového systému použije pro výpočet kapitálových požadavků pro své expozice vůči klientovi metodu podle oddílu 5 této kapitoly, může pro tento výpočet použít faktor splatnosti 0,21.“;

- c) doplňují se nové odstavce 6 a 7, které znějí:

„6. Instituce jednající jako člen clearingového systému může používat standardně sníženou expozici podle výpočtů popsaných v odstavcích 3, 4 a 5 pro účely výpočtu kapitálových požadavků pro riziko úvěrové úpravy (CVA) podle hlavy VI.

7. Instituce jednající jako člen clearingového systému, která inkasuje zajištění od klienta pro transakce s ústřední protistranou a toto zajištění přenáší na ústřední protistranu, může toto zajištění zaúčtovat na snížení své expozice vůči klientovi v dané transakci s ústřední protistranou.

V případě vícevrstevné klientské struktury může být zacházení popsané v prvním pododstavci použito na každé úrovni této struktury.“

- 76) Článek 305 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce, která je klientem, vypočítá kapitálové požadavky pro svoje transakce se svým členem clearingového systému související s ústřední protistranou v souladu s oddíly 1 až 8 této kapitoly, oddílem 4 kapitoly 4 této hlavy a případně hlavou VI tohoto oddílu, podle okolností.“;

- b) V odstavci 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) klient provedl dostatečně důkladnou právní revizi, kterou průběžně aktualizuje a která dokládá, že opatření zajišťující splnění podmínky podle písmene b) jsou legální, platná, závazná a vymahatelná podle relevantních právních předpisů v rámci

relevantní jurisdikce nebo relevantních jurisdikcí;”;

c) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Instituce může vzít v úvahu jakékoliv jasné precedenty převodů klientských pozic a odpovídajících zajištění na ústřední protistranu a záměr odvětví s touto praxí pokračovat, pokud instituce posoudí, zda splňuje podmínku podle písmene b) prvního pododstavce.”;

d) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku se stanoví, že pokud instituce, která je klientem, nesplní podmínku podle písmene a) uvedeného odstavce v tom, že není chráněna proto ztrátám v případě společného selhání člena clearingového systému a jiného klienta člena clearingového systému, přičemž jsou však splněny všechny ostatní podmínky stanovené v písmeni a) uvedeného odstavce a všech ostatních písmenech uvedeného odstavce, může instituce vypočítat kapitálové požadavky pro svoje obchodní expozice pro transakce související s ústřední protistranou a vůči svému členovi clearingového systému podle článku 306, za podmínky, že přitom nahradí rizikovou váhu ve výši 2 % uvedenou v čl. 306 odst. 1 písm. a) rizikovou váhou ve výši 4 %.

4. V případě vícevrstvé klientské struktury může instituce, která je klientem nižší úrovně a má přístup ke službám ústřední protistrany prostřednictvím klienta vyšší úrovně, použít postup stanovený v odstavcích 2 nebo 3, pouze jsou-li splněny podmínky těchto odstavců na všech úrovních uvedené struktury.“.

77) Článek 306 se mění takto:

a) V odstavci 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) v případech, kdy instituce postupuje jako finanční prostředník mezi klientem a ústřední protistranou a podmínky transakce související s ústřední protistranou stanoví, že instituce není povinna proplatit klientovi jakékoli ztráty, které utrpěl kvůli změnám hodnoty této transakce v případě selhání ústřední protistrany, může nastavit hodnotu expozice u transakce s ústřední protistranou odpovídající uvedené transakci související s ústřední protistranou na rovnou nule.“;

b) V odstavci 1 se doplňuje nové písmeno d), které zní:

„d) v případech, kdy instituce vystupuje jako finanční prostředník mezi klientem a ústřední protistranou a podmínky transakce související s ústřední protistranou stanoví, že instituce je povinna proplatit klientovi ztráty, které utrpěl kvůli změnám hodnoty této transakce v případě selhání ústřední protistrany, použije postup stanovený v písmenu a) nebo případně b) na hodnotu expozice u transakce s ústřední protistranou odpovídající uvedené transakci související s ústřední protistranou.“;

c) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Odchylně od odstavce 1 se stanoví, že pokud jsou aktiva, která byla dána do úschovy jako kolaterál ústřední protistraně nebo členu clearingového systému, odolná vůči úpadku, může instituce v případě, že se ústřední protistrana, člen clearingového systému nebo jeden nebo více dalších klientů člena clearingového systému dostane do platební neschopnosti, přidělit expozici úvěrového rizika protistrany u těchto aktiv nulovou hodnotu expozice.

3. Instituce provede výpočet hodnot svých obchodních expozic vůči ústřední protistraně v souladu s oddíly 1 až 8 této kapitoly a případně oddílem 4 kapitoly 4 této hlavy.“.

78) Článek 307 se nahrazuje tímto:

„Článek 307

Kapitálové požadavky pro příspěvky do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany

Instituce, která působí jako člen clearingového systému, použije na expozice vyplývající z jejích příspěvků do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany tento postup:

- a) vypočítá kapitálové požadavky pro své předfinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání způsobilé ústřední protistrany v souladu s přístupem stanoveným v článku 308;
- b) vypočítá kapitálové požadavky pro své předfinancované příspěvky a pro příspěvky osobního zajištění do fondu pro riziko selhání nezpůsobilé ústřední protistrany v souladu s přístupem stanoveným v článku 309;
- c) vypočítá kapitálové požadavky pro své příspěvky osobního zajištění do fondu pro riziko selhání způsobilé ústřední protistrany v souladu s přístupem stanoveným v článku 310.“;

79) Článek 308 se mění takto:

a) Odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Instituce vypočítá kapitálový požadavek (K_i) na pokrytí nákladů na expozici vyplývající z jejího předfinancovaného příspěvku (DF_i) takto:

$$K_i = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i \right\}$$

kde:

i = index označující člena clearingového systému;

K_{CCP} = hypotetický kapitál způsobilé ústřední protistrany sdělený instituci touto protistranou podle článku 50c nařízení (EU) č. 648/2012;

DF_{CM} = součet předfinancovaných příspěvků všech členů clearingového

systemu způsobilé ústřední protistrany sdělený instituci touto protistranou podle článku 50c nařízení (EU) č. 648/2012;

DF_{CCP} = předfinancované finanční zdroje ústřední protistrany sdělené instituci touto protistranou podle článku 50c nařízení (EU) č. 648/2012.

3. Instituce vypočítá objemy rizikově vážených expozic u expozic vyplývajících z jejího předfinancovaného příspěvku do fondu pro riziko selhání způsobilé ústřední protistrany pro účely čl. 92 odst. 3 jako kapitálový požadavek (K_{CM_i}) stanovený v souladu s odstavcem 2, který se vynásobí číslem 12,5.“;

b) odstavce 4 a 5 se zrušují.

80) Článek 309 se nahrazuje tímto:

„Článek 309

Kapitálové požadavky pro předfinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání nezpůsobilé ústřední protistrany a pro příspěvky osobního zajištění do fondu nezpůsobilé ústřední protistrany

1. Instituce použije níže uvedený vzorec pro výpočet kapitálového požadavku (K) pro expozice vyplývající z jejích předfinancovaných příspěvků do fondu pro riziko selhání nezpůsobilé ústřední protistrany (DF) a z příspěvků osobního zajištění (UC) pro takovou ústřední protistranu:

$$K = DF + UC.$$

2. Instituce vypočítá objemy rizikově vážených expozic u expozic vyplývajících z jejího předfinancovaného příspěvku do fondu pro riziko selhání nezpůsobilé ústřední protistrany pro účely čl. 92 odst. 3 jako kapitálový požadavek (K) stanovený v souladu s odstavcem 1, který se vynásobí číslem 12,5.“;

81) Článek 310 se nahrazuje tímto:

„Článek 310

Kapitálové požadavky pro příspěvky osobního zajištění do fondu pro riziko selhání způsobilé ústřední protistrany

Instituce uplatní na své příspěvky osobního zajištění do fondu pro riziko selhání způsobilé ústřední protistrany nulovou rizikovou váhu.“.

82) Článek 311 se nahrazuje tímto:

„Článek 311

Kapitálové požadavky pro expozice vůči ústředním protistranám, které přestanou splňovat určité podmínky

3. Instituce použije postup stanovený v tomto článku, pokud se na základě veřejného oznámení nebo oznámení příslušného orgánu ústřední protistrany, kterou uvedené

instituce využívají, nebo od ústřední protistrany samé, že ústřední protistrana již nebude vyhovovat podmínkám pro povolení, případně uznání.

4. Je-li splněna podmínka podle odstavce 1, musí dané instituce do tří měsíců od okamžiku, kdy nastala situace podle uvedeného odstavce, nebo dříve, pokud o to příslušný orgán instituce požádá, učinit tyto kroky s ohledem na své expozice vůči dané ústřední protistraně:

- a) použít na své obchodní expozice vůči dané ústřední protistraně postup stanovený v čl. 306 odst. 1 písm. b);
- b) použít na své předfinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání dané ústřední protistrany a pro příspěvky osobního zajištění do fondu dané ústřední protistrany postup stanovený v článku 309;
- c) zacházet se svými expozicemi této ústřední protistraně jinými, než které jsou uvedeny v písmenech a) a b) tohoto odstavce, jako s expozicemi vůči podnikům v souladu se standardizovaným přístupem k úvěrovému riziku, jak je uvedeno v kapitole 2 této hlavy.“

83) V hlavě IV části třetí se kapitola 1 nahrazuje tímto:

„Kapitola 1 Obecná ustanovení

Článek 325

Přístupy k výpočtu kapitálových požadavků pro tržní rizika

1. Instituce vypočítá kapitálové požadavky pro tržní rizika všech pozic obchodního a investičního portfolia vystavených měnovému nebo komoditnímu riziku podle následujících přístupů:

- a) od [data vstupu v platnost toto nařízení] podle standardizovaného přístupu popsaného v kapitole 1a této hlavy;
- b) od [datum, kdy vejde v platnost toto nařízení] přístup interního modelu popsaný v kapitole 1b této hlavy, avšak pouze pro obchodní pozice, pro něž instituce dostala svolení příslušných orgánů, že smí tento přístup použít, jak je stanoveno v článku 325ba;
- c) po [datum, kdy vejde v platnost toto nařízení] pouze instituce splňující podmínky definované v čl. 325a odst. 1 smějí pro určení kapitálových požadavků pro tržní rizika používat zjednodušený standardizovaný přístup podle odstavce 4;
- d) do [datum, kdy vejde v platnost toto nařízení] mohou instituce pro určení kapitálových požadavků pro tržní rizika použít přístup zjednodušeného interního modelu podle kapitoly 5 této hlavy pro ty kategorie rizik, pro něž jim

byl tento přístup povolen podle článku 363. Po [datum, kdy vejde v platnost toto nařízení] již instituce přístup zjednodušeného interního modelu pro určení kapitálových požadavků pro tržní rizika podle kapitoly 5 nesmějí použít.

2. Kapitálové požadavky pro tržní rizika vypočtené zjednodušeným standardizovaným postupem podle odst. 1 písm. c) jsou představovány součtem následujících kapitálových požadavků, podle situace:
 - a) kapitálové požadavky pro poziční rizika podle kapitoly 2 této hlavy;
 - b) kapitálové požadavky pro měnová rizika podle kapitoly 3 této hlavy;
 - c) kapitálové požadavky pro komoditní rizika podle kapitoly 4 této hlavy;
3. Instituce může používat kombinaci přístupů podle odst. 1 písm. a) a b) trvale, pokud kapitálové požadavky pro tržní rizika vypočtené přístupem podle písmene a) nepřekročí 90 % celkových kapitálových požadavků pro tržní rizika. Jinak musí instituce používat přístup podle odst. 1 písm. a) pro všechny pozice, na něž se vztahují kapitálové požadavky pro tržní rizika.
4. Instituce může trvale používat kombinaci přístupů podle odst. 1 písm. c) a d) v rámci skupiny v souladu s článkem 363.
5. Instituce však nesmí použít žádný z přístupů stanovených v odst. 1 písm. a) a b) v kombinaci s přístupem stanoveným v písmenu c).
6. Instituce nesmí použít přístup podle odst. 1 písm. b) pro nástroje obchodního portfolia, které jsou sekuritizačními pozicemi nebo pozicemi zahrnutými v CTP podle čl. 104 odst. 7 až 9.
7. Pro účely výpočtu kapitálových požadavků pro rizika úvěrové úpravy v ocenění (CVA) pokročilou metodou podle článku 383 může instituce nadále používat zjednodušený interní model podle kapitoly 5 této hlavy i po [datum, kdy vejde v platnost toto nařízení], kdy tento přístup přestane používat pro účely výpočtu kapitálových požadavků pro tržní rizika.
8. EBA vytvoří regulační technické normy pro podrobnější stanovení toho, jak instituce určují kapitálové požadavky pro tržní rizika pozic investičního portfolia vystavených měnovému nebo komoditnímu riziku podle přístupů stanovených v odst. 1 písm. a) a b).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [6 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je delegována pravomoc přijmout regulační technické normy odkazované v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 325a

Podmínky uplatnění zjednodušeného standardizovaného přístupu

1. Instituce může vypočítat kapitálové požadavky pro tržní rizika postupem podle čl. 325 odst. 1 písm. c), pokud velikost rozvahového a podrozvahového obchodního portfolia vystaveného tržním rizikům dosahuje maximálně následujících prahů na základě posouzení prováděného měsíčně:
 - a) 10 % celkových aktiv instituce;
 - b) 300 milionů EUR.
2. Instituce jsou povinny vypočítat velikost svého rozvahového a podrozvahového portfolia vystaveného tržním rizikům k danému datu v souladu s následujícími požadavky:
 - a) musí být zahrnuty všechny pozice zařazené do obchodního portfolia kromě úvěrových derivátů, které jsou zaúčtovány jako interní zajištění vůči expozici úvěrovým rizikům investičního portfolia;
 - b) musí být zahrnuty všechny pozice investičního portfolia vystavené měnovému a komoditnímu riziku;
 - c) všechny pozice musí být oceněny svou tržní cenou k danému datu, s výjimkou pozic podle písmene b). Pokud tržní cena pozice není k danému datu k dispozici, použije instituce poslední známou tržní hodnotu dané pozice;
 - d) všechny pozice investičního portfolia vystavené komoditnímu riziku jsou považovány za celkovou čistou měnovou pozici a oceněny podle článku 352;
 - e) všechny pozice investičního portfolia vystavené komoditnímu riziku jsou oceněny podle ustanovení článků 357 až 358;
 - f) absolutní hodnota dlouhých pozic se sčítá s absolutní hodnotou krátkých pozic.
3. Instituce je povinna oznámit příslušnému orgánu datum výpočtu nebo datum, kdy přestane vypočítávat kapitálové požadavky pro tržní rizika podle tohoto článku.
4. Instituce ihned oznámí příslušnému orgánu, že přestala splňovat některou z podmínek tohoto odstavce 1.
5. Instituce přestane počítat kapitálové požadavky pro tržní rizika podle odstavce 1 do tří měsíců v kterémkoliv z následujících případů:
 - a) instituce po dobu tří po sobě jdoucích měsíců nesplňuje některou z podmínek odstavce 1;
 - b) instituce po dobu víc než šesti z posledních 12 měsíců nesplňuje některou z podmínek odstavce 1;
6. Pokud instituce přestane počítat kapitálové požadavky pro tržní rizika podle odstavce

1, bude moci znovu začít tyto kapitálové požadavky pro tržní rizika podle odstavce 1 počítat pouze tehdy, pokud doloží příslušnému orgánu, že nepřetržitě po dobu jednoho roku plnila všechny požadavky stanovené odstavcem 1.

7. Instituce nesmí otevřít pozici pouze za účelem splnění některé z podmínek odstavce 1 během měsíčního hodnocení.

Článek 325b

Příspěvky na konsolidované požadavky

1. S výhradou odstavce 2 a pouze pro účely výpočtu čistých pozic a kapitálových požadavků v souladu s touto hlavou na konsolidovaném základě mohou instituce využít pozice v jedné instituci nebo podniku k vykompenzování pozic v jiné instituci nebo podniku.
2. Instituce mohou použít odstavce 1 pouze se svolením příslušných orgánů, které je uděleno, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:
 - a) kapitál je uvnitř skupiny uspokojivě rozdělen;
 - b) regulační, právní nebo smluvní rámec, v němž tyto instituce působí, zaručuje vzájemnou finanční podporu uvnitř skupiny.
3. U podniků se sídlem ve třetích zemích musí být kromě podmínek uvedených v odstavci 2 splněny i všechny následující podmínky:
 - a) tyto podniky obdržely povolení ve třetí zemi a odpovídají definici úvěrové instituce nebo jsou uznanými investičními podniky z třetích zemí;
 - b) tyto podniky individuálně splňují kapitálové požadavky ekvivalentní požadavkům stanoveným v tomto nařízení;
 - c) v dotyčných třetích zemích neexistují předpisy, které by podstatně ovlivňovaly převod prostředků v rámci skupiny.

Článek 325c

Strukturní zajištění měnových rizik

1. Jakákoliv pozice, kterou instituce dobrovolně přijala pro zajištění proti nežádoucím dopadům fluktuace směnných kurzů na své poměry podle čl. 92 odst. 1, může být se svolením příslušného orgánu vyloučena z výpočtu kapitálových požadavků pro tržní rizika, pokud jsou splněny následující podmínky:
 - a) vyloučení je omezeno na nejvyšší z těchto částek:
 - i) částka investice do přidružené společnosti v cizí měně, která není konsolidována s institucí;
 - ii) částka investice v cizí měně do konsolidovaných dceřiných společností.

- b) vyloučení z výpočtu kapitálových požadavků pro tržní rizika je provedeno alespoň na šest měsíců;
 - c) instituce poskytla příslušným orgánům podrobnosti o této pozici, doložila, že pozice byla otevřena za účelem částečného nebo úplného zajištění proti nežádoucím dopadům fluktuace směnných kurzů na poměry instituce podle čl. 92 odst. 1, a uvedla částky této pozice, které jsou podle písmene a) vyloučeny z výpočtu kapitálových požadavků pro tržní rizika.
2. Jakékoliv vyloučení pozic z výpočtu kapitálových požadavků pro tržní rizika podle odstavce 1 musí být uplatňováno systematicky a zůstat v platnosti po dobu životnosti příslušných aktiv nebo jiných položek.
3. Příslušné orgány musí schválit všechny následné změny částek vyloučených z výpočtu kapitálových požadavků pro tržní rizika podle odstavce 1, které instituce provede.“.
- 84) V hlavě IV části třetí se doplňují následující nové kapitoly 1a a 1b:

„Kapitola 1a Standardizovaný přístup

ODDÍL 1 OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 325d

Rozsah a struktura standardizovaného přístupu

Instituce vypočítá kapitálové požadavky pro tržní rizika standardizovaným přístupem pro pozice obchodního nebo investičního portfolia vystavené měnovému a komoditnímu riziku jako součet následujících tří složek:

- a) kapitálový požadavek podle metody založené na citlivosti podle oddílu 2 této kapitoly;
- b) kapitálový požadavek pro riziko selhání podle oddílu 5 této kapitoly, který se vztahuje pouze na pozice obchodního portfolia, které jsou v něm uvedeny;
- c) kapitálové požadavky pro zbytková rizika podle oddílu 4 této kapitoly, což se použije pouze na pozice obchodního portfolia, které jsou v něm uvedeny.

ODDÍL 2 METODA VÝPOČTU KAPITÁLOVÝCH POŽADAVKŮ ZALOŽENÁ NA CITLIVOSTI

Článek 325e

Definice

Pro účely této kapitoly se použijí tyto definice:

1) „rizikovou třídou“ se rozumí jedna z následujících sedm kategorií: (i) obecné úrokové riziko; (ii) riziko úvěrového rozpětí pro případy bez sekuritizace; (iii) riziko úvěrového rozpětí se sekuritizací (ne-CTP); (iii) riziko úvěrového rozpětí se sekuritizací (CTP); (v) akciové riziko; (vi) komoditní riziko; a (vii) měnové riziko.

2) „citlivostí“ se rozumí relativní změna hodnoty pozice vypočtené oceňovacím modelem instituce v důsledku změny hodnoty relevantních faktorů rizik spojených s danou pozicí.

3) „košem“ se rozumí podkategorie pozic v rámci jedné rizikové třídy s podobným profilem rizika, jemuž je přiřazována riziková váha podle definice v pododdíle 1 oddílu 3 této kapitoly.

Článek 325f

Složky metody založené na citlivosti

1. Instituce vypočítá kapitálové požadavky pro tržní rizika podle metody založené na citlivosti sloučením následujících tří kapitálových požadavků podle článku 325i:
 - a) kapitálové požadavky pro delta riziko, které zachycuje riziko změny hodnoty nástroje způsobené změnami v jeho nevolatilních rizikových faktorech a předpokládá lineární oceňovací funkci;
 - b) kapitálové požadavky pro vega riziko, které zachycuje riziko změny hodnoty nástroje způsobené změnami v jeho volatilních rizikových faktorech;
 - c) kapitálové požadavky pro křivkové riziko, které zachycuje riziko změny hodnoty nástroje způsobené změnami v jeho nevolatilních rizikových faktorech nezachycených delta rizikem;
2. Pro účely výpočtu uvedeného v odstavci 1,
 - d) všechny pozice nástrojů s opčním prvkem podléhají kapitálovým požadavkům podle odst. 1 písm. a), b) a c).
 - e) všechny pozice nástrojů bez opčního prvku podléhají pouze kapitálovým požadavkům podle odst. 1 písm. a).

Pro účely této kapitoly nástroje s opčním prvkem zahrnují mimo jiné: prodejní a kupní opce, maxima, minima, swapy, bariérové opce a exotické opce. Vložené opce, jako jsou opce předfinancování nebo behaviorální opce, jsou pro účely výpočtu kapitálových požadavků pro tržní rizika považovány za samostatné pozice v opcích.

Pro účely této kapitoly se nástroje, jejichž peněžní tok lze zapsat jako lineární funkci podkladové smyšlené hodnoty, považují za nástroje bez opčního prvku.

Článek 325g

Kapitálové požadavky pro rizika delta a vega

1. Instituce na výpočet kapitálových požadavků pro rizika delta a vega uplatní rizikové

faktory delta a vega popsané v pododdíle 1 oddílu 3 této kapitoly.

2. Instituce na výpočet kapitálových požadavků pro rizika delta a vega uplatní postup popsaný v odstavcích 3 až 8 níže.
3. Pro každou rizikovou třídu se vypočte citlivost všech nástrojů zařazených do kapitálových požadavků pro rizika delta a vega pro každý faktor rizika delta a vega podle příslušných vzorců popsaných v pododdíle 2 oddílu 3 této kapitoly. Pokud hodnota některého nástroje závisí na několika rizikových faktorech, je citlivost určena samostatně pro každý z nich.
4. Citlivosti jsou přiřazovány jednomu z košů „b“ v rámci každé rizikové třídy.
5. V rámci každého koše „b“ jsou vzájemně kompenzovány pozitivní a negativní citlivosti na týž faktor rizika. Tím vzniknou čisté citlivosti (s_k) pro každý faktor rizika k v koši.
6. Čistá citlivost na každý faktor rizika (s_k) v každém z košů je vynásobena odpovídající rizikovou vahou (RW_k) podle oddílu 6, čímž vzniknou vážené citlivosti (WS_k) pro jednotlivé faktory rizika v koši podle následujícího vzorce:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

7. Vážené citlivosti na jednotlivé faktory rizika v koši jsou sečteny podle níže uvedeného vzorce, kde nejnižší hodnota množiny v kořeni mocniny je nula, čímž vznikne citlivost specifická pro daný koš (K_b). Použijí se odpovídající korelace pro vážené citlivosti ve stejném koši (ρ_{kl}), jak stanoví oddíl 6.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

8. Citlivost koše (K_b) se vypočítá pro každý koš v rámci jedné třídy rizika podle odstavců 5 až 7. Jakmile je citlivost specifická pro koš vypočtena pro všechny koše, sloučí se vážené citlivosti na všechny faktory rizika pro všechny koše podle níže uvedeného vzorce s použitím odpovídajících korelací γ_{bc} pro vážené citlivosti v různých koších podle oddílu 6, čímž vznikne kapitálový požadavek specifický pro třídu rizika delta nebo vega:

$$\text{Risk – class specific delta or vega own fund requirement} = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

kde $S_b = \sum_k WS_k$ pro všechny faktory rizika v koš b a $S_c = \sum_k WS_k$ pro koš c . Kde z těchto hodnot S_b a S_c vznikne záporná hodnota, pro celkový součet $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$ vypočte instituce kapitálový požadavek pro rizikovou třídu delta nebo vega alternativním způsobem, kde $S_b = \max [\min (\sum_k WS_k, K_b), -K_b]$ platí

pro všechny faktory rizika v koši b a $S_c = \max [\min (\sum_k WS_k, K_c), -K_c]$ pro všechny faktory rizika v koši c.

Kapitálové požadavky pro konkrétní rizikovou třídu delta nebo vega se vypočtou pro každou rizikovou třídu podle odstavců 1 až 8.

Článek 325h

Kapitálové požadavky pro křivkové riziko

1. Instituce na výpočet kapitálových požadavků pro křivkové riziko uplatní postup popsany v odstavcích 2 až 6.
2. Pomocí citlivostí vypočtených podle čl. 325g odst. 4 se pro každou rizikovou třídu vypočítá kapitálový požadavek pro čisté křivkové riziko CVR_k pro každý faktor rizika (k) zahrnutý do dané rizikové třídy podle níže uvedeného vzorce.

$$CVR_k = -\min \left\{ \sum_i \left[V_i \left(x_k^{(RW^{(zakřivení)+})} \right) - V_i(x_k) - RW_k^{(zakřivení)} \cdot s_{ik} \right], \sum_i \left[V_i \left(x_k^{(RW^{(zakřivení)-})} \right) - V_i(x_k) + RW_k^{(zakřivení)} \cdot s_{ik} \right] \right\}$$

kde:

i = index označující nástroj podléhající křivkovému riziku spojenému s faktorem rizika k ;

x_k = aktuální úroveň faktoru rizika k ;

$V_i(x_k)$ = hodnota nástroje i podle odhadu oceňovacího modelu instituce s použitím aktuální hodnoty faktoru rizika k ;

$V_i \left(x_k^{(RW^{(zakřivení)+})} \right)$ a $V_i \left(x_k^{(RW^{(zakřivení)-})} \right)$ = hodnota nástroje i po pohybu x_k nahoru a dolů podle odpovídající rizikové váhy;

$RW_k^{(curvature)}$ = riziková váha pro faktor křivkového rizika k pro nástroj i určená podle oddílu 6.

s_{ik} = delta citlivost nástroje i k faktoru rizika delta, který odpovídá faktoru křivkového rizika k .

3. Pro každou rizikovou třídu se kapitálové požadavky pro čisté křivkové riziko CVR_k vypočtené podle odstavce 2 přiřadí jednomu z košů (b) v rámci dané rizikové třídy.
4. Všechny kapitálové požadavky pro čisté křivkové riziko CVR_k v rámci každého koše (b) se sečtou podle níže uvedeného vzorce, kde se použijí odpovídající předepsané korelace ρ_{kl} mezi dvojicemi rizikových faktorů k, l v rámci každého koše, čímž

vzniknou kapitálové požadavky pro křivkové riziko daného koše:

$$K_b = \sqrt{\max\left(0, \sum_k \max(CVR_k, 0)^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} CVR_k CVR_l \psi(CVR_k, CVR_l)\right)}$$

kde:

$\psi(CVR_k, CVR_l)$ = funkce s hodnotou 0, pokud CVR_k i CVR_l mají záporné znaménko. V ostatních případech má $\psi(CVR_k, CVR_l)$ hodnotu 1.

5. Kapitálové požadavky pro čisté křivkové riziko se sečtou pro všechny koše v rámci rizikové třídy podle níže uvedeného vzorce, kde se použijí odpovídající předepsané korelace γ_{bc} pro kapitálové požadavky pro sady čistých křivkových rizik přiřazené různým košům. Tím vznikne hodnota kapitálových požadavků pro křivkové riziko dané rizikové třídy.

kapitálové pož. pro křivk. riziko dané rizikové třídy

$$= \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c \psi(S_b, S_c)}$$

kde:

$S_b = \sum_k CVR_k$ pro všechny faktory rizika v koši b a $S_c = \sum_k CVR_k$ pro koš c ;

$\psi(S_b, S_c)$ je funkce s hodnotou 0, pokud S_b i S_c mají záporné znaménko. V ostatních případech má $\psi(S_b, S_c)$ hodnotu 1.

Pokud z hodnot S_b a S_c vznikne záporná hodnota celkového součtu $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c \psi(S_b, S_c)$

pak vypočte instituce zátěž křivkovým rizikem alternativním způsobem, kde $S_b = \max[\min(\sum_k CVR_k, K_b), -K_b]$ platí pro všechny faktory rizika v koši b a $S_c = \max[\min(\sum_k CVR_k, K_c), -K_c]$ pro všechny rizikové faktory v koši c .

6. Kapitálové požadavky pro křivkové riziko konkrétní rizikové třídy se vypočtou pro každou rizikovou třídu podle odstavců 2 až 5.

Článek 325i

Součet kapitálových požadavků pro jednotlivé rizikové třídy ve vztahu k delta, vega a křivkovým rizikům

1. Instituce sečtou kapitálové požadavky pro delta, vega a křivková rizika pro každou rizikovou třídu podle postupu popsáno v odstavcích 2 až 5 níže.

2. Postup výpočtu kapitálových požadavků na delta, vega a křivková rizika pro každou rizikovou třídu popsany v člancích 325g a 325h se provede pro každou rizikovou třídu třikrát, pokaždé s jinou sestavou korelačních parametrů ρ_{kl} (korelace mezi faktory rizika v rámci koše) a γ_{bc} (korelace mezi koši v rámci rizikové třídy). Každá z těchto sestav odpovídá jinému rizikovému scénáři:
 - a) scénář „středních korelací“, podle nějž se korelační parametry ρ_{kl} a γ_{bc} podle oddílu 6 nezmění.
 - b) scénář „vysokých korelací“, podle nějž se korelační parametry ρ_{kl} a γ_{bc} určené v oddíle 6 jednotně vynásobí číslem 1,25, a parametry ρ_{kl} a γ_{bc} jsou podřízeny maximu 100 %.
 - c) scénář „nízkých korelací“, podle nějž se příslušné předepsané korelace popsané v oddíle 6 jednotně vynásobí číslem 0,75.
3. Všechny kapitálové požadavky pro jednotlivé rizikové třídy plynoucí z jednotlivých scénářů se sečtou samostatně pro delta, vega a křivková rizika, čímž vzniknou tři různé kapitálové požadavky pro delta, vega a křivková rizika pro jednotlivé scénáře.
4. Konečné kapitálové požadavky pro delta, vega a křivková rizika jsou představovány nejvyšší z hodnot kapitálových požadavků pro delta, vega a křivková rizika vypočtenou podle odstavce 3.
5. Kapitálové požadavky určené metodou založenou na citlivosti jsou součtem tří konečných kapitálových požadavků pro rizika delta, vega a křivkové riziko.

Článek 325j

Zacházení s indexovými nástroji a s opcemi s více podkladovými nástroji

1. Instituce uplatňují souhrnný přístup k indexovým nástrojům a opcím s více podkladovými nástroji, pokud všechny složky indexu nebo opce mají citlivost k delta rizikům se stejným znaménkem. Citlivosti ke složkám faktorů rizika plynoucího z indexových nástrojů a opcí s více podkladovými nástroji mohou být kompenzovány citlivostmi jednosložkových nástrojů bez omezení, kromě pozic v CTP.
2. Opce s více podkladovými nástroji s citlivostí na delta rizika s různými znaménky jsou vyňaty z rizik delta a vega, ale podléhají navýšení pro zbytkové riziko podle oddílu 4 této kapitoly.

Článek 325k

Zacházení se subjekty kolektivního investování

1. Instituce vypočtou kapitálové požadavky pro tržní rizika pozic v subjektech kolektivního investování (CIU) jedním z těchto postupů:
 - a) Instituce, která je schopna určit podkladové investice CIU nebo indexového nástroje na denní bázi, může shrnout tyto podkladové investice a vypočítat

kapitálové požadavky pro tržní riziko této pozice podle přístupu stanoveného v čl. 325j odst. 1;

- b) Pokud lze získat denní ceny CIU, ale instituce si je vědoma povinnosti CIU, považuje taková instituce pozici CIU za kapitálový nástroj pro účely metody výpočtu založené na citlivosti;
 - c) Pokud lze získat denní ceny CIU, ale instituce si není vědoma povinnosti CIU, považuje taková instituce pozici CIU za kapitálový nástroj pro účely metody výpočtu založené na citlivosti a přisoudí této pozici CIU rizikovou váhu podle koše akciových rizik „ostatní sektory“.
2. Podle metod popsanych v této kapitole může instituce pro účely výpočtu a vykazování svých kapitálových požadavků pro tržní rizika pro pozice v CIU využívat následující třetí strany:
- a) depozitáře subjektu kolektivního investování za předpokladu, že podnik kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry do tohoto depozitáře;
 - b) v případě jiných subjektů kolektivního investování správcovské společnosti subjektu kolektivního investování za předpokladu, že tato správcovská společnost splňuje kritéria stanovená v čl. 132 odst. 3 písm. a).
3. EBA vytvoří regulační technické normy podrobněji určující, které rizikové váhy mají být přiřazovány pozicím v CIU podle odst. 1 písm. b).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [patnácti měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je delegována pravomoc přijmout regulační technické normy odkazované v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 325l *Zajišťovací pozice*

1. Instituce mohou proces popsany v tomto článku použít pro výpočet kapitálových požadavků pro tržní rizika zajišťovacích pozic dluhových nebo kapitálových nástrojů.
2. Na citlivost zajišťovacích pozic v každém jednotlivém emitentovi uplatní instituce vhodný faktor násobení podle tabulky 1, s výjimkou zajišťovacích pozic upsaných nebo podzajištěných třetími stranami na základě formálních dohod, a vypočítají kapitálové požadavky na tržní rizika podle postupu popsaneho v této kapitole na základě upravených čistých citlivostí.

Tabulka 1

pracovní den 0	100 %
pracovní den 1	90 %
pracovní dny 2 až 3	75 %
pracovní den 4	50 %
pracovní den 5	25 %
po pracovním dnu 5	0 %

Pro účely tohoto článku „pracovní den 0“ znamená pracovní den, kdy vznikne nepodmíněný závazek instituce převzít známý počet cenných papírů za dohodnutou cenu.

- Instituce o použití postupu podle tohoto článku informuje příslušné orgány.

ODDÍL 3

DEFINICE RIZIKOVÝCH FAKTORŮ A CITLIVOSTÍ

PODODDÍL 1

DEFINICE RIZIKOVÝCH FAKTORŮ

Článek 325m

Obecné faktory úrokového rizika

- Pro všechny obecné faktory úrokového rizika včetně rizika inflace a valutového rizika se vytvoří jeden koš pro každou měnu a každý koš obsahuje jiné typy rizikových faktorů

Obecné faktory úrokového rizika typu delta použitelné na nástroje citlivé na úrokové riziko jsou představovány příslušnými bezrizikovými sazbami pro jednotlivé měny a následující splatnosti: 0,25 roku, 0,5 roku, 1 rok, 2 roky, 3 roky, 5 let, 10 let, 15 let, 20 let, 30 let. Instituce musí přiřadit rizikové faktory stanoveným vrcholům pomocí lineární interpolace nebo pomocí metody, která je nejvíce konzistentní s funkcemi oceňování, které jsou používány nezávislými funkcemi kontroly rizika danou institucí pro hlášení tržních rizik nebo zisků a ztrát vyššímu managementu.

- Instituce získá bezrizikové sazby za měnu z nástrojů peněžního trhu, které jsou uchovány v obchodních knihách instituce, která má nejnižší kreditní riziko, například noční indexované swapy.
- Pokud instituce nemohou použít přístup uvedený v odstavci 2, musí být bezrizikové sazby založeny na jedné nebo více tržní křivce swapů, kterou instituce používají k označení pozice na trhu, například swapové křivky s nabízenou mezibankovní

sazbou.

Tam, kde data z tržních swapových křivek popsaných v odstavci 2 a prvním pododstavci tohoto odstavce nepostačují, mohou být bezrizikové sazby odvozeny od nejvhodnější křivky vládních obligací pro danou měnu.

Tam, kde instituce používá rizikové faktory odvozené v souladu s postupy stanoveným v druhém pododstavci tohoto odstavce pro vládní dluhové nástroje, nesmí být takový vládní dluhový nástroj vyňat z požadavků na rizika úvěrového rozpětí vlastního kapitálu. V těch případech, kde není možné oddělit bezrizikovou sazbu od rozložené úvěrové složky, musí být citlivost na tento rizikový faktor přiřazena jak riziku obecné úrokové míry, tak i třídám rizika úvěrového rozpětí.

4. V případě rizikových faktorů obecného úrokového rizika každá měna vytvoří samostatný koš. Instituce v souladu s oddílem 6 přiřadí rizikové faktory do stejného koše, avšak s odlišnými splatnostmi, různé rizikové váhy.

Instituce použije dodatečné rizikové faktory pro inflační riziko pro dluhové nástroje, jejichž hotovostní toky jsou funkčně nezávislé na míře inflace. Tyto dodatečné rizikové faktory jsou složeny z jednovektorových tržních měr inflace s různými splatnostmi na měnu. Pro každý nástroj obsahuje vektor tolik složek, kolik je měr inflace použitých jako proměnné v modelu oceňování danou institucí pro daný nástroj.

5. Instituce vypočítá citlivost nástroje na dodatečné riziko pro inflační riziko uváděné v odstavci 4 jako změnu v hodnotě nástroje, podle svého modelu oceňování, jako výsledek posunutí o 1 základní bod v každé složce vektoru. Každá měna musí vytvářet samostatný koš. V každém koši zacházejí instituce s inflací jako s jedním rizikovým faktorem, bez ohledu na počet složek každého vektoru. Instituce v koši vykompenzují všechny citlivosti vůči inflaci, vypočítané výše popsaným způsobem, aby tak zvýšily jednotlivou čistou citlivost na koš.
6. Pro dluhové nástroje, které vyžadují platbu v různých měnách, musí být rovněž vypočítána rizika s meziměnovým základem mezi těmito měnami. Pro účely metody založené na citlivostech musí být rizikové faktory, které institucemi použijí, rizika s meziměnovým základem pro každou měnu vztaženou na USD nebo EUR. Instituce vypočítají meziměnový základ, který se netýká žádného základu vztaženého na USD nebo EUR, buď na „základu vztaženém na USD“, nebo na „základu vztaženém na EUR“.

Každý rizikový faktor s meziměnovým základem je tvořen jedním vektorem meziměnového základu různých splatností na každou měnu. Pro každý nástroj obsahuje vektor tolik složek, kolik je meziměnových základů použitých jako proměnné v modelu oceňování danou institucí pro daný nástroj. Každá měna musí vytvářet odlišný koš.

Instituce vypočítá citlivost nástroje na tento rizikový faktor jako změnu v hodnotě nástroje, podle svého modelu oceňování, jako výsledek posunutí o 1 základní bod v každé složce vektoru. Každá měna musí vytvářet samostatný koš. V každém koši musí být dva možné odlišné rizikové faktory: základ vztažený na EUR a základ vztažený na USD, bez ohledu na počet složek, které se vyskytují v každém vektoru meziměnového základu. Maximální počet čistých citlivostí na koš je dvě.

7. Rizikové faktory vega obecné úrokové míry platné pro opce s podklady, které jsou citlivé na obecné úrokové míry, jsou implicitní volatility odpovídajících bezrizikových sazeb, jak je popsáno v odstavci 2 a 3, které jsou zařazeny do košů v závislosti na měně a namapovány na následující splatnosti v každém koši: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let. Na každou měnu je jeden koš.

Pro účely stanovení čistých hodnot zohledňuje instituce implicitní volatility spojené se stejnými bezrizikovými sazbami a namapované na stejné splatnosti, s cílem vytvořit stejný rizikový faktor.

Pokud instituce namapují implicitní volatility na splatnosti, jak je uvedeno v tomto odstavci, platí následující:

- a) pokud je splatnost opce vyrovnána se splatností pokladu, je zohledněn jeden rizikový faktor, který je namapován v souladu s touto splatností.
 - b) pokud je splatnost opce kratší než splatnost podkladu, zohlední se následující rizikové faktory následujícím způsobem:
 - i) první rizikový faktor je namapován v souladu se splatností opce;
 - ii) druhý rizikový faktor je namapován v souladu se zbytkovou splatností pokladu opce k datu uplynutí splatnosti opce.
8. Zakřivení rizikových faktorů obecné úrokové míry, které mají být použity institucemi, musí být tvořeny jedním vektorem bezrizikových sazeb, který představuje specifickou bezrizikovou křivku výnosů, na každou měnu. Každá měna musí vytvářet odlišný koš. Pro každý nástroj obsahuje vektor tolik složek, kolik je různých splatností bezrizikových sazeb použitých jako proměnné v modelu oceňování danou institucí pro daný nástroj.
9. Instituce vypočítají citlivost nástroje na každý rizikový faktor použitý ve vzorci křivkového rizika s_{ik} v souladu s článkem 325h. Pro účely křivkového rizika považují instituce považovat vektory odpovídající různým výnosovým křivkám a s různým počtem součástí za stejný rizikový faktor, a to za předpokladu, že tyto vektory odpovídají stejné měně. Instituce provedou vykompenzování citlivostí vůči stejnému rizikovému faktoru. Na koš je pouze jedna čistá citlivost.

Neexistuje žádný požadavek na křivkové riziko pro inflaci a meziměnová základní

rizika.

Článek 325n

Rizikové faktory úvěrového rozpětí pro případy bez sekuritizace

1. Delta rizikové faktory úvěrového rozpětí, které mají být použity institucemi na nástroje bez pro sekuritizace, které jsou citlivé na úvěrové rozpětí, jsou sazby úvěrového rozpětí jejich emitenta, odvozené od relevantních dluhových nástrojů a swapů úvěrového selhání a namapovány na každou z následujících splatností: 0,25 roku, 0,5 roku, 1 rok, 2 roky, 3 roky, 5 let, 10 let, 15 let, 20 let, 30 let. Instituce použijí jeden rizikový faktor na emitenta a splatnost, bez ohledu na to, zda jsou sazby úvěrového rozpětí odvozeny od dluhových nástrojů nebo swapů úvěrového selhání. Koše jsou sektorové koše, jak je uvedeno v oddíle 6, a každý koš zahrnuje všechny rizikové faktory přiřazené odpovídajícímu sektoru.
2. Vega rizikové faktory úvěrového rozpětí, které mají být použity institucemi pro opce s poklady bez sekuritizace, které jsou citlivé na úvěrové rozpětí, jsou implicitní volatility sazeb úvěrové rozpětí emitenta pokladů, jak je stanoveno v odstavci 1, které jsou namapovány na následující splatnosti v souladu se splatností opce podle požadavků vlastního kapitálu: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let. Použijí se stejné koše jako koše, které byly použity pro delta rizika úvěrového rozpětí pro případy bez sekuritizace.
3. Rizikové faktory zakřivení úvěrového rozpětí, které mají být použity institucemi pro nástroje bez sekuritizace, jsou tvořeny jedním vektorem sazeb úvěrového rozpětí, představující specifickou křivku úvěrového rozpětí emitenta. Pro každý nástroj obsahuje vektor tolik složek, kolik je různých splatností sazeb úvěrového rozpětí použitých jako proměnné v modelu oceňování danou institucí pro daný nástroj. Použijí se stejné koše jako koše, které byly použity pro delta rizika úvěrového rozpětí pro případy bez sekuritizace.
4. Instituce vypočítají citlivost nástroje na každý rizikový faktor použitý ve vzorci křivkového rizika s_{ik} v souladu s článkem 325h. Pro účely křivkového rizika považují instituce vektory odvozené od odpovídajících dluhových nástrojů nebo swapů úvěrového selhání a s různým počtem součástí za stejný rizikový faktor, a to za předpokladu, že tyto vektory odpovídají stejnému emitentovi.

Článek 325o

Rizikové faktory úvěrového rozpětí pro případy se sekuritizací

1. Instituce použijí rizikové faktory úvěrového rozpětí sekuritizací CTP (portfolio obchodování s korelací), uvedené v odstavci 3, na sekuritizované pozice, které náleží k CTP, jak je popsáno v čl. 104 odst. 7 až 9.

Instituce použijí rizikové faktory úvěrového rozpětí sekuritizace jiné než CTP, uvedené v odstavci 5, na sekuritizované pozice, které nenáleží k CTP, jak je popsáno v čl. 104 odst. 7 až 9.

2. Koše platné pro riziko úvěrového rozpětí sekuritizací, které náleží k CTP, jsou stejné jako koše platné pro riziko úvěrového rozpětí bez sekuritizace, jak je uvedeno v oddíle 6.

Koše platné pro riziko úvěrového rozpětí sekuritizací, které nenáleží k CTP, jsou specifické pro tuto kategorii třídy rizik, jak je uvedeno v oddíle 6.

3. Rizikové faktory úvěrového rozpětí, které mají být použity institucemi pro sekuritizované pozice, které náleží k CTP, jsou následující:

- a) delta rizikové faktory jsou všechny sazby úvěrového rozpětí emitentů podkladových expozic sekuritizované pozice, odvozené od relevantních dluhových nástrojů a swapů úvěrového selhání a pro každou z následujících splatností: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let.

- b) vega rizikové faktory platné pro opce se sekuritizovanými pozicemi, které náleží k CTP jako podklady, jsou implicitní volatility úvěrového rozpětí emitentů podkladových expozic sekuritizované pozice, odvozené způsobem popsaným v bodu a tohoto odstavce, které jsou namapovány na následující splatnosti v souladu se splatností odpovídající opce na základě kapitálových požadavků: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let.

- c) rizikové faktory zakřivení jsou odpovídající výnosové křivky úvěrového rozpětí emitentů podkladových expozic sekuritizované pozice, vyjádřené jako vektory sazeb úvěrového rozpětí pro různé splatnosti, odvozené způsobem uvedeným v odstavci a tohoto odstavce. Pro každý nástroj obsahuje vektor obsahovat tolik složek, kolik je různých splatností sazeb úvěrového rozpětí použitých jako proměnné v modelu oceňování danou institucí pro daný nástroj.

4. Instituce vypočítají citlivost sekuritizované pozice na každý rizikový faktor použitý ve vzorci křivkového rizika s_{ik} v souladu s článkem 325h. Pro účely křivkového rizika považují instituce vektory odvozené od odpovídajících dluhových nástrojů nebo swapů úvěrového selhání a s různým počtem součástí za stejný rizikový faktor, a to za předpokladu, že tyto vektory odpovídají stejnému emitentovi.

5. Rizikové faktory úvěrového rozpětí, které mají být použité institucemi pro sekuritizované pozice, které nenáleží k CTP, odkazují na rozpětí tranše, namísto rozpětí podkladových nástrojů, a jsou následující:

- a) delta rizikové faktory jsou odpovídající sazby úvěrového rozpětí tranše, namapované na následující splatnosti, v souladu se splatností tranše: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let.

- b) vega rizikové faktory platné pro opce se sekuritizovanými pozicemi, které

nenáleží k CTP jako podklady, jsou implicitní volatility úvěrového rozpětí tranší, které jsou namapovány na následující splatnosti v souladu se splatností opce na základě kapitálových požadavků: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let.

- c) rizikové faktory zakřivení jsou stejné jako ty, které jsou popsány v písmenu a) tohoto odstavce. Na všechny tyto rizikové faktory se použije společná riziková váha, jak je uvedeno v oddíle 6.

*Článek 325p
Faktory akciového rizika*

1. Koše pro všechny faktory akciového rizika jsou sektorové koše odkazované v oddíle 6.
2. Delta faktory akciového rizika použité institucemi jsou všechny spotové ceny a všechny smluvní repo sazby nebo repo sazby vlastního kapitálu.

Pro účely akciového rizika musí specifická repo křivka vlastního kapitálu vytvářet jeden rizikový faktor, který je vyjádřen jako vektor repo sazeb pro různé splatnosti. Pro každý nástroj obsahuje vektor tolik složek, kolik je různých splatností repo sazeb použitých jako proměnné v modelu oceňování danou institucí pro daný nástroj.

Instituce vypočítá citlivost nástroje na tento rizikový faktor jako změnu v hodnotě nástroje, podle svého modelu oceňování, jako výsledek posunutí o 1 základní bod v každé složce vektoru. Instituce vykompenzují citlivosti na rizikový faktor repo sazby stejného akciového cenného papíru, bez ohledu na počet součástí každého vektoru.

3. Vega faktory akciového rizika, které mají být použity institucemi pro opce s poklady, které jsou citlivé na akciové riziko, jsou implicitní volatility spotových cen vlastního kapitálu, které jsou namapovány na následující splatnosti v souladu se splatnostmi odpovídajících opcí podle kapitálových požadavků: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let. Neexistují žádné kapitálové požadavky na vega riziko pro akciové repo sazby.
4. Rizikové faktory zakřivení vlastního kapitálu, které mají být použity institucemi na opce s podklady, které jsou citlivé na akciové riziko, jsou všechny spotové ceny vlastního kapitálu, bez ohledu na splatnost odpovídajících opcí. Neexistují žádné kapitálové požadavky na křivkové riziko pro akciové repo sazby.

*Článek 325q
Rizikové faktory komodit*

1. Koše pro všechny rizikové faktory komodity jsou sektorové koše odkazované v oddíle 6.
2. Delta rizikové faktory komodity, které mají být použité institucemi pro nástroje citlivé na komodity, jsou všechny spotové ceny komodity na typ komodity a na každou ze dvou smluvních tříd: základní nebo paritní třída. Instituce zohlední pouze dvě ceny komodit na stejný typ komodity, se stejnou splatností a stejným typem

smluvní třídy, k vytvoření stejného rizikového faktoru, kde je soubor právních podmínek, týkající se místa dodání, shodný.

3. Vega rizikové faktory komodity, které mají být použity institucemi pro opce s poklady, které jsou citlivé na komoditu, jsou implicitní volatility cen komodity na typ komodity, které jsou namapovány na následující fáze splatnosti v souladu se splatnostmi odpovídajících opcí podle kapitálových požadavků: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let. Instituce zohlední citlivosti na stejný typ komodity a přiřazené stejné splatnosti jako jeden rizikový faktor, který poté instituce vykompenzují.
4. Rizikové faktory zakřivení komodity, které mají být použité institucemi na opce s podklady, které jsou citlivé na komoditu, jsou jednou sadou komoditních cen s různými splatnostmi na typ komodity, která je vyjádřena jako vektor. Pro každý nástroj obsahuje vektor obsahovat tolik složek, kolik je cen dané komodity, které jsou použity jako proměnné v modelu oceňování danou institucí pro daný nástroj. Instituce nečiní rozdíl mezi cenami komodit podle třídy nebo místa dodání.

Citlivost nástroje na každý rizikový faktor použitý ve vzorci křivkového rizika s_{ik} se vypočítá v souladu s článkem 325h. Pro účely křivkového rizika považují instituce vektory s různým počtem součástí za stejný rizikový faktor, a to za předpokladu, že tyto vektory odpovídají stejnému typu komodity.

Článek 325r

Rizikové faktory měnového rizika

1. Delta rizikové faktory měnového rizika, které mají být použité institucemi pro nástroje citlivé na cizí měny, jsou všechny spotové směnné kursy mezi měnou, ve které je nástroj denominovaný, a měnou, ve které instituce poskytuje výkazy. Na pár měn je jeden koš, obsahující jeden rizikový faktor a jednu čistou citlivost.
2. Vega rizikové faktory měnového rizika, které mají být použité institucemi na opce s poklady, které jsou citlivé na cizí měny, jsou implicitní volatility směnných kursů mezi páry měn odkazovaných v odstavci 1. Tyto implicitní volatility směnných kursů jsou namapovány na následující splatnosti podle splatností odpovídajících opcí na základě kapitálových požadavků: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let.
3. Rizikové faktory zakřivení měnového rizika, použité institucemi na opce s poklady, které jsou citlivé na cizí měny, jsou stejné jako ty, které jsou odkazované v odstavci 1.
4. Instituce nemusí rozlišovat mezi místními a zahraničními variantami měn pro všechny rizikové faktory delta, vega a zakřivení.

PODODDÍL 2:
DEFINICE CITLIVOSTI

Článek 325s
Citlivosti rizika delta

1. Instituce vypočítají citlivosti delta GIRR následujícím způsobem:
- a) citlivosti na rizikové faktory tvořené bezrizikovými sazbami se vypočítávají následujícím způsobem:

$$s_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_i(r_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

kde:

r_{kt} = sazba bezrizikové křivky k se splatností t;

$V_i(\cdot)$ = funkce oceňování nástroje i;

x, y = ostatní proměnné ve funkci oceňování.

- b) citlivosti na rizikové faktory tvořené inflačním rizikem a meziměnovým základem (s_{x_j}) se vypočítávají následujícím způsobem:

$$s_{x_j} = \frac{V_i(\bar{x}_{ji} + 0.0001 \bar{I}_m, y, z \dots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \dots)}{0.0001}$$

kde:

\bar{x}_{ji} = vektor m součástí představující implicitní křivku inflace nebo křivku meziměnového základu pro danou měnu j, přičemž m je rovno počtu inflačních nebo meziměnových proměnných, použitých v modelu oceňování nástroje i;

\bar{I}_m = matice soudržnosti rozměru (1 x m);

$V_i(\cdot)$ = funkce oceňování nástroje i;

y, z = ostatní proměnné v modelu oceňování.

2. Instituce vypočítají citlivosti delta rizika úvěrového rozpětí pro všechny sekuritizované a nesekuritizované pozice ($s_{cs_{kt}}$) následujícím způsobem:

$$s_{cs_{kt}} = \frac{V_i(cs_{kt} + 0.0001, x, y, \dots) - V_i(cs_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

kde:

cs_{kt} = hodnota sazeb úvěrového rozpětí emitenta j při splatnosti t;

$V_i(.)$ = funkce oceňování nástroje i;

x,y = ostatní proměnné ve funkci oceňování.

3. Instituce vypočítají citlivosti delta vlastního kapitálu následujícím způsobem:

a) citlivosti na rizikové faktory k (s_k) tvořené spotovými cenami vlastního kapitálu se vypočítávají následujícím způsobem:

$$s_k = \frac{V_i(1.01 EQ_k, x, y, \dots) - V_i(EQ_k, x, y, \dots)}{0.01}$$

kde:

k je specifické zabezpečení vlastního kapitálu;

EQ_k je hodnota spotové ceny dané jistoty vlastního kapitálu; a

$V_i(.)$ je funkce oceňování nástroje i.

x, y jsou ostatní proměnné v modelu oceňování.

b) citlivosti na rizikové faktory tvořené repo sazbami vlastního kapitálu se vypočítávají následujícím způsobem:

$$s_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0.0001 \bar{I}_m, y, z \dots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \dots)}{0.0001}$$

kde:

k = index označující vlastní kapitál;

\bar{x}_{ki} = vektor m součástí vyjadřující restrukturalizaci repo termínů pro specifický vlastní kapitál k, přičemž m se rovná počtu repo sazeb odpovídajících různými splatnostem, které jsou použity v modelu oceňování nástroje i;

\bar{I}_m = matice soudržnosti rozměru (1 x m);

$V_i(.)$ = funkce oceňování nástroje i;

y, z = ostatní proměnné v modelu oceňování nástroje i.

4. Instituce vypočítají delta citlivosti měnového rizika pro každý rizikový faktor k (s_k) následujícím způsobem:

$$s_k = \frac{V_i(1.01 CTY_k) - V_i(CTY_k)}{0.01}$$

kde:

k = daný faktor komoditního rizika;

CTY_k = hodnota rizikového faktoru k ;

$V_i(.)$ = tržní hodnota nástroje i jako funkce rizikového faktoru k .

5. Instituce vypočítají delta citlivosti měnového rizika pro každý faktor měnového rizika k (s_k) následujícím způsobem:

$$s_k = \frac{V_i(1.01 FX_k) - V_i(FX_k)}{0.01}$$

kde:

k = daný faktor měnového rizika;

FX_k = hodnota rizikového faktoru;

$V_i(.)$ = tržní hodnota nástroje i jako funkce rizikového faktoru k .

*Článek 325t
Citlivosti rizika vega*

1. Instituce vypočítá citlivost rizika vega pro opce s daným rizikovým faktorem (s_k) následujícím způsobem:

$$s_k = \frac{V_i(0.01 + vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0.01}$$

kde:

k = je specifický rizikový faktor vega, tvořený odvozenou volatilitou;

vol_k = hodnota tohoto rizikového faktoru, která by měla být vyjádřena jako procento;

x, y = ostatní proměnné ve funkci oceňování.

2. V případě tříd rizik, kde mají rizikové faktory vega rozměr splatnosti, ale kde pravidla mapování rizikových faktorů neplatí, protože opce nemají splatnost, namapují instituce tyto rizikové faktory na nejdelší předepsanou splatnost. Na tyto opce se vztahují přídavky na zbytková rizika.
3. V případě opcí, které nemají realizační cenu nebo bariéru, a opcí, které mají několik realizačních cen nebo bariér, uplatní instituce mapování na realizační cenu a splatnost použité interně danou institucí ke stanovení ceny opce. Na tyto opce se také vztahují přídavky na zbytková rizika.
4. Instituce nepočítají riziko vega pro sekuritizační tranše zahrnuté do CTP uváděné v

čl. 104 odst. 7 až 9, které nemají odvozenou volatilitu. Pro tyto sekuritizační tranše musí být vypočítány kapitálové požadavky na delta riziko a křivkové riziko.

Článek 325u

Požadavky stanovení pro výpočty citlivosti

1. Instituce odvodí citlivosti od modelu stanovení ceny instituce, který je použit v jejich výsledovce.
2. Pro výpočet delta citlivostí pro nástroje podmíněné možností volby instituce předpokládají, že odvozená volatilita zůstává konstantní.
3. Instituce předpokládají, že podklad opce následuje logaritmicke-normální nebo normální rozložení v cenových modelech, ze kterých jsou citlivosti odvozeny při výpočtu rizika vega obecné úrokové míry nebo citlivosti rizika úvěrového rozpětí. Instituce předpokládají, že podklad následuje logaritmicke-normální nebo normální rozložení v cenových modelech, ze kterých jsou citlivosti odvozeny při výpočtu citlivosti vega vlastního kapitálu, komodity nebo měny.
4. Instituce vypočítají všechny citlivosti, kromě úprav na úvěrové zhodnocení.

ODDÍL 4

PŘÍDAVEK NA ZBYTKOVÉ RIZIKO

Článek 325v

Kapitálové požadavky pro zbytková rizika

1. Kromě kapitálových požadavků pro tržní rizika, stanovená v oddíle 2 této kapitoly, použijí instituce dodatečné kapitálové požadavky v souladu s tímto článkem pro nástroje vystavené vlivu zbytkových rizik.
2. Nástroje jsou vystavené vlivu zbytkových rizik, když splňují některé z následujících podmínek:
 - a) nástroj odkazuje na exotický podklad;
 - b) nástroj nese jiná zbytková rizika.
3. Instituce vypočítá dodatečné kapitálové požadavky odkazované v odstavci 1 jako součet hrubých teoretických částek nástrojů odkazovaných v odstavci 2, vynásobený následujícími rizikovými váhami:
 - a) 1,0 % v případě nástrojů odkazovaných v odst. 2 písm. a);
 - b) 0,1% v případě nástrojů odkazovaných v odst. 2 písm. b).
4. Na základě odchylky od odstavce 1 instituce nepoužije kapitálové požadavky pro zbytková rizika na nástroj, který splňuje jakoukoliv z následujících podmínek:
 - a) nástroj je uveden v uznávané měně;

- b) nástroj je způsobilý k centrálnímu clearingmu v souladu s nařízením (EU) č. 648/2012;
 - c) nástroj dokonale vykompenzuje tržní rizika jiné pozice obchodního portfolia a v takovém případě jsou dvě dokonale si odpovídající pozice obchodního portfolia vyňaty z kapitálových požadavků na zbytková rizika.
5. EBA vypracuje regulační technické normy pro stanovení dalších podrobností ohledně toho, co to jsou exotické podklady a které nástroje jsou vystavené vlivu jiných zbytkových rizik pro účely odstavce 2.

Při vypracování těchto návrhů regulačních technických norem vezme EBA v úvahu následující prvky:

- d) Exotické podklady zahrnují expozice, které nejsou v rozsahu ošetření rizik delta, vega a zakřivení podle metody založené na citlivostech, stanovené v oddíle 2, nebo náklady na riziko selhání stanovené v oddíle 5. EBA minimálně prověří, zda by za expozice exotických podkladů měly být považovány rizika dlouhověkosti, počasí, přírodní katastrofy a budoucí realizované volatility.
- e) Při definování toho, které nástroje jsou exponovány vůči dalším zbytkovým rizikům, prověří EBA minimálně ty nástroje, které splňují některé z následujících kritérií:
 - i) Nástroj podléhá požadavkům na rizika vega a zakřivení vlastního kapitálu v metodě založené na citlivosti, stanovené v oddíle 2, a generuje částky k výplatě, které nelze replikovat jako konečnou lineární kombinaci standardní vanilkové opce.
 - ii) Nástroj je sekuritizovanou pozicí, která náleží k CTP, jak je odkazováno v čl. 104 odst. 7 až 9. Nesekuritizované zajištění, které náleží k CTP, nebude uvažováno.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [patnácti měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je delegována pravomoc přijmout regulační technické normy odkazované v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

ODDÍL 5

NÁKLADY NA RIZIKO SELHÁNÍ

Článek 325w

Definice a obecná ustanovení

1. Kapitálové požadavky na riziko selhání platí pro dluhové nástroje a nástroje vlastního kapitálu, na derivátové nástroje mající dřívější nástroje jako podklady a na deriváty, jejichž částky k výplatě nebo tržní hodnoty jsou ovlivněny událostí selhání

dlužníka jiného než protistrany vůči samotnému derivátovému nástroji. Instituce vypočítají požadavky na riziko selhání samostatně pro každý z následujících nástrojů: nesekuritizace a sekuritizace, které nenáleží k CTP, a sekuritizace, které náleží k CTP. Konečné kapitálové požadavky na riziko selhání pro instituci jsou součtem těchto tří součástí.

2. Pro účely tohoto oddílu se použijí tyto definice:

- a) „krátkou expozicí“ se rozumí, že selhání emitenta nebo skupiny emitentů vede k zisku pro instituci, bez ohledu na typ nástroje nebo transakce vytvářející tuto expozici;
- b) „dlouhou expozicí“ se rozumí, že selhání emitenta nebo skupiny emitentů vede ke ztrátě pro instituci, bez ohledu na typ nástroje nebo transakce vytvářející tuto expozici;
- c) „hrubou výší rizika náhlého selhání“ (JTD) se rozumí odhadovaná velikost ztráty nebo zisku, které by selhání dlužníka vytvořilo pro specifickou expozici;
- d) „čistou výší rizika náhlého selhání“ (JTD) se rozumí odhadovaná velikost ztráty nebo zisku, které by selhání dlužníka vytvořilo pro specifickou instituci, po provedení vykompenzování mezi hrubými výšemi rizika náhlého selhání;
- e) „LGD“ se rozumí ztrátu způsobující selhání dlužníka v rámci nástroje vydaného tímto dlužníkem, vyjádřené jako podíl pomyslné hodnoty nástroje;
- f) „rizikovými váhami rizika selhání“ se rozumí procento představující odhadovanou pravděpodobnost selhání každého dlužníka, podle solvence daného dlužníka.

PODODDÍL 1

NÁKLADY NA RIZIKO SELHÁNÍ PRO NESEKURITIZACE

Článek 325x

Hrubé výše rizika náhlého selhání

1. Instituce vypočítají hrubé výše JTD pro každou dlouhou expozici podle vzorce dluhových nástrojů, a to následujícím způsobem:

$$JTD_{long} = \max\{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{long} + Adjustment_{long}\}$$

kde:

$V_{teoretická}$ = pomyslná hodnota nástroje;

$P\&L_{dlouhý}$ = termín upravující zisky nebo ztráty již zaúčtované institucí v důsledku změn tržní hodnoty nástroje, který vytváří dlouhou expozici. Zisky musí být zadány do vzorce s kladným znaménkem a ztráty se záporným.

Úprava_{dlouhá} = částka, o kterou bude v důsledku struktury derivátového nástroje ztráta instituce v důsledku selhání zvýšena nebo snížena, relativně k celé ztrátě na podkladovém nástroji. Zvýšení bude zadáno do výrazu úpravy_{dlouhé} s kladným znaménkem a snížení se záporným.

2. Instituce vypočítají hrubé výše JTD pro každou krátkou expozici podle vzorce dluhových nástrojů, a tonásledujícím způsobem:

$$JTD_{short} = \max\{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{short} + Adjustment_{short}\}$$

kde:

$V_{teoretická}$ = pomyslná hodnota nástroje, která se zadává do vzorce se záporným znaménkem;

$P\&L_{krátký}$ = termín upravující zisky nebo ztráty již zaúčtované institucí v důsledku změny tržní hodnoty nástroje, který vytváří krátkou expozici. Zisky musí být zadány do vzorce s kladným znaménkem a ztráty se záporným znaménkem.

Úprava_{krátká} = částka, o kterou bude v důsledku struktury derivátového nástroje zisk instituce v důsledku selhání zvýšen nebo snížen, relativně k celé ztrátě na podkladovém nástroji. Snížení bude zadáno do výrazu úpravy_{krátké} s kladným znaménkem a snížení se záporným.

3. LGD pro dluhové nástroje použité institucemi pro účely výpočtu stanoveného v odstavci 1 a 2 bude následující:
- expozice vůči dluhovým nástrojům bez pořadí uspokojení bude mít přiřazenu hodnotu LGD 100 %;
 - expozice vůči dluhovým nástrojům s pořadím uspokojení bude mít přiřazenu hodnotu LGD 75 %.
 - expozice vůči krytým dlužním úpisům, podle článku 129, bude mít přiřazenu hodnotu LGD 25 %.
4. Pro účely výpočtu stanoveného v odstavci 1 a 2 jsou pomyslné hodnoty v případě dluhových nástrojů nominálními hodnotami dluhového nástroje. Pro účely výpočtu stanoveného v odstavci 1 a 2 jsou pomyslné hodnoty v případě derivátových nástrojů pro zajištění podkladového dluhu nominálními hodnotami podkladového dluhového nástroje.
5. Pro expozice vůči nástrojům vlastního kapitálu instituce vypočítají hrubé částky JTD následujícím způsobem, namísto těch, které jsou uvedeny v odstavci 1 a 2:

$$JTD_{long} = \max\{LGD \cdot V + P\&L_{long} + Adjustment_{long}\}$$

$$JTD_{short} = \max\{LGD \cdot V + P\&L_{short} + Adjustment_{short}\}$$

pokud

V = tržní hodnota vlastního kapitálu, nebo v případě derivátových nástrojů pro vlastní kapitál je to tržní hodnota podkladového vlastního kapitálu derivátového nástroje.

6. Instituce přiřadí LGD 100 % nástrojům vlastního kapitálu pro účely výpočtu stanoveného v odstavci 6.
7. V případě expozic vůči riziku selhání, které vznikne u derivátových nástrojů, jejichž částky k výplatě v případě selhání dlužníka nejsou vztaženy na pomyslnou hodnotu specifického nástroje vydaného dlužníkem nebo na LGD dlužníka či nástroj vydaný tímto dlužníkem, použijí instituce alternativní metodologie k odhadu hrubých výší JTD, které musí splnit definice hrubých výší JTD v čl.325t odst. 3.
8. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro podrobné stanovení způsobu, kterým instituce vypočítají výše JTD pro různé typy nástrojů v souladu s tímto článkem, a které alternativní metodologie použijí instituce pro účel odhadu hrubých výší JTD odkazovaných v odstavci 7.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [patnácti měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je delegována pravomoc přijmout regulační technické normy odkazované v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 325y

Čisté výše rizika náhlého selhání

1. Instituce vypočítá čisté výše rizika náhlého selhání vykompenzováním hrubých výší JTD pro krátké a dlouhé expozice. Vykompenzování je možné pouze mezi expozicemi vůči stejnému dlužníkovi, kde mají krátké expozice stejné nebo nižší pořadí uspokojení než dlouhé expozice.
2. Vykompenzování je buďto úplné, nebo částečné, v závislosti na splatnostech expozic, mezi nimiž se vykompenzování provádí:
 - a) vykompenzování je úplné tam, kde všechny expozice, mezi nimiž se vykompenzování provádí, mají splatnost jeden rok nebo více;
 - b) vykompenzování je částečné tam, kde alespoň jedna z expozic, mezi nimiž se vykompenzování provádí, má splatnost méně než jeden rok; v takovém případě je výše JTD každé expozice se splatností kratší než jeden rok zmenšena v poměru splatnosti expozice relativně vůči jednomu roku.
3. Pokud není žádné vykompenzování možné, hrubé výše JTD se rovnají čistým výším JTD v případě expozic se splatnostmi jeden rok nebo méně. Hrubé výše JTD se splatnostmi méně než jeden rok jsou pro výpočet čistých výší JTD zmenšeny v

poměru.

Měřítkem pro tyto expozice bude poměr splatnosti expozice relativně vůči jednomu roku, s dolní mezí 3 měsíce.

4. Pro účely odstavců 2 a 3 je nutné zvážit splatnosti derivátových smluv, a nikoliv jejich podkladů. Expozice vůči hotovostnímu vlastnímu kapitálu budou mít přiřazenu splatnost jeden rok nebo tři měsíce, podle vlastní volby instituce.

Článek 325z

Výpočet kapitálového požadavku na riziko selhání

1. Čisté částky JTD, bez ohledu na typ protistrany, budou vynásobeny odpovídajícími rizikovými vahami rizika selhání, v souladu s jejich úvěrovou kvalitou, jak je uvedeno v tabulce 2:

Tabulka 2

Kategorie úvěrové kvality	Riziková váha rizika selhání
Stupeň úvěrové kvality 1	0,5 %
Stupeň úvěrové kvality 2	3 %
Stupeň úvěrové kvality 3	6 %
Stupeň úvěrové kvality 4	15 %
Stupeň úvěrové kvality 5	30 %
Stupeň úvěrové kvality 6	50 %
Bez hodnocení	15 %
V prodlení	100 %

2. Expozice, které by obdržely rizikovou váhu 0 % podle standardního přístupu pro hodnocení úvěrového rizika v souladu s částí III, hlavou II, kapitolou 2, obdrží rizikovou váhu rizika selhání pro kapitálové požadavky na riziko selhání.
3. Vážená čistá výše JTD bude přiřazena do následujících košů: korporátní, státní a místní vlády/obce.
4. Vážené čisté výše JTD budou agregovány v každém koši v souladu s následujícím vzorcem:

$$\max \left\{ \left(\sum_{i \in Long} RW_i \cdot net JTD_i \right) - WtS \cdot \left(\sum_{i \in Short} RW_i \cdot |net JTD_i| \right); 0 \right\}$$

pokud

i = je index označující, že nástroj náleží do koše b ;

DRC_b = kapitálový požadavek na riziko selhání pro koš b;

WtS = poměr interpretující výhodu pro zajišťovací vztahy v koši, který se vypočítává následujícím způsobem:

$$WtS = \frac{\sum net JTD_{long}}{\sum net JTD_{long} + \sum |net JTD_{short}|}$$

Součet dlouhých a krátkých pozic pro účely DRC_b a WtS bude zhotoven pro všechny pozice v koši, bez ohledu na stupeň úvěrové kvality, které jsou tyto pozice přiřazeny, což vede ke kapitálovým požadavkům na riziko selhání pro specifický koš.

5. Konečný kapitálový požadavek na riziko selhání pro nesekuritizované expozice se vypočítává jako jednoduchý součet kapitálových požadavků na úrovni koše.

PODODDÍL 2

NÁKLADY NA RIZIKO SELHÁNÍ PRO SEKURITIZACI (KROMĚ CTP)

Článek 325aa

Výše rizika náhlého selhání

1. Hrubé výše rizika náhlého selhání pro sekuritizační expozice jsou tržní hodnoty sekuritizačních expozic.
2. Čisté výše rizika náhlého selhání se stanoví vykompenzováním dlouhých hrubých výší rizika náhlého selhání a krátkých hrubých výší rizika náhlého selhání. Vykompenzování je možné pouze mezi sekuritizačními expozicemi se stejným fondem podkladových aktiv a náležejících do stejné tranše. Není povoleno žádné vykompenzování mezi sekuritizačními expozicemi s různými fondy podkladových aktiv, i když jsou záchytné a uvolňující body stejné.
3. Tam, kde rozložením a složením stávajících sekuritizačních expozic mohou být ostatní stávající sekuritizační expozice dokonale replikovány, kromě splatnosti, mohou být expozice vznikající z rozložení nebo složení použity pro účely vykompenzování namísto původních expozic.
4. Tam, kde rozložením a složením stávajících sekuritizačních expozic v podkladových titulech může být provedena dokonalá replikace celé struktury tranše stávající sekuritizační expozice, mohou být expozice vznikající z rozložení nebo složení použity pro účely korekce. Pokud jsou podkladové tituly použity tímto způsobem, jsou odstraněny z ošetření nesekuritizovaného rizika selhání.
5. Článek 325y platí pro původní a replikované sekuritizační expozice. Odpovídající splatnosti jsou splatnostmi sekuritizačních tranší.

Článek 325ab

Výpočet kapitálových požadavků na riziko selhání pro sekuritizace

1. Čisté výše JTD sekuritizačních expozičních budou vynásobeny 8 % rizikové váhy, které platí pro odpovídající sekuritizační expoziční, včetně jednoduché, transparentní a standardizované sekuritizace (JTS), v neobchodním portfoliu v souladu s hierarchií přístupů stanovených v hlavě II, kapitole 5, oddíle 3 a bez ohledu na typ protistrany.
2. Splatnost jeden rok se použije pro všechny tranše tam, kde jsou rizikové váhy vypočteny v souladu s SEC-IRBA a SEC-ERBA.
3. Výše JTD s váženým rizikem pro individuální hotovostní sekuritizační expoziční budou zastropovány na tržní hodnotě pozice.
4. Čisté výše JTD s váženým rizikem budou přiřazeny do následujících košů:
 - a) jeden společný koš pro všechny korporátní, bez ohledu na oblast.
 - b) 44 různých košů odpovídajících 1 koši na oblast pro každou z jedenácti definovaných tříd aktiv. Jedenáct definovaných tříd aktiv zahrnuje obchodní cenné papíry zajištěné aktivy, automatické půjčky/pronájmy, cenné papíry kryté hypotečním úvěrem na obytné nemovitosti, kreditní karty, cenné papíry kryté hypotečním úvěrem na nebytové nemovitosti, zajištěné úvěrové závazky, efektivní zajištěné dluhové závazky, malé a střední podniky, studentské půjčky, ostatní maloobchodní aktiva, ostatní velkoobchodní aktiva. 4 oblasti jsou Asie, Evropa, Severní Amerika a ostatní oblasti.
5. Pro přiřazení sekuritizační expoziční do koše se instituce spolehnou na klasifikaci běžně používanou na trhu. Instituce přiřadí každou sekuritizační expoziční pouze do pouze jednoho z košů uvedených výše. Jakákoliv sekuritizační expoziční, kterou instituce nemůže přiřadit k typu nebo oblasti podkladu, bude přiřazena do kategorie „ostatní maloobchodní aktiva“, „ostatní velkoobchodní aktiva“ nebo „ostatní oblasti“.
6. Vážené čisté výše JTD budou agregovány v každém koši stejným způsobem jako pro riziko selhání nesekuritizačních expozičních, a to za pomoci vzorce z čl. 325z odst. 4, což povede ke kapitálovému požadavku na riziko selhání pro každý koš.
7. Konečný kapitálový požadavek na riziko selhání se vypočítá jako jednoduchý součet kapitálových požadavků na úrovni koše.

PODODDÍL 3

NÁKLADY NA RIZIKO SELHÁNÍ PRO SEKURITIZACI (CTP)

Článek 325ac

Rozsah

1. Pro CTP zahrnuje kapitálový požadavek rizika selhání pro sekuritizační expoziční a pro nesekuritizované zajištění. Tato zajištění budou odstraněna z výpočtů

nesekuritizovaných rizik selhání. Mezi nákladem na riziko selhání pro nesekuritizace, nákladem na riziko selhání pro sekuritizace (kromě CTP) a náklady na riziko selhání pro sekuritizace s CTP nebude žádná výhoda diverzifikace.

2. Pro obchodované nesekuritizované úvěrové deriváty a deriváty vlastního kapitálu jsou výše JTD podle právnické osoby jednotlivých základních emitentů stanoveny použitím přístupu se zohledněním.

Článek 325ad

Výše rizika náhlého selhání pro CTP

1. Hrubé výše rizika náhlého selhání pro sekuritizační expozice a nesekuritizační expozice v CTP jsou reálné hodnoty těchto expozic.
2. N-té až výchozí produkty budou považovány za produkty tranší s následujícími záchytnými a uvolňujícími body:

a) záchytný bod = $(N - 1) / \text{počet titulů}$

b) záchytný bod = $N / \text{počet titulů}$

kde „počet titulů“ představuje celkový počet titulů v koši nebo fondu podkladů.

3. Čisté výše rizika náhlého selhání se stanoví korigováním dlouhých a krátkých hrubých výší rizika náhlého selhání. Korekce bude možná pouze mezi expozicemi, které jsou jinak shodné, kromě své splatnosti. Korekce bude možná pouze v následujících případech:

a) pro indexované produkty bude korekce možná napříč splatnostmi mezi stejnou sadou indexů, řadou a tranší, na základě specifikace pro expozice méně než jeden rok, jak je stanoveno ve článku 325y. Dlouhé a krátké hrubé výše rizika náhlého selhání, které jsou dokonalými replikacemi, mohou být korigovány prostřednictvím rozložení na jednotlivé tituly ekvivalentních expozic pomocí modelu ocenění. Pro účely tohoto článku znamená rozložení s modelem ocenění to, že složka jednoho titulu sekuritizace je oceněna jako rozdíl mezi nepodmíněnou hodnotou sekuritizace a podmíněnou hodnotou sekuritizace s předpokladem, že jednotlivý titul má prodlení s hodnotou ztráty způsobující selhání LDG 100 %. V takových případech je součet hrubé výše rizika náhlého selhání i ekvivalentních expozic jednotlivého titulu získaných prostřednictvím rozkladu roven hrubé výši rizika náhlého selhání nerozložené expozice.

b) Korekce prostřednictvím rozkladu, jak je stanoveno v písmenu a), není přípustná pro opětovnou sekuritizaci.

c) Pro indexy a indexové tranše je korekce možná napříč splatnostmi mezi stejnou sadou indexů, řadou a tranší replikováním nebo rozložením. Pro účely tohoto článku:

i) replikace znamená, že kombinace jednotlivých tranší indexu

sekuritizace jsou kombinovány tak, aby byla replikována další tranše stejné řady indexů, nebo aby byla replikována netranšovaná pozice v řadě indexů.

- ii) rozložení znamená replikování indexu sekuritizací, pro kterou jsou expozice podkladu ve fondu shodné s expozicemi jednoho titulu, který index vytváří.

Pokud jsou dlouhé a krátké expozice jinak shodné, kromě jedné zbytkové složky, je korekce přípustná a čistá výše rizika náhlého selhání bude odrážet zbytkovou expozici.

- d) Různé tranše stejné řady indexů, různé řady stejného indexu a různé sady indexů nemohou být korigovány.

Článek 325ae

Výpočet kapitálových požadavků na riziko selhání pro portfolio obchodování s korelací (CTP)

1. Čisté výše JTD se vynásobí:
 - a) pro tranšované produkty rizikovými váhami rizika selhání odpovídajícími jejich úvěrové kvalitě, jak je stanoveno v čl. 348 odst. 1 a 2;
 - b) pro netranšované produkty rizikovými váhami rizika selhání, jak je stanoveno v čl. 325y odst. 1.
2. Čisté výše JTD s váženým rizikem jsou přiřazeny do košů, které odpovídají indexu.
3. Vážené čisté výše JTD jsou agregovány v každém koši v souladu s následujícím vzorcem:

$$DRC_b = \max \left\{ \left(\sum_{i \in Long} RW_i \cdot net JTD_i \right) - WtS_{CTP} \cdot \left(\sum_{i \in Short} RW_i \cdot |net JTD_i| \right); 0 \right\}$$

pokud

i = nástroj náležející do koše b ;

DRC_b = kapitálový požadavek na riziko selhání pro koš b ;

WtS_{ctp} = poměr interpretující výhodu zajištěného vztahu s košem, který se vypočítá v souladu se WtS vzorcem uvedeným v čl. 325z odst. 4, ale s pomocí krátké a dlouhé pozice napříč celým portfoliem obchodování s korelací (CTP), a nikoliv pouze pozic ve specifickém koši.

4. Instituce vypočítají kapitálové požadavky na riziko selhání pro CTP (DRC_{CTP}) pomocí vzorce:

$$DRC_{CTP} = \max \left\{ \sum_b (\max\{DRC_b, 0\} + 0.5 \cdot \min\{DRC_b, 0\}), 0 \right\}$$

ODDÍL 6 RIZIKOVÉ VÁHY A KORELACE

PODODDÍL 1 DELTA RIZIKOVÉ VÁHY A KORELACE

Článek 325af Rizikové váhy v obecném úrokovém riziku

1. Pro měny, které nejsou zahrnuty do podkategorie nejlikvidnějších měn, jak je uvedeno v čl. 325be odst. 5 písm. b), jsou rizikové váhy rizikového faktoru bezrizikové sazby následující:

Tabulka 3

Splatnost	0,25 roku	0,5 roku	1 roku	2 roky	3 roky
Riziková váha (procentní body)	2,4 %	2,4 %	2,25 %	1,88 %	1,73 %

Splatnost	5 roky	10 roky	15 roky	20 roky	30 roky
Riziková váha (procentní body)	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %

2. Společná riziková váha 2,25 % je stanovena pro rizikové faktory inflace a meziměnového základu.
3. Pro měny, které jsou zahrnuty do podkategorie nejlikvidnějších měn, jak je uvedeno v čl. 325be odst. 7 písm. b) a domácí měny instituce, jsou rizikové váhy rizikového faktoru bezrizikové sazby rizikovými vahami odkazovanými v tabulce 3 tohoto článku, dělenými $\sqrt{2}$.

Článek 325ag Interní korelace koše pro obecné úrokové riziko

1. Mezi rizikovými faktory úrokového rizika ve stejném koši se stejná přiřazená splatnost, avšak odpovídající jiné korelaci křivek ρ_{kl} , stanoví na 99,90 %.
2. Mezi rizikovými faktory úrokového rizika ve stejném koši, které odpovídají stejné křivce, ale mají různé splatnosti, se korelace stanoví v souladu s následujícím vzorcem:

$$\max \left[e^{\left(-\theta \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k; T_l\}} \right)}; 40\% \right]$$

kde:

T_k (respektive T_l) = splatnost, která se týká bezrizikové sazby;

$\theta = 3\%$.

3. Mezi rizikovými faktory úrokového rizika ve stejném koši, které odpovídají stejné křivce, ale mají různé splatnosti, je korelace ρ_{kl} rovna korelačnímu parametru uvedenému v odstavci 2 vynásobenému 99,90 %.
4. Mezi rizikovými faktory úrokového rizika a rizikovými faktory inflace se korelace stanoví na 40 %.
5. Mezi rizikovými faktory meziměnového základu a jakýmkoliv jinými rizikovými faktory obecného úrokového rizika, včetně jiných rizikových faktorů meziměnového základu, se korelace stanoví na 0 %.

Článek 325ah

Korelace mezi koši pro obecné úrokové riziko

Parametr $\gamma_{bc} = 50\%$ se použije pro agregované rizikové faktory, které náleží do různých košů.

Článek 325ai

Rizikové váhy pro rizika úvěrového rozpětí (bez sekuritizace)

1. Rizikové váhy jsou stejné pro všechny splatnosti (0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let) v každém koši.

Tabulka 4

Číslo koše	Úvěrová kvalita	Sektor	Riziková váha (procentní body)
1	Všechny	Ústřední vláda členského státu včetně centrálních bank	0,50 %
2	Stupeň úvěrové kvality 1 až 3	Ústřední vláda třetí země včetně centrálních bank, multilaterální rozvojové banky a mezinárodní organizace odkazované v čl. 117 odst. 2 a článku 118	0,5 %
3		Regionální nebo místní orgány a subjekty veřejného sektoru	1,0 %
4		Subjekty finančního sektoru, včetně úvěrových institucí zapsaných nebo založených ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem a podpůrnými věřiteli	5,0 %
5		Základní materiály, energie, průmysl, zemědělství, výroba, těžba a dolování	3,0 %
6		Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování,	3,0 %

		činnost administrativních a podpůrných služeb	
7		Technologie, telekomunikace	2,0 %
8		Zdravotnictví, inženýrské sítě, profesionální a technické činnosti	1,5 %
9		Kryté dlužní úpisy vydané úvěrovými institucemi v členském státu	2,0 %
10		Kryté dlužní úpisy vydané úvěrovými institucemi v třetích státech	4,0 %
11	Stupeň úvěrové kvality 4 až 6	Ústřední vláda třetí země včetně centrálních bank, multilaterální rozvojové banky a mezinárodní organizace odkazované v čl. 117 odst. 2 a článku 118	3,0 %
12		Regionální nebo místní orgány a subjekty veřejného sektoru	4,0 %
13		Subjekty finančního sektoru, včetně úvěrových institucí zapsaných nebo založených ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem a podpůrnými věřiteli	12,0 %
14		Základní materiály, energie, průmysl, zemědělství, výroba, těžba a dolování	7,0 %
15		Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, činnost administrativních a podpůrných služeb	8,5 %
16		Technologie, telekomunikace	5,5 %
17		Zdravotnictví, inženýrské sítě, profesionální a technické činnosti	5,0 %
18		Jiný sektor	

2. V rámci přiřazování expozice rizika k danému sektoru se úvěrové instituce musí spoléhat na klasifikaci, která je běžně používána pro seskupování emitentů průmyslovým sektorem. Úvěrové instituce přiřadí každého emitenta pouze do jednoho ze sektorových košů v tabulce v odstavci 1. Pozice rizik od jakéhokoliv emitenta, kterého úvěrové instituce nemůže přiřadit do sektoru tímto způsobem, se přiřadí do koše 18.

Článek 325aj

Interní korelace koše pro rizika úvěrového rozpětí (bez sekuritizace)

1. Mezi dvěma citlivostmi S a S ve stejném koši je parametr korelace ρ stanoven takto:

$$\rho = \rho_{\text{titul}} \cdot \rho_{\text{směnečná doba}} \cdot \rho_{\text{základ}}$$

kde:

$l^{(\text{titul})}$ se rovná 1, kde jsou dva tituly citlivosti k a l shodné, jinak 35 %;

$l^{(\text{směnečná doba})}$ se rovná 1, kde jsou dva vrcholky citlivosti k a l shodné, jinak 65 %;

$l^{(\text{základ})}$ se rovná 1, kde jsou dvě citlivosti vztažené na stejné křivky, jinak 99,90 %.

2. Korelace uvedená výše neplatí pro koš 18 odkazovaný v čl. 325ai odst. 1. Kapitálový požadavek na vzorce agregace delta rizika v koši 18 se rovná součtu absolutních hodnot čistých vážených citlivostí přiřazených do koše 18:

$$K_{b(\text{koš 16})} = \sum_k |WS_k|$$

Článek 325ak

Korelace mezi koši pro rizika úvěrového rozpětí (bez sekuritizace)

3. Parametr korelace γ_{bc} , který platí pro agregaci citlivostí mezi různými koši, se stanoví následujícím způsobem:

$$c = c^{(\text{hodnocení})} \cdot c^{(\text{sektor})}$$

kde:

$c^{(\text{hodnocení})}$ se rovná 1, kde dva koše mají stejnou kategorii úvěrové kvality (stupeň úvěrové kvality 1 až 3, nebo stupeň úvěrové kvality 4 až 6), jinak 50 %. Pro účely tohoto výpočtu je koš 1 považován za takový, který má stejnou kategorii úvěrové kvality, jako koše mající stupeň úvěrové kvality 1 až 3;

$l^{(\text{sektor})}$ se rovná 1, kde dva koše mají stejný sektor, jinak následující procentuální hodnoty.

Tabulka 5

Koš	1,2 a 11	3 a 12	4 a 13	5 a 14	6 a 15	7 a 16	8 a 17	9 a 10
1,2 a 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 a 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 a 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 a 14					20 %	25 %	5 %	5 %
6 a 15						25 %	5 %	15 %
7 a 16							5 %	20 %
8 a 17								5 %

4. Kapitálový požadavek na koš 18 je přidán ke kapitálu celkové úrovně třídy rizika, bez diverzifikace nebo zajištění interpretovaného v jakémkoliv jiném koši.

Článek 325al

Rizikové váhy pro rizika úvěrového rozpětí (CTP)

Rizikové váhy jsou stejné pro všechny splatnosti (0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let) v každém koši.

Tabulka 6

Číslo koše	Úvěrová kvalita	Sektor	Riziková váha (procentní body)
1	Všechny	Ústřední vláda členského státu Unie, včetně centrálních bank	4 %
2	Stupeň úvěrové kvality 1 až 3	Ústřední vláda třetí země včetně centrálních bank, multilaterální rozvojové banky a mezinárodní organizace odkazované v čl. 117 odst. 2 a článku 118	4 %
3		Regionální nebo místní orgány a subjekty veřejného sektoru	4 %
4		Subjekty finančního sektoru, včetně úvěrových institucí zapsaných nebo založených ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem a podpůrnými věřiteli	8 %
5		Základní materiály, energie, průmysl, zemědělství, výroba, těžba a dolování	5 %
6		Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, činnost administrativních a podpůrných služeb	4 %
7		Technologie, telekomunikace	3 %
8		Zdravotnictví, inženýrské sítě, profesionální a technické činnosti	2 %
9		Kryté dlužní úpisy vydané úvěrovými institucemi založenými v členském státu Unie	3 %
10		Kryté dlužní úpisy vydané úvěrovými institucemi v třetích státech	6 %
11		Stupeň úvěrové kvality 4 až 6	Ústřední vláda třetí země včetně centrálních bank, multilaterální rozvojové banky a mezinárodní organizace odkazované v čl. 117 odst. 2 a článku 118
12	Regionální nebo místní orgány a subjekty veřejného sektoru		13 %

13		Subjekty finančního sektoru, včetně úvěrových institucí zapsaných nebo založených ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem a podpůrnými věřiteli	16 %
14		Základní materiály, energie, průmysl, zemědělství, výroba, těžba a dolování	10 %
15		Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, činnost administrativních a podpůrných služeb	12 %
16		Technologie, telekomunikace	12 %
17		Zdravotnictví, inženýrské sítě, profesionální a technické činnosti	12 %
18	Jiný sektor		13 %

Článek 325am
Korelace pro rizika úvěrového rozpětí (CTP)

- Delta korelace rizika ρ_1 se odvozuje v souladu s článkem 325aj, kromě toho, že pro účely tohoto odstavce, ρ_1 ^(základ) se rovná 1, pokud jsou dvě citlivosti vztažené na stejné křivky, jinak je 99,00 %.
- Korelace ρ_c se odvozuje v souladu s článkem 325ak.

Článek 325an
Rizikové váhy pro rizika úvěrového rozpětí (kromě CTP)

- Rizikové váhy jsou stejné pro všechny splatnosti (0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let) v každém koši.

Tabulka 7

Číslo koše	Úvěrová kvalita	Sektor	Riziková váha (procentní body)
1	Přednost a stupeň úvěrové kvality 1 až 3	Cenný papír krytý hypotečním úvěrem na obytné nemovitosti – bonitní	0,9 %
2		Cenný papír krytý hypotečním úvěrem na obytné nemovitosti – středně bonitní	1,5 %
3		Cenný papír krytý hypotečním úvěrem na obytné nemovitosti – nebonitní	2,0 %
4		Cenný papír krytý hypotečním úvěrem na nebytové	2,0 %

		nemovitosti	
5		Cenný papír zajištěný aktivy - studentské půjčky	0,8 %
6		Cenný papír zajištěný aktivy – kreditní karty	1,2 %
7		Cenný papír zajištěný aktivy – automatické	1,2 %
8		Zajištěný úvěrový závazek – kromě CTP	1,4 %
9	Bez přednosti, stupeň úvěrové kvality 1 až 3	Cenný papír krytý hypotečním úvěrem na obytné nemovitosti – bonitní	1,125 %
10		Cenný papír krytý hypotečním úvěrem na obytné nemovitosti – středně bonitní	1,875 %
11		Cenný papír krytý hypotečním úvěrem na obytné nemovitosti – nebonitní	2,5 %
12		Cenný papír krytý hypotečním úvěrem na nebytové nemovitosti	2,5 %
13		Cenný papír zajištěný aktivy - studentské půjčky	1 %
14		Cenný papír zajištěný aktivy – kreditní karty	1,5 %
15		Cenný papír zajištěný aktivy – automatické	1,5 %
16		Zajištěný úvěrový závazek – kromě CTP	1,75 %
17		Stupeň úvěrové kvality 4 až 6	Cenný papír krytý hypotečním úvěrem na obytné nemovitosti – bonitní
18	Cenný papír krytý hypotečním úvěrem na obytné nemovitosti – středně bonitní		2,625 %
19	Cenný papír krytý hypotečním úvěrem na obytné nemovitosti		3,5 %

		– nebonitní	
20		Cenný papír krytý hypotečním úvěrem na nebytové nemovitosti	3,5 %
21		Cenný papír zajištěný aktivy - studentské půjčky	1,4 %
22		Cenný papír zajištěný aktivy – kreditní karty	2,1 %
23		Cenný papír zajištěný aktivy – automatické	2,1 %
24		Zajištěný úvěrový závazek – kromě CTP	2,45 %
25	Jiný sektor		3,5 %

2. V rámci přiřazování expozice rizika k danému sektoru se úvěrové instituce musí spoléhat na klasifikaci, která je běžně používána pro seskupování emitentů průmyslovým sektorem. Úvěrové instituce přiřadí každou tranši do jednoho ze sektorových košů v tabulce v odstavci 1. Pozice rizik z jakékoliv tranše, které úvěrové instituce nemůže přiřadit do sektoru tímto způsobem, jsou přiřazeny do koše 25.

Článek 325ao

Interní korelace koše pro sekuritizace rizika úvěrového rozpětí (kromě CTP)

1. Mezi dvěma citlivostmi S a S ve stejném koši je parametr korelace ρ stanoven následujícím způsobem:

$$\rho = \rho_{1}^{(\text{tranše})} \cdot \rho_{1}^{(\text{směnečná doba})} \cdot \rho_{1}^{(\text{základ})}$$

kde:

$\rho_{1}^{(\text{tranše})}$ se rovná 1, kde jsou dva tituly citlivosti k a l jsou ve stejném koši a vztažené na stejnou tranši sekuritizace (překrytí v teoretických podmínkách více než 80 %), jinak 40 %;

$\rho_{1}^{(\text{směnečná doba})}$ se rovná 1, kde jsou dva vrcholky citlivosti k a l shodné, jinak 80 %;

$\rho_{1}^{(\text{základ})}$ se rovná 1, kde jsou dvě citlivosti vztažené na stejné křivky, jinak 99,90 %.

2. Korelace uvedená výše neplatí pro koš 25. Kapitálový požadavek na vzorce agregace delta rizika v koši 25 se rovná součtu absolutních hodnot čistých vážených citlivostí přiřazených do daného koše:

$$K_{b(\text{koš } 25)} = \sum_k |WS_k|$$

Článek 325ap

Korelace mezi koši pro sekuritizace rizika úvěrového rozpětí (kromě CTP)

1. Parametr korelace ρ , který platí pro agregaci citlivostí mezi různými koši, se stanoví na 0 %.
2. Kapitálový požadavek na koš 25 je přidán ke kapitálu celkové úrovně rizikové třídy, bez diverzifikace nebo zajištění interpretovaného v jakémkoliv jiném koši.

Článek 325aq

Rizikové váhy pro akciové riziko

1. Rizikové váhy pro citlivosti na vlastní kapitál a repo sazby vlastního kapitálu jsou stanoveny v následující tabulce:

Tabulka 8

Číslo koše	Tržní kapitalizace	Ekonomika	Sektor	Riziková váha pro spotovou cenu vlastního kapitálu (procentní body)	Riziková váha pro repo sazbu vlastního kapitálu (procentní body)
1	Velká	Ekonomika rozvojového trhu	Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, činnosti administrativních a podpůrných služeb, zdravotnictví, inženýrské sítě	55 %	0,55 %
2			Telekomunikace, průmysl	60 %	0,60 %
3			Základní materiály, energie, zemědělství, výroba, těžba a dolování	45 %	0,45 %
4			Finančnictví, včetně vládou podporovaných finančních produktů, činnosti v oblasti nemovitostí, technologie	55 %	0,55 %
5		Rozvinutá ekonomika	Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, činnosti administrativních a podpůrných služeb, zdravotnictví, inženýrské	30 %	0,30 %

			sítě		
6			Telekomunikace, průmysl	35 %	0,35 %
7			Základní materiály, energie, zemědělství, výroba, těžba a dolování	40 %	0,40 %
8			Finančnictví, včetně vládou podporovaných finančních produktů, činností v oblasti nemovitostí, technologie	50 %	0,50 %
9	Malý	Ekonomika rozvojového trhu	Všechny sektory popsané pro koše s čísly 1, 2, 3 a 4	70 %	0,70 %
10		Rozvinutá ekonomika	Všechny sektory popsané pro koše s čísly 5, 6, 7 a 8	50 %	0,50 %
11	Jiný sektor			70 %	0,70 %

2. Pro účely tohoto článku, je to, co utváří malou a velkou tržní kapitalizaci, stanoveno EBA v souladu s článkem 325be.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které pro účely tohoto článku stanoví to, co utváří rozvojovou ekonomiku a rozvinutou ekonomiku.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [patnácti měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je delegována pravomoc přijmout regulační technické normy odkazované v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

4. V rámci přiřazování expozice rizika k danému sektoru se úvěrové instituce musí spoléhat na klasifikaci, která je běžně používána pro seskupování emitentů průmyslovým sektorem. Úvěrové instituce přiřadí každého emitenta pouze do jednoho ze sektorových košů v tabulce v odstavci 1 a přiřadí všechny emitenty ze stejného průmyslu do stejného sektoru. Pozice rizik od jakéhokoliv emitenta, kterého úvěrové instituce nemůže přiřadit do sektoru tímto způsobem, jsou přiřazeny do koše 11. Mezinárodní nebo vícesektoroví emitenti vlastního kapitálu jsou přiřazeni do specifického koše na základě většiny materiálové oblasti a sektoru, ve které se emitent vlastního kapitálu pohybuje.

Článek 325ar
Interní korelace koše pro akciové riziko

1. Delta parametr korelace rizika ρ_{kl} je stanoven na 99,90 % mezi dvěma citlivostmi S a S ve stejném koši, kde jedna je citlivost na spotovou cenu vlastního kapitálu a druhá citlivost na repo sazbu vlastního kapitálu, přičemž obě jsou vztaženy na stejný titul emitenta vlastního kapitálu.
2. V jiných případech, kromě případů odkazovaných v odstavci 1, je parametr korelace ρ_{kl} mezi dvěma citlivostmi S a S na spotovou cenu vlastního kapitálu ve stejném koši stanoven následujícím způsobem:
 - a) 15 % mezi dvěma citlivostmi ve stejném koši, které spadají do velké tržní kapitalizace, ekonomika rozvojového trhu (koš číslo 1, 2, 3 nebo 4).
 - b) 25 % mezi dvěma citlivostmi ve stejném koši, které spadají do velké tržní kapitalizace, ekonomika rozvinutého trhu (koš číslo 5, 6, 7 nebo 8).
 - c) 7,5 % mezi dvěma citlivostmi ve stejném koši, které spadají do malé tržní kapitalizace, ekonomika rozvojového trhu (koš číslo 9).
 - d) 12,5 % mezi dvěma citlivostmi ve stejném koši, které spadají do malé tržní kapitalizace, ekonomika rozvinutého trhu (koš číslo 10).
3. Parametr korelace ρ_{kl} mezi dvěma citlivostmi S a S na repo sazbu vlastního kapitálu ve stejném koši je stanoven v souladu s písmenem b)
4. Mezi dvěma citlivostmi S a S ve stejném koši, kde jedna je citlivost na spotovou cenu vlastního kapitálu a druhá je citlivost na repo sazbu vlastního kapitálu a obě citlivosti se týkají jiného titulu emitenta vlastního kapitálu, je parametr korelace ρ_{kl} stanoven na korelacích stanovených v odstavci 2, vynásobeno 99,90 %.
5. Korelace uvedená výše neplatí pro koš 11. Kapitálový požadavek na vzorce agregace delta rizika v koši 11 se rovná součtu absolutních hodnot čistých vážených citlivostí přiřazených do daného koše:

$$K_{b(\text{koš } 11)} = \sum_k |WS_k|$$

Článek 325as
Korelace mezi koši pro akciové riziko

1. Parametr korelace c , který platí pro agregaci citlivostí mezi různými koši. Je nastaven na 15 % tam, kde oba koše patří mezi koši 1 až 10.
2. Tento kapitálový požadavek na koš 11 je přidán ke kapitálu celkové úrovně třídy rizika, bez diverzifikace nebo zajištění interpretovaného v jakémkoliv jiném koši.

Článek 325at
Rizikové váhy pro komoditní riziko

Rizikové váhy pro citlivosti na komodity jsou stanoveny v následující tabulce:

Tabulka 9

Číslo koše	Název koše	Riziková váha (procentní body)
1	Energie – tuhá paliva	30 %
2	Energie – tekutá paliva	35 %
3	Energie – elektrická energie a obchod s uhlím	60 %
4	Nákladní doprava	80 %
5	Kovy – kromě drahých	40 %
6	Plynná paliva	45 %
7	Drahé kovy (včetně zlata)	20 %
8	Obilí a olejnatá semena	35 %
9	Hospodářská zvířata a mlékařské produkty	25 %
10	Měkké a další zemědělské produkty	35 %
11	Další komodity	50 %

Článek 325au
Interní korelace koše pro komoditní riziko

- Pro účely rozpoznání korelace jsou jakékoliv dvě komodity považovány za různé komodity tam, kde na trhu existují dvě smlouvy odlišující se pouze podkladovou komoditou, která má být dodávána v rámci každé smlouvy.
- Mezi dvěma citlivostmi S a S ve stejném koši je parametr korelace $\rho_{i,j}$ stanoven následujícím způsobem:

$$\rho_{i,j} = \rho_{i,j}^{(komodita)} \cdot \rho_{i,j}^{(směnečná\ doba)} \cdot \rho_{i,j}^{(základ)}$$

kde:

$\rho_{1}^{(komodita)}$ se rovná 1, kde jsou dvě komodity o citlivosti k a l shodné, jinak interní korelace koše v tabulce 3;

$\rho_{1}^{(směnečná\ doba)}$ se rovná 1, kde jsou dva vrcholky citlivosti k a l shodné, jinak 99 %;

$\rho_{1}^{(základ)}$ se rovná 1, kde jsou dvě citlivosti shodné (i) ve třídě smlouvy komodity a (ii) místě dodávky komodity, jinak 99,90 %.

3. Interní korelace koše $\rho_{1}^{(komodita)}$ jsou:

Tabulka 10

Číslo koše	Název koše	Korelace (komodity)
1	Energie – tuhá paliva	55 %
2	Energie – tekutá paliva	95 %
3	Energie – elektrická energie a obchod s uhlím	40 %
4	Nákladní doprava	80 %
5	Kovy – kromě drahých	60 %
6	Plynná paliva	65 %
7	Drahé kovy (včetně zlata)	55 %
8	Obilí a olejnatá semena	45 %
9	Hospodářská zvířata a mlékárenské produkty	15 %
10	Měkké a další zemědělské produkty	40 %
11	Další komodity	15 %

Článek 325av

Korelace mezi koši pro komoditní riziko

Parametr korelace ρ , který platí pro agregaci citlivostí mezi různými koši, je stanoven na:

- a) 20 % tam, kde oba koše patří mezi koše čísel 1 až 10.
- b) 0 % tam, kde jeden z košů je číslo 11.

Článek 325aw
Rizikové váhy pro měnové riziko

1. Riziková váha 30 % platí pro všechny citlivosti na cizí měnu.
2. Riziková váha rizikových faktorů měnového rizika, která se týká měnových párů, které jsou tvořeny eurem a měnou členského státu účastnícího se druhé fáze hospodářské a měnové unie, je riziková váha odkazovaná v odstavci 1 dělená $\sqrt{2}$.
3. Riziková váha rizikových faktorů měnového rizika, která je zahrnuta v podkategorii nejlikvidnějších měnových párů, jak je uvedeno v čl. 325be odst. 7 písm. c), je rizikovou váhou odkazovanou v odstavci 1 dělenou $\sqrt{2}$.

Článek 325ax
Korelace pro měnové riziko

Rovnoměrný parametr korelace ρ rovnající se 60 % platí pro agregaci citlivostí na cizí měnu.

PODODDÍL 2
RIZIKOVÉ VÁHY VEGA A ZAKŘIVENÍ A KORELACE

Článek 325ay
Rizikové váhy vega a zakřivení

1. Delta koše odkazované v pododdíle 1 jsou použity na rizikové faktory vega.
2. Riziková váha pro daný rizikový faktor vega k (RW_k) je stanovena jako podíl stávající hodnoty daného rizikového faktoru k , který představuje implicitní volatilitu podkladu, jak je popsáno v oddíle 3.
3. Podíl odkazovaný v odstavci 2 je nezávislý na předpokládané likviditě každého typu rizikového faktoru v souladu s následujícím vzorcem:

$$RW_k = (\text{hodnota rizikového faktoru } k) \times \min \left[RW_\sigma \cdot \frac{\sqrt{LH_{\text{rizikov\'a t\`rida}}}}{\sqrt{10}}; 100\% \right]$$

kde:

RW_σ je stanoveno na 55 %;

$LH_{\text{risk class}}$ je předpisový horizont likvidity, který má být předepsán při stanovení každého rizikového faktoru vega k . $LH_{\text{risk class}}$ je nastaveno v souladu s následující tabulkou:

Tabulka 11

Riziková třída	$LH_{\text{risk class}}$
GIRR	60

CSR, bez sekuritizace	120
CSR, se sekuritizací (CTP)	120
CSR, se sekuritizací (kromě CTP)	120
Vlastní kapitál (vysoká tržní kapitalizace)	20
Vlastní kapitál (nízká tržní kapitalizace)	60
Komodita	120
FX	40

4. Koše použité v kontextu delta rizika v pododdíle 1 jsou použity v kontextu křivkového rizika, pokud v této kapitole není uvedeno jinak.
5. Pro rizikové faktory měnového rizika a zakřivení jsou rizikové váhy zakřivení relativními posuny, které se rovnají delta rizikovým váhám, které jsou odkazovány v pododdíle 1.
6. Pro rizikový faktor obecného úrokového rizika, úvěrového rozpětí a zakřivení komodity jsou rizikové váhy zakřivení paralelním posuvem všech vrcholů pro každou křivku založenou na největší předepsané delta rizikové váze v pododdíle 1 pro každou třídu rizika.

Článek 325az

Korelace rizika vega a křivkového rizika

7. Mezi citlivostmi rizika vega ve stejném koši třídy rizika GIRR je parametr korelace ρ_{kl} stanoven následujícím způsobem:

$$\rho_{kl} = \min \left[\rho_{kl}^{(\text{splatnost opce})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{splatnost podkladu})}; 1 \right]$$

kde:

$\rho_{kl}^{(\text{splatnost opce})}$ se rovná $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k, T_l\}}}$, kde α je nastaveno na 1 %, T_k a T_l jsou splatnosti opcí, pro které jsou vega citlivosti odvozeny, vyjádřeno v počtu let;

$\rho_{kl}^{(\text{splatnost podkladu})}$ se rovná $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U, T_l^U\}}}$, kde α je nastaveno na 1 %, T_k^U a T_l^U jsou splatnosti podkladových nástrojů k opcím, pro které jsou odvozeny citlivosti vega *are* minus splatnosti odpovídajících opcí, vyjádřeno v obou třídách v počtu let.

8. Mezi citlivostmi rizika vega v koši třídy jiného rizika je parametr korelace ρ_{kl} stanoven následujícím způsobem:

$$\rho_{kl} = \min \left[\rho_{kl}^{(DELTA)} \cdot \rho_{kl}^{(splatnost\ opce)}; 1 \right]$$

kde:

$\rho_{kl}^{(DELTA)}$ se rovná delta interní korelaci koše, která odpovídá koši, do kterého by byly přiřazeny rizikové faktory vega k a l.

$\rho_{kl}^{(splatnost\ opce)}$ je definováno jako v odstavci 1.

9. S ohledem na citlivosti rizik vega mezi koši v třídě rizika (GIRR a kromě GIRR), jsou použity stejné parametry korelace pro γ_{bc} , které byly stanoveny pro delta korelace každé třídy rizika v oddíle 4, v kontextu rizika vega.
10. V standardizovaném přístupu mezi rizikovými faktory vega a delta nejsou žádné diverzifikace nebo zajištění uznávaných výhod. Náklady na rizika vega a delta jsou agregovány jednoduchým součtem.
11. Korelace křivkového rizika jsou druhou mocninou odpovídajících korelací rizika delta ρ_{kl} and γ_{bc} odkazovaných v pododdíle 1.

Kapitola 1b **Přístup interního modelu**

ODDÍL 1 **POVOLENÍ A KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY**

Článek 325ba

Povolení používat interní modely

1. Po ověření dodržování pravidel institucí, která jsou stanovena v člancích 325bi až 325bk, poskytnou příslušné orgány institucím povolení vypočítávat kapitálové požadavky pomocí interních metod v souladu s článkem 325bb pro portfolio všech pozic, které jsou připisovány obchodním útvarům splňujícím následující požadavky:
- a) obchodní útvary byly vytvořeny v souladu s článkem 104b;
 - b) obchodní útvary splnily požadavek přiznání zisků a ztrát („přiznání P&L“) stanovený v článku 325bh za bezprostředně předcházejících 12 měsíců;
 - c) obchodní útvary splnily požadavky na zpětné testování odkazované v čl. 325bg odst. 1 za bezprostředně předcházejících 250 pracovních dní;
 - d) u obchodních útvarů, kterým byla přidělena alespoň jedna z těch pozic obchodního portfolia, které jsou uváděny v článku 325bm, splňují tyto

obchodní útvary požadavky stanovené v článku 325bn pro interní model rizika selhání.

2. Instituce, kterým bylo uděleno povolení uvedené v odstavci 1 používat své interní modely pro každý obchodní útvar, podávají zprávu příslušným orgánům následujícím způsobem:
 - a) týdenní opatření neomezeného očekávaného nedostatku UES_t vypočítané v souladu s odstavcem 5 pro všechny pozice v obchodním útvaru, které musí být hlášeny příslušným orgánům každý měsíc.
 - b) měsíční kapitálové požadavky pro tržní rizika vypočítané v souladu s kapitolou 1a této hlavy, jako by instituce neměla povolení uvedené v odstavci 1 a se všemi pozicemi připisovanými obchodnímu útvaru považovanými na samostatném základě jako samostatné portfolio. Tyto výpočty musí být hlášeny příslušným orgánům každý měsíc.
3. Instituce, které bylo uděleno povolení podle odstavce 1, ihned informuje své příslušné orgány o tom, že jedno z jejích obchodních útvarů již nesplňuje některý z požadavků stanovených v odstavci 1. Instituci již není povoleno používat ustanovení této kapitoly pro žádné pozice připisované tomuto obchodnímu útvaru a instituce musí počítat kapitálové požadavky pro tržní rizika v souladu s pokyny stanovenými v kapitole 1a pro všechny pozice připisované tomuto obchodnímu útvaru při nejbližším datu hlášení, a to dokud instituce neprokáže příslušným orgánům, že obchodní útvar znovu splňuje všechny požadavky stanovené v odstavci 1.
4. Odchylně od odstavce 3 mohou příslušné orgány ve výjimečných případech povolit instituci, aby pokračovala v používání svých interních modelů pro účely výpočtu kapitálových požadavků pro tržní rizika obchodního útvaru, který již nesplňuje podmínky stanovené v odst. 1 písm. b) nebo c). Pokud příslušné orgány využijí této možnosti, musí informovat EBA a své rozhodnutí odůvodnit.
5. Pro pozice přiřazené obchodním útvarům, pro které instituci nebylo uděleno povolení odkazované v odstavci 1, vypočítá instituce kapitálové požadavky pro tržní rizika v souladu s kapitolou 1a této hlavy. Pro tento výpočet se všechny tyto pozice zvažují jako samostatné portfolio na samostatném základě.
6. Pro daný obchodní útvar je míra neomezeného očekávaného nedostatku podle odst. 2 písm. a) mírou neomezeného očekávaného nedostatku vypočteným v souladu s článkem 325bc pro všechny pozice přiřazené tomuto obchodnímu útvaru a považované jako samostatné portfolio na samostatném základě. Odchylně od článku 325bd musí instituce splňovat následující požadavky při výpočtu uvedené míry neomezeného očekávaného nedostatku pro každý obchodní útvar:
 - a) zátěžové období používané ve výpočtu výší částečného očekávaného

nedostatku PES_t^{FC} pro daný obchodní útvar je zátěžové období identifikované v souladu s čl. 325bd odst. 1 písm. c) pro účely stanovení PES_t^{FC} pro všechny obchodní útvary, pro které instituce obdržela povolení uvedené v odstavci 1;

- b) při výpočtu čísel částečného očekávaného nedostatku PES_t^{RS} a PES_t^{RC} pro daný obchodní útvar se scénáře budoucích otřesů použijí pouze pro modelovatelné rizikové faktory pozic přiřazených obchodnímu útvaru, které jsou zahrnuty do podsouboru modelovatelných rizikových faktorů vybraných institucí v souladu s čl. 325bd odst. 1 písm. a) pro účel stanovení PES_t^{RS} pro všechny obchodní útvary, pro která instituce obdržela povolení uvedené v odstavci 1.

7. Podstatné změny v použití interních modelů, k jejichž použití instituce obdržela povolení, rozšíření použití interních modelů, k jejichž použití instituce obdržela povolení, a podstatné změny ve výběru podsouboru modelovatelných rizikových faktorů ze strany instituce, jak je uvedeno v čl. 325bd odst. 2, vyžadují samostatné povolení příslušných orgánů.

Instituce oznámí příslušným orgánům všechna další rozšíření a změny v užívání těchto interních modelů, k jejichž použití instituce obdržela povolení.

8. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění následujícího:
- a) podmínky pro hodnocení významnosti rozšíření a změny v používání interních modelů a změny v podsouborech modelovatelných rizikových faktorů, jak je uvedeno v článku 325bd;
- b) metodologii hodnocení, podle kterých příslušné orgány ověří soulad instituce s požadavky stanovenými v článku 325bi až 370;

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [dvou let po vstupu tohoto nařízení v platnost]

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

9. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro podrobné stanovení výjimečných okolností, za kterých mohou příslušné orgány povolit instituci, aby pokračovala v používání svých interních modelů pro účely výpočtu kapitálových požadavků pro tržní rizika obchodního útvaru, který již nesplňuje podmínky stanovené v odst. 1 písm. b) nebo c).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [šesti měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 325bb

Kapitálové požadavky při použití interních modelů

1. Instituce používající interní model vypočítá kapitálové požadavky pro portfolio všech pozic přiřazených obchodním útvarům, pro která instituce obdržela povolení uvedené v čl. 325ba odst. 1 jako součet následujícího:
 - a) vyšší z následujících hodnot:
 - i) míra rizika očekávaného nedostatku instituce z předchozího dne vypočítaná v souladu s článkem 325bc (ES_{t-1});
 - ii) průměr denní míry rizika očekávaného nedostatku vypočítaný v souladu s článkem 325bc pro každý z předcházejících 60 pracovních dní (ES^{avg}), který se vynásobí multiplikačním faktorem (m_c) v souladu s článkem 325bg;
 - b) vyšší z následujících hodnot:
 - i) míra rizika zátěžového scénáře z předchozího dne instituce vypočítaná v souladu s oddílem 5 této hlavy (SS_{t-1});
 - ii) průměr denní míry rizika zátěžového scénáře vypočítaný v souladu s oddílem 5 této hlavy pro každý z předcházejících 60 pracovních dní (SS^{avg}).
2. Vyčkávací pozice instituce v obchodovaném dluhovém nástroji a nástroji vlastního kapitálu, které jsou zahrnuty do rozsahu interního modelu rizika selhání a jsou přiřazeny obchodním útvarům uváděným v odstavci 1, musí splňovat dodatečné kapitálové požadavky, vyjádřené jako vyšší hodnota z následujících hodnot:
 - a) nejnovější kapitálové požadavky pro riziko selhání vypočítané v souladu s oddílem 3;
 - b) průměrná částka uváděná v písmenu a) za předchozích 12 týdnů.

ODDÍL 2 OBECNÉ POŽADAVKY

Článek 325bc Míra rizika očekávaného nedostatku

1. Instituce vypočítají míru rizika očekávaného nedostatku „ ES_t “ uváděnou v čl. 325bb odst.. 1 písm. a) pro jakékoliv uvedené datum „ t “ a pro jakékoliv uvedené obchodní portfolio pozic, a to následujícím způsobem:

$$ES_t = \rho * (UES_t) + (1 - \rho) * \sum_i UES_t^i$$

kde:

i = index označující pět kategorií širokého rizikového faktoru uvedených v prvním sloupci tabulky 13 článku 325be;

UES_t = míra neomezeného očekávaného nedostatku vypočítaná následujícím způsobem:

$$UES_t = PES_t^{RS} * \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = míra neomezeného očekávaného nedostatku pro kategorii širokého rizikového faktoru „ i “, vypočítaná následujícím způsobem:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} * \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = kontrolní součinitel korelace napříč kategoriemi širokého rizika;
 $\rho = 50 \%$;

PES_t^{RS} = číslo částečného očekávaného nedostatku, které se vypočítá pro všechny pozice v portfoliu v souladu s čl. 325bd odst. 2;

PES_t^{RC} = číslo částečného očekávaného nedostatku, které se vypočítá pro všechny pozice v portfoliu v souladu s čl. 325bd odst. 3;

PES_t^{FC} = číslo částečného očekávaného nedostatku, které se vypočítá pro všechny pozice v portfoliu v souladu s čl. 325bd odst. 4;

$PES_t^{RS,i}$ = číslo částečného očekávaného nedostatku pro kategorii širokého rizikového faktoru „ i “, které se vypočítá pro všechny pozice v portfoliu v souladu s čl. 325bd odst. 2;

$PES_t^{RC,i}$ = číslo částečného očekávaného nedostatku pro kategorii širokého rizikového faktoru „ i “, které se vypočítá pro všechny pozice v portfoliu v souladu s čl. 325bd odst. 3;

$PES_t^{FC,i}$ = číslo očekávaného nedostatku pro kategorii širokého rizikového faktoru „ i “, které se vypočítá pro všechny pozice v portfoliu v souladu s čl. 325bd odst. 4.

2. Instituce při stanovení každého čísla částečného očekávaného nedostatku pro výpočet míra rizika očekávaného nedostatku v souladu s odstavcem 1 použije scénář budoucích otřesů pouze na specifický soubor modelovatelných rizikových faktorů použitelných pro každé číslo očekávaného nedostatku, jak je uvedeno v článku 325bd.
3. Tam, kde alespoň jedna transakce portfolia má alespoň jeden modelovatelný rizikový

faktor, který byl namapován na kategorii širokého rizika „i“ v souladu s článkem 325be, vypočtou instituce míru neomezeného očekávaného nedostatku pro kategorii širokého rizikového faktoru „i“ a zahrnout vzorec míry rizika očekávaného nedostatku uváděný v odstavci 2.

Článek 325bd

Výpočet částečného očekávaného nedostatku

1. Instituce vypočítávají všechna čísla částečného očekávaného nedostatku uváděná v čl. 325bc odst. 1 následujícím způsobem:

- a) denní výpočty čísel částečně očekávaného nedostatku;
- b) na 97,5 percentilu, jednostranný interval spolehlivosti;
- c) pro dané obchodní portfolio pozic instituce vypočte číslo částečného očekávaného nedostatku ES_t v čase „t“ podle následujícího vzorce:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T, j) * \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)^2}$$

j = index označující pět horizontů likvidity uvedených v prvním sloupci tabulky 1;

LH_j = délka horizontů likvidity j vyjádřená ve dnech t tabulce 1;

T = horizont časové základny, kde $T= 10$ dní;

$PES_t(T)$ = číslo částečného očekávaného nedostatku, které je stanoveno použitím scénářů budoucích otřesů s časovým horizontem pouze 10 dní pro specifický soubor modelovatelných rizikových faktorů pozic v portfoliu stanoveném v odstavcích 2, 3 a 4 pro každé číslo částečného očekávaného nedostatku uvedené v čl. 325bc odst. 2.

$PES_t(T, j)$ = číslo částečného očekávaného nedostatku, které je stanoveno použitím scénářů budoucích otřesů s časovým horizontem pouze 10 dní pro specifický soubor modelovatelných rizikových faktorů pozic v portfoliu stanoveném v odstavcích 2, 3 a 4 pro každé číslo částečného očekávaného nedostatku uvedené v čl. 325bc odst. 2, jak je stanoveno v souladu s čl. 325be odst. 2, které se rovná nebo je delší než LH_j .

Tabulka 1

Horizont likvidity	Délka horizontu likvidity j
j	(dny)

1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. Pro účely výpočtu čísel částečného očekávaného nedostatku PES_t^{RS} a $PES_t^{RS,i}$ uváděných v čl. 325bc odst. 2 instituce kromě požadavků stanovených v odstavci 1 splní také následující požadavky:

- a) při výpočtu PES_t^{RS} instituce použije scénáře budoucích otřesů na podsoubor modelovatelných rizikových faktorů pozic v portfoliu, které byly institucí vybrány, ke spokojenosti příslušných orgánů, a to tak, aby následující podmínka byla splněna v čase t , se součtem převzatým za předchozích 60 pracovních dní:

$$\frac{1}{60} * \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\%$$

instituce, která již nesplňuje požadavky uváděné v prvním pododstavci tohoto bodu, o tom bezodkladně informuje příslušné orgány a aktualizuje podsoubor modelovatelných rizikových faktorů během dvou týdnů, aby takový požadavek byl splněn. Pokud tato instituce nesplní daný požadavek do dvou týdnů, vrátí se k přístupu stanovenému v kapitole 1a a vypočte kapitálové požadavky pro tržní rizika některých obchodních útvarů, dokud tato instituce neprokáže příslušným orgánům, že splňuje požadavky stanovené v prvním pododstavci tohoto bodu;

- b) při výpočtu $PES_t^{RS,i}$ instituce použijí pouze scénáře budoucích otřesů na podsoubor modelovatelných rizikových faktorů pozic portfolia vybraného institucí pro účely písmene a), které byly namapovány na kategorii širokého rizikového faktoru i v souladu s článkem 325be;
- c) datové vstupy použité ke stanovení scénářů budoucích otřesů aplikované na modelovatelné rizikové faktory uváděné v písmenech a) a b) se kalibrují na historické údaje za období 12 měsíců finančního zatížení, které byly identifikovány institucí pro maximalizaci hodnoty PES_t^{RS} . Instituce přezkoumají identifikaci tohoto zátěžového období minimálně jednou za měsíc a informují o výsledku tohoto přezkoumání příslušné orgány. Pro účely identifikování tohoto zátěžového období použijí instituce pozorovací období začínající nejpozději 1. ledna 2007, ke spokojenosti příslušných orgánů.
- d) modelové vstupy $PES_t^{RS,i}$ se kalibrují na 12měsíční zátěžové období, které bylo

institucí identifikováno pro účely písmene c).

3. Pro účely výpočtu čísel částečného očekávaného nedostatku PES_t^{RC} a $PES_t^{RC,i}$ uváděných v čl. 325bc odst. 2 instituce kromě požadavků stanovených v odstavci 1 splní také následující požadavky:
 - a) při výpočtu PES_t^{RC} instituce použije pouze scénáře budoucích otřesů na podsoubor modelovatelných rizikových faktorů pozic v portfoliu uváděných v odst. 3 písm. a);
 - b) při výpočtu $PES_t^{RC,i}$ instituce použije pouze scénáře budoucích otřesů na podsoubor modelovatelných rizikových faktorů pozic v portfoliu uváděných v odst. 3 odst. b);
 - c) datové vstupy použité ke stanovení scénářů budoucích otřesů aplikované na modelovatelné rizikové faktory uváděné v písmenech a) a b) se kalibrují na historické údaje za předcházející období 12 měsíců. Tato data se aktualizují minimálně jednou za měsíc.
4. Pro účely výpočtu čísel částečného očekávaného nedostatku PES_t^{FC} a $PES_t^{FC,i}$ uváděných v čl. 325bc odst. 2 instituce kromě požadavků stanovených v odstavci 1 splní také následující požadavky:
 - a) při výpočtu PES_t^{FC} instituce použije scénáře budoucích otřesů na všechny modelovatelné rizikové faktory pozic v portfoliu;
 - b) při výpočtu $PES_t^{FC,i}$ instituce použijí pouze scénáře budoucích otřesů na všechny modelovatelné rizikové faktory pozic portfolia, které byly namapovány na kategorii širokého rizikového faktoru i v souladu s článkem 325be;
 - c) datové vstupy použité ke stanovení scénářů budoucích otřesů aplikované na modelovatelné rizikové faktory uváděné v písmenech a) a b) se kalibrují na historické údaje za předcházející období 12 měsíců. Tato data se aktualizují minimálně jednou za měsíc. Tam, kde došlo k významnému náhlému vzestupu cenové volatility u podstatného počtu modelovatelných rizikových faktorů portfolia instituce, které nejsou podsouborem rizikových faktorů uváděných v odst. 2 písm. a), mohou příslušné orgány požadovat po instituci, aby použila historická data z období kratšího než předchozích 12 měsíců, ale takové kratší období nesmí být kratší než předchozích 6 měsíců. Příslušné orgány informují EBA o jakémkoliv rozhodnutí vyžadujícím, aby instituce použila historická data z období kratšího než 12 měsíců a odůvodní to.
5. Při výpočtu daného čísla částečného očekávaného nedostatku uváděného v čl. 325bc odst. 2 musejí instituce zachovávat hodnoty modelovatelných rizikových faktorů, pro které se v odstavcích 2, 3 a 4 nevyžadovalo použití scénářů budoucích otřesů pro toto číslo částečného očekávaného nedostatku.
6. Odchylně od odst. 1 písm. a) se mohou instituce rozhodnout vypočítat čísla

částečného očekávaného nedostatku $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ a $PES_t^{FC,i}$ na týdenním základě.

Článek 325be
Horizonty likvidity

1. Instituce namapuje každý rizikový faktor pozice přiřazený obchodním útvarům, pro která byla poskytnuta povolení dle čl. 325ba odst. 1 nebo které se nachází v procesu povolování, na jednu z kategorií širokého rizikového faktoru uvedenou v tabulce 2, a také na jednu z podkategorií širokého rizikového faktoru uvedenou v této tabulce.
2. Horizont likvidity rizikového faktoru pozic dle odstavce 1 je horizontem likvidity odpovídajících podkategorií širokého rizikového faktoru, na které byl namapován.
3. Odchylně od odstavce 1 se instituce může rozhodnout nahradit, pro dané obchodní oddělení, horizont likvidity podkategorie širokého rizika uvedený v tabulce 2 delším horizontem likvidity uvedeným v tabulce 1. Pokud se instituce takto rozhodne, platí delší horizont likvidity pro všechny modelovatelné rizikové faktory pozic přiřazené tomuto obchodnímu útvaru namapované na tuto podkategorii širokého rizika, a to pro účely výpočtu čísel částečného očekávaného nedostatku v souladu s čl. 325bd odst. 1 písm. c).

Instituce informuje příslušné orgány o obchodních útvarech a podkategoriích širokého rizika, pro které se rozhodla použít ošetření uvedené v prvním pododstavci.

4. Pro výpočet čísel částečného očekávaného nedostatku v souladu s čl. 325bd odst. 1 písm. c), se efektivní horizont likvidity „efektivní LH“ daného modelovatelného rizikového faktoru dané pozice obchodního portfolia vypočítá následujícím způsobem:

$$\text{efektivní LH} = \begin{cases} \text{SubCatLH} & \text{if Mat} > \text{LH}_6 \\ \min\left(\text{SubCatLH}, \min_j\{\text{LH}_j / \text{LH}_j \geq \text{Mat}\}\right) & \text{if } \text{LH}_1 \leq \text{Mat} \leq \text{LH}_6 \\ \text{LH}_1 & \text{if Mat} < \text{LH}_1 \end{cases}$$

kde:

Mat = splatnost pozice obchodního portfolia;

SubCatLH = délka horizontu likvidity modelovatelného rizikového faktoru, stanovená v souladu s odstavcem 1;

$\min_j \{\text{LH}_j / \text{LH}_j \geq \text{Mat}\}$ = délka jednoho z horizontů likvidity uvedeného v tabulce ..., který je nejbližší nad splatností pozice obchodního portfolia.

5. Měnové páry, které jsou tvořeny eurem a měnou členského státu účastnícího se druhé fáze hospodářské a měnové unie, jsou zahrnuty do nejlíkvidnější podkategorie měnových párů v kategorii širokého rizikového faktoru měnového rizika v tabulce 2.

6. Instituce ověří vhodnost mapování odkazovaného v odstavci 1 minimálně jednou za měsíc.
7. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž podrobněji upřesní:
- jak instituce namapují pozice obchodního portfolia na kategorie širokého rizikového faktoru a podkategorie širokého rizikového faktoru pro účely odstavce 1;
 - měny, které tvoří nejlikvidnější podkategorii měn v kategorii širokého rizikového faktoru úrokového rizika v tabulce 2;
 - měnové páry, které tvoří nejlikvidnější podkategorii měnových párů v kategorii širokého rizikového faktoru měnového rizika v tabulce 2;
 - definici malé a velké kapitalizace pro cenu vlastního kapitálu a podkategorii volatility v kategorii širokého rizikového faktoru vlastního kapitálu v tabulce 2;

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [šesti měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je delegována pravomoc přijmout regulační technické normy odkazované v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Tabulka 2

Kategorie širokého rizikového faktoru	Podkategorie širokého rizikového faktoru	Horizonty likvidity	Délka horizontu likvidity (dny)
Úroková míra	Nejlikvidnější měny a domácí měna	1	10
	Jiné měny (kromě nejlikvidnějších měn)	2	20
	Volatilita	4	60
	Jiné typy	4	60
Úvěrové rozpětí	Ústřední vláda členského státu Unie, včetně centrálních bank	2	20
	Kryté dlužní úpisy vydané úvěrovými institucemi založenými v členském státu Unie (investiční stupeň)	2	20
	Státní dluhopis (investiční stupeň)	2	20

	Státní dluhopis (vysoký výnos)	3	40
	Podnikový dluhopis (investiční stupeň)	3	40
	Podnikový dluhopis (vysoký výnos)	4	60
	Volatilita	5	120
	Jiné typy	5	120
Vlastní kapitál	Cena vlastního kapitálu (velká kapitalizace)	1	10
	Cena vlastního kapitálu (malá kapitalizace)	2	20
	Volatilita (velká kapitalizace)	2	20
	Volatilita (malá kapitalizace)	4	60
	Jiné typy	4	60
Cizí měna	Nejlikvidnější měnové páry	1	10
	Jiné měnové páry (kromě nejlikvidnějších měnových párů)	2	20
	Volatilita	3	40
	Jiné typy	3	40
Komodita	Cena energie a cena emisí oxidu uhličitého	2	20
	Cena drahých kovů a cena neželezných kovů	2	20
	Ceny dalších komodit (kromě ceny energie a ceny emisí oxidu uhličitého, ceny drahých kovů a ceny neželezných kovů)	4	60
	Volatilita energie a volatilita emisí oxidu uhličitého	4	60
	Volatilita drahých kovů a volatilita neželezných kovů	4	60
	Volatility dalších komodit (kromě volatility energie a volatility emisí oxidu uhličitého, volatility drahých kovů a volatility	5	120

	neželezných kovů)		
	Jiné typy	5	120

*Článek 325bf
Hodnocení modelovatelnosti rizikových faktorů*

1. Instituce vyhodnotí každý měsíc modelovatelnost všech rizikových faktorů pozic přiřazených obchodním útvarům, pro které bylo obdrženo povoleno dle čl. 325ba odst. 1 nebo které se nachází v procesu povolování.
2. Instituce považuje rizikový faktor pozice obchodního portfolia za modelovatelný tam, kde jsou splněny všechny podmínky:
 - a) instituce identifikuje alespoň 24 ověřitelných cen, které zahrnovaly tento rizikový faktor za předchozích 12 měsíců;
 - b) mezi daty dvou po sobě jdoucích pozorování ověřitelných cen identifikovaných institucí v souladu s písmenem a) neuplynul více než jeden měsíc;
 - c) je stanoven jasný a zjevný vztah mezi hodnotou rizikového faktoru a každé ověřitelné ceny identifikované institucí v souladu s písmenem a);
3. Pro účely odstavce 2 znamená ověřitelná cena jednu z následujících:
 - a) tržní cena aktuální transakce, které se instituce účastnila jako jedna ze stran;
 - b) tržní cena aktuální transakce, která byla uzavřena třetími stranami, pro kterou je cena a datum obchodu veřejně dostupná, nebo byly poskytnuty třetí stranou;
 - c) cena získaná z předané nabídky poskytnuté třetí stranou.
4. Pro účely odst. 3 písm. b) a c) mohou instituce považovat cenu nebo předanou nabídku poskytnutou třetí stranou za ověřitelnou cenu za předpokladu, že třetí strana souhlasí s tím, že na vyžádání poskytne příslušným orgánům doklad o transakci nebo předané nabídce.
5. Instituce může identifikovat ověřitelnou cenu pro účely odst. 2 písm. a) pro více než jeden rizikový faktor.
6. Instituce považují rizikové faktory odvozené od kombinace modelovatelných rizikových faktorů za modelovatelné.
7. Tam, kde instituce považuje rizikový faktor za modelovatelný v souladu s odstavcem 1, může instituce použít jiná data, než ověřitelné ceny, které použila k dokázání, že rizikový faktor je modelovatelný v souladu s odstavcem 2, k výpočtu scénářů budoucích otřesů použitých na daný rizikový faktor pro účely výpočtu částečného očekávaného nedostatku dle článku 365, pokud tyto datové vstupy splňují odpovídající požadavky stanovené v článku 325bd.

8. Instituce považují rizikový faktor za nemodelovatelný, pokud nesplňuje všechny podmínky stanovené v odstavci 2 a vypočtou kapitálové požadavky pro daný rizikový faktor v souladu s článkem 325bl.
9. Instituce považují rizikové faktory odvozené od kombinace modelovatelných a nemodelovatelných rizikových faktorů za nemodelovatelné.
10. Odchylně od odstavce 2 mohou příslušné orgány povolit instituci, aby považovala rizikový faktor, který splňuje všechny podmínky v odstavci 2, za nemodelovatelný po dobu kratší než jeden rok.

Článek 325bg

Regulační požadavky na zpětné testování a multiplikační faktory

1. Pro jakékoliv dané datum splňuje obchodní útvar instituce požadavky na zpětné testování uvedené v čl. 325ba odst. 1, tam, kde počet překročení uvedených v odstavci 2 pro daný obchodní útvar, ke kterým došlo za posledních 250 pracovních dní, nepřekračuje žádnou z následujících hodnot:
 - a) 12 překročení pro výši hodnoty v riziku, vypočtenou na percentilu 99 jednostranného intervalu spolehlivosti na základě zpětného testování hypotetických změn v hodnotě portfolia;
 - b) 12 překročení pro výši hodnoty v riziku, vypočtenou na percentilu 99 jednostranného intervalu spolehlivosti na základě zpětného testování skutečných změn v hodnotě portfolia;
 - c) 30 překročení pro výši hodnoty v riziku, vypočtenou na percentilu 97,5 jednostranného intervalu spolehlivosti na základě zpětného testování hypotetických změn v hodnotě portfolia;
 - d) 30 překročení pro výši hodnoty v riziku, vypočtenou na percentilu 97,5 jednostranného intervalu spolehlivosti na základě zpětného testování skutečných změn v hodnotě portfolia;
2. Pro účely odstavce 1 instituce počítají denní překročení na základě zpětného testování hypotetických a skutečných změn v hodnotě portfolia, tvořených všemi pozicemi přiřazenými obchodnímu útvaru. Za překročení se považuje, pokud jednodenní změna hodnoty portfolia překročí výši hodnoty v riziku pro dotyčný den, vypočítanou pomocí interního modelu instituce v souladu s následujícími požadavky:
 - a) jednodenní doba držení;
 - b) scénáře budoucích otřesů platí pro rizikové faktory pozic obchodního útvaru uváděných v čl. 325bh odst. 3 a které jsou považovány za modelovatelné v souladu s článkem 325bf;
 - c) datové vstupy použité ke stanovení scénářů budoucích otřesů aplikované na

modelovatelné rizikové faktory se kalibrují na historické údaje za předcházející období 12 měsíců. Tato data se aktualizují minimálně jednou za měsíc;

- d) pokud není v tomto článku uvedeno jinak, je interní model instituce založen na stejných předpokladech pro modelování, které jsou použité pro výpočet míry rizika očekávaného nedostatku uváděné v čl. 325bb odst. 1 písm. a).
3. Instituce počítají denní překročení odkazované v odstavci 2 v souladu s následujícím:
 - a) zpětné testování hypotetických změn hodnoty portfolia je založeno na srovnání mezi hodnotou portfolia ke konci dne a jeho hodnotou na konci následujícího dne za předpokladu nezměněných pozic;
 - b) zpětné testování skutečných změn hodnoty portfolia je založeno na srovnání mezi hodnotou portfolia ke konci dne a jeho skutečnou hodnotou ke konci následujícího dne bez poplatků, provizí a čistého úrokového výnosu;
 - c) překročení se počítá každý den, kdy instituce nemůže zhodnotit hodnotu portfolia, nebo nemůže vypočítat vyšší hodnoty v riziku, jak je uvedeno v odstavci 1;
 4. Instituce vypočte v souladu s odstavci 5 a 6 multiplikační faktor (m_c) uváděný v článku 325bb pro portfolio všech pozic přiřazených obchodním útvaru, pro které bylo uděleno uvedené v čl. 325ba odst. 1. Tyto výpočty se aktualizují minimálně jednou za měsíc.
 5. Multiplikační faktor (m_c) je součtem hodnoty 1,5 a navýšení mezi 0 a 0,5 podle tabulky 3. Pro portfolio uvedené v odstavci 4 je toto navýšení vypočteno podle počtu překročení, ke kterým došlo za posledních 250 pracovních dní, což je dokladováno zpětným testováním instituce výše hodnoty v riziku vypočtené v souladu s písmenem a) tohoto odstavce v souladu s následujícím:
 - a) překročení je jednodenní změna v hodnotě daného portfolia, která překročí související vyšší hodnoty v riziku, vypočtenou na základě interního modelu instituce v souladu s následujícím:
 - i) jednodenní doba držení;
 - ii) percentil 99, jednostranný interval spolehlivosti;
 - iii) scénáře budoucích otřesů platí pro rizikové faktory pozic obchodních útvarů uváděných v čl. 325bh odst. 3, které jsou považovány za modelovatelné v souladu s článkem 325bf;
 - iv) datové vstupy použité ke stanovení scénářů budoucích otřesů aplikované na modelovatelné rizikové faktory se kalibrují na historické údaje za předcházející období 12 měsíců. Tato data se aktualizují minimálně jednou za měsíc.

- v) pokud není v tomto článku uvedeno jinak, bude interní model instituce založen na stejných předpokladech modelování, které jsou použité pro výpočet míry rizika očekávaného nedostatku uváděné v čl. 325bb odst. 1 písm. a);
- b) počet překročení se rovná vyšší hodnotě z počtu překročení v případě hypotetických změn a skutečných změn v hodnotě portfolia;
- c) při počítání denních překročení instituce použijí ustanovení uvedená v odstavci 3.

Tabulka 3

Počet překročení	Navýšení
Méně než 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Více než 9	0,50

6. Příslušné orgány mohou omezit navýšení na to, které vyplývá z překročení na základě zpětného testování hypotetických změn, pokud počet překročení podle zpětného testování skutečných změn nevyplývá z nedostatků v interním modelu.
7. Příslušné orgány monitorují vhodnost multiplikačního faktoru uváděného v odstavci 4 nebo shodu obchodního útvaru s požadavky na zpětné testování uváděné v odstavci 1. Instituce bezodkladně informuje příslušné orgány, v každém případě nejpozději pět pracovních dní po výskytu překročení, o překročení, které je výsledkem programu zpětného testování instituce, a poskytne vysvětlení těchto překročení.
8. Odchylně od odstavců 2 a 5 mohou příslušné orgány povolit instituci, aby nepočítala překročení tam, kde jednodenní změna v hodnotě jejího portfolia překračuje související výši hodnoty v riziku, vypočtenou na základě interního modelu instituce, a je přičitatelná na vrub nemodelovatelného rizikového faktoru. Proto instituce příslušným orgánům odůvodní, že míra rizika zátěžového scénáře vypočítaná v souladu s článkem 325bl pro tento nemodelovatelný rizikový faktor je vyšší, než kladný rozdíl mezi hodnotou portfolia instituce a související výši hodnoty v riziku.
9. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro další stanovení

technických prvků, které mohou být zahrnuty do skutečných a hypotetických změn hodnoty portfolia instituce pro účely tohoto článku.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [šesti měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je delegována pravomoc přijmout regulační technické normy odkazované v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 325bh

Požadavky na připisování zisků a ztrát

1. Po jakýkoliv daný měsíc obchodní útvar instituce splňuje požadavky na připisování zisků a ztrát (P&L) pro účely čl. 325ba odst. 1 tam, kde obchodní útvar splňuje požadavky stanovené v tomto článku.
2. Požadavek na připisování zisků a ztrát zajistí, že teoretické změny hodnoty portfolia obchodního útvaru, na základě modelu měření rizika instituce, jsou dostatečně blízko hypotetickým změnám v hodnotě portfolia obchodního útvaru, a to na základě cenového modelu instituce.
3. Shoda instituce s požadavkem na připisování zisků a ztrát vede pro každou pozici v daném obchodním útvaru k identifikaci přesného seznamu rizikových faktorů, které jsou považovány za vhodné pro ověření shody instituce s požadavky na zpětné testování, stanovené v článku 325bg.
4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které dále upřesní následující:
 - a) s ohledem na vývoj mezinárodních regulačních požadavků, technická kritéria zajišťující, aby teoretické změny hodnoty portfolia obchodního útvaru byly dostatečně blízko hypotetickým změnám v hodnotě portfolia obchodního útvaru pro účely odstavce 2;
 - b) technické prvky, které se zahrnou do teoretických a hypotetických změn v hodnotě portfolia obchodního útvaru pro účely tohoto článku.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [šesti měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je delegována pravomoc přijmout regulační technické normy odkazované v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 325bi

Požadavky na měření rizika

1. Instituce, které používají interní model měření rizika použitý k výpočtu kapitálových požadavků pro tržní rizika, jak je uvedeno v článku 325bb, zajistí, aby tento model

splňoval následující požadavky:

- a) interní model měření rizika popisuje dostatečný počet rizikových faktorů, které zahrnují minimálně rizikové faktory odkazované v oddílu 3 pododdílu 1 kapitoly 1a, pokud instituce neprokáže příslušným orgánům, že vynechání těchto rizikových faktorů nemá podstatný dopad na výsledky požadavků na připisování zisků a ztrát, jak je uvedeno v článku 325bh. Instituce musí vysvětlit příslušným orgánům, proč integrovala rizikový faktor do svého modelu oceňování, ale nikoliv svého interního modelu měření rizika.
- b) Interní model měření rizika zachycuje pro opce a jiné produkty nelineárnosti a také riziko korelace a bazické riziko. Zástupné indikátory použité pro rizikové faktory vykáží záznamy dobrých výsledků pro stávající drženou pozici.
- c) Interní model měření rizika zahrnuje soubor rizikových faktorů úrokových měr v každé měně, ve které má instituce rozvahové nebo podrozvahové pozice citlivé na úrokové míry. Instituce profiluje výnosové křivky pomocí jednoho z obecně uznávaných postupů. Pro podstatné expozice vůči úrokovému riziku v hlavních měnách a na hlavních trzích se výnosová křivka rozděluje na minimálně šest segmentů splatnosti, aby byly zachyceny změny volatility úrokových měr na výnosové křivce, a počet rizikových faktorů použitých k modelování výnosové křivky musí být úměrný povaze a složitosti obchodních strategií instituce. Model musí rovněž zachycovat rizika méně dokonale korelovaných pohybů mezi různými výnosovými křivkami.
- d) Interní model měření rizika zahrnuje rizikové faktory pro zlato a jednotlivé cizí měny, ve kterých jsou pozice instituce denominovány. Pro subjekty kolektivního investování se zohlední skutečné měnové pozice subjektu kolektivního investování. Instituce se mohou spolehnout na informace třetí strany o měnových pozicích subjektu kolektivního investování, je-li správnost těchto informací náležitým způsobem zajištěna. Měnové pozice subjektu kolektivního investování, jež nejsou instituci známy, se izolují a zachází se s nimi podle kapitoly 1a této hlavy;
- e) Interní model měření rizika zahrnuje nejméně jeden samostatný rizikový faktor pro každý z akciových trhů, na kterých instituce drží významnější pozice. Složitost techniky modelování musí být úměrná významnosti aktivit instituce na akciovém trhu. Model musí zahrnovat nejméně jeden rizikový faktor, který zachycuje systematické pohyby cen akcií a závislosti tohoto rizikového faktoru na jednotlivých rizikových faktorech pro každý akciový trh. Pro významné expozice na akciových trzích musí zahrnovat nejméně jeden idiosynkratický rizikový faktor pro každou expozici vlastního kapitálu.
- f) Interní model měření rizika používá nejméně jeden samostatný rizikový faktor pro každou komoditu, ve které instituce drží významné pozice, pokud tato instituce nemá malou agregovanou pozici komodity ve srovnání se svými obchodními činnostmi, ve které bude samostatný rizikový faktor pro každou širokou komoditu přijatelný. Pro významné expozice na komoditních trzích

musí model zachycovat riziko ne zcela korelovaných pohybů mezi podobnými, nikoliv však identickým komoditami, expozici vůči změnám forwardových cen vyplývajících z nesouladu splatnosti a dále výnos z držení mezi derivátovými a hotovostními pozicemi.

- g) Zástupné indikátory musí být přiměřeně konzervativní a být použity pouze tam, kde nejsou k dispozici dostatečné údaje rovněž během období zátěže.
 - h) Pro významné expozice vůči rizikům volatility v nástrojích s elektivností musí interní model měření rizika zachycovat závislost implicitní volatility na realizačních cenách a splatnostech opcí.
2. Instituce může používat empirické korelace v kategoriích širokého rizikového faktoru a pro účely výpočtu míry neomezeného očekávaného nedostatku UES_t podle čl. 325bc odst. 1, v kategoriích širokého rizikového faktoru pouze tehdy, pokud je přístup instituce k měření těchto korelací přiměřený a v konzistenci s příslušnými horizonty likvidity a řádně používaný.

*Článek 325bj
Kvalitativní požadavky*

1. Jakýkoli interní model měření rizika použitý pro účely této kapitoly musí být koncepčně správný a řádně používaný, a zejména musí být splněny následující kvalitativní požadavky:
- a) jakýkoli interní model měření rizika použitý pro výpočet kapitálových požadavků k tržním rizikům je úzce začleněn do procesu každodenního řízení rizik instituce a slouží jako základ pro hlášení rizikových expozic vrcholnému vedení instituce;
 - b) instituce mají útvar řízení rizik, který je nezávislé na obchodních útvarech a podléhá přímo vrcholnému vedení instituce. Tento útvar je odpovědný za tvorbu a používání interního modelu měření rizika. Útvar provádí počáteční a průběžné validace jakéhokoli interního modelu používaného pro účely této kapitoly a současně je odpovědný za celkový proces řízení rizik. Útvar denně vypracovává a analyzuje zprávy o výstupech jakéhokoliv interního modelu používaného pro výpočet kapitálových požadavků pro tržní rizika a o vhodnosti opatření, která je třeba podniknout ohledně limitů obchodování;
 - c) vedoucí orgán a vrcholné vedení instituce se aktivně účastní procesu řízení rizik a denní zprávy vypracované útvarem řízení rizik jsou přezkoumávány na takové úrovni vedení, jež disponuje dostatečnou pravomocí k prosazení jak redukce pozic zaujatých jednotlivými obchodníky, tak i snížení celkové rizikové expozice instituce;
 - d) instituce musí mít dostatečný počet zaměstnanců se znalostmi na úrovni odpovídající složitosti jakéhokoliv interního modelu měření rizika a schopných obchodovat, řídit rizika, provádět audity a pracovat v oddělení vypořádání

obchodů;

- e) instituce musí mít zadokumentován soubor interních zásad, postupů a kontrol pro monitorování a zajištění shody s celkovým provozem jakéhokoliv interního modelu měření rizika;
- f) u jakéhokoli interního modelu měření rizika musí být prokázána přiměřená přesnost v měření rizik;
- g) instituce musí často provádět pečlivý program zátěžového testování, včetně zpětných zátěžových testů, které musí zahrnovat jakýkoliv interní model měření rizika. Výsledky těchto zátěžových testů jsou přezkoumávány vrcholným vedením minimálně jednou za měsíc a musí splňovat zásady a omezení schválená řídicím orgánem instituce. Instituce musí podniknout příslušná opatření, pokud výsledky těchto zátěžových testů vykazují nadměrné ztráty vzešlé z obchodování instituce za jistých okolností;
- h) Instituce musí provádět nezávislé přezkoumání jakéhokoliv interního modelu měření rizika, buď jako součásti svého procesu pravidelných interních auditů, nebo nařízením třetí straně provést toto přezkoumání, a to ke spokojenosti příslušných orgánů.

Pro účely písmene h) se třetí stranou rozumí podnik, který poskytne služby auditu nebo konzultací institucím a který zajistí personál dostatečně kvalifikovaný v oblasti tržních rizik v obchodních činnostech.

2. Přezkoumání uvedené v odst. 1 písm. h) zahrnuje činnosti obchodních jednotek a nezávislého oddělení řízení rizik. Instituce provede přezkoumání svého celkového procesu řízení rizik alespoň jednou ročně. Toto přezkoumání musí zhodnotit následující:

- a) adekvátnost dokumentace o systému a postupu pro řízení rizika a o organizaci oddělení řízení rizik;
- b) začlenění měření rizika do každodenního řízení rizika a spolehlivost informačního systému pro vedení instituce;
- c) postupy používané institucí pro schvalování modelů oceňování rizika a systémy hodnocení, které používají pracovníci oddělení sjednávání obchodů (front office) a oddělení vypořádání obchodů (back office);
- d) rozsah rizika zachyceného modelem, přesnost a vhodnost systému měření rizik a také validaci jakýchkoliv významných změn interního modelu měření rizika;
- e) přesnost a úplnost údajů o pozici, přesnost a vhodnost předpokládané volatility a korelace, přesnost výpočtů ocenění a citlivosti rizik a přesnost a vhodnost generování zástupných indikátorů dat, kde jsou dostupná data nedostatečná ke splnění požadavků stanovených v této kapitole;

- f) proces ověření, který instituce využívá k vyhodnocení konzistence, včasnosti a spolehlivosti zdrojů dat použitých k provádění jakýchkoliv interních modelů měření rizika, včetně nezávislosti těchto zdrojů dat;
 - g) proces ověření, který instituce využívá k vyhodnocení požadavků na zpětné testování a požadavky na připisování zisků a ztrát, které jsou provedeny s cílem zhodnotit přesnost interního modelu měření rizika;
 - h) pokud je přezkoumání provedeno třetí stranou jednající v souladu s odst. 1 písm. h), ověření toho, že proces interní validace stanovený v článku 325bk splňuje své cíle.
3. Instituce aktualizují své techniky a postupy jimi používané pro jakékoliv interní modely měření rizika použité pro účely této kapitoly v souladu s vývojem nových technik a nejvhodnějších postupů, které jsou vyvíjeny s ohledem na tyto interní modely měření rizika.

Článek 325bk
Interní validace

1. Instituce zavedou postupy, kterými zajistí, aby jakékoliv jejich interní modely měření rizika používané pro účely této kapitoly byly adekvátně validovány přiměřeně kvalifikovanými stranami nezávislými na vývojovém procesu, a tím bylo zaručeno, že takové modely jsou koncepčně správné a odpovídajícím způsobem zahrnují všechna podstatná rizika.
2. Instituce provádějí validace uváděné v odstavci 1 za následujících okolností:
 - a) zpočátku, když je interní model měření rizika vyvinut, a vždy, když jsou v něm provedeny významné změny;
 - b) v pravidelných intervalech, a zejména když dojde k významným strukturálním změnám na trhu, nebo ke změnám ve složení portfolia, které by mohly vést k tomu, že interní model měření rizika již není adekvátní.
3. Validace jakéhokoliv interního modelu měření rizika instituce se neomezuje na zpětné testování a požadavky na připisování zisků a ztrát, ale zahrnuje přinejmenším tyto prvky:
 - a) testy prokazující, zda jsou veškeré předpoklady v interním modelu přiměřené a nepodceňují nebo nepřeceňují rizika;
 - b) vlastní validační testy interního modelu, vedle regulačních programů zpětného testování, týkající se rizik a struktury jejich portfolií, včetně zpětného testování;
 - c) použití hypotetických portfolií, aby se zajistilo, že interní model měření rizika je schopen zohlednit specifické strukturální vlastnosti, které se mohou objevit, například podstatná bazická rizika a riziko koncentrace nebo rizika související

s použitím zástupných indikátorů.

Článek 325bl
Výpočet míry rizika zátěžového scénáře

1. V čase t instituce vypočítá míru rizika zátěžového scénáře pro všechny nemodelovatelné rizikové faktory pozic daného obchodního portfolia následujícím způsobem:

$$SS_t = \sqrt{\sum_m ICSS_t^m(t)} + \sum_l SS_t^l(t)$$

kde:

m = index označující všechny nemodelovatelné rizikové faktory

pozic v portfoliu, které představují idiosynkratické riziko, které bylo namapováno na kategorii širokého rizikového faktoru úvěrového rozpětí v souladu s čl. 325be odst. 1 a pro které instituce prokázala ke spokojenosti příslušných orgánů, že tyto rizikové faktory s tímto nesouvisí;

l = index označující všechny nemodelovatelné rizikové faktory pozic v portfoliu, a to jiné, než které jsou označené indexem „ m “;

$ICSS_t^m$ = míra rizika zátěžového scénáře stanovená v souladu s odstavci 2 a 3 nemodelovatelného rizikového faktoru „ m “;

SS_t^l = míra rizika zátěžového scénáře stanovená v souladu s odstavci 2 a 3 nemodelovatelného rizikového faktoru „ l “;

2. Míra rizika zátěžového scénáře pro daný nemodelovatelný rizikový faktor znamená ztrátu, která vznikne ve všech pozicích obchodního portfolia, které zahrnuje nemodelovatelný rizikový faktor, kde je pro tento rizikový faktor použit extrémní scénář budoucího otřesu.
3. Instituce ke spokojenosti příslušných orgánů stanoví vhodné extrémní scénáře budoucích otřesů pro všechny modelovatelné rizikové faktory.
4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž podrobněji upřesní:
 - a) jak instituce stanoví extrémní scénář budoucího otřesu platný pro nemodelovatelné rizikové faktory a jak použijí takový extrémní scénář budoucích otřesů pro tyto rizikové faktory;
 - b) předpisový scénář extrémního případu budoucího otřesu pro každou podkategorii širokého rizikového faktoru uvedenou v tabulce 2 článku 325be, který mohou instituce použít, pokud nemohou stanovit extrémní scénář budoucího otřesu v souladu s písmenem a), nebo který mohou příslušné orgány vyžadovat, aby instituce použila, pokud tyto orgány nejsou spojeny s

extrémním scénářem budoucího otřesu stanoveným touto institucí.

Při vypracování těchto návrhů regulačních technických norem vezme EBA v úvahu, že úroveň kapitálových požadavků pro tržní rizika nemodelovatelného rizikového faktoru, jak je stanoveno v tomto článku, musí být stejně vysoká jako úroveň kapitálových požadavků pro tržní rizika, která by byla vypočítána podle této kapitoly, pokud by byl rizikový faktor modelovatelný.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [šesti měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je delegována pravomoc přijmout regulační technické normy odkazované v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 na

ODDÍL 2

INTERNÍ MODEL RIZIKA SELHÁNÍ

Článek 325bm

Rozsah interního modelu rizika selhání

5. Na všechny pozice instituce, které byly přiřazeny obchodním útvarům, pro které instituce obdržela povolení uvedené v čl. 325ba odst. 1, se vztahuje kapitálový požadavek pro riziko selhání, a to v případech, kdy pozice obsahuje alespoň jeden rizikový faktor namapovaný na široké kategorie rizika „vlastního kapitálu“ nebo „úvěrového rozpětí“ v souladu s čl. 325be odst. 1. Tento kapitálový požadavek, který je přírůstkový vzhledem rizikům zachyceným kapitálovými požadavky podle čl. 325bb odst. 1, se vypočítá podle interního modelu rizika selhání instituce, který musí splňovat požadavky stanovené v tomto oddílu.
6. Musí existovat jeden emitent obchodovaných dluhových nebo akciových nástrojů souvisejících s alespoň jedním rizikovým faktorem pro každou pozici uvedenou v odstavci 1.

Článek 325bn

Povolení k použití interního modelu rizika selhání

1. Příslušné orgány poskytnou instituci povolení používat interní model rizika selhání pro výpočet kapitálových požadavků podle čl. 325bb odst. 2, pro všechny pozice obchodního portfolia uvedené v článku 325bm, které jsou přiřazeny danému obchodnímu útvaru, pokud takový interní model rizika selhání pro uvedený obchodní útvar splňuje požadavky článků 325bo, 325bp, 325bq, 325bj a 325bk.
2. Do [dvou let po vstupu tohoto nařízení v platnost] vydá orgán EBA pokyny stanovující požadavky článků 325bo, 325bp a 325bq.
3. Pokud obchodní útvar instituce, kterému byla přiřazena alespoň jedna pozice

obchodního portfolia dle článku 325bm, nesplňuje požadavky stanovené v odstavci 1, musí být kapitálové požadavky pro tržní rizika všech pozic v tomto obchodním útvaru vypočítány v souladu s přístupem stanoveným v kapitole 1a.

Článek 325bo

Kapitálové požadavky pro riziko selhání využívající interní model rizika selhání

1. Instituce vypočítají kapitálové požadavky pro riziko selhání pomocí interního modelu rizika selhání pro portfolio všech pozic uvedených v článku 325bm následujícím způsobem:
 - a) kapitálové požadavky se rovnají výši hodnoty v riziku měřící potenciální ztráty v tržní hodnotě portfolia, způsobené selháním emitentů souvisejících s těmito pozicemi s intervalem spolehlivosti 99,9 % v časovém horizontu jednoho roku;
 - b) potenciální ztráta uvedená v písmeni a) znamená přímou nebo nepřímou ztrátu tržní hodnoty pozice způsobenou selháním emitentů, která je přírůstková vzhledem k jakýmkoliv ztrátám již vzatým v úvahu v aktuálním ocenění pozice. Selhání emitentů akciových pozic se vyjádří snížením cen vlastního kapitálu emitentů na nulu;
 - c) instituce stanoví korelace selhání mezi různými emitenty na základě koncepčně správné metodiky a pomocí objektivních historických dat tržního úvěrového rozpětí a cen vlastního kapitálu, které pokrývají časové období alespoň 10 let, včetně zátěžového období identifikovaného institucí v souladu s čl. 325bd odst. 2. Výpočet korelace selhání mezi různými emitenty se kalibruje na časový horizont jednoho roku;
 - d) interní model rizika selhání vychází z předpokladu konstantní pozice po dobu jednoho roku.
2. Instituce vypočítají kapitálový požadavek pro riziko selhání pomocí interního modelu rizika selhání podle odstavce 1 minimálně jednou za týden.
3. Odchylně od odst. 1 písm. a) a c) může instituce časový horizont jednoho roku nahradit horizontem 60 dnů pro účely výpočtu rizika selhání akciových pozic, a v takovém případě musí být výpočet korelací selhání mezi cenami vlastního kapitálu a pravděpodobnostmi selhání konzistentní s časovým horizontem 60 dnů a výpočet korelací selhání mezi cenami vlastního kapitálu a cenami dluhopisů musí být konzistentní s časovým horizontem jednoho roku.

Článek 325bp
Uznání zajištění v interním modelu rizika selhání

1. Instituce mohou začlenit zajištění do svého interního modelu rizika selhání a stanovit čisté pozice tam, kde dlouhé a krátké pozice odkazují na stejný finanční nástroj.
2. Instituce ve svém interním modelu rizika selhání mohou uznat pouze zajištění nebo vlivy diverzifikace související s dlouhými a krátkými pozicemi s různými nástroji nebo cennými papíry stejného dlužníka, a také s dlouhými a krátkými pozicemi různých emitentů tím, že výslovně vymodelují hrubé dlouhé a krátké pozice v různých nástrojích, včetně modelování bazických rizik mezi různými emitenty.
3. Instituce musí zohlednit významná rizika svého interního modelu rizik selhání, která by mohla vzniknout v období mezi splatností zajištění a horizontem jednoho roku, i potenciál významných bazických rizik ve strategiích zajištění podle produktu, přednosti v kapitálové struktuře, interního či externího ratingu, splatnosti, stáří a jiných rozdílů ve svých nástrojích. Instituce zohledňují zajištění pouze v rozsahu, v němž jej lze zachovat i v situaci, kdy se u dlužníka zvyšuje pravděpodobnost úvěrové či jiné události.

Článek 325bq
Specifické požadavky na interní model rizika selhání

1. Interní model rizika selhání podle čl. 325bn odst. 1 musí umožňovat modelování selhání jednotlivých emitentů a také současné selhání více emitentů a musí brát v úvahu dopad těchto selhání na tržní hodnotu pozic zahrnutých do působnosti tohoto modelu. Pro tento účel musí být selhání každého jednotlivého emitenta modelováno pomocí alespoň dvou typů systematických rizikových faktorů a alespoň jednoho idiosynkratického rizikového faktoru.
2. Interní model rizika selhání musí odrážet hospodářský cyklus, včetně závislosti mezi rychlostí zotavení a systematickými rizikovými faktory podle odstavce 1.
3. Interní model rizika selhání musí odrážet nelineární dopad opcí a dalších pozic s významným nelineárním chováním vzhledem k cenovým změnám. Instituce rovněž řádně zohlední míru modelového rizika přítomného v oceňování a odhadování cenových rizik spojených s takovými produkty.
4. Interní model rizik selhání vychází z objektivních a aktuálních údajů.
5. Pro simulování selhání emitentů v interním modelu rizika selhání musí odhady pravděpodobností selhání prováděné institucí splňovat následující požadavky:
 - a) pravděpodobnosti selhání musí mít dolní mez 0,03 %;
 - b) pravděpodobnosti selhání vycházejí z jednoletého časového horizontu, pokud není v tomto oddíle stanoveno jinak;

- c) pravděpodobnosti selhání se měří pomocí dat selhání z historického časového období alespoň pěti let, případně v kombinaci s aktuálními tržními cenami; pravděpodobnosti selhání nesmí být odvozeny výhradně od aktuálních tržních cen;
 - d) instituce, která obdržela povolení k odhadování pravděpodobností selhání v souladu s oddílem 1 kapitolou 3 hlavou II částí 3, musí k výpočtu pravděpodobností selhání použít metodiku stanovenou v oddíle 1 kapitole 3 hlavě II části 3;
 - e) instituce, která neobdržela povolení k odhadování pravděpodobností selhání v souladu s oddílem 1 kapitolou 3 hlavou II částí 3, k odhadování pravděpodobností selhání vypracuje interní metodiku nebo použije externí zdroje. V obou případech musí být odhady pravděpodobností selhání v souladu s požadavky stanovenými v tomto článku.
6. Pro simulaci selhání emitentů v interním modelu rizika selhání musí odhady ztrátovosti ze selhání prováděné institucí splňovat následující požadavky:
- a) odhady ztrátovosti ze selhání mají dolní mez 0 %;
 - b) odhady ztrátovosti ze selhání odrážejí pořadí každé pozice;
 - c) instituce, která obdržela povolení k odhadování ztrátovosti ze selhání v souladu s oddílem 1 kapitolou 3 hlavou II částí 3, musí pro tyto odhady použít metodiku stanovenou v oddíle 1 kapitole 3 hlavě II části 3;
 - d) instituce, která neobdržela povolení k odhadování ztrátovosti ze selhání v souladu s oddílem 1 kapitolou 3 hlavou II částí 3, vypracuje k odhadování pravděpodobností selhání interní metodiku nebo použije externí zdroje. V obou případech musí být odhady ztrátovosti ze selhání v souladu s požadavky stanovenými v tomto článku.
7. Instituce v rámci nezávislého přezkoumání a validace svých interních modelů použitých pro účely této kapitoly, včetně systému měření rizik, provede všechny následující kroky:
- a) ověří, zda je její modelovací přístup ke korelacím a cenovým změnám pro jejich portfolio vhodný, včetně volby a vah faktorů systémového rizika modelu;
 - b) provede různé zátěžové testy včetně analýzy citlivosti a analýzy scénářů s cílem vyhodnotit kvalitativní a kvantitativní přiměřenost interního modelu rizika selhání, zvláště pokud jde o zacházení s koncentrovanými pozicemi. Tyto testy se neomezuji na rozsah

událostí, k nimž v minulosti došlo;

- c) uskuteční vhodnou kvantitativní validaci včetně příslušných interních standardů (benchmarks) modelování.

8. Interní model rizika selhání vhodným způsobem odráží koncentrace emitenta a koncentrace, které mohou nastat v rámci kategorií produktů a mezi nimi v krizových podmínkách.
9. Interní model rizik selhání musí být konzistentní s interními metodikami řízení rizik pro určení, měření a řízení obchodních rizik používanými v dané instituci.
10. Instituce jasně definuje zásady a postupy pro určení předpokladů korelace selhání mezi různými emitenty v souladu s čl. 325b odst. 2.
11. Instituce musí dokumentovat své interní modely tak, aby byly její předpoklady ohledně korelací a dalších prvků modelovacího postupu pro příslušné orgány transparentní.
12. Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro definování požadavků, které musí splňovat interní metodika instituce nebo externí zdroje pro odhadnutí pravděpodobností selhání a ztrátovosti ze selhání v souladu s odst. 5 písm. e) a odst. 6 písm. d).

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [15 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“.

- 85) V hlavě IV části třetí se název kapitoly 2 nahrazuje tímto:

**„Kapitola 2
Kapitálové požadavky k pozičnímu riziku podle zjednodušeného
standardizovaného přístupu.“**

- 86) V hlavě IV části třetí se název kapitoly 3 nahrazuje tímto:

**„Kapitola 3
Kapitálové požadavky k měnovému riziku podle zjednodušeného
standardizovaného přístupu.“**

- 87) V hlavě IV části třetí se název kapitoly 4 nahrazuje tímto:

„Kapitola 4 Kapitálové požadavky ke komoditnímu riziku podle zjednodušeného standardizovaného přístupu.“

88) V hlavě IV části třetí se název kapitoly 5 nahrazuje tímto:

„Kapitola 5 Kapitálové požadavky za použití zjednodušeného přístupu interních modelů.“

89) Úvodní část čl. 384 odst. 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce, která nevypočítává kapitálové požadavky k riziku CVA pro své protistrany v souladu s článkem 383, vypočítá kapitálové požadavky portfolia k riziku CVA pro každou protistranu podle níže uvedeného vzorce, přičemž zohlední zajištění CVA, která jsou způsobilá podle článku 386:“

90) V čl. 384 odst. 1 se definice EAD_i^{total} nahrazuje tímto:

„ EAD_{itotal} = celková hodnota expozice úvěrového rizika protistrany „i“ (součet v rámci celé skupiny transakcí se započtením) včetně dopadu kolaterálu v souladu s metodami stanovenými v hlavě II kapitole 6 oddílech 3 až 6, podle potřeby, na výpočet kapitálových požadavků k úvěrovému riziku protistrany pro tuto protistranu.“

91) Článek 390 se nahrazuje tímto:

„Článek 390 Výpočet hodnoty expozice

1. Expozice vůči ekonomicky spjaté skupině klientů se vypočítají jako součet expozic vůči jednotlivým klientům v této skupině.
2. Celkové expozice vůči jednotlivým klientům se vypočítají sečtením expozic obchodního portfolia a investičního portfolia.
3. Pro expozice v obchodním portfoliu instituce mohou:
 - a) korigovat své dlouhé pozice a krátké pozice ve stejných finančních nástrojích emitovaných daným klientem s čistou pozicí v každém z různých nástrojů vypočítanou v souladu s metodami stanovenými v části třetí hlavě IV kapitole 2;
 - b) korigovat své dlouhé pozice a krátké pozice v různých finančních nástrojích emitovaných daným klientem, ale pouze pokud je krátká pozice níže postavená vůči dlouhé pozici nebo mají pozice stejné postavení.

Pro účely písmen a) a b) mohou být cenné papíry přiřazeny do košů na základě různých stupňů přednosti cílem stanovit relativní přednost jednotlivých pozic.

4. Instituce vypočítají expozice vzniklé na základě smluv podle přílohy II a úvěrových derivátů přímo uzavřených s klientem v souladu s jednou z metod stanovených v části třetí hlavě II kapitole 6 oddílech 3 až 5, podle potřeby.

Expozice vzniklé na základě těchto smluv přiřazených do obchodního portfolia rovněž musí plnit požadavky stanovené v článku 299.

5. Instituce přidají k expozicím klienta také expozice vzniklé na základě smluv uváděných v příloze II a úvěrové deriváty nepřímě uzavřené s tímto klientem, avšak sloužící jako podklad dluhového nástroje nebo akciového nástroje emitovaného tímto klientem.

6. Expozice nezahrnují:

- a) v případě devizových operací expozice s obvyklým průběhem vypořádání do dvou pracovních dnů po zaplacení;
- b) u operací při koupi nebo prodeji cenných papírů, expozice s obvyklým průběhem vypořádání během pěti pracovních dnů po zaplacení nebo dodání cenných papírů podle toho, k čemu dojde dříve;
- c) v případě poskytování služeb převodů peněz, včetně provádění platebních služeb, clearingů a vypořádání v jakékoli měně a korespondenčního bankovníctví nebo clearingů finančních nástrojů a vypořádání transakcí a úschovy pro klienty, opožděné příjmy prostředků financování a jiné expozice vzniklé z důvodu činnosti klienta, které trvají nejdéle do následujícího pracovního dne;
- d) v případě poskytování služeb převodů peněz, včetně provádění platebních služeb, clearingů a vypořádání v jakékoli měně a korespondenčního bankovníctví, expozice v horizontu jednoho dne (intra-day) vůči institucím poskytujícím tyto služby;
- e) expozice odečtené od položek CET 1 nebo položek vedlejšího kapitálu tier 1 v souladu s články 36 a 56 nebo jakékoliv jiné odečtení od těchto položek, které snižuje ukazatel kapitálové přiměřenosti zpřístupněný v souladu s článkem 437.

7. Za účelem zjištění celkové expozice vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů, pokud jde o klienty, vůči nimž má instituce expozice na základě transakcí uvedených v čl. 112 písm. a) a o) nebo na základě jiných transakcí, u nichž existuje expozice vůči podkladovým aktivům, instituce posoudí své podkladové expozice s přihlédnutím k ekonomické podstatě struktury transakce a rizikům spojeným se

strukturou vlastní transakce, aby určila, zda tato struktura představuje dodatečnou expozici.

8. Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění:
- a) podmínek a metodik používaných k určení celkové expozice vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů, pokud jde o druhy expozic uvedené v odstavci 7;
 - b) podmínek, za nichž struktura transakce uvedená v odstavci 7 nepředstavuje dodatečnou expozici.

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

9. Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro podrobné stanovení způsobu, jak pro účely odstavce 5 určit expozice vzniklé na základě smluv podle přílohy II a úvěrové deriváty nepřímou uzavřené s tímto klientem, avšak sloužící jako podklad dluhového nástroje nebo akciového nástroje emitovaného tímto klientem pro jejich začlenění do expozic klienta.

Orgán EBA předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do [9 měsíců od vstupu v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“.

- 92) V článku 391 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„Pro účely tohoto odstavce může Komise formou prováděcích aktů přijmout rozhodnutí o tom, zda určitá třetí země uplatňuje požadavky obezřetnostního dohledu a regulace, jež jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným postupem podle čl. 464 odst. 2.“

- 93) Článek 392 se nahrazuje tímto:

*„Článek 392
Definice velké expozice*

Expozice instituce vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů se považuje za velkou, představuje-li její hodnota alespoň 10 % použitelného kapitálu tier 1 instituce.“.

- 94) Článek 394 se nahrazuje tímto:

„Článek 394

Požadavky týkající se podávání zpráv

1. Instituce podá příslušným orgánům o každé velké expozici, kterou má v držení, včetně velkých expozic vyňatých z působnosti čl. 395 odst. 1, zprávu obsahující tyto informace:
 - a) určení klienta nebo ekonomicky spjaté skupiny klientů, vůči kterým má instituce velkou expozici;
 - b) hodnotu expozice před případným zohledněním účinku snižování úvěrového rizika;
 - c) typ majetkového nebo osobního zajištění úvěrového rizika, pokud je použito;
 - d) hodnotu expozice po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika vypočítanou pro účely čl. 395 odst. 1, je-li to na místě.

Instituce, na niž se vztahuje část třetí hlava II kapitola 3, oznámí svým příslušným orgánům svých 20 největších expozic na konsolidovaném základě, kromě expozic vyňatých z působnosti čl. 395 odst. 1.

Instituce svým příslušným orgánům rovněž oznámí expozice s hodnotou nejméně 300 milionů EUR, avšak nižší než 10 % kapitálu tier 1 instituce.

2. Kromě informací uvedených v odstavci 1 instituce svým příslušným orgánům oznámí následující informace, které se týkají jejích 10 největších expozic na konsolidovaném základě vůči institucím a vůči subjektům stínového bankovníctví, které provádějí bankovní aktivity mimo regulační rámec, včetně velkých expozic vyňatých z působnosti čl. 395 odst. 1:
 - a) určení klienta nebo ekonomicky spjaté skupiny klientů, vůči kterým má instituce velkou expozici;
 - b) hodnotu expozice před případným zohledněním účinku snižování úvěrového rizika;
 - c) typ majetkového nebo osobního zajištění úvěrového rizika, pokud je použito;
 - d) hodnotu expozice po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika vypočítanou pro účely čl. 395 odst. 1, je-li to na místě.
3. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 se příslušným orgánům podávají s následující četností:
 - a) malé instituce ve smyslu článku 430a podávají zprávu každý rok;
 - b) ostatní instituce při dodržení odstavce 4 podávají zprávu každý půlrok nebo častěji.
4. Orgán EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění těchto

otázek:

- a) jednotné formáty pro podávání zpráv podle odstavce 3 a pokyny pro jejich používání;
- b) četnosti a data podávání zpráv podle odstavce 3;
- c) IT řešení použitelná pro podávání zpráv podle odstavce 3.

Požadavky týkající se podávání zpráv upřesněné v návrhu prováděcích technických norem musí být přiměřené a musí zohledňovat velikost a složitost institucí a povahu a míru rizika jejich aktivit.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění kritérií identifikace subjektů stínového bankovníctví uvedených v odstavci 2.

Při vypracování uvedených návrhů regulačních technických norem vezme orgán EBA v úvahu mezinárodní vývoj a mezinárodně dohodnuté normy týkající se stínového bankovníctví a zváží, zda:

- a) vztah s jednotlivcem nebo skupinou subjektů s sebou může nést rizika pro solventnost nebo likviditu instituce;
- b) subjekty, které podléhají požadavkům na solventnost či likviditu podobným těm, jež jsou stanoveny tímto nařízením a nařízením (EU) č. 1093/2010, mají být úplně nebo částečně vyloučeny z oznamovacích povinností podle odstavce 2 týkajících se subjektů stínového bankovníctví.

Orgán EBA předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do [jednoho roku po vstupu pozměňujícího nařízení v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“.

- 95) Článek 395 se mění takto:

- a) Odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce nesmí být vystavena expozici vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů, jejíž hodnota po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika v souladu s články 399 až 403 přesahuje 25 % jejího kapitálu tier 1. Pokud je uvedený klient institucí nebo pokud ekonomicky spjatá skupina klientů zahrnuje jednu či více institucí, nesmí tato hodnota přesáhnout 25 % kapitálu tier 1 instituce nebo částku 150 milionů EUR podle toho, co je vyšší, za podmínky, že součet hodnot expozic po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika v souladu s články 399 až 403 vůči všem ekonomicky spjatým klientům, kteří nejsou institucemi, nepřesahuje 25 % kapitálu tier 1 instituce.

Pokud je částka 150 milionů EUR vyšší než 25 % kapitálu tier 1 instituce, hodnota expozice po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika v souladu s články 399 až 403 nesmí překročit přiměřený limit s ohledem na kapitál tier 1 instituce. Instituce stanoví tento limit v souladu se zásadami a postupy uvedenými v článku 81 směrnice 2013/36/EU s cílem řešit a kontrolovat riziko koncentrace. Tento limit nesmí překročit 100 % kapitálu tier 1 instituce.

Příslušné orgány mohou stanovit nižší limit než 150 milionů EUR a informují o tom orgán EBA a Komisi.

Odchylně od prvního pododstavce nesmí být instituce identifikovaná jako G-SVI v souladu s článkem 131 směrnice 2013/36/EU vystavena expozici vůči jiné instituci identifikované jako G-SVI, pokud hodnota po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika podle článků 399 až 403 přesahuje 15 % kapitálu tier 1 instituce. Instituce musí splnit podmínky tohoto omezení nejpozději do 12 měsíců od data, kdy byla identifikována jako G-SVI.“.

b) Odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Limity stanovené v tomto článku lze překročit u expozic v obchodním portfoliu instituce, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) riziko investičního portfolia vůči danému klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů nepřekračuje limit stanovený v odstavci 1, přičemž tento limit je vypočítán s ohledem na kapitál tier 1, takže převýšení vzniká výlučně v obchodním portfoliu;
- b) instituce splňuje dodatečný kapitálový požadavek na část expozice převyšující limit stanovený v odstavci 1, který se vypočítá v souladu s články 397 a 398;
- c) pokud uplynulo od překročení limitů uvedených v písmeni b) deset nebo méně dnů, nepřevýší expozice vůči danému klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů v obchodním portfoliu 500 % kapitálu tier 1 instituce;
- d) jakékoliv překročení limitů, které trvalo déle než deset dnů, nepřevyšuje ve svém součtu 600 % kapitálu tier 1 instituce.

Při každém překročení tohoto limitu instituce neprodleně oznámí příslušným orgánům částku převýšení a název příslušného klienta a případně název ekonomicky spjaté skupiny klientů.“.

96) Článek 396 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„Pokud se použije částka 150 milionů EUR uvedená v čl. 395 odst. 1, příslušné orgány mohou v jednotlivých případech povolit překročení limitu 100 % kapitálu tier 1 dané instituce.“

ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pokud příslušný orgán ve výjimečných případech uvedených v prvním a druhém pododstavci povolí instituci překročení limitu uvedeného v čl. 395 odst. 1 na dobu delší než 3 měsíce, instituce, způsobem uspokojivým pro příslušný orgán předloží plán včasného návratu ke splnění příslušného limitu a tento plán uskuteční ve lhůtě dohodnuté s příslušným orgánem. Příslušné orgány provádění plánu na obnovení limitu monitorují a v případě potřeby vyžadují rychlejší obnovení souladu.“.

b) doplňuje se odstavec 3, který zní:

„3. Pro účely odstavce 1 vydá orgán EBA pokyny uvádějící:

- a) výjimečné případy, ve kterých může příslušný orgán povolit překročení limitu v souladu s odstavcem 1;
- b) časový rámec považovaný za vhodný pro obnovení souladu;
- c) opatření, která má příslušný orgán přijmout k zajištění včasného obnovení souladu ze strany instituce.

Tyto pokyny se přijímají v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.“.

97) V článku 397 ve sloupci 1 tabulky 1 se pojem „použitelný kapitál“ nahrazuje pojmem „kapitál tier 1“.

98) Článek 399 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce použije při výpočtu expozice techniku snížení úvěrového rizika, pokud tuto techniku použila k výpočtu kapitálových požadavků pro úvěrové riziko v souladu s částí třetí hlavou II, a pokud splňuje podmínky stanovené v tomto článku.

Pojem „záruka“ zahrnuje pro účely článků 400 až 403 úvěrové deriváty uznané podle části třetí hlavy II kapitoly 4 s výjimkou úvěrových dluhových cenných papírů.“;

b) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud instituce používá pro účely snižování úvěrového rizika standardizovaný přístup, nepoužije se pro účely tohoto odstavce čl. 194 odst. 3 písm. a).“.

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Techniky snižování úvěrového rizika, které jsou k dispozici pouze pro instituce uplatňující jeden z přístupů IRB, nelze použít ke snížení hodnot expozice pro účely velké expozice, s výjimkou expozic zajištěných nemovitostmi v souladu s článkem 402.“.

99) Článek 400 se mění takto:

a) první pododstavec odstavce 1 se mění takto:

i) písmeno j) se nahrazuje tímto:

„j) obchodní expozice a příspěvky do fondu pro riziko selhání pro způsobilé ústřední protistrany;“.

ii) doplňuje se písmeno l), které zní:

„l) podíly držené subjekty řešícími krizi v podobě nástrojů a způsobilých kapitálových nástrojů uvedených v čl. 45 odst. 3 písm. g) směrnice 2014/59/EU, emitovaných jinými subjekty, které jsou součástí stejné skupiny řešící krizi.“.

b) v odstavci 2 se zrušuje písmeno k).

c) v odstavci 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Příslušné orgány informují orgán EBA o tom, zda mají v souladu s písmeny a) a b) tohoto odstavce v úmyslu využít některou z výjimek stanovených v odstavci 2; poskytnou orgánu EBA zdůvodnění použití těchto výjimek.“.

d) doplňuje se odstavec 4, který zní:

„4. Pro jednu expozici není povoleno současně použít více než jednu výjimku stanovenou v odstavcích 1 a 2.“

100) Článek 401 se nahrazuje tímto:

„Článek 401

Výpočet účinku, jaký má použití technik snižování úvěrového rizika

1. Při výpočtu hodnoty expozic pro účely čl. 395 odst. 1 může instituce použít „plně upravenou hodnotu expozice“ (E*) vypočítanou podle části třetí hlavy II kapitoly 4, přičemž se zohlední snížení úvěrového rizika, koeficient volatility a jakýkoli nesoulad splatnosti zmíněný v části třetí hlavě II kapitoly 4.
2. Pro účely prvního pododstavce instituce použijí komplexní metodu finančního kolaterálu, bez ohledu na metodu použitou k výpočtu kapitálových požadavků pro úvěrové riziko.
3. Při výpočtu hodnoty expozic pro účely čl. 395 odst. 1 instituce pravidelně provádějí zátěžové testování svých koncentrací úvěrového rizika, včetně rizika ve vztahu k realizovatelné hodnotě jakéhokoli přijatého kolaterálu.

Tyto pravidelné zátěžové testy uvedené v prvním pododstavci se zaměří na rizika vyplývající z potenciálních změn tržních podmínek, které by mohly nepříznivě ovlivnit kapitálovou přiměřenost institucí, a rizika vyplývající z realizace kolaterálu v krizových situacích.

Provedené zátěžové testy musí být přiměřené a vhodné pro posouzení příslušných rizik.

Instituce zahrnou do svých strategií k řešení rizika koncentrace následující prvky:

a) zásady a postupy pro řešení rizik vyplývajících z nesouladu splatnosti expozic

- a jejich úvěrového zajištění;
- b) zásady a postupy související s rizikem koncentrace vyplývajícím z používání technik snižování úvěrového rizika, a zejména ohledně velkých nepřímých expozic, např. vůči jedinému emitentovi cenných papírů přijatých jako kolaterál.
4. Pokud instituce v důsledku techniky uznatelné pro účely snižování úvěrového rizika v souladu s čl. 399 odst. 1 sníží expozici vůči klientovi, zachází s částí expozice, o kterou se expozice vůči klientovi snížila, jako s expozicí vůči poskytovateli zajištění, namísto vůči klientovi.“.
- 101) V čl. 403 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:
- „Je-li expozice vůči klientovi zajištěna třetí stranou nebo je-li zajištěna kolaterálem vydaným třetí stranou, musí instituce:“.
- 102) V části šesté se název hlavy I nahrazuje tímto:
- „DEFINICE A POŽADAVKY NA LIKVIDITU“
- 103) Článek 411 se nahrazuje tímto:

*„Článek 411
Definice*

Pro účely této části se rozumí:

- 1) „finančním zákazníkem“ zákazník, včetně finančních zákazníků spadajících do nefinančních skupin společností, který vykonává jednu nebo více činností uvedených v příloze I směrnice 2013/36/EU jako svou hlavní činnost, nebo působí jako některý z těchto subjektů:
- a) úvěrová instituce;
 - b) investiční podnik;
 - c) sekuritizační jednotka pro speciální účel;
 - d) subjekt kolektivního investování;
 - e) neotevřený investiční program;
 - f) pojišťovna;
 - g) zajišťovna;
 - h) finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost;
 - i) finanční instituce;
- 2) „retailovým vkladem“ závazek vůči fyzické osobě nebo vůči malému nebo střednímu podniku („MSP“), pokud by tento MSP bylo možné považovat za kategorii retailových expozic v rámci standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB pro úvěrové riziko, nebo závazek vůči společnosti způsobilé pro zacházení stanovené

v čl. 153 odst. 4, a pokud souhrnné vklady uvedeného MSP nebo společnosti na základě ekonomicky spjaté skupiny klientů ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 39 nepřesahují 1 milion EUR;

3) „soukromou investiční společností“ podnik nebo svěřenství, jehož vlastníkem nebo skutečným majitelem je fyzická osoba nebo skupina úzce propojených fyzických osob a který byl zřízen pro výhradní účel správy majetku vlastníků a nevykonává žádnou jinou obchodní, průmyslovou nebo profesní činnost. Účel soukromé investiční společnosti může zahrnovat jiné podpůrné činnosti, jako je oddělení aktiv vlastníků od podnikových aktiv, usnadnění převodu aktiv v rodině nebo prevenci rozdělení aktiv po úmrtí člena rodiny, pokud jsou tyto činnosti spojeny s hlavním účelem správy majetku vlastníků;

4) „vkladovým zprostředkovatelem“ fyzická osoba nebo podnik, který u úvěrových institucí uskutečňuje za poplatek vklady od třetích osob, včetně retailových vkladů a podnikových vkladů, avšak s výjimkou vkladů od finančních institucí;

5) „nezatíženými aktivy“ aktiva, na která se nevztahují žádná právní, smluvní, regulační ani jiná omezení, která by instituci bránila v jejich likvidaci, prodeji, převodu, postoupení nebo obecně nakládání s těmito aktivy prostřednictvím aktivního přímého prodeje nebo repa;

6) „nepovinným přezajištěním“ jakékoli množství aktiv, která instituce nemusí spojit s emisí krytých dluhopisů na základě právních nebo regulačních požadavků, smluvních závazků ani z důvodů tržní disciplíny, zejména pokud:

- a) poskytnutá aktiva převyšují minimální právní, zákonné nebo regulační požadavky na přezajištění týkající se krytých dluhopisů podle vnitrostátních právních předpisů členského státu nebo třetí země;
- b) nejsou podle metodiky určené externí ratingové agentury tato aktiva potřebná k udržení stávajícího úvěrového hodnocení krytých dluhopisů;
- c) nejsou příslušná aktiva nezbytná k významnému úvěrovému posílení;

7) „požadavkem krytí aktivity“ poměr aktiv k závazkům určený v souladu s vnitrostátními právními předpisy členského státu nebo třetí země pro účely úvěrového posílení ve vztahu ke krytým dluhopisům;

8) „maržovými úvěry“ kolateralizované úvěry poskytované zákazníkům za účelem přijetí obchodních pozic s využitím páky;

9) „derivátovými smlouvami“ derivátové smlouvy uvedené v příloze II a úvěrové deriváty;

10) „krizí“ náhlé nebo prudké zhoršení solventnosti nebo likvidity instituce vyvolané změnami tržních podmínek nebo idiosynkratickými faktory, v jejichž důsledku existuje významné riziko, že instituce v následujících 30 kalendářních dnech nebude schopna dostát svým závazkům podle jejich splatnosti;

11) „aktivy úrovně 1“ aktiva, která jsou velmi vysoce likvidní a mají velmi vysokou úvěrovou kvalitu podle čl. 416 odst. 1 druhého pododstavce;

12) „aktivy úrovně 2“ aktiva, která jsou vysoce likvidní a mají velmi vysokou úvěrovou kvalitu podle čl. 416 odst. 1 druhého pododstavce tohoto nařízení. Aktiva úrovně 2 jsou podle hlavy II kapitoly 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 dále rozdělena na aktiva úrovně 2A a 2B;

13) „likviditní rezervou“ množství aktiv úrovně 1 a 2, kterými instituce disponuje v souladu s hlavou II nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61;

14) „čistým odtokem likvidity“ výsledná částka po odečtení přítoku likvidity instituce od jejího odtoku likvidity;

15) „vykazovací měnou“ měna, ve které se likviditní položky uvedené v hlavách II, III a IV této části vykazují příslušným orgánům v souladu s čl. 415 odst. 1.“

104) Článek 412 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Instituce nezapočítávají dvojmo odtok likvidity, přítok likvidity a likvidní aktiva.“

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Ustanovení hlavy II se použijí výlučně pro účely upřesnění povinností týkajících se podávání zpráv stanovených v článku 415 pro investiční podniky jiné než systémové investiční podniky.“

c) vkládá se nový odstavec 4a, který zní:

„4a. Akt v přenesené pravomoci uvedený v článku 460 se použije na úvěrové instituce a systémové investiční podniky.“

105) Článek 413 se nahrazuje tímto:

*„Článek 413
Požadavek na stabilní financování*

1. Instituce zajistí, aby dlouhodobé závazky byly přiměřeně kryty různorodými nástroji stabilního financování za běžných i krizových podmínek.
2. Ustanovení hlavy III se použijí výlučně pro účely upřesnění povinností týkajících se podávání zpráv stanovených v článku 415 pro investiční podniky jiné než systémové investiční podniky a pro všechny instituce, dokud nebudou v rámci Unie upřesněny a zavedeny povinnosti týkající se podávání zpráv stanovené v článku 415 pro ukazatel čistého stabilního financování stanovený v hlavě IV.
3. Ustanovení hlavy IV se použijí pro účely upřesnění požadavku na stabilní financování stanoveného v odstavci 1 a povinností týkajících se podávání zpráv

stanovených v článku 415 pro úvěrové instituce a systémové investiční podniky.

4. Do doby, než nastane použitelnost závazných minimálních norem pro požadavky na stabilní financování stanovené v odstavci 1, mohou členské státy v oblasti požadavků na stabilní financování zachovat nebo zavést vnitrostátní ustanovení.“.

- 106) Článek 414 se nahrazuje tímto:

*„Článek 414
Soulad s požadavky na likviditu*

Pokud instituce nesplňuje požadavky stanovené v článku 412 nebo v čl. 413 odst. 1 nebo jejich nesplnění předpokládá, a to i v krizové situaci, neprodleně o této skutečnosti vyrozumí příslušné orgány a bez zbytečného odkladu jim předloží plán pro včasné obnovení souladu s požadavky stanovenými v článku 412, případně v čl. 413 odst. 1. Dokud není soulad obnoven, podává instituce do konce každého obchodního dne každodenní zprávu o položkách uvedených v hlavě II, případně III nebo IV, pokud příslušný orgán nepovolí pro podávání zpráv nižší četnost nebo delší prodlevy. Příslušné orgány udělí takové povolení pouze na základě individuální situace instituce a s přihlédnutím k rozsahu a složitosti činností instituce. Provádění plánu na obnovení souladu monitorují a případně vyžadují rychlejší obnovení.“.

- 107) V článku 415 se odstavce 1, 2 a 3 nahrazují tímto:

„1. Úvěrové instituce a systémové investiční podniky podávají příslušným orgánům zprávy o položkách uvedených v hlavě IV v jedné měně, kterou je měna členského státu, ve kterém se nachází správní ústředí příslušné instituce nebo podniku, bez ohledu na skutečnou denominaci příslušných položek. Dokud nebudou v rámci Unie upřesněny a zavedeny povinnosti a formáty týkající se podávání zpráv pro ukazatel čistého stabilního financování stanovený v hlavě IV, podávají úvěrové instituce a systémové investiční podniky příslušným orgánům zprávy o položkách uvedených v hlavě III v jedné měně, kterou je měna členského státu, ve kterém se nachází správní ústředí příslušné instituce nebo podniku, bez ohledu na skutečnou denominaci příslušných položek

Investiční podniky jiné než systémové investiční podniky podávají příslušným orgánům zprávy o položkách uvedených v hlavách II a III a v příloze III a o jejich složkách, včetně složení jejich likvidních aktiv podle článku 416, v jedné měně, kterou je měna členského státu, ve kterém se nachází správní ústředí příslušné instituce nebo podniku, bez ohledu na skutečnou denominaci příslušných položek.

Zprávy se podávají nejméně jednou měsíčně, pokud jde o položky uvedené v hlavě II a příloze III, a nejméně čtvrtletně, pokud jde o položky uvedené v hlavách III a IV.

2. Instituce podává příslušným orgánům domovského členského státu samostatné zprávy ve vykazovací měně o položkách uvedených v hlavách II, III a IV a příloze III, podle potřeby, denominovaných v měnách určených následovně:

- a) pokud má instituce celkové závazky denominované v jiné měně, než je vykazovací měna, v hodnotě rovnající se nebo vyšší než 5 % celkových

závazků instituce nebo jediné podskupiny pro účely likvidity, s výjimkou regulativního kapitálu a podrozvahových položek;

- b) pokud má instituce významnou pobočku podle článku 51 směrnice 2013/36/EU v hostitelském členském státě, která používá jinou měnu, než je vykazovací měna;
- c) ve vykazovací měně, pokud se celkové závazky denominované v jiných měnách, než je vykazovací měna, v hodnotě rovnající se nebo vyšší než 5 % celkových závazků instituce nebo jediné podskupiny pro účely likvidity, s výjimkou regulativního kapitálu a podrozvahových položek.

3. Orgán EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění těchto otázek:

- a) jednotných formátů a řešení v oblasti informačních technologií pro podávání zpráv spolu s pokyny, pokud jde o četnost, sledovaná období a lhůty pro zasilání zpráv. Formáty a četnost podávání zpráv jsou přiměřené povaze, rozsahu a složitosti jednotlivých činností institucí a zahrnují zprávy vyžadované podle odstavců 1 a 2;
- b) požadavku vyžadovaného doplňkového měření sledování likvidity, které příslušným orgánům umožní získat ucelený pohled na profil rizika likvidity a které bude přiměřeně povaze, rozsahu a složitosti činnosti instituce.

Orgán EBA předloží Komisi uvedené návrhy prováděcích technických norem pro položky uvedené v písmeni a) do [jednoho roku po vstupu pozměňujícího nařízení v platnost] a pro položky uvedené v písmeni b) do 1. ledna 2014.

Dokud nebudou plně zavedeny závazné požadavky týkající se likvidity, mohou příslušné orgány i nadále shromažďovat informace prostřednictvím nástrojů monitorování pro účely monitorování souladu s vnitrostátními standardy platnými pro likviditu.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“.

108) Článek 416 se mění takto:

- a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. V souladu s odstavcem 1 instituce podávají zprávy o aktivech, která splňují tyto podmínky pro likvidní aktiva:

- a) jsou nezatížená nebo jsou k dispozici v rámci seskupení kolaterálu, aby byla použita k získání dodatečného financování v rámci příslibených, avšak dosud nefinancovaných úvěrových linek, které jsou instituci k dispozici;

- b) nejsou vydaná samotnou institucí nebo její mateřskou institucí nebo dceřinými

institucemi nebo jiným dceřiným podnikem mateřské instituce nebo mateřské finanční holdingové společnosti;

c) účastníci trhu se obecně dohodnou na jejich ceně, kterou lze na trhu snadno sledovat, nebo může být jejich cena určena vzorcem, který je snadné vypočítat na základě veřejně dostupných vstupů, přičemž cena nezávisí na silných předpokladech, jako tomu je obvykle u strukturovaných nebo exotických produktů;

d) jsou kotované na uznané burze nebo jsou obchodovatelné v aktivním přímém prodeji nebo prostřednictvím prostého repa na schválených repo trzích. Tato kritéria se posoudí pro každý trh zvlášť.

Podmínky stanovené v prvním pododstavci písm. c) a d) se nepoužijí na aktiva uvedená v odst. 1 písm. e).“.

b) odstavce 5 a 6 se nahrazují tímto:

„5. Akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování lze považovat za likvidní aktiva do absolutního objemu 500 milionů EUR v portfoliu likvidních aktiv jednotlivých institucí za předpokladu, že jsou splněny požadavky uvedené v čl. 132 odst. 3 a že subjekt kolektivního investování investuje pouze do likvidních aktiv uvedených v odstavci 1 tohoto článku, s výjimkou derivátů ke snižování úrokového, úvěrového nebo měnového rizika.

Použití nebo potenciální použití derivátových nástrojů ze strany subjektu kolektivního investování za účelem zajištění rizik povolených investic nepředstavuje překážku pro způsobilost tohoto subjektu. Není-li hodnota akcií nebo podílových jednotek v subjektu kolektivního investování pravidelně tržně oceňována třetími stranami uvedenými v čl. 418 odst. 4 písm. a) a b) a příslušný orgán nepovažuje za splněný požadavek to, že má instituce vypracovat spolehlivé metodiky a postupy pro toto oceňování podle první věty čl. 418 odst. 4, nejsou tyto akcie nebo podíly v dotyčném subjektu kolektivního investování považovány za likvidní aktiva.

c) 6. Pokud likvidní aktivum přestane být v rámci zásoby likvidních aktiv způsobilé, může je instituce nicméně i nadále považovat za likvidní aktivum po dobu následujících 30 kalendářních dnů. Pokud přestane být likvidní aktivum v subjektu kolektivního investování způsobilé pro postup uvedený v odstavci 5, může být akcie nebo podílová jednotka v subjektu kolektivního investování přesto považována za likvidní aktivum po dobu následujících 30 dnů za předpokladu, že tato aktiva nepředstavují více než 10 % celkových aktiv tohoto subjektu kolektivního investování.“.

d) odstavec 7 se zrušuje.

109) Článek 419 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud odůvodněné potřeby likvidních aktiv s ohledem na požadavek uvedený v

článku 412 převyšují dostupnost těchto likvidních aktiv v určité měně, použije se jedna nebo více z těchto odchylek:

a) odchýlně od čl. 417 písm. f) může být denominace likvidních aktiv v nesouladu s měnovým rozložením odtoku likvidity po odečtení přítoke;

b) v případě měn některého členského státu nebo třetích zemí mohou být požadovaná likvidní aktiva nahrazena úvěrovými linkami centrální banky tohoto členského státu nebo třetí země, které jsou smluvně neodvolatelně vázány na následujících 30 dnů a jsou oceněny reálnými cenami, nezávisle na čerpané výši, za předpokladu, že příslušné orgány tohoto členského státu nebo příslušné třetí země učiní totéž a za předpokladu, že tento členský stát nebo třetí země uplatňuje srovnatelné požadavky na podávání zpráv;

c) v případě nedostatku aktiv úrovně 1 mohou být institucí držena dodatečná aktiva úrovně 2A a jakýkoli horní limit použitelný na uvedená aktiva v souladu s článkem 17 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 lze změnit.“.

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění odchylek uvedených v odstavci 2, včetně podmínek jejich uplatňování.

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [šesti měsíců po vstupu pozměňujícího nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“.

110) Článek 422 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Clearing, služby úschovy, správy hotovosti nebo jiné srovnatelné služby uvedené v odst. 3 písm. a) a d) se vztahují pouze na dané služby v rozsahu, ve kterém jsou poskytovány v rámci zavedených vztahů, na nichž vkladatel značně závisí. Nespočívají pouze v korespondenčním bankovníctví nebo makléřských službách a instituce má důkazy o tom, že není možné, aby klient částky řádně splatné vybral v průběhu 30 dní, aniž by tím ohrozil svůj provoz.

Až do přijetí jednotné definice zavedeného operačního vztahu uvedeného v odst. 3 písm. c) instituce samy stanoví kritéria pro určení zavedeného operačního vztahu, u něhož mají důkazy o tom, že není možné, aby klient částky řádně splatné v průběhu 30 dní vybral, aniž by tím ohrozil svůj provoz, a tato kritéria oznámí příslušným orgánům. Při neexistenci jednotné definice mohou příslušné orgány poskytovat obecné pokyny, jimiž se musí instituce řídit při určování vkladů držených vkladatelem v rámci zavedeného operačního vztahu.“.

b) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Příslušné orgány mohou na základě individuálního posouzení udělit svolení

uplatňovat nižší procentní hodnotu odtoku na závazky uvedené v odstavci 7, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) protistrana je:
 - i) mateřská nebo dceřiná instituce příslušné instituce nebo jiný dceřiný podnik téže mateřské instituce;
 - ii) spojena s institucí vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS;
 - iii) instituce spadající do stejného institucionálního systému ochrany splňujícího požadavky čl. 113 odst. 7;
 - iv) ústřední instituce nebo člen sítě v souladu s čl. 400 odst. 2 písm. d);
- b) existují důvody k očekávání nižšího odtoku v průběhu následujících 30 dnů i v případě kombinovaného idiosynkratického a krizového tržního scénáře;
- c) odchylně od článku 425 protistrana uplatňuje odpovídající symetrický nebo konzervativnější přítok;
- d) instituce a protistrana jsou usazeny ve stejném členském státě.“

111) V článku 423 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Instituce oznámí příslušným orgánům veškeré uzavřené smlouvy, v důsledku jejichž smluvních podmínek dochází během 30 dnů poté, co dojde k podstatnému zhoršení úvěrové kvality instituce, k odtoku likvidity nebo ke vzniku dodatečných potřeb kolaterálu. Pokud příslušné orgány považují tyto smlouvy za podstatné ve vztahu k možnému odtoku likvidity instituce, požadují, aby instituce doplnila dodatečný odtok u těchto smluv, který odpovídá dodatečným potřebám kolaterálu v důsledku podstatného zhoršení úvěrové kvality instituce, jako je snížení jejího úvěrového hodnocení o tři stupně. Instituce rozsah tohoto podstatného zhoršení pravidelně přezkoumává s ohledem na relevantní aspekty smluv, které uzavřela, a výsledek svého přezkumu oznámí příslušným orgánům.

3. Instituce doplňuje dodatečný odtok odpovídající potřebám kolaterálu, který by byl výsledkem dopadu nepříznivého tržního scénáře na derivátové transakce instituce, jestliže je podstatný.

Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících podmínky, za kterých lze uplatnit koncept podstatnosti, společně s metodami pro měření dodatečného odtoku.

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [šesti měsíců po vstupu pozměňujícího nařízení v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v druhém pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

112) V článku 424 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Závazná částka likviditního příslibu, který byl poskytnut sekuritizačním jednotkám pro speciální účel s cílem umožnit jim nákup jiných aktiv než cenných papírů od klientů, kteří nejsou finančními zákazníky, se vynásobí 10 % v takovém rozsahu, v jakém přesahuje objem aktiv nakupovaných v dané době od klientů a pokud maximální částka, kterou lze čerpat, je smluvně omezena na objem aktiv v dané době nakupovaných.“.

113) V čl. 425 odst. 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

c) úvěry s neurčeným datem ukončení smlouvy se zohlední ve výši 20 % přítoku za předpokladu, že instituce může na základě smlouvy odstoupit a požadovat platbu v průběhu 30 dnů;“.

114) V části šesté se za článek 428 vkládá následující nová hlava IV:

„HLAVA IV UKAZATEL ČISTÉHO STABILNÍHO FINANCOVÁNÍ

KAPITOLA 1 Ukazatel čistého stabilního financování

Článek 428a

Uplatňování na konsolidovaném základě

Pokud se ukazatel čistého stabilního financování uplatňuje na konsolidovaném základě v souladu s čl. 11 odst. 4, platí následující:

- a) faktory požadovaného stabilního financování dceřiného podniku se správním ústředím ve třetí zemi, pro které podle vnitrostátních právních předpisů uvedené třetí země, které stanoví požadavek na čisté stabilní financování, platí vyšší procenta, než ta uvedená v kapitole 4 této hlavy, podléhají konsolidaci v souladu s vyššími sazbami určenými vnitrostátními právními předpisy uvedené třetí země;
- b) faktory dostupného stabilního financování dceřiného podniku se správním ústředím ve třetí zemi, pro které podle vnitrostátních právních předpisů uvedené třetí země, které stanoví požadavek na čisté stabilní financování, platí nižší procenta, než ta uvedená v kapitole 3 této hlavy, podléhají konsolidaci v souladu s nižšími sazbami určenými vnitrostátními právními předpisy uvedené třetí země;
- c) aktiva třetí země, která splňují požadavky stanovené v hlavě II nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 a která jsou držena dceřiným podnikem se správním ústředím ve třetí zemi, se nepovažují za likvidní aktiva pro konsolidované účely, pokud nesplňují podmínky pro likvidní aktiva podle vnitrostátních právních předpisů uvedené třetí země, které stanoví požadavek krytí likvidity;
- d) na investiční podniky jiné než systémové investiční podniky v rámci skupiny se vztahuje článek 428b na konsolidovaném základě a článek 413 na individuálním i konsolidovaném základě. Kromě případů uvedených v tomto písmeni se na investiční podniky jiné než systémové investiční podniky nadále vztahuje podrobný požadavek na stabilní čisté financování pro investiční podniky, stanovený vnitrostátními právními předpisy členských států.

Článek 428b

Ukazatel čistého stabilního financování

1. Podrobný požadavek na čisté stabilní financování stanovený v čl. 413 odst. 1 se rovná poměru dostupného stabilního financování instituce podle kapitoly 3 této hlavy vůči požadovanému stabilnímu financování instituce podle kapitoly 4 této hlavy po

dobu jednoho roku a vyjadřuje se jako procentuální hodnota. Instituce vypočítají svůj ukazatel čistého stabilního financování podle tohoto vzorce:

$$\frac{\text{dostupné stabilní financování}}{\text{požadované stabilní financování}} = \text{poměr čistého stabilního financování (\%)}$$

2. Instituce udržují ukazatel čistého stabilního financování na hodnotě nejméně 100 %.
3. Pokud dojde kdykoli k poklesu ukazatele čistého stabilního financování instituce pod 100 % nebo lze takový pokles přiměřeně očekávat, uplatní se požadavek stanovený v článku 414. Instituce usiluje o obnovení ukazatele čistého stabilního financování na úroveň uvedenou v odstavci 2. Příslušné orgány posoudí důvody nesouladu s úrovní uvedenou v odstavci 2, než podle potřeby přistoupí k případným dohledovým opatřením.
4. Instituce vypočítají a monitorují ukazatel čistého stabilního financování ve vykazovací měně pro všechny své transakce bez ohledu na jejich skutečnou denominaci, a samostatně pro své transakce denominované v každé z měn, na něž se vztahuje samostatné podávání zpráv podle čl. 415 odst. 2.
5. Instituce zajistí, aby denominace jejich závazků v příslušných měnách byla v souladu s rozdělením jejich aktiv podle měn. Pokud je třeba, mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce omezily nesoulad měn stanovením limitů týkajících se podílu požadovaného stabilního financování v konkrétní měně, které lze splnit pomocí dostupného stabilního financování denominovaného v jiné měně. Toto omezení smí být použito pouze pro měnu, na niž se vztahuje samostatné podávání zpráv podle čl. 415 odst. 2.

Při určování úrovně jakéhokoli omezení ohledně nesouladu měn, které smí být uplatněno v souladu s tímto článkem, musí příslušné orgány zohlednit přinejmenším následující:

- a) zda má instituce v horizontu jednoho roku pro ukazatel čistého stabilního financování možnost přesunout dostupné stabilní financování z jedné měny do druhé a napříč jurisdikcemi a právními subjekty v rámci své skupiny a provést měnové swapy a získat finanční prostředky na trzích v jiné měně;
- b) dopad nepříznivých pohybů směnných kurzů na stávající pozice, které jsou v nesouladu, a na účinnost jakýchkoli existujících zajištění v cizí měně.

Jakékoli omezení týkající se nesouladu měn uložené v souladu s tímto článkem představuje zvláštní požadavek na likviditu podle článku 105 směrnice 2013/36/EU.

KAPITOLA 2

Obecná pravidla výpočtu ukazatele čistého stabilního financování

Článek 428c

Výpočet ukazatele čistého stabilního financování

1. Pokud není v této hlavě uvedeno jinak, instituce zohledňují aktiva, závazky i podrozvahové položky v hrubé výši.
2. Pro účely výpočtu ukazatele čistého stabilního financování instituce uplatňují příslušné faktory pro stabilní financování stanovené v kapitolách 3 a 4 této hlavy vzhledem k účetní hodnotě svých aktiv, závazků a podrozvahových položek, není-li v této hlavě uvedeno jinak.
3. Instituce požadované stabilní financování a dostupné stabilní financování nezapočítávají dvojmo.

Článek 428d

Derivátové smlouvy

1. Při výpočtu požadovaného stabilního financování pro derivátové smlouvy podle kapitoly 4 této hlavy uplatní instituce ustanovení tohoto článku.
2. Odchylně od čl. 428c odst. 1 instituce zohlední účetní hodnotu derivátových pozic na čistém základu, pokud jsou tyto pozice zahrnuty do stejné skupiny transakcí se započtením splňující požadavky stanovené v článcích 295, 296 a 297. V opačném případě zohlední instituce účetní hodnotu derivátových pozic na hrubém základě a pro účely kapitoly 4 této hlavy uvedené derivátové pozice považuje za samostatnou skupinu transakcí se započtením.
3. Pro účely této hlavy se „tržní hodnotou skupiny transakcí se započtením“ rozumí souhrn tržních hodnot všech transakcí zahrnutých do skupiny transakcí se započtením.
4. Všechny derivátové smlouvy uvedené v odst. 2 písm. a) až e) přílohy II, které zahrnují úplnou výměnu jistin v tentýž den, se vypočítají na čistém základě napříč měnami, včetně výpočtu pro účely podávání zpráv v měně, na niž se vztahuje samostatné podávání zpráv podle čl. 415 odst. 2, i v případě, že tyto transakce nejsou součástí stejné skupiny transakcí se započtením, která splňuje požadavky stanovené v článcích 295, 296 a 297.
5. Hotovost přijatá jako kolaterál za účelem snížení expozice derivátové pozice se považuje za kolaterál a nepovažuje se za vklady, na něž se vztahuje kapitola 3 této hlavy.

6. Příslušné orgány se mohou se souhlasem příslušné centrální banky rozhodnout upustit od zohlednění dopadu derivátových smluv na výpočet ukazatele čistého stabilního financování, včetně výpočtu prostřednictvím určení faktorů požadovaného stabilního financování a opravných položek a ztrát, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
- uvedené smlouvy mají zbytkovou splatnost kratší než šest měsíců;
 - protistranou je ECB nebo centrální banka členského státu;
 - derivátové smlouvy slouží účelům měnové politiky ECB nebo centrální banky členského státu.

Pokud je tato výjimka uvedená v prvním pododstavci udělena dceřinému podniku se správním ústředím ve třetí zemi podle vnitrostátních právních předpisů uvedené třetí země, které stanoví požadavek na čisté stabilní financování, zohlední se uvedená výjimka ve znění, v němž je stanovena ve vnitrostátních právních předpisech dané třetí země pro účely konsolidace. V opačném případě tuto výjimku nelze dceřinému podniku ve třetí zemi udělit.

Článek 428e

Započtení zajištěných úvěrových transakcí a transakcí na kapitálovém trhu

Odchylně od čl. 428c odst. 1 se aktiva a závazky vyplývající ze zajištěných úvěrových transakcí a transakcí na kapitálovém trhu ve smyslu čl. 192 odst. 2 a 3 s jednou protistranou vypočítají na čistém základě, pokud tyto aktiva a závazky dodržují podmínky započtení stanovené v čl. 429b odst. 4.

Článek 428f

Vzájemně závislá aktiva a závazky

- Po předchozím schválení příslušnými orgány může instituce považovat určité aktivum a určitý závazek za vzájemně závislé, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:
 - instituce plní výhradně roli přechodné jednotky, která zajišťuje přesun finančních prostředků z daného závazku do odpovídajícího vzájemně závislého aktiva;
 - jednotlivá vzájemně závislá aktiva a závazky jsou jasně identifikovatelné a mají stejnou výši jistiny;
 - dané aktivum a vzájemně závislý závazek mají v podstatě shodnou splatnost s maximálním zpožděním 20 dnů mezi splatností aktiva a splatností závazku;
 - vzájemně související závazek je vyžadován v souladu s právním, regulačním nebo smluvním závazkem a není použit k financování jiných aktiv;
 - platební toky jistiny z aktiva nejsou použity k jiným účelům, než je

- vyplacení vzájemně závislého závazku;
- f) protistrany pro jednotlivé páry vzájemně závislých aktiv a závazků nejsou shodné.
2. Má se za to, že aktiva a závazky přímo spojené s následujícími produkty nebo službami splňují podmínky uvedené v odstavci 1 a považují se za vzájemně závislé:
- a) centralizované regulované úspory, kdy mají instituce právní povinnost převést regulované vklady do centralizovaného fondu, který je zřízen a kontrolován ústřední vládou členského státu a který poskytuje úvěry za účelem podpory dosažení cílů veřejného zájmu, pokud k převodu vkladů do centralizovaného fondu dochází nejméně jednou za měsíc;
- b) podpůrné úvěry a úvěrové a likviditní přísliby, které splňují kritéria stanovená v čl. 31 odst. 9 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 pro instituce, které plní roli prostých prostředníků a nenesou žádné finanční riziko;
- c) kryté dluhopisy podle čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES;
- d) kryté dluhopisy, které splňují požadavky na způsobilost pro zacházení uvedené v čl. 129 odst. 4, případně 5, kdy jsou podkladové úvěry v plné výši financovány emitovanými krytými dluhopisy, nebo kdy jsou k dispozici pevně stanovené mechanismy prodloužení splatnosti krytých dluhopisů o jeden rok nebo více až do doby splatnosti podkladových úvěrů pro případ selhání refinancování k datu splatnosti krytého dluhopisu;
- e) derivátové aktivity týkající se clearingů klientů, pokud instituce svým klientům neposkytuje záruky ohledně výsledků ústřední protistrany, a v důsledku toho se nevystavuje žádnému finančnímu riziku.

Článek 428g

Vklady do institucionálních systémů ochrany a kooperativních sítí

1. Pokud je instituce členem institucionálního systému ochrany typu uvedeného v čl. 113 odst. 7, sítě, která splňuje podmínky pro udělení výjimky podle článku 10, nebo kooperativní sítě v členském státě, platí pro vklady na viděnou, které instituce udržuje u centrální instituce a které jsou považovány za likvidní aktiva pro vkládající instituci v souladu s článkem 16 nařízení (EU) 2015/61, tyto požadavky:
- a) příslušný faktor požadovaného stabilního financování uplatňovaný podle oddílu 2 kapitoly 4 této hlavy pro vkládající instituci, v závislosti na zacházení s příslušnými vklady na viděnou jako s aktivy úrovně 1, úrovně 2A nebo úrovně 2B podle článku 16 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 a na příslušné srážce uplatněné na tyto vklady na viděnou pro účely výpočtu ukazatele krytí likvidity;

- b) symetrický faktor dostupného stabilního financování pro centrální instituci, která vklad přijímá.

Článek 428h

Preferenční zacházení v rámci skupiny nebo institucionálního systému ochrany

1. Odchylně od článku 428g a kapitol 3 a 4 této hlavy mohou příslušné orgány v jednotlivých případech povolit institucím uplatnění vyššího faktoru dostupného stabilního financování nebo nižšího faktoru požadovaného stabilního financování na aktiva, závazky a závazné úvěrové nebo likviditní přísliby, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
- a) protistrana je jedním z těchto subjektů:
 - i) mateřský nebo dceřiný podnik instituce;
 - ii) jiný dceřiný podnik stejného mateřského podniku;
 - iii) subjekt spojený s institucí vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS;
 - iv) člen stejného institucionálního systému ochrany uvedeného v čl. 113 odst. 7 tohoto nařízení jako instituce;
 - v) ústřední instituce nebo přidružený podnik sítě nebo kooperativní skupiny, jak je uvedeno v článku 10 tohoto nařízení;
 - b) existují důvody očekávat, že závazek nebo přijatý závazný úvěrový nebo likviditní příslib představují stabilnější zdroj financování, nebo že aktivum nebo závazný poskytnutý úvěrový nebo likviditní příslib vyžaduje méně stabilní financování v horizontu jednoho roku ukazatele čistého stabilního financování, než stejné závazky, aktiva nebo závazné úvěrové nebo likviditní přísliby u jiných protistran;
 - c) protistrana uplatňuje vyšší faktor požadovaného stabilního financování symetrický k vyššímu faktoru dostupného stabilního financování, nebo nižší faktor požadovaného stabilního financování symetrický k nižšímu faktoru dostupného stabilního financování;
 - d) instituce a protistrana jsou usazeny ve stejném členském státě.
2. Pokud jsou instituce a protistrana usazeny v různých členských státech, mohou příslušné orgány od podmínky stanovené v odst. 1 písm. d) upustit, pokud jsou kromě kritérií stanovených v odstavci 1 splněna tato kritéria:
- a) mezi subjekty v rámci skupiny existují právně závazné smlouvy a závazky týkající se závazku, aktiva nebo závazného úvěrového nebo likviditního příslibu;
 - b) poskytovatel financování má nízký rizikový profil financování;

- c) rizikový profil financování příjemce financování byl příslušným způsobem zohledněn v řízení rizik likvidity na straně poskytovatele financování.

Příslušné orgány se vzájemně konzultují v souladu s čl. 20 odst. 1 písm. b), aby určily, zda jsou dodatečná kritéria stanovená v tomto odstavci splněna.

KAPITOLA 3

Dostupné stabilní financování

ODDÍL 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 428i

Výpočet částky dostupného stabilního financování

Není-li v této kapitole uvedeno jinak, vypočítá se částka dostupného stabilního financování vynásobením účetní hodnoty různých kategorií nebo typů závazků a regulativního kapitálu příslušnými faktory dostupného stabilního financování, které se uplatňují podle oddílu 2. Celková částka dostupného stabilního financování se rovná součtu vážených částek závazků a regulativního kapitálu.

Článek 428j

Zbytková splatnost závazku nebo regulativního kapitálu

1. Není-li v této kapitole uvedeno jinak, instituce zohledňují zbytkovou smluvní splatnost závazků a regulativního kapitálu s cílem určit příslušné faktory dostupného stabilního financování, které se uplatňují podle oddílu 2 této kapitoly.
2. Instituce zohlední stávající možnosti k určení zbytkové splatnosti závazku nebo regulativního kapitálu. Činí tak na základě předpokladu, že investoři uplatní kupní opci v nejbližším možném termínu. V případě opcí, které lze uplatnit na základě uvážení instituce, zohlední instituce a příslušné orgány reputační faktory, které mohou omezit možnosti neuplatnění opce ze strany instituce, zejména vzhledem k očekáváním trhu, že by instituce měly umožnit některé závazky před jejich splatností.
3. K určení faktorů dostupného stabilního financování, které se uplatňují podle oddílu 2 této kapitoly, považují instituce jakoukoli část závazků se zbytkovou splatností s délkou jeden rok nebo více, která bude splatná za méně než šest měsíců nebo v době od šesti měsíců do méně než jednoho roku, za závazek se zbytkovou splatností za méně než šest měsíců, případně v době od šesti měsíců do méně než jednoho roku.

ODDÍL 2

FAKTORY DOSTUPNÉHO STABILNÍHO FINANCOVÁNÍ

Článek 428k

0% faktor dostupného stabilního financování

1. Není-li v člancích 428l až 428o uvedeno jinak, uplatní se na všechny závazky bez stanovené splatnosti, včetně krátkých pozic a pozic s otevřenou splatností, 0% faktor dostupného stabilního financování, avšak s výjimkou následujících případů:
 - a) odložené daňové závazky, s nimiž se zachází v souladu s nejbližším možným termínem, kdy lze tyto závazky realizovat;
 - b) menšinové podíly, s nimiž se zachází v souladu s termínem příslušného nástroje.

Na odložené daňové závazky a menšinové podíly se uplatňuje jeden z těchto faktorů:

- i) 0 %, pokud je efektivní zbytková splatnost odloženého daňového závazku nebo menšinového podílu kratší než šest měsíců;
 - ii) 50 %, pokud je efektivní zbytková splatnost odloženého daňového závazku nebo menšinového podílu minimálně šest měsíců, avšak méně než jeden rok,
 - iii) 100 %, pokud je efektivní zbytková splatnost odloženého daňového závazku nebo menšinového podílu jeden rok nebo více.
2. Na následující závazky se uplatňuje 0% faktor dostupného stabilního financování:
 - a) závazky se zúčtováním v den realizace obchodu vyplývající z nákupů finančních nástrojů, cizích měn a komodit, u kterých se očekává vypořádání v rámci běžného cyklu vypořádání nebo v období, jež je obvyklé pro příslušný typ výměny nebo typ transakcí, které nebyly vypořádány, avšak jejich vypořádání se stále očekává;
 - b) závazky kategorizované jako vzájemně závislé s aktivy podle článku 428f;
 - c) závazky se zbytkovou splatností kratší než šest měsíců, které jsou poskytovány:
 - i) ECB nebo centrální bankou členského státu;
 - ii) centrální bankou třetí země;
 - iii) finančními zákazníky;
 - d) jakékoli další závazky a kapitálové položky nebo nástroje, které nejsou uvedeny v člancích 428l až 428o.

3. Instituce uplatňují 0% faktor dostupného stabilního financování na absolutní hodnotu rozdílu (pokud je záporný) mezi součtem tržních hodnot napříč všemi skupinami transakcí se započtením s kladnou tržní hodnotou a součtem tržních hodnot napříč všemi skupinami transakcí se započtením se zápornou tržní hodnotou vypočtenou v souladu s článkem 428d tohoto nařízení.

Pro výpočet uvedený v prvním pododstavci platí tato pravidla:

- a) variační marže přijaté institucemi od jejich protistran se odečtou od tržní hodnoty skupiny transakcí se započtením s kladnou tržní hodnotou, pokud splňuje kolaterál přijatý jako variační marže podmínky pro klasifikaci jako aktiva úrovně 1 podle hlavy II nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality podle čl. 10 odst. 1 písm. f) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, na něž mají instituce právní nárok a mají provozní možnost je opětovně využít;
- b) všechny variační marže odeslané institucemi svým protistranám se odečtou od tržní hodnoty skupiny transakcí se započtením se zápornou tržní hodnotou.

Článek 428l

50% faktor dostupného stabilního financování

Odchylně od článku 428k se na následující závazky uplatňuje 50% faktor dostupného stabilního financování:

- a) přijaté vklady, které splňují kritéria pro provozní vklady stanovená v článku 27 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61;
- b) závazky se zbytkovou splatností kratší než jeden rok, které jsou poskytovány:
 - i) ústřední vládou členského státu nebo třetí země;
 - ii) regionální vládou nebo místními orgány členského státu nebo třetí země;
 - iii) subjekty veřejného sektoru v členském státě nebo ve třetí zemi;
 - iv) mezinárodními rozvojovými bankami podle čl. 117 odst. 2 a mezinárodními organizacemi podle článku 118;
 - v) úvěrovými institucemi podle čl. 10 odst. 1 písm. e) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61;
 - vi) nefinančními podnikovými zákazníky;
 - vii) úvěrovými sdruženími povolenými příslušným orgánem, soukromými investičními společnostmi a klienty, kteří jsou zprostředkovateli vkladů, v rozsahu, ve kterém tyto závazky nespádají pod písmeno a);
- c) závazky se zbytkovou smluvní splatností minimálně šest měsíců, avšak méně než jeden rok, které jsou poskytovány:
 - i) ECB nebo centrální bankou členského státu;
 - ii) centrální bankou třetí země;
 - iii) finančními zákazníky;
- d) jakékoli jiné závazky se zbytkovou splatností minimálně šest měsíců, avšak méně než jeden rok, které nejsou uvedeny v člácích 428m až 428o.

Článek 428m
90% faktor dostupného stabilního financování

Odchylně od článku 428k se na retailové vklady na viděnou a retailové termínované vklady se zbytkovou splatností méně než jeden rok, které splňují kritéria stanovená v článku 25 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, uplatňuje 90% faktor dostupného stabilního financování.

Článek 428n
95% faktor dostupného stabilního financování

Odchylně od článku 428k se na retailové vklady na viděnou a retailové termínované vklady se zbytkovou splatností méně než jeden rok, které splňují kritéria stanovená v článku 24 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, uplatňuje 95% faktor dostupného stabilního financování.

Článek 428o
100% faktor dostupného stabilního financování

Odchylně od článku 428k se na následující závazky a kapitálové položky a nástroje uplatňuje 100% faktor dostupného stabilního financování:

- a) položky kmenového kapitálu tier 1 instituce před provedením úprav vyžadovaných na základě článků 32 až 35, odpočtů podle článku 36 a uplatnění výjimek a alternativních postupů stanovených v člancích 48, 49 a 79;
- b) položky vedlejšího kapitálu tier 1 instituce před odpočtem položek uvedených v článku 56 a uplatněním článku 79 na tyto položky;
- c) položky kapitálu tier 2 instituce před odpočty uvedenými v článku 66 a uplatněním článku 79, které mají zbytkovou splatnost s délkou jeden rok a více, s výjimkou nástrojů s výslovnými nebo vloženými opcemi, které by v případě uplatnění zkrátily očekávanou splatnost na dobu kratší než jeden rok;
- d) jakékoli jiné kapitálové nástroje instituce se zbytkovou splatností s délkou jeden rok nebo více, s výjimkou nástrojů s výslovnými nebo vloženými opcemi, které by v případě uplatnění zkrátily očekávanou splatnost na dobu kratší než jeden rok;
- e) jakékoli jiné zajištěné a nezajištěné výpůjčky a závazky se zbytkovou splatností s délkou jeden rok nebo více, včetně termínovaných vkladů, není-li v člancích 428k až 428n uvedeno jinak.

KAPITOLA 4

Požadované stabilní financování

ODDÍL 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 428p

Výpočet částky požadovaného stabilního financování

1. Není-li v této kapitole uvedeno jinak, vypočítá se částka požadovaného stabilního financování vynásobením účetní hodnoty různých kategorií nebo druhů aktiv a podrozvahových položek příslušnými faktory požadovaného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2. Celková částka požadovaného stabilního financování se rovná součtu vážených částek aktiv a podrozvahových položek.
2. Aktiva, která si instituce vypůjčily, včetně zajištěných úvěrových transakcí a transakcí na kapitálovém trhu ve smyslu čl. 192 odst. 2 a 3, která jsou zaúčtována v jejich rozvaze a kterých nejsou skutečnými majiteli, jsou z výpočtu částky potřebného stabilního financování vyloučena.
3. Aktiva, která instituce zapůjčily, včetně zajištěných výpůjčních transakcí a transakcí na kapitálovém trhu, které zůstávají v jejich rozvaze a kterých jsou nadále skutečnými majiteli, se pro účely této kapitoly považují za zatížená aktiva a vztahují se na ně příslušné faktory požadovaného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2 této kapitoly. V opačném případě jsou tato aktiva z výpočtu částky požadovaného stabilního financování vyloučena.
4. Za nezatížená se považují tato aktiva:
 - a) aktiva zahrnutá v seskupení, která jsou k dispozici pro okamžité použití jako kolaterál za účelem získání dodatečného financování na základě závazných, nebo pokud je seskupení provozováno centrální bankou, také nezávazných, ale zatím nefinancovaných úvěrových linek, které má instituce k dispozici. Mezi uvedená aktiva patří aktiva umístěná úvěrovou institucí u ústřední instituce v rámci kooperativní sítě nebo institucionálního systému ochrany. Instituce předpokládají, že aktiva v seskupení jsou zatížena v pořadí rostoucí likvidity na základě klasifikace likvidity stanovené v kapitole 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, počínaje aktivy nezpůsobilými pro likviditní rezervu;
 - b) aktiva, jež instituce obdržela jako kolaterál za účelem snížení úvěrového rizika v rámci zajištěných výpůjčních transakcí, transakcí zajištěného financování nebo transakcí s výměnou kolaterálu a jež úvěrová instituce smí

zcizit;

- c) aktiva spojená s emisí krytých dluhopisů jako nepovinné přezajištění.
5. Instituce vyloučí aktiva spojená s kolaterálem považovaná za variační marže poskytnuté v souladu s čl. 428k odst. 3 písm. b) a čl. 428ag odst. 3, nebo za úvodní marže poskytnuté nebo považované za příspěvky do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany v souladu s čl. 428af písm. a) a b) z jiných částí výpočtu částky požadovaného stabilního financování v souladu s touto kapitolou, aby předešly dvojitému započítání.
6. Instituce zahrnou do výpočtu částky požadovaného stabilního financování finanční nástroje, cizí měny a komodity, pro které byla provedena nákupní objednávka. Z výpočtu částky požadovaného stabilního financování vyloučí finanční nástroje, cizí měny a komodity, pro které byla provedena nákupní objednávka, pokud nejsou tyto transakce zohledněny jako deriváty nebo zajištěné transakce financování v rozvaze instituce, a pokud jsou tyto transakce po svém vypořádání zohledněny v rozvaze instituce.
7. Příslušné orgány mohou určit faktory požadovaného stabilního financování, které se uplatní pro expozice týkající se podrozvahových položek, které nejsou uvedeny v této kapitole, za účelem zajištění toho, že instituce budou držet příslušnou částku požadovaného stabilního financování pro část těchto expozic, u které lze očekávat potřebu financování v horizontu jednoho roku ukazatele čistého stabilního financování. Pro určení těchto faktorů zohlední příslušné orgány zejména podstatné poškození pověsti, ke kterému by mohlo dojít v důsledku neposkytnutí tohoto financování.

Příslušné orgány podávají orgánu EBA nejméně jednou ročně zprávu o druzích expozic týkajících se podrozvahových položek, pro které určily faktory požadovaného stabilního financování. V této zprávě také vysvětlí metodiku použitou k určení těchto faktorů.

Článek 428q *Zbytková splatnost aktiva*

1. Není-li v této kapitole uvedeno jinak, zohlední instituce při určení příslušných faktorů požadovaného stabilního financování, které se uplatní na její aktiva a podrozvahové položky podle oddílu 2 této kapitoly, zbytkovou smluvní splatnost transakcí týkajících se jejích aktiv a podrozvahových položek.
2. V případě zatížených aktiv se při určení příslušných faktorů požadovaného stabilního financování, které se uplatní podle oddílu 2 této kapitoly, použije buď zbytková splatnost aktiva, nebo splatnost transakce, která je zdrojem zatížení, podle toho, která

z těchto splatností je delší. Na aktivum se zbývajícím obdobím zatížení kratším než šest měsíců se vztahuje faktor požadovaného stabilního financování podle oddílu 2 této kapitoly, který by se uplatnil na stejné nezatížené aktivum.

3. Pokud instituce znovu používá nebo znovu přislíbí vypůjčené aktivum, včetně zajištěných úvěrových transakcí a transakcí na kapitálovém trhu ve smyslu čl. 192 odst. 2 a 3, a pokud je toto aktivum zohledněno v podrozvaze, je zbytková splatnost transakce, na základě které bylo aktivum vypůjčeno a která se používá k určení faktoru požadovaného stabilního financování uplatněného podle oddílu 2 této kapitoly, shodná se zbytkovou splatností transakce, na základě které je aktivum znovu použito nebo znovu přislíbeno.
4. V případě aktiv oddělených v souladu s čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se instituce řídí jejich podkladovou expozicí. Pro tato aktiva však instituce uplatní vyšší faktory požadovaného stabilního financování podle délky trvání zatížení určené příslušnými orgány, které zváží, zda může instituce těmito aktivy volně disponovat nebo je vyměňovat, jakož i délky trvání závazků vůči zákazníkům instituce, ze kterých vychází požadavek na oddělení.
5. Při výpočtu zbytkové splatnosti aktiva instituce zohledňují opce na základě předpokladu, že emitent uplatní veškeré opce k prodloužení splatnosti. V případě opcí, které lze uplatnit na základě uvážení instituce, zohlední instituce a příslušné orgány reputační faktory, které mohou omezit možnosti neuplatnění opce ze strany instituce, zejména vzhledem k očekáváním trhu a zákazníků, že by instituce měla prodloužit splatnost některých aktiv k datu jejich splatnosti.
6. V případě umoření úvěrů se zbytkovou splatností s délkou jeden rok nebo delší, se část, která bude splatná za méně než šest měsíců nebo v době mezi šesti měsíci a jedním rokem, považuje pro účely určení faktorů požadovaného stabilního financování v souladu s oddílem 2 této kapitoly za položku se zbytkovou splatností za méně než šest měsíců nebo v době mezi šesti měsíci a jedním rokem.

ODDÍL 2

FAKTORY POŽADOVANÉHO STABILNÍHO FINANCOVÁNÍ

Článek 428r

0% faktor požadovaného stabilního financování

1. Na následující aktiva se vztahuje 0% faktor požadovaného stabilního financování:
 - a) nezatížená aktiva splňující podmínky pro klasifikaci jako likvidní aktiva úrovně 1 vysoké kvality v souladu s článkem 10 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality podle čl. 10 odst. 1 písm. f) uvedeného nařízení v

přenesené pravomoci, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky stanovené v článku 8 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci;

- b) nezátížené podíly nebo jednotky v subjektech kolektivního investování splňující podmínky pro 0% srážku pro výpočet ukazatele likvidního krytí v souladu s čl. 15 odst. 2 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle článku 8, respektive 17 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci;
- c) veškeré rezervy centrální banky držené u ECB nebo centrální banky členského státu nebo třetí země, včetně požadovaných rezerv a nadměrných rezerv;
- d) veškeré pohledávky vůči ECB nebo centrální bance členského státu nebo třetí země se zbytkovou splatností kratší než šest měsíců;
- e) pohledávky se zúčtováním v den realizace obchodu vyplývající z prodejů finančních nástrojů, cizích měn a komodit, u kterých se očekává vypořádání v rámci běžného cyklu vypořádání, který je obvyklý pro příslušnou výměnu nebo druh transakcí, nebo které nebyly vypořádány, avšak jejich vypořádání se dosud očekává;
- f) aktiva, která jsou kategorizována jako vzájemně závislá se závazky podle článku 428f.

2. Odchylně od odst. 1 písm. c) tohoto článku mohou příslušné orgány po dohodě s příslušnou centrální bankou rozhodnout o uplatnění vyššího faktoru požadovaného stabilního financování pro požadované rezervy, zejména při zohlednění rozsahu existujících požadavků na rezervy v horizontu jednoho roku a s tím souvisejícího požadovaného stabilního financování.

V případě dceřiných podniků se správním ústředím ve třetí zemi, kde se na požadované rezervy centrální banky na základě vnitrostátních právních předpisů příslušné třetí země, které stanoví požadavek na čisté stabilní financování, vztahuje vyšší faktor požadovaného stabilního financování, se pro účely konsolidace zohlední tento vyšší faktor požadovaného stabilního financování.

Článek 428s

5% faktor požadovaného stabilního financování

Na následující aktiva a podrozvahové položky se vztahuje 5% faktor požadovaného stabilního financování:

- a) nezátížené podíly nebo jednotky v subjektech kolektivního investování splňujících podmínky pro 5% srážku pro výpočet ukazatele likvidního krytí v souladu s čl. 15

odst. 2 písm. b) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle článku 8, respektive 17 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci;

- b) aktiva se zbytkovou splatností kratší než šest měsíců vyplývající ze zajištěných úvěrových transakcí a transakcí na kapitálovém trhu ve smyslu čl. 192 odst. 2 a 3 s finančními zákazníky, pokud jsou tato aktiva zajištěna pomocí aktiv splňujících podmínky pro kvalifikaci jako aktiva úrovně 1 podle hlavy II nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, včetně krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality podle čl. 10 odst. 1 písm. f) uvedeného nařízení v přenesené pravomoci, a pokud by měla instituce právní nárok a provozní možnosti k opětovnému použití uvedených aktiv po dobu trvání transakce bez ohledu na to, zda už byl kolaterál opětovně použit. Uplatňuje-li se čl. 428e odst. 1 tohoto nařízení, zohledňuje instituce uvedená aktiva na čistém základě;
- c) nevyčerpaná část neodvolatelných nebo podmíněně odvolatelných závazných úvěrových a likviditních příslibů podle čl. 31 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61;
- d) produkty související s podrozvahovou obchodní finanční činností podle čl. 111 odst. 1 tohoto nařízení se zbytkovou splatností méně než šest měsíců.

Článek 428t

7% faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížená aktiva splňující podmínky klasifikace jako kryté dluhopisy úrovně 1 mimořádně vysoké kvality podle čl. 10 odst. 1 písm. f) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 se vztahuje 7% faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle článků 8 a 17 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci.

Článek 428u

10% faktor požadovaného stabilního financování

1. Na následující aktiva se vztahuje 10% faktor požadovaného stabilního financování:
 - a) aktiva se zbytkovou splatností kratší než šest měsíců, která vyplývají ze zajištěných úvěrových transakcí a transakcí na kapitálovém trhu ve smyslu čl. 192 odst. 2 a 3 s finančními zákazníky, kromě aktiv uvedených v čl. 428s písm. b). Uplatňuje-li se čl. 428e odst. 1, zohledňuje instituce uvedená aktiva na čistém základě;
 - b) aktiva se zbytkovou splatností kratší než šest měsíců, která vyplývají z transakcí s finančními zákazníky, kromě aktiv uvedených v čl. 428s písm. b) a v písmeni a) tohoto článku;

- c) produkty související s rozvahovou obchodní finanční činností se zbytkovou splatností méně než šest měsíců;
 - d) produkty související s podrozvahovou obchodní finanční činností podle čl. 111 odst. 1 se zbytkovou splatností minimálně šest měsíců, avšak méně než jeden rok.
2. Na všechny skupiny derivativních smluv se započtením, na něž se nevztahují maržové dohody, na jejichž základě poskytují instituce svým protistranám variační marže, instituce uplatňují 10% faktor požadovaného stabilního financování, a to na absolutní tržní hodnotu příslušných skupin derivativních smluv se započtením, včetně případného poskytnutého kolaterálu, pokud mají tyto skupiny derivativních smluv se započtením zápornou tržní hodnotu.

Článek 428v

12% faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížené podíly nebo jednotky v subjektech kolektivního investování splňujících podmínky pro 12% srážku pro výpočet ukazatele likvidního krytí v souladu s čl. 15 odst. 2 písm. c) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 se vztahuje 12% faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle článků 8 a 17 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci.

Článek 428w

15% faktor požadovaného stabilního financování

Na následující aktiva a podrozvahové položky se vztahuje 15% faktor požadovaného stabilního financování:

- a) nezatížená aktiva splňující podmínky klasifikace jako aktiva úrovně 2A v souladu s článkem 11 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle článků 8 a 17 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci,
- b) produkty související s podrozvahovou obchodní finanční činností podle čl. 111 odst. 1, se zbytkovou splatností jeden rok a delší.

Článek 428x

20% faktor požadovaného stabilního financování

1. Na nezatížené podíly nebo jednotky v subjektech kolektivního investování splňujících podmínky pro 20% srážku pro výpočet ukazatele likvidního krytí v souladu s čl. 15 odst. 2 písm. d) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 se vztahuje 20% faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likvidní rezervy podle článků 8 a 17 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci.

2. Na všechny skupiny derivátových smluv se započtením, na které se vztahují maržové dohody, na jejichž základě poskytují instituce protistranám variační marže, uplatňují instituce 20% faktor požadovaného stabilního financování, a to na absolutní tržní hodnotu příslušných skupin derivativních smluv se započtením, včetně případného poskytnutého kolaterálu, pokud mají tyto skupiny derivátových smluv se započtením zápornou tržní hodnotu.
3. Instituce může požadavek na stabilní financování stanovený v odstavci 2 pro všechny skupiny derivátových smluv se započtením, na něž se vztahují maržové dohody, na jejichž základě poskytují instituce protistranám variační marže, nahradit částkou požadovaného stabilního financování vypočítanou jako absolutní výše rozdílu mezi:
 - a) pro všechny skupiny se započtením se zápornou tržní hodnotou včetně poskytnutého kolaterálu, na něž se vztahují maržové dohody, na jejichž základě poskytují instituce protistranám variační marže, součet všech navýšení pro kategorii rizika^(a) vypočítaných podle čl. 278 odst. 1;
 - b) pro všechny skupiny se započtením s kladnou tržní hodnotou včetně přijatého kolaterálu, na něž se vztahují maržové dohody, na jejichž základě přijímají instituce od protistran variační marže, součet všech navýšení pro kategorii rizika^(a) vypočítaných podle čl. 278 odst. 1.

Pro účely tohoto výpočtu a k určení rizikové pozice derivátových smluv zahrnutých ve skupinách transakcí se započtením podle prvního pododstavce nahradí instituce faktor splatnosti vypočítaný podle čl. 279c odst. 1 písm. b) buď faktorem splatnosti vypočítaným podle čl. 279c odst. 1 písm. a), nebo hodnotou 1.
4. Instituce, které k určení hodnoty expozice svých derivátových smluv používají postupy stanovené v oddílech 4 nebo 5 kapitoly 6 hlavy II části třetí, neuplatní požadavek na stabilní financování stanovený v odstavci 2 tohoto článku na skupiny derivátových smluv se započtením, na něž se vztahují maržové dohody, na jejichž základě poskytují instituce svým protistranám variační marže, pokud mají uvedené skupiny transakcí se započtením zápornou tržní hodnotu.

Článek 428y

25% faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížené sekuritizace úrovně 2B podle čl. 13 odst. 14 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 se vztahuje 25% faktor požadovaného stabilního financování, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle článků 8 a 17 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci.

Článek 428z
30% faktor požadovaného stabilního financování

Na následující aktiva se vztahuje 30% faktor požadovaného stabilního financování:

- a) nezatížené vysoce kvalitní kryté dluhopisy podle čl. 12 odst. 1 písm. e) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle článků 8 a 17 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci;
- b) nezatížené podíly nebo jednotky v subjektech kolektivního investování splňujících podmínky pro 30% srážku pro výpočet ukazatele likvidního krytí v souladu s čl. 15 odst. 2 písm. e) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle článků 8 a 17 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci.

Článek 428aa
35% faktor požadovaného stabilního financování

Na následující aktiva se vztahuje 35% faktor požadovaného stabilního financování:

- a) nezatížené sekuritizace úrovně 2B podle čl. 13 odst. 14 písm. b) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle článků 8 a 17 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci;
- b) nezatížené podíly nebo jednotky v subjektech kolektivního investování splňujících podmínky pro 35% srážku pro výpočet ukazatele likvidního krytí při uplatnění čl. 15 odst. 2 písm. f) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle článků 8 a 17 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci.

Článek 428ab
40% faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížené podíly nebo jednotky v subjektech kolektivního investování splňujících podmínky pro 40% srážku pro výpočet ukazatele likvidního krytí při uplatnění čl. 15 odst. 2 písm. g) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 se vztahuje 40% faktor požadovaného stabilního financování, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle článků 8 a 17 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci.

Článek 428ac
50% faktor požadovaného stabilního financování

Na následující aktiva se vztahuje 50% faktor požadovaného stabilního financování:

- a) nezatížená aktiva splňující podmínky klasifikace jako aktiva úrovně 2B v souladu s

- článkem 12 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, s výjimkou sekuritizací úrovně 2B a vysoce kvalitních krytých dluhopisů podle čl. 12 odst. 1 písm. a) a e) uvedeného nařízení v přenesené pravomoci, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle článků 8 a 17 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci;
- b) vklady držené institucí v jiné finanční instituci, které splňují kritéria týkající se provozních vkladů stanovená v článku 27 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61;
 - c) aktiva se zbytkovou splatností kratší než jeden rok vyplývající z transakcí s(e):
 - i) ústřední vládou členského státu nebo třetí země;
 - ii) regionální vládou nebo místními orgány členského státu nebo třetí země;
 - iii) subjekty veřejného sektoru v členském státu nebo třetí zemi;
 - iv) mezinárodními rozvojovými bankami podle čl. 117 odst. 2 a mezinárodními organizacemi podle článku 118;
 - v) úvěrovými institucemi podle čl. 10 odst. 1 písm. e) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61;
 - vi) nefinančními podniky, retailovými zákazníky a malými a středními podniky;
 - vii) úvěrovými sdruženími povolenými příslušnými orgány, soukromými investičními společnostmi a klienty, kteří jsou zprostředkovateli vkladů, v rozsahu, ve kterém uvedená aktiva nespádají pod písmeno b) tohoto odstavce;
 - d) aktiva se zbytkovou splatností minimálně šest měsíců, avšak kratší než jeden rok vyplývající z transakcí s:
 - i) Evropskou centrální bankou nebo centrální bankou členského státu;
 - ii) centrální bankou třetí země;
 - iii) finančními zákazníky;
 - e) produkty související s rozvahovou obchodní finanční činností se zbytkovou splatností minimálně šest měsíců, avšak kratší než jeden rok;
 - f) aktiva zatížená po zbytkovou splatnost minimálně šest měsíců, avšak méně než jeden rok, s výjimkou případů, kdy by byl v souladu s články 428ad až 428ag tohoto nařízení, pokud by byla uvedená držena nezatížená, těmto aktivům přiřazen vyšší faktor požadovaného stabilního financování – v tom případě se uplatní vyšší faktor požadovaného stabilního financování, který by se uplatnil na nezatížená aktiva;
 - g) jakákoli jiná aktiva se zbytkovou splatností kratší než jeden rok, pokud není v

článcích 428r až 428ab tohoto nařízení uvedeno jinak.

Článek 428ad

55% faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížené podíly nebo jednotky v subjektech kolektivního investování splňujících podmínky pro 55% srážku pro výpočet ukazatele likvidního krytí v souladu s čl. 15 odst. 2 písm. h) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 se vztahuje 55% faktor požadovaného stabilního financování, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle článků 8 a 17 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci.

Článek 428ae

65% faktor požadovaného stabilního financování

Na následující aktiva se vztahuje 65% faktor požadovaného stabilního financování:

- a) nezatížené úvěry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti nebo nezatížené úvěry na bydlení, které jsou plně zaručeny způsobilým poskytovatelem zajištění podle čl. 129 odst. 1 písm. e) se zbytkovou splatností s délkou jeden rok nebo delší, pokud je těmto úvěrům v souladu s kapitolou 2 hlavy II části třetí přiřazena riziková váha 35 % nebo nižší;
- b) nezatížené úvěry se zbytkovou splatností s délkou jeden rok nebo delší, s výjimkou úvěrů poskytnutých finančním zákazníkům a úvěrů podle článků 428r až 428ac, pokud je těmto úvěrům v souladu s kapitolou 2 hlavy II části třetí přiřazena riziková váha 35 % nebo nižší.

Článek 428af

85% faktor požadovaného stabilního financování

Na následující aktiva se vztahuje 85% faktor požadovaného stabilního financování:

- a) jakákoli aktiva včetně hotovosti, poskytnutá jako počáteční marže pro derivátové smlouvy, s výjimkou případů, kdy by byl těmto aktivům přiřazen vyšší faktor požadovaného stabilního financování v souladu s článkem 428ag, pokud by byla držena nezatížená – v tom případě se uplatní vyšší faktor požadovaného stabilního financování, který by se uplatnil na nezatížená aktiva;
- b) jakákoli aktiva včetně hotovosti, poskytnutá jako příspěvek do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany, s výjimkou případů, kdy by byl těmto aktivům přiřazen vyšší faktor požadovaného stabilního financování v souladu s článkem 428ag, pokud by byla držena nezatížená – v tom případě se uplatní vyšší faktor požadovaného stabilního financování, který by se uplatnil na nezatížená aktiva;
- c) nezatížené úvěry se zbytkovou splatností s délkou jeden rok nebo více, s výjimkou úvěrů poskytnutých finančním zákazníkům a úvěrů podle článků 428r až 428ae,

které nejsou po splatnosti více než 90 dnů a kterým je v souladu s kapitolou 2 hlavy II části třetí přiřazena riziková váha vyšší než 35 %;

- d) produkty související s rozvahovou obchodní finanční činností se zbytkovou splatností s délkou jeden rok nebo více;
- e) nezatížené cenné papíry se zbytkovou splatností s délkou jeden rok nebo více, které nejsou v selhání podle článku 178 a které nesplňují podmínky pro klasifikaci jako likvidní aktiva v souladu s články 10 až 13 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61;
- f) nezatížené akcie obchodované na burze, které nesplňují podmínky klasifikace jako aktiva úrovně 2B podle článku 12 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61;
- g) fyzické obchodované komodity včetně zlata, avšak s výjimkou komoditních derivátů.

Článek 428ag

100% faktor požadovaného stabilního financování

1. Na následující aktiva se vztahuje 100% faktor požadovaného stabilního financování:
 - a) jakákoli aktiva zatížená po zbytkovou splatnost s délkou jeden rok a více;
 - b) jakákoli aktiva kromě těch uvedených v člancích 428r až 428af, včetně úvěrů pro finanční zákazníky se zbytkovou smluvní splatností s délkou jeden rok a více, nesplácených úvěrů, položek odečtených od regulativního kapitálu, stálých aktiv, akcií obchodovaných mimo burzu, ponechaných podílů, pojistných aktiv a cenných papírů v selhání.
2. Odchylně od odst. 1 písm. a) lze pro aktiva, která jsou zatížena po dobu jednoho roku nebo více, uplatňovat snížené faktory požadovaného stabilního financování v případě nestandardních a dočasných operací prováděných ECB nebo centrální bankou členského státu za účelem splnění jejího mandátu v období finančních obtíží na celém trhu nebo mimořádných makroekonomických obtíží.

Příslušné orgány se schválením příslušné centrální banky určí vhodný faktor požadovaného stabilního financování, který se uplatní na uvedená zatížená aktiva a který nesmí být nižší, než faktor požadovaného stabilního financování, který by se podle tohoto oddílu na příslušná aktiva uplatnil v případě, že by byla držena nezatížená.
3. Instituce uplatní 100% faktor požadovaného stabilního financování na rozdíl (je-li kladný) mezi součtem tržních hodnot napříč všemi skupinami transakcí se započtením s kladnou tržní hodnotou a součtem tržních hodnot napříč všemi skupinami transakcí se započtením se zápornou tržní hodnotou vypočteným v souladu s článkem 428d.

Na výpočet podle prvního pododstavce se vztahují tato pravidla:

- a) variační marže přijaté institucemi od jejich protistran se odečtou od tržní hodnoty skupiny transakcí se započtením s kladnou tržní hodnotou, pokud kolaterál přijatý jako variační marže splňuje podmínky pro klasifikaci jako aktiva úrovně 1 v souladu s hlavou II nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality podle čl. 10 odst. 1 písm. f) uvedeného nařízení v přenesené pravomoci, a u něhož by instituce měly právní nárok a provozní možnost jeho opětovného využití;
 - b) všechny variační marže poskytnuté institucemi jejich protistranám se odečtou od tržní hodnoty skupiny transakcí se započtením se zápornou tržní hodnotou.“.
- 115) Část sedmá se nahrazuje tímto:

„ČÁST SEDMÁ PÁKA

Článek 429 Výpočet pákového poměru

1. Instituce vypočítají svůj pákový poměr podle metodiky stanovené v odstavcích 2 až 4 tohoto článku.
2. Pákový poměr se vypočítá jako hodnota kapitálu instituce dělená celkovou mírou expozic dané instituce a vyjadřuje se v procentech.
Instituce vypočítávají pákový poměr k referenčnímu datu vykázání.
3. Pro účely odstavce 2 je hodnotou kapitálu hodnota kapitálu tier 1.
4. Pro účely odstavce 2 se celková hodnota expozice rovná součtu hodnot expozice:
 - a) aktiv, s výjimkou smluv uvedených v příloze II, úvěrových derivátů a pozic definovaných v článku 429e, vypočítaných v souladu s čl. 429b odst. 1;
 - b) smluv uvedených v příloze II a úvěrových derivátů, včetně podrozvahových smluv a úvěrových derivátů, vypočítaných v souladu s články 429c a 429d;
 - c) navýšení pro úvěrové riziko protistrany v obchodech zajišťujících financování (SFT), vypočítaná v souladu s článkem 429e;
 - d) podrozvahových položek, s výjimkou smluv uvedených v příloze II, úvěrových derivátů, SFT a pozic definovaných v člancích 429d a 429g, vypočítaných v souladu s článkem 429f;
 - e) nákupů nebo prodejů s obvyklým termínem dodání čekajících na vypořádání, vypočítaných v souladu s článkem 429g.

Instituce zacházejí s transakcemi s delší dobou vypořádání v souladu s prvním pododstavcem písm. a) až d), podle potřeby.

Instituce mohou částku podle prvního pododstavce snížit o celkovou částku obecných úprav o úvěrové riziko pro rozvahové i podrozvahové položky, minimální hodnota však musí být 0.

5. Odchylně od odst. 4 písm. d) se použijí tato pravidla:
 - a) na derivátový nástroj považovaný podle odst. 4 písm. d) za podrozvahovou položku, s nímž se však v souladu s příslušným účetním rámcem zachází jako s derivátem, se vztahuje zacházení podle odst. 4 písm. b);
 - b) pokud klient instituce jednající jako člen clearingového systému přímo uzavře derivátovou transakci s ústřední protistranou a instituce zaručuje plnění obchodních expozic svého klienta vyplývajících z příslušné transakce vůči ústřední protistraně, vypočítá instituce svoji expozici vyplývající ze záruky v

souladu s odst. 4 písm. b), jako by uvedená instituce danou transakci uzavřela přímo s klientem, včetně zohlednění přijetí nebo poskytnutí hotovostní variační marže.

Zacházení podle prvního pododstavce písm. b) se vztahuje rovněž na instituci, která plní roli klienta vyšší úrovně a zaručuje plnění obchodních expozičních svého klienta.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) a druhého pododstavce mohou instituce považovat za klienta přidružený subjekt pouze v případě, že tento subjekt nespadá do působnosti regulační konsolidace na úrovni, na níž se uplatňuje požadavek stanovený v čl. 92 odst. 3 písm. d).

6. Pro účely odst. 4 písm. e) tohoto článku a článku 429g se „nákupem nebo prodejem s obvyklým termínem dodání“ rozumí nákup nebo prodej cenných papírů na základě smluv, jejichž podmínky vyžadují dodání cenného papíru v časovém rámci obecně stanoveném právním předpisem nebo konvencí platnou na daném trhu.

Článek 429a

Expozice vyloučené z měření expozice

1. Odchylně od čl. 429 odst. 4 písm. a) může instituce ze svého měření expozice vyloučit kterékoli tyto expozice:
- a) částky odečtené z položek kmenového kapitálu tier 1 v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. d);
 - b) aktiva odečtená při výpočtu kapitálového opatření podle čl. 429 odst. 3;
 - c) expozice, jimž byla v souladu s čl. 113 odst. 6 přiřazena 0% riziková váha;
 - d) pokud je instituce úvěrovou institucí se zaměřením na veřejný rozvoj, expozice vyplývající z aktiv představujících pohledávky vůči regionálním vládám, místním orgánům nebo subjektům veřejného sektoru týkající se investic do veřejného sektoru;
 - e) expozice vyplývající z přechodných podpůrných úvěrů pro jiné úvěrové instituce poskytující podpůrný úvěr;
 - f) zajištěné části expozičních vyplývající z vývozních úvěrů, které splňují obě tyto podmínky:
 - i) zajištění poskytuje vývozní úvěrová agentura nebo ústřední vláda;
 - ii) na zajištěnou část expozice se v souladu s čl. 114 odst. 4 nebo čl. 116 odst. 4 vztahuje 0% riziková váha;
 - g) pokud je instituce členem clearingového systému způsobilé ústřední protistrany, obchodní expozice uvedené instituce, pokud jejich clearing provádí uvedená způsobilá ústřední protistrana a pokud splňují podmínky

stanovené v čl. 306 odst. 1 písm. c).

- h) pokud je instituce klientem vyšší úrovně v rámci klientské struktury s více úrovněmi, obchodní expozice vůči členovi clearingového systému nebo subjektu plnícímu roli klienta vyšší úrovně pro uvedenou instituci, pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 305 odst. 2 a pokud instituce nemá povinnost nahradit klientovi případné škody utrpěné v případě selhání člena clearingového systému nebo způsobilé ústřední protistrany.
 - i) aktiva ve svěřenské správě splňující všechny tyto podmínky:
 - i) jsou zohledněny v rozvaze instituce na základě vnitrostátně obecně uznávaných účetních zásad v souladu s článkem 10 směrnice 86/635/EHS;
 - ii) splňují kritéria pro nezohlednění stanovená v mezinárodním účetním standardu (IAS) 39 uplatněná v souladu s nařízením (ES) č. 1606/2002;
 - iii) případně splňují kritéria pro vyloučení z konsolidace stanovená v mezinárodním standardu účetního výkaznictví (IFRS) 10 uplatněná v souladu s nařízením (ES) č. 1606/2002.
 - j) expozice, které splňují všechny tyto podmínky:
 - i) jsou expozicemi vůči subjektu veřejného sektoru;
 - ii) zachází se s nimi v souladu s čl. 116 odst. 4;
 - iii) vyplývají z vkladů, které musí instituce na základě právní povinnosti převést na subjekt veřejného sektoru uvedený v bodu i) pro účely financování investic v obecném zájmu;
 - k) přebytečný kolaterál uložený u trojstranných zprostředkovatelů, jenž nebyl zapůjčen;
 - l) pokud podle použitelného účetního rámce instituce zaúčtuje variační marži uhrazenou v hotovosti protistraně jako pohledávku, tato pohledávka, jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 429c odst. 3 písm. a) až e);
 - m) sekuritizované expozice z tradičních sekuritizací, které splňují podmínky týkající se převodu významného rizika stanovené v článku 243.
2. Pro účely odst. 1 písm. d) se úvěrovou institucí se zaměřením na veřejný rozvoj rozumí úvěrová instituce, která splňuje všechny tyto podmínky:
- a) byla zřízena podle veřejného práva ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem členského státu;
 - b) její aktivita je omezena na podporu dosažení konkrétních cílů finanční, sociální nebo hospodářské veřejné politiky v souladu s právními a správními předpisy,

kterými se tato instituce řídí, na nekonkurenčním základě. Pro tyto účely mohou cíle veřejné politiky zahrnovat poskytování financování za účelem podpory nebo rozvoje konkrétních hospodářských odvětví nebo zeměpisných oblastí příslušného členského státu;

- c) cílem instituce není maximalizace zisku nebo podílu na trhu;
 - d) při dodržení pravidel pro státní podporu má ústřední vláda, regionální vláda nebo místní orgán povinnost chránit životaschopnost úvěrové instituce, případně přímo nebo nepřímo zajišťuje minimálně 90 % kapitálových požadavků, požadavků na financování nebo expozic úvěrové instituce;
 - e) má zakázáno přijímat kryté vklady ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 5 směrnice 2014/49/EU nebo ve smyslu vnitrostátních právních předpisů členského státu, jimiž se uvedená směrnice provádí.
3. Instituce neuplatňují zacházení podle odst. 1 písm. g) a h), není-li splněna podmínka stanovená v posledním pododstavci čl. 429 odst. 5.

Článek 429b

Výpočet hodnoty expozice aktiv

1. Instituce vypočítají hodnotu expozice aktiv, s výjimkou smluv uvedených v příloze II, úvěrových derivátů a pozic definovaných v článku 429e, v souladu s těmito zásadami:
- a) hodnotami expozic aktiv se rozumí hodnoty expozic ve smyslu první věty čl. 111 odst. 1;
 - b) nabytý fyzický nebo finanční kolaterál, záruky nebo snižování úvěrového rizika se nepoužijí ke snížení hodnot expozic aktiv;
 - c) aktiva se nezapočítávají vůči závazkům;
 - d) SFT se nezapočítávají.
2. Pro účely odst. 1 písm. c) neporušuje dohoda o sdružování finančních prostředků (cash pooling) nabízená institucí podmínku stanovenou v uvedeném písmeni pouze v případě, že dohoda splňuje obě tyto podmínky:
- a) instituce nabízející dohodu o sdružování finančních prostředků převádí kreditní a debetní zůstatky různých jednotlivých účtů skupiny subjektů zahrnutých do dohody („původní účty“) do jednoho samostatného účtu, a tím vynuluje zůstatky původních účtů;
 - b) instituce provádí činnosti podle písmene a) tohoto odstavce denně.
3. Odchylně od odstavce 2 dohoda o sdružování finančních prostředků, která nesplňuje podmínku stanovenou v písmeni b) uvedeného odstavce, avšak splňuje podmínku stanovenou v jeho písmeni a), neporušuje podmínku stanovenou v odst. 1 písm. c),

pokud uvedená dohoda splňuje všechny tyto dodatečné podmínky:

- a) instituce má právně vymahatelné právo kdykoli kompenzovat zůstatky původních účtů prostřednictvím převodu na jeden účet;
- b) mezi zůstatky původních účtů neexistuje nesoulad splatnosti;
- c) instituce si účtuje nebo vyplácí úroky na základě souhrnného zůstatku původních účtů;
- d) příslušný orgán instituce považuje frekvenci převodů zůstatků původních účtů za přiměřenou k zahrnutí pouze souhrnného zůstatku dohody o sdružování finančních prostředků do měření expozice pákového poměru.

4. Odchylně od odst. 1 písm. d) mohou instituce vypočítat hodnotu expozice hotovostních pohledávek nebo závazků na základě SFT se stejnou protistranou na čistém základě pouze v případě, kdy jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) transakce mají tentýž explicitní termín konečného vypořádání;
- b) právo započítat částky, které dluží protistraně, vůči částkám, které protistrana dluží, je právně vymahatelné ve všech těchto situacích:
 - i) za běžného fungování;
 - ii) v případě selhání, platební neschopnosti nebo konkursu;
- c) protistrany mají v úmyslu provést vypořádání závazků na čistém základě, realizovat aktiva a současně vypořádat závazky, nebo se na transakce vztahuje mechanismus vypořádání, jehož výsledek funkčně odpovídá čistému vypořádání.

5. Pro účely odst. 4 písm. c) mohou instituce dospět k závěru, že mechanismus vypořádání funkčně odpovídá čistému vypořádání pouze v případech, kdy je k datu vypořádání čistý výsledek hotovostních toků transakcí v rámci uvedeného mechanismu roven jediné čisté částce v rámci čistého vypořádání, a pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) k vypořádání transakcí dochází v rámci stejného systému vypořádání;
- b) dohody o vypořádání jsou podpořeny pomocí hotovosti nebo vnitrodenních úvěrových příslibů, jejichž účelem je zajistit, že dojde k vypořádání transakcí do konce obchodního dne;
- c) jakékoli potíže vyplývající ze segmentů SFT týkajících se cenných papírů nemají vliv na čisté vypořádání hotovostních pohledávek a závazků.

Podmínka stanovená v písm. c) prvního pododstavce je splněna pouze v případě, že selhání jakéhokoli SFT v rámci mechanismu vypořádání může způsobit zpoždění vypořádání pouze pro odpovídající hotovostní segment, nebo může vést k vytvoření závazku vůči mechanismu vypořádání podpořeného příslušným úvěrovým příslibem.

Pokud dojde k selhání segmentu SFT týkajícího se cenných papírů v rámci

mechanismu vypořádání na konci lhůty pro vypořádání v rámci mechanismu vypořádání, oddělí instituce tuto transakci a odpovídající hotovostní segment od skupiny transakcí se započtením a zacházejí s nimi na hrubém základě.

6. Pro účely odstavců 2 a 3 se „dohodou o sdružování finančních prostředků“ rozumí dohoda, v jejímž rámci dochází ke sdružení kreditních nebo debetních zůstatků několika jednotlivých účtů za účelem správy hotovosti nebo likvidity.

Článek 429c

Výpočet hodnoty expozice derivátů

1. Instituce vypočítají hodnotu expozice smluv uvedených v příloze II a úvěrových derivátů, včetně těch, které představují podrozvahové položky, v souladu s metodou stanovenou v části třetí hlavě II kapitole 6 oddílu 3.

Při určování hodnoty expozice mohou instituce zohlednit dopady smluv o novaci a jiných dohod o započtení v souladu s článkem 295. Instituce nezohledňují křížové započtení, mohou však provádět započtení v rámci kategorie produktů podle čl. 272 bodu 25 písm. c) i u úvěrových derivátů, pokud se na ně vztahuje dohoda o křížovém započtení podle čl. 295 písm. c).

Instituce zahrnou do měření expozice prodané opce, a to i v případě, že pro ně lze stanovit nulovou hodnotu expozice v souladu s postupem podle čl. 274 odst. 5.

2. Pokud poskytnutí kolaterálu souvisejícího s derivátovými smlouvami snižuje množství aktiv v rámci použitelného účetního rámce, instituce provede reverzi tohoto snížení.
3. Pro účely odstavce 1 tohoto článku mohou instituce provádějící výpočet reprodukčních nákladů derivátových smluv v souladu s článkem 275 jako variační marži podle článku 275 zohledňovat pouze kolaterál přijatý od protistran v hotovosti, pokud použitelný účetní rámec tuto variační marži již nezohlednil jako snížení hodnoty expozice a pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
 - a) v případě obchodů, u nichž není prováděn clearing prostřednictvím způsobilých ústředních protistran, není hotovost, kterou obdržela přijímající protistrana, oddělena;
 - b) variační marže je vypočítávána a vyměňována nejméně jednou denně na základě oceňování derivátových pozic podle tržní hodnoty;
 - c) variační marže je přijatá v měně uvedené v derivátové smlouvě, řídicí rámcové dohodě o započtení, příloze ke kvalifikované rámcové dohodě o započtení týkající se úvěrové podpory nebo definovaná v jakékoli dohodě o započtení se způsobilou ústřední protistranou;
 - d) přijatá variační marže je úplnou částkou, která by byla nezbytná k zániku expozice na základě oceňování podle tržní hodnoty, pokud jde o derivátovou

smlouvu, na niž se vztahují limity a minimální hodnoty převodu použitelné u protistrany;

- e) na derivátovou smlouvu a variační marži mezi institucí a protistranou smlouvy se vztahuje jediná dohoda o započtení, se kterou může instituce zacházet jako s faktorem snižujícím riziko v souladu s článkem 295.

Pro účely prvního pododstavce platí, že pokud instituce poskytuje hotovostní kolaterál protistraně a tento kolaterál splňuje podmínky stanovené v písmenech a) až e) uvedeného pododstavce, považuje instituce tento kolaterál za variační marži poskytnutou protistraně a zahrne jej do výpočtu reprodukčních nákladů.

Pro účely písmene b) prvního pododstavce se má za to, že instituce splnila podmínku v něm stanovenou, pokud je variační marže vyměněna ráno v obchodní den následující po obchodním dnu, kdy byla uzavřena derivátová smlouva, pokud je výměna založena na hodnotě smlouvy na konci obchodního dne, kdy byla smlouva uzavřena.

Pro účely písmene d) prvního pododstavce platí, že pokud dojde ke sporu týkajícímu se marže, mohou instituce zohlednit částku vyměněného kolaterálu, jíž se spor netýká.

- 4. Pro účely odstavce 1 tohoto článku instituce nezahrnou přijatý kolaterál do výpočtu NICA ve smyslu čl. 272 bodu 12a, s výjimkou derivátových smluv s klienty, pokud clearing těchto smluv provádí způsobilá ústřední protistrana.
- 5. Pro účely odstavce 1 tohoto článku instituce stanoví hodnotu multiplikátoru pro výpočet potenciální budoucí expozice v souladu s čl. 278 odst. 1 na jedna, s výjimkou derivátových smluv s klienty, pokud clearing těchto smluv provádí způsobilá ústřední protistrana.
- 6. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou instituce k určení hodnoty expozic smluv uvedených v bodech 1 a 2 přílohy II použít metodu uvedenou v oddílu 4 nebo 5 kapitoly 6 hlavy II části třetí, ale pouze v případech, kdy tuto metodu použijí rovněž k určení hodnoty expozic uvedených smluv pro účely splnění kapitálových požadavků stanovených v článku 92.

Pokud instituce uplatní jednu z metod uvedených v prvním pododstavci, nesnižují měření expozice o částku přijaté marže.

Článek 429d

Dodatečná ustanovení týkající se výpočtu hodnoty expozice písemných úvěrových derivátů

- 1. Kromě zacházení stanoveného v článku 429c instituce u písemných úvěrových derivátů zahrnou do výpočtu hodnoty expozice efektivní pomyslné částky, na které odkazují písemné úvěrové deriváty snížené o veškeré záporné změny reálné hodnoty, které byly začleněny do kapitálu tier 1, pokud jde o písemné úvěrové deriváty.

Instituce vypočítají efektivní pomyslné částky písemných úvěrových derivátů pomocí úpravy pomyslných částek těchto derivátů tak, aby odrážely skutečnou expozici smluv využívajících pákového efektu nebo jinak posílených díky struktuře transakce.

2. Instituce mohou hodnotu expozice vypočítanou v souladu s odstavcem 1 úplně nebo částečně snížit o efektivní pomyslnou částku zakoupených úvěrových derivátů, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) zbývající doba splatnosti zakoupených úvěrových derivátů je rovna zbývající době splatnosti písemných úvěrových derivátů nebo delší;
- b) pro zakoupený úvěrový derivát jinak platí stejné nebo konzervativnější podstatné podmínky, jako jsou podmínky u odpovídajícího písemného úvěrového derivátu;
- c) zakoupený úvěrový derivát nebyl zakoupen od protistrany, která by instituci vystavila specifickému riziku pozitivní korelace ve smyslu čl. 291 odst. 1 písm. b);
- d) pokud je efektivní pomyslná částka písemného úvěrového derivátu snížena o jakoukoli zápornou změnu v reálné hodnotě začleněné do kapitálu tier 1 instituce, efektivní pomyslná částka zakoupeného úvěrového derivátu se sníží o jakoukoli kladnou změnu v reálné hodnotě začleněné do kapitálu tier 1;
- e) zakoupený úvěrový derivát není začleněn do transakce, jejíž clearing instituce provedla jménem klienta, ani transakce, jejíž clearing instituce provedla v rámci své role jako klienta vyšší úrovně clientské struktury služeb s více úrovněmi, a pro kterou je efektivní pomyslná částka uvedená v odpovídajícím písemném úvěrovém derivátu vyloučena z měření expozice podle v souladu s čl. 429a písm. g), případně h).

Pro účely výpočtu potenciální budoucí expozice v souladu s čl. 429c odst. 1 mohou instituce vyloučit ze skupiny transakcí se započtením část písemného úvěrového derivátu, která není kompenzována v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce a pro kterou je efektivní pomyslná částka započítána do měření expozice.

3. Pro účely odst. 2 písm. b) se „podstatnou podmínkou“ rozumí jakákoli vlastnost úvěrového derivátu, která je relevantní pro určení jeho hodnoty, včetně pořadí nároků, možnosti volby, úvěrových událostí, podkladového referenčního subjektu nebo skupiny subjektů a podkladového referenčního závazku nebo skupiny závazků, s výjimkou pomyslné hodnoty a zbytkové splatnosti úvěrového derivátu.

Pro účely prvního pododstavce jsou dvě referenční jména totožná, pouze pokud označují stejný právní subjekt.

4. Odchylně od odst. 2 písm. b) mohou instituce používat zakoupené úvěrové deriváty v

rámci skupiny referenčních jmen ke kompenzaci písemných úvěrových derivátů pro jednotlivá referenční jména v dané skupině, pokud je skupina referenčních subjektů a míra podřízenosti v obou transakcích totožná.

5. Instituce nesníží efektivní pomyslnou částku písemných úvěrových derivátů v případě, že zakoupí úvěrové zajištění prostřednictvím swapu veškerých výnosů a obdržené čisté platby eviduje jako čistý příjem, avšak v evidenci nezohledňuje žádné snížení hodnoty písemného úvěrového derivátu v kapitálu tier 1.
6. V případě zakoupených úvěrových derivátů ve skupině referenčních závazků mohou instituce snížit efektivní pomyslnou částku písemných úvěrových derivátů pro jednotlivé referenční závazky o efektivní pomyslnou částku zakoupených úvěrových derivátů v souladu s odstavcem 2 pouze v případech, kdy zakoupené zajištění představuje ekonomický ekvivalent samostatného zakoupení zajištění pro každý z jednotlivých závazků ve skupině.
7. Pro účely tohoto článku se „písemným úvěrovým derivátem“ rozumí jakýkoli finanční nástroj, pomocí kterého instituce efektivně poskytuje úvěrové zajištění včetně swapů úvěrového selhání, swapů veškerých výnosů a opcí, v jejichž rámci má instituce povinnost poskytovat úvěrové zajištění podle podmínek uvedených ve smlouvě o opcích.

Článek 429e

Navýšení pro úvěrové riziko protistrany pro SFT

1. Kromě výpočtu hodnoty expozice SFT, včetně těch, které představují podrozvahové položky v souladu s čl. 429b odst. 1, zahrnou instituce do měření expozice také navýšení pro úvěrové riziko protistrany určené v souladu s odstavcem 2, případně 3 tohoto článku.
2. Instituce vypočítají toto navýšení v případě transakcí s protistranou, na kterou se nevztahuje rámcová dohoda o započtení, která splňuje podmínky stanovené v článku 206 (E_i^*) individuálně pro jednotlivé transakce podle tohoto vzorce:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

kde:

i = index označující transakci;

E_i = reálná hodnota cenných papírů nebo hotovosti zapůjčených protistraně v rámci transakce i ;

C_i = reálná hodnota hotovosti nebo cenných papírů obdržených od protistrany v rámci transakce i .

Instituce mohou stanovit E_i^* rovnou nule, pokud je E_i hotovost zapůjčená protistraně

a příslušná hotovostní pohledávka nesplňuje podmínky pro zacházení se započtením stanovené v čl. 429b odst. 4.

3. Instituce vypočítají toto navýšení v případě transakcí s protistranou, na kterou se vztahuje rámcová dohoda o započtení, která splňuje podmínky stanovené v článku 206 (E_i^*) individuálně pro jednotlivé smlouvy podle tohoto vzorce:

$$E_i^* = \max \left\{ 0, \sum_i E_i - \sum_i C_i \right\}$$

kde:

i = index označující dohodu o započtení;

E_i = reálná hodnota cenných papírů nebo hotovosti zapůjčených protistraně v rámci transakcí, na něž se vztahuje rámcová dohoda o započtení i ;

C_i = reálná hodnota hotovosti nebo cenných papírů obdržených od protistrany, na něž se vztahuje rámcová dohoda o započtení i .

4. Pro účely odstavců 2 a 3 zahrnuje pojem „protistrana“ také trojstranné zprostředkovatele, kteří přijímají vklady jako kolaterál a spravují tento kolaterál v případě trojstranných transakcí.
5. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou instituce použít metodu stanovenou v článku 222, při uplatnění minimálně 20% příslušné rizikové váhy, k určení navýšení pro SFT, včetně podrozvahových. Instituce mohou tuto metodu použít pouze tehdy, pokud ji používají také k vypočítání hodnoty expozice uvedených transakcí pro účely splnění kapitálových požadavků stanovených v čl. 92 odst. 1 písm. a) až c).
6. Pokud použitelný účetní rámec umožňuje použít u repo obchodů odbytové účetnictví, provede instituce reverzi všech účetních zápisů souvisejících s prodejem.
7. Pokud instituce plní roli zástupce mezi dvěma stranami v rámci SFT, včetně podrozvahového SFT, použijí se na výpočet měření expozice instituce tato pravidla:
 - a) pokud instituce poskytuje jedné ze stran v rámci SFT zabezpečení nebo záruku a toto zabezpečení nebo záruka je omezená na rozdíl mezi hodnotou cenného papíru nebo hotovostí zapůjčenou stranou a hodnotou kolaterálu poskytnutou dlužníkem, zahrne instituce do výpočtu měření expozice pouze navýšení určené v souladu s odstavcem 2, případně 3;
 - b) pokud instituce neposkytuje žádné ze zapojených stran zabezpečení či záruku, transakce se do měření expozice nezahrne;
 - c) pokud je instituce ekonomicky vystavena podkladovému cennému papíru nebo hotovosti v transakci na hodnotu vyšší, než je expozice pokrytá navýšením, zahrne do měření expozice také celou hodnotu cenného papíru

nebo hotovosti, již je vystavena;

- d) pokud instituce v roli zástupce poskytuje zabezpečení nebo záruku oběma stranám zapojeným do SFT, vypočítá instituce měření expozice v souladu s písmeny a) až c) samostatně pro každou stranu zapojenou do transakce.

Článek 429f

Výpočet hodnoty expozice podrozhových položek

1. Instituce vypočítají hodnotu expozice podrozhových položek, s výjimkou smluv uvedených v příloze II, úvěrových derivátů, SFT a pozic definovaných v článku 429d v souladu s čl. 111 odst. 1.

V souladu s čl. 166 odst. 9 platí, že pokud se některý závazek vztahuje k prodloužení jiného závazku, použijí instituce nižší ze dvou konverzních faktorů spojených s jednotlivými závazky.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou instituce snížit ekvivalentní částku úvěrové expozice podrozhové položky o odpovídající částku specifických úprav úvěrového rizika. Na tento výpočet se vztahuje minimální nulová hodnota.
3. Odchylně od odstavce 1 uplatní instituce na podrozhové položky s nízkým rizikem podle čl. 111 odst. 1 písm. d) 10% konverzní faktor.

Článek 429g

Výpočet hodnoty expozice nákupů nebo prodejů s obvyklým termínem dodání čekajících na vypořádání

1. Instituce zacházejí s hotovostí související s prodeji s obvyklým termínem dodání nebo cennými papíry souvisejícími s nákupy s obvyklým termínem dodání, které zůstávají na rozvaze do data vypořádání, jako s aktivy podle čl. 429 odst. 4 písm. a).
2. Instituce, které v souladu s použitelným účetním rámcem uplatňují na prodeje nebo nákupy s obvyklým termínem dodání čekající na vypořádání účtování k datu obchodu, provedou reverzi všech kompenzací mezi hotovostními pohledávkami pro prodeje s obvyklým termínem dodání čekající na vypořádání a hotovostními závazky pro nákupy s obvyklým termínem dodání čekající na vypořádání povolených podle uvedeného rámce. Po provedení reverze všech účetních kompenzací mohou instituce provést kompenzaci mezi příslušnými hotovostními pohledávkami a hotovostními závazky v případech, kdy jsou příslušné prodeje i nákupy s obvyklým termínem dodání vypořádány na základě dodání proti zaplacení.
3. Instituce, které v souladu s použitelným účetním rámcem uplatňují na prodeje nebo nákupy s obvyklým termínem dodání čekající na vypořádání účtování k datu vypořádání, zahrnou do měření expozice úplnou pomyslnou hodnotu závazků k úhradě týkajících se nákupů s obvyklým termínem dodání.

Pro účely prvního pododstavce mohou instituce provést kompenzaci úplné pomyslné hodnoty závazků týkajících se nákupů s obvyklým termínem dodání o úplnou pomyslnou hodnotu hotovostních pohledávek týkajících se prodejů s obvyklým termínem dodání čekajících na vypořádání pouze v případech, kdy jsou příslušné prodeje i nákupy s obvyklým termínem dodání vypořádány na základě dodání proti zaplacení.

Článek 430

Požadavky týkající se podávání zpráv

1. Instituce podají svým příslušným orgánům zprávu o pákovém poměru, jak je stanoveno v této části. Zprávy o pákovém poměru podávají malé instituce ve smyslu článku 430a každoročně a ostatní instituce při dodržení odstavce 2 každoročně nebo častěji.
2. Pro účely požadavků týkajících se podávání zpráv stanovených v odstavci 1 vypracuje orgán EBA návrhy prováděcích technických norem k určení jednotných šablon pro podávání zpráv, pokynů k použití těchto šablon, četnosti a lhůt pro podávání zpráv a IT řešení.

Požadavky týkající se podávání zpráv stanovené v návrzích prováděcích technických norem jsou přiměřené s ohledem na velikost a složitost institucí a povahu a míru rizika jejich činnosti.

Orgán EBA předloží uvedené návrhy prováděcích technických norem Komisi do [12 měsíců od vstupu v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“.

- 116) Část osmá se nahrazuje tímto:

„ČÁST OSMÁ ZPŘÍSTUPŇOVÁNÍ INFORMACÍ INSTITUCEMI HLAVA I OBECNÉ ZÁSADY

Článek 430a Definice

Pro účely této části a článků 13, 99, 100, 394 a 430 se použijí tyto definice:

- 1) „velkou institucí“ se rozumí instituce splňující kteroukoli z těchto podmínek:
 - a) instituce byla v souladu s čl. 131 odst. 1 a 2 směrnice 2013/36/EU identifikována jako globální systémově významná instituce (G-SVI);
 - b) instituce byla v souladu s čl. 131 odst. 1 a 3 směrnice 2013/36/EU identifikována jako jiná systémově významná instituce (J-SVI);
 - c) instituce představuje v členském státě, ve kterém je usazena, jednu ze tří největších institucí z hlediska celkové hodnoty aktiv;
 - d) celková hodnota aktiv instituce na základě její konsolidace je rovna nebo je vyšší než 30 miliard EUR;
 - e) celková hodnota aktiv instituce je rovna nebo je vyšší než 5 miliard EUR a poměr jejích celkových aktiv vůči HDP členského státu, ve kterém je usazena, je za období čtyř let bezprostředně předcházejících aktuálnímu každoročnímu období pro zpřístupnění informací v průměru roven nebo je větší než 20 %.
- 2) „velkým dceřiným podnikem“ se rozumí dceřiný podnik, který se kvalifikuje jako velká instituce ve smyslu odstavce 1.
- 3) „nekotovanou institucí“ se rozumí instituce, která v žádném z členských států neemitovala cenné papíry přijaté k obchodování na regulovaném trhu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 směrnice 2014/65/EU.
- 4) „malou institucí“ se rozumí instituce, hodnota jejíchž aktiv za období čtyř let bezprostředně předcházejících aktuálnímu každoročnímu období pro zpřístupnění informací průměrně dosahuje nebo je nižší než 1,5 miliardy EUR.

Článek 431

Požadavky a politiky týkající se zpřístupňování informací

1. Instituce zveřejňují informace uvedené v hlavách II a III v souladu s ustanoveními této hlavy, při uplatnění výjimek uvedených v článku 432.
2. Instituce zveřejňují veškerá povolení týkající se nástrojů a metodik podle hlavy III

udělená příslušnými orgány podle části třetí.

3. Vedoucí orgán nebo vrcholné vedení institucí přijme formální politiky pro splnění požadavků týkajících se zpřístupňování informací stanovenými v této části a zavede interní procesy, systémy a kontrolní prvky k ověření toho, že zpřístupňování informací ze strany instituce probíhá řádně a v souladu s požadavky stanovenými v této části. Nejméně jeden člen vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení instituce písemně potvrdí, že příslušná instituce zpřístupnila informace požadované na základě této části v souladu s politikami, interními procesy, systémy a kontrolními prvky podle tohoto odstavce. Písemné potvrzení uvedené v tomto odstavci je zahrnuto ve zpřístupnění informací ze strany instituce.

Instituce zavedou rovněž politiky pro ověřování toho, zda jimi zpřístupněné informace plně informují účastníky trhu o rizikovém profilu daných institucí. Pokud instituce zjistí, že informace zpřístupněné podle této části plně neinformují účastníky trhu o rizikovém profilu, zpřístupní dodatečné informace nad rámec informací, jejichž zpřístupnění je podle této části požadováno. Bez ohledu na předchozí ustanovení mají instituce povinnost zpřístupnit pouze podstatné informace, které nejsou vyhrazené ani důvěrné podle článku 432.

4. Všechny kvantitativní zpřístupňované informace musí doprovázet kvalitativní vysvětlení a veškeré jiné doplňující informace potřebné k tomu, aby uživatelé příslušných informací zpřístupněným kvantitativním informacím porozuměli, zejména s ohledem na jakékoli významné změny v daných zpřístupněných informacích v porovnání s dříve zpřístupněnými informacemi.
5. Instituce na vyžádání vysvětlí svá rozhodnutí týkající se ratingů malým a středním podnikům a jiným podnikům, které žádají o úvěry, přičemž toto vysvětlení na požádání poskytnou písemně. Správní náklady na poskytnutí vysvětlení musí být přiměřené výši úvěru.

Článek 432

Nepodstatné, vyhrazené nebo důvěrné informace

1. Instituce nemusí zpřístupňovat některé z informací vyjmenovaných v hlavě II a III, jestliže informace, které by byly zpřístupněny, se nepovažují za podstatné, s výjimkou zpřístupňování informací stanovených v čl. 435 odst. 2 písm. c), článku 437 a článku 450.

Při zpřístupňování se informace považují za podstatné, jestliže by jejich opomenutí nebo nesprávné uvedení mohlo změnit nebo ovlivnit posuzování nebo rozhodování uživatele spoléhajícího na tyto informace při rozhodování o ekonomických záležitostech.

V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá orgán EBA pokyny stanovící způsob, jakým instituce určí podstatnost v souvislosti s požadavky na

zpřístupňování informací podle hlavy II a III.

2. Instituce mohou také vynechat některé z položek informací vyjmenovaných v hlavě II a III, pokud tyto položky zahrnují informace považované za vyhrazené nebo důvěrné v souladu s tímto odstavcem, s výjimkou zpřístupňování informací stanovených v člancích 437 a 450.

Informace se z hlediska institucí považují za vyhrazené, pokud by jejich veřejné zpřístupňování ohrozilo jejich konkurenční postavení. Vyhrazené informace mohou zahrnovat informace o produktech nebo systémech, které by v případě sdílení s konkurencí snížili hodnotu investice do příslušných institucí.

Informace se považují za důvěrné, pokud jsou instituce povinny zachovávat jejich důvěrnost v důsledku vztahů se zákazníky nebo jinými protistranami, nebo pokud, ve výjimečných případech a s předchozím schválením příslušného orgánu, mohou dané informace významným způsobem ovlivnit konkurenční pozici instituce.

V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá orgán EBA pokyny stanovící způsob, jakým instituce určí vyhrazenost a důvěrnost v souvislosti s požadavky na zpřístupňování informací podle hlav II a III.

3. Ve výjimečných případech uvedených v odstavci 2 dotčená instituce ve svém zpřístupňování uvede, že určité položky informací nebyly zpřístupněny a důvody jejich nezpřístupňování, a zveřejní obecnější informace o daném tématu, na něž se uplatňuje požadavek na zpřístupňování informací, s výjimkou případů, kdy je samotné téma považováno za vyhrazené nebo důvěrné.

Článek 433

Četnost a rozsah působnosti zveřejňování

Instituce zveřejňují zpřístupňované informace požadované podle hlavy II a III způsobem stanoveným v člancích 433a až 433c.

Každoročně zpřístupňované informace se zveřejňují ve stejný den, kdy instituce zveřejňují své finanční výkazy, nebo co nejdříve po tomto datu.

Půlročně a čtvrtletně zpřístupňované informace se zveřejňují ve stejný den, kdy instituce případně zveřejňují své finanční výkazy za příslušné období, nebo co nejdříve po tomto datu.

Jakékoli zpoždění mezi datem zveřejnění zpřístupňovaných informací požadovaných podle této části a datem zveřejnění příslušných finančních výkazů musí být přiměřené a v žádném případě nepřekročí časový rámec stanovený příslušnými orgány podle článku 106 směrnice 2013/36/EU.

Článek 433a

Zpřístupňování informací velkými institucemi

1. Velké instituce zpřístupňují informace stanovené níže, a to nejméně s touto četností:

- a) veškeré informace požadované podle této části každoročně;
 - b) informace podle čl. 439 písm. e) a f), čl. 442 písm. e) bodu 1) a bodu 3, čl. 444 písm. e), čl. 448 písm. a) a b), čl. 449 písm. k) až m), čl. 451 písm. a) a b), čl. 451a odst. 2 a 3, čl. 452 písm. f), čl. 453 písm. f) a čl. 455 odst. 2 písm. a) půlročně;
 - c) informace podle čl. 437 písm. a), čl. 438 písm. c), čl. 442 písm. c) a klíčové ukazatele podle článku 447 čtvrtletně.
2. Odchylně od odstavce 1 velké instituce jiné než G-SVI, jež jsou nekotovanými institucemi, zpřístupňují informace stanovené níže, a to nejméně s touto četností:
- d) veškeré informace požadované podle této části každoročně;
 - e) klíčové ukazatele podle článku 447 půlročně.
3. Velké instituce, na něž se vztahují články 92a nebo 92b, zpřístupňují informace požadované podle článku 437a půlročně, s výjimkou klíčových ukazatelů podle čl. 447 písm. h).

Článek 433b

Zpřístupňování informací malými institucemi

1. Malé instituce zpřístupňují informace stanovené níže, a to nejméně s touto četností:
- a) každoročně:
 - i) informace podle čl. 435 odst. 1 písm. a), e) a f);
 - ii) informace podle čl. 435 odst. 2 písm. a), b) a c);
 - iii) informace podle článku 450;
 - iv) informace podle čl. 437 písm. a), čl. 438 písm. c), čl. 439 písm. e) a f), čl. 442 písm. c) a písm. e) bodů 1) a 3), čl. 444 písm. e), čl. 448 písm. a) a b), čl. 449 písm. k) až m), čl. 451 písm. a) a b), čl. 451a odst. 2 a 3, čl. 452 písm. f), čl. 453 písm. f) a případně čl. 455 odst. 2 písm. a).
 - b) klíčové ukazatele podle článku 447 půlročně;
2. Odchylně od odstavce 1 zpřístupňují malé instituce, které jsou nekotovanými institucemi, nejméně jednou ročně tyto informace:
- a) informace podle čl. 435 odst. 1 písm. a), e) a f);
 - b) informace podle čl. 435 odst. 2 písm. a), b) a c);
 - c) informace podle článku 450;
 - d) klíčové ukazatele podle článku 447.

Článek 433c

Zpřístupňování informací jinými institucemi

1. Instituce, na které se nevztahují články 433a nebo 433b, zpřístupňují informace stanovené níže, a to nejméně s touto četností:

- a) veškeré informace stanovené v této části každoročně;
 - b) klíčové ukazatele podle článku 447 půlročně.
2. Odchylně od odstavce 1 zpřístupňují jiné instituce, které jsou nekotovanými institucemi, informace stanovené níže, a to nejméně s touto četností:
- a) informace podle článků 435 a 450, čl. 437 písm. a), čl. 438 písm. c), čl. 439 písm. e) a f), čl. 442 bodu 1) písm. c) a e) a bodu 3), čl. 444 písm. e), čl. 448 písm. a) a b), čl. 449 písm. k) až m), čl. 451 písm. a) a b), čl. 451a odst. 2 a 3, čl. 452 písm. f), čl. 453 písm. f) a čl. 455 odst. 2 písm. a) každoročně;
 - b) klíčové ukazatele podle článku 447 půlročně.

Článek 434

Způsob zpřístupňování informací

1. Instituce zpřístupňují veškeré informace požadované podle hlav II a III v elektronickém formátu a na jednom nosiči nebo místě. Tento jeden nosič nebo místo představuje samostatný dokument, který poskytuje snadno dostupný zdroj obezřetnostních informací pro uživatele těchto informací, nebo jasně odlišená část zahrnutá ve finančních výkazech a finančních zprávách institucí nebo k nim připojená, obsahující informace, jejichž zpřístupnění se požaduje, jež je pro příslušné uživatele snadno identifikovatelná.
2. Instituce zpřístupní archiv informací, jejichž zpřístupnění se požaduje v souladu s touto částí, na svých webových stránkách, nebo pokud nemají webové stránky, na jiném vhodném místě. Tento archiv zůstane přístupný po dobu, která nebude kratší, než doba uchovávání informací stanovená vnitrostátními právními předpisy pro informace zahrnuté ve finančních výkazech institucí.
3. Pro účely tohoto článku se pojem „finanční zpráva“ rozumí ve smyslu článků 4 a 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES³⁰.

Článek 434a

Jednotné formáty zpřístupnění informací

1. Orgán EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem specifikujících jednotné formáty zpřístupnění a související pokyny, podle nichž se provádí zpřístupnění požadované podle hlav II a III.
Uvedené jednotné formáty zpřístupnění obsahují dostatečně komplexní a

³⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).

porovnatelné informace, na jejichž základě budou moci uživatelé těchto informací posoudit rizikové profily institucí a míru jejich souladu s požadavky stanovenými v části první až sedmé. Prováděcí technické normy za účelem umožnění porovnatelnosti informací usilují o udržení jednotnosti formátů zpřístupnění s mezinárodními normami pro zpřístupňování informací.

Je-li to vhodné, mají formáty zpřístupnění formát tabulky.

2. Orgán EBA předloží Komisi návrhy prováděcích technických norem podle odstavce 1 do [30. července 2019].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat uvedené prováděcí technické normy v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

HLAVA II

TECHNICKÁ KRITÉRIA PRO TRANSPARENTNOST A ZPŘÍSTUPŇOVÁNÍ INFORMACÍ

Článek 435

Zpřístupnění informací o cílech a politikách řízení rizik

1. Instituce zpřístupní své cíle a politiky řízení rizik pro všechny jednotlivé kategorie rizik, včetně rizik uvedených v této hlavě, způsobem stanoveným v článcích 433a, 433b a 433c. Zpřístupňují se tyto informace:
 - a) strategie a procesy týkající se řízení uvedených kategorií rizik;
 - b) struktura a organizace příslušné funkce řízení rizik včetně informací o základě pravomocí, pravomocích a zodpovědnosti této funkce v souladu se zakládacími dokumenty a dokumenty týkajícími se řízení instituce;
 - c) rozsah a povaha systémů hlášení a měření rizik;
 - d) zásady pro zajištění a snižování rizika a strategie a postupy pro sledování trvalé efektivity zajištění a snižování rizika;
 - e) prohlášení schválené vedoucím orgánem o přiměřenosti opatření k řízení rizik příslušné instituce poskytující ujištění, že zavedené systémy řízení rizik jsou přiměřené s ohledem na profil a strategii instituce;
 - f) stručné prohlášení o riziku schválené vedoucím orgánem, které výstižně popisuje celkový rizikový profil příslušné instituce související se strategií podnikání. Toto prohlášení obsahuje:
 - i) klíčové ukazatele a údaje, které poskytnou externím zúčastněným stranám komplexní pohled na řízení rizik instituce, včetně toho, jak je rizikový profil instituce propojen s

- tolerancí rizik stanovenou vedoucím orgánem;
- ii) informace o transakcích uvnitř skupiny a transakcích se spřízněnými stranami, které mohou mít podstatný vliv na rizikový profil konsolidované skupiny.
2. InSTITUTE zpřístupňují dále uvedené informace týkající se systémů správy včetně pravidelných aktualizací prováděných minimálně jednou ročně způsobem stanoveným v článcích 433a, 433b a 433c:
- a) počet míst ve vedoucích orgánech společností zastávaných členy vedoucího orgánu;
 - b) politika nábory pracovníků pro výběr členů vedoucího orgánu a jejich skutečné znalosti, dovednosti a zkušenosti;
 - c) politika rozmanitosti s ohledem na výběr členů vedoucího orgánu, jeho cíle a příslušné specifické cíle stanovené v této politice a míru, v jaké bylo těchto obecných a specifických cílů dosaženo;
 - d) zda instituce zřídila zvláštní výbor pro rizika a kolikrát tento výbor zasedal;
 - e) popis toku informací o riziku pro vedoucí orgán.

Článek 436

Zpřístupnění informací o oblasti působnosti

Institute zpřístupňují dále uvedené informace týkající se oblasti působnosti požadavků tohoto nařízení:

- a) název instituce, pro kterou platí požadavky podle tohoto nařízení;
- b) sesouhlasení mezi konsolidovanými finančními výkazy vypracované v souladu s použitelným účetním rámcem a konsolidované finanční výkazy vypracované v souladu s požadavky ohledně regulativní konsolidace podle části první hlavy II oddílů 2 a 3. Toto sesouhlasení uvádí rozdíly mezi účetním a regulačním rozsahem konsolidace a právních subjektech zahrnutých v jednotlivých oblastech. Informace o právních subjektech zahrnutých v oblasti regulativní konsolidace uvádějí, zda jsou tyto subjekty plně nebo poměrně konsolidované a zda byly účasti v těchto právních subjektech odečteny od kapitálu;
- c) jakékoli současné nebo předpokládané podstatné věcné nebo právní překážky bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi mateřským podnikem a jeho dceřinými podniky;
- d) souhrnnou částku, o niž je skutečný kapitál nižší, než je požadováno, ve všech dceřiných podnicích nezahrnutých do konsolidace a název nebo názvy těchto dceřiných podniků;
- e) případně okolnosti, za nichž je využita odchylka podle článku 7 nebo postup

individuální konsolidace stanovený v článku 9.

*Článek 437
Zpřístupnění informací o kapitálu*

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich kapitálu:

- a) úplné sesouhlasení položek kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1, položek kapitálu tier 2 a filtrů a odpočtů uplatněných na kapitál instituce podle článků 32 až 35, 36, 56 a 66 a rozvahu v rámci auditované účetní závěrky instituce;
- b) popis hlavních rysů nástrojů kmenového kapitálu tier 1 a vedlejšího kapitálu tier 1 a nástrojů kapitálu tier 2 emitovaných institucí;
- c) podmínky všech nástrojů kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 v plném znění;
- d) odděleně zpřístupní informace o povaze a objemech:
 - i) každého obezřetnostního filtru uplatněného podle článků 32 až 35;
 - ii) každého odpočtu provedeného podle článků 36, 56 a 66;
 - iii) položek, které nebyly odečteny v souladu s články 47, 48, 56, 66 a 79;
- e) popis všech omezení uplatněných na výpočet kapitálu v souladu s tímto nařízením a nástrojů, obezřetnostních filtrů a odpočtů, na které se tato omezení použijí;
- f) provádí-li se výpočet kapitálových poměrů pomocí složek kapitálu určených na jiném základě, než který je stanoven v tomto nařízení, komplexní objasnění základu použitého pro výpočet těchto poměrů kapitálu.

*Článek 437a
Zpřístupnění informací o kapitálu a o požadavcích na způsobilé závazky*

Instituce, na něž se vztahují články 92a nebo 92b, zpřístupňují níže uvedené informace o svém kapitálu a způsobilých závazcích:

- a) složení jejich kapitálu a způsobilých závazků, jejich splatnost a hlavní vlastnosti;
- b) pořadí způsobilých závazků v hierarchii věřitelů;
- c) celková částka každé emise způsobilých závazků podle článku 72b a částka těchto emisí, jež je zahrnuta do položek způsobilých závazků v rámci limitů stanovených v čl. 72b odst. 3;
- d) celková částka vyloučených závazků podle čl. 72a odst. 2.

*Článek 438
Zpřístupnění kapitálových požadavků a rizikově vážených částek expozic*

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich souladu s článkem 92 tohoto nařízení a s článkem 73 směrnice 2013/36/EU:

- a) shrnutí přístupu institucí k hodnocení přiměřenosti jejich vnitřně stanoveného

- kapitálu vzhledem k současným a budoucím činnostem;
- b) složení dodatečných kapitálových požadavků na kmenový kapitál tier 1 na základě procesu přezkumu ze strany orgánu dohledu podle čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU;
 - c) na žádost příslušného orgánu výsledek interního postupu pro hodnocení kapitálové přiměřenosti instituce;
 - d) celkovou rizikově váženou částku expozice a odpovídající kapitálový požadavek stanovený v souladu s článkem 92, jež se rozdělí na jednotlivé kategorie rizik stanovené v části třetí, a případně také vysvětlení dopadu výpočtu kapitálu a rizikově vážených částek expozice vyplývajícího z uplatnění minimálních hodnot kapitálu a neuplatnění odpočtu položek od kapitálu.
 - e) rizikově vážené částky expozic pro jednotlivé kategorie specializovaných úvěrů uvedené v tabulce 1 v čl. 153 odst. 5 a pro kategorie kapitálových expozic stanovené v čl. 155 odst. 2;
 - f) hodnotu expozice a rizikově váženou částku expozice kapitálových nástrojů držených v jakékoli pojišťovně, zajišťovně nebo pojišťovací holdingové společnosti, které instituce při výpočtu svých kapitálových požadavků na individuálním, subkonsolidovaném a konsolidovaném základě neodečítají od kapitálu podle článku 49;
 - g) dodatečný kapitálový požadavek a poměr kapitálové přiměřenosti finančního konglomerátu vypočítané v souladu s článkem 6 směrnice 2002/87/ES a přílohou I uvedené směrnice, pokud jsou uplatněny metody 1 nebo 2 stanovené v uvedené příloze;
 - h) variace rizikově vážených částek expozic pro aktuální vykazovací období v porovnání s bezprostředně předcházejícím vykazovacím obdobím, ke kterým došlo k důsledku použití interních modelů, včetně uvedení klíčových faktorů vysvětlujících tyto variace;
 - i) pro instituce, které mají povolení k použití interních modelů, hypotetické rizikově vážené částky expozic, které by byly výsledkem použití příslušného standardizovaného postupu pro příslušné expozice.

Článek 439

Zpřístupnění informací o expozicích vůči úvěrovému riziku protistrany

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich expozice vůči úvěrovému riziku protistrany podle části třetí hlavy II kapitoly 6:

- a) popis metodiky použité k přiřazení interních kapitálových a úvěrových limitů pro úvěrové expozice protistrany včetně metod, které byly použity k přiřazení těchto

limitů k expozicím vůči ústředním protistranám;

- b) popis politik týkajících se záruk a jiných prostředků snížení úvěrového rizika, jako jsou politiky k zajištění kolaterálu a vytvoření úvěrových rezerv;
- c) popis politik týkajících se rizika pozitivní korelace ve smyslu článku 291;
- d) částka přijatého a poskytnutého odděleného a neodděleného kolaterálu podle typu kolaterálu, dále rozdělená na kolaterál použitý pro deriváty a SFT, a částka kolaterálu, kterou by instituce musela poskytnout v případě snížení jejího úvěrového ratingu;
- e) hrubá kladná tržní hodnota derivátových smluv a smluv SFT, prospěch ze započtení, započtená současná úvěrová expozice, kolaterál v držení instituce a čistá úvěrová expozice z derivátu podle typu derivátové transakce a transakce SFT. Pro účely tohoto písmene představuje započtená současná úvěrová expozice úvěrovou expozici týkající se derivátových transakcí a transakcí SFT po zohlednění prospěchu z právně vymahatelných dohod o započtení a opatření týkajících se kolaterálu,
- f) měření týkající se derivátových transakcí, hodnot expozice před a po dopadu snížení úvěrového rizika, jak je určeno pomocí metod stanovených v části třetí hlavě II kapitole 6 oddílech 3 až 6, podle toho, která metoda se použije, rozdělené na reprodukční náklady a potenciální budoucí součásti podle metod stanovených v části třetí hlavě II kapitole 6 oddílech 3, 4 a 5;
- g) v případě SFT hodnoty expozic před a po dopadu snížení úvěrového rizika, jak je určeno pomocí metod stanovených v části třetí hlavě II kapitole 4 a 6, podle toho, která metoda se použije.
- h) pomyslnou hodnotu zajišťovacích operací s úvěrovými deriváty a rozdělení současné úvěrové expozice podle druhů úvěrové expozice;
- i) pomyslné objemy a tržní hodnotu transakcí úvěrových derivátů. Transakce úvěrových derivátů se rozdělí na úvěrové deriváty použité pro účely vlastních úvěrových portfolií instituce a úvěrové deriváty použité pro účely zprostředkování, a podle typu produktu. V rámci jednotlivých typů produktů se transakce úvěrových derivátů dále rozdělí na zakoupené a prodané úvěrové zajištění;
- j) odhad ukazatele alfa, pokud příslušné orgány instituci povolily použití vlastního odhadu ukazatele alfa v souladu s čl. 284 odst. 9;
- k) pro instituce používající metody stanovené v části třetí hlavě I, kapitole 6 oddílech 4 až 5 objem jejich rozvahových a podrozvahových derivátových obchodů na základě výpočtu podle čl. 273a odst. 1, případně 2.

Článek 440
Zpřístupnění informací o proticyklických kapitálových rezervách

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se dodržování požadavku na proticyklickou kapitálovou rezervu podle hlavy VII kapitoly 4 směrnice 2013/36/EU:

- a) zeměpisné rozložení rizikově vážených částek expozic svých úvěrových expozic použitých jako základ pro výpočet proticyklické kapitálové rezervy;
- b) objem proticyklické kapitálové rezervy stanovený konkrétně pro danou instituci.

Článek 441
Zpřístupnění informací o ukazatelích globálního systémového významu

Instituce identifikované jako G-SVI v souladu s článkem 131 směrnice 2013/36/EU zveřejňují každoročně hodnoty ukazatelů použitých pro stanovení jejich hodnocení v souladu s identifikační metodikou podle uvedeného článku.

Článek 442
Zpřístupnění informací o expozicích vůči úvěrovému riziku a riziku rozmělnění

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich expozice vůči úvěrovému riziku a riziku rozmělnění:

- a) definice pojmů „po splatnosti“ a „znehodnocených“ používaných institucí pro účely účetnictví;
- b) popis přístupů a metod přijatých pro určení specifických a obecných úprav o úvěrové riziko;
- c) informace o částkách a kvalitě splácených a nesplácených expozic a expozic s úlevou, včetně souvisejícího nahromaděného znehodnocení, ustanovení a změn záporné tržní hodnoty v důsledku úvěrového rizika a částkách přijatého kolaterálu a finančních záruk;
- d) analýza stárnutí účetnictví expozic po splatnosti;
- e) hrubé a čisté účetní hodnoty splácených i nesplácených expozic, nahromaděné specifické a obecné navýšení úvěrového rizika a nahromaděné odpisy vůči těmto expozicím, jakož i jejich rozložení podle zeměpisné oblasti a typu odvětví;
- f) jakékoli změny v hrubých částkách nesplácených expozic, dluhových cenných papírů a podrozvahových expozic, přinejmenším včetně informací o počátečních a konečných zůstatcích těchto expozic, hrubých částkách jakýchkoli uvedených expozic, které již nejsou v selhání nebo které byly odepsány, a rozdělení úvěrových a dluhových cenných papírů podle zbytkové splatnosti.

Článek 443
Zpřístupnění informací o zatížených a nezatížených aktivech

Instituce zpřístupní informace o svých zatížených i nezatížených aktivech. Za tímto účelem použijí instituce účetní hodnoty podle kategorie expozice rozdělené podle kvality aktiva a celkovou částku účetní hodnoty, která je zatížená nebo nezatížená. Zpřístupnění informací o zatížených a nezatížených aktivech nezahrnuje zveřejnění nouzové pomoci v oblasti likvidity poskytnuté centrálními bankami ESCB.

Článek 444
Zpřístupnění informací o standardizovaném přístupu

Instituce, které provádějí výpočet objemů svých rizikově vážených expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 2, zpřístupňují za každou kategorii expozic stanovenou v článku 112 tyto informace:

- a) názvy určených externích ratingových agentur a exportních úvěrových agentur a důvody změn těchto určení v průběhu období zpřístupnění informací;
- b) kategorie expozic, pro které jsou jednotlivé externí ratingové agentury nebo exportní úvěrové agentury používány;
- c) popis postupu používaného k převodu úvěrových hodnocení emitenta a emise na položky, které nejsou součástí obchodního portfolia;
- d) přiřazení externího ratingu jednotlivých určených externích ratingových agentur nebo exportních úvěrových agentur rizikovým vahám, které odpovídají stupňům úvěrové kvality stanoveným v části třetí hlavě II kapitole 2, s ohledem na to, že tyto informace nemusí být zpřístupněny, pokud instituce splňuje standardní způsob přiřazování zveřejněný orgánem EBA;
- e) hodnoty expozic a hodnoty expozic po snižování úvěrového rizika přiřazené jednotlivým stupňům úvěrové kvality stanoveným v části třetí hlavě II kapitole 2, jakož i ty, které byly odečteny od kapitálu.

Článek 445
Zpřístupnění informací o expozicích vůči tržnímu riziku podle standardizovaného přístupu

Instituce, které provádějí výpočet svých kapitálových požadavků v souladu s částí třetí hlavou IV kapitolou 1a, zpřístupní informace o celkovém kapitálovém požadavku, kapitálových požadavcích pro měření metod založených na citlivosti, požadavku na riziko selhání a kapitálových požadavcích pro zbytková rizika pro následující nástroje:

- a) finanční nástroje jiné než sekuritizační nástroje držené v obchodním portfoliu, s rozdělením podle typu rizik a samostatně identifikovanými náklady na riziko selhání;
- b) sekuritizační nástroje nedoručené v portfoliu obchodování s korelací (CTP) se samostatně identifikovanými náklady na riziko úvěrového rozpětí a náklady na riziko selhání;

- c) sekuritizační nástroje držené v portfoliu obchodování s korelací (CTP) se samostatně identifikovanými náklady na riziko úvěrového rozpětí a náklady na riziko selhání.

Článek 446

Zpřístupnění informací o řízení operačního rizika

Instituce zpřístupní informace o řízení svého operačního rizika, včetně:

- a) celkových ztrát utrpěných v důsledku operačního rizika za posledních deset let, s historickými ztrátami rozdělenými podle jednotlivých let a samostatně identifikovanými částkami ztrát přesahujícími 1 milion EUR;
- b) počtu ztrát přesahujících 1 milion EUR, celkových částek souvisejících s těmito ztrátami za poslední tři roky a celkových částek pěti největších ztrát;
- c) ukazatelů a složek pro výpočet kapitálových požadavků, rozčleněné podle odpovídajících obchodních ukazatelů.

Článek 447

Zpřístupnění informací o klíčových ukazatelích

Instituce zpřístupní informace o následujících klíčových ukazatelích v podobě tabulky:

- a) složení svého kapitálu a své kapitálové požadavky vypočtené v souladu s článkem 92;
- b) celková částka expozice vůči riziku podle čl. 92 odst. 3;
- c) případně částka kmenového kapitálu tier 1, který musí instituce držet v souladu s čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU;
- d) svůj kombinované kapitálové rezervy, kterou musí instituce držet v souladu s kapitolou 4 hlavy VII směrnice 2013/36/EU;
- e) svůj pákový poměr vypočítaný v souladu s článkem 429;
- f) pro každé čtvrtletí příslušného období zpřístupnění informací svého ukazatele pokrytí likvidity průměr, případně průměry, vypočtený (vypočtené) v souladu s nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 na základě měsíčních hodnot;
- g) své stabilní čisté požadavky na financování vypočtené v souladu s článkem 428b;
- h) svůj kapitál a požadavky na způsobilé závazky vypočtené v souladu s články 92a a 92b a rozčleněné na úrovni každé skupiny řešící krizi, je-li to na místě.

Článek 448

Zpřístupnění informací o expozicích vůči úrokovému riziku u pozic nezahrnutých do obchodního portfolia

1. Ode dne [dva roky po vstupu nařízení pozměňujícího nařízení o kapitálových požadavcích v platnost] zpřístupní instituce následující kvantitativní a kvalitativní informace o riziku vznikajícím na základě potenciálních změn v úrokových mírách,

kteře ovlivňují ekonomickou hodnotu vlastního kapitálu a příjem z čistých úroků ze svých činností investičního portfolia podle článku 84 a čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU:

- a) změny v ekonomické hodnotě vlastního kapitálu vypočtené podle šesti scénářů náhlých a neočekávaných změn určených orgánem dohledu podle čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU pro stávající a předchozí období zpřístupnění informací;
- b) změny v příjmu z čistých úroků vypočtené podle šesti scénářů náhlých a neočekávaných změn určených orgánem dohledu podle čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU pro stávající a předchozí období zpřístupnění informací;
- c) popis klíčových modelovacích a parametrických předpokladů, kromě těch, které jsou uvedeny v odstavci 2 tohoto článku a v čl. 98 odst. 5a písm. b) směrnice 2013/36/EU, použité k výpočtu změn v ekonomické hodnotě vlastního kapitálu a v příjmech z čistých úroků podle písmen a) a b) tohoto odstavce;
- d) vysvětlení významnosti měř rizika zpřístupněných podle písmen a) a b) tohoto odstavce a všech významných variací těchto měř rizika od předchozího data podání zpráv;
- e) popis způsobu, kterým instituce definuje, měří, snižuje a řídí úroková rizika svých činností investičního portfolia pro účely přezkumu ze strany příslušných orgánů v souladu s článkem 84 směrnice 2013/36/EU, včetně:
 - i) popisu specifických měř rizika, které instituce používá k hodnocení změn ekonomické hodnoty vlastního kapitálu a svých příjmů z čistých úroků;
 - ii) popisu klíčových modelovacích a parametrických předpokladů použitých v interních systémech měření instituce, které by se odlišovaly od běžných modelovacích a parametrických předpokladů podle čl. 98 odst. 5a směrnice 2013/36/EU a odstavce 2 tohoto článku pro účely výpočtu změn ekonomické hodnoty vlastního kapitálu a svých příjmů z čistých úroků podle šesti scénářů náhlých a neočekávaných změn určených orgánem dohledu, včetně zdůvodnění těchto odlišností;
 - iii) popisu scénářů otřesů v úrokových mírách, které instituce používají k odhadu těchto úrokových rizik;
 - iv) rozpoznání vlivu zajištění proti těmto úrokovým rizikům, včetně interních zajištění, která splňují požadavky stanovené v čl. 106 odst. 3 tohoto nařízení;
 - v) přehledu toho, jak často k vyhodnocení těchto úrokových rizik

dochází;

- f) popis celkového řízení rizik a strategií snižování těchto rizik.
2. Odchylně od odstavce 1 se požadavky stanovené v odst. 1 písm. c) a písm. e) bodech i) až iv) neuplatní na instituce, které používají standardizovanou metodiku podle čl. 84 odst. 1 směrnice 2013/36/EU.
3. Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění běžných modelovacích a parametrických předpokladů, které instituce zohlední ve svých výpočtech příjmu z čistých úroků podle odst. 1 písm. b).

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [dvou let po vstupu pozměňujícího nařízení v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijmout regulační technické normy podle prvního pododstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 449

Zpřístupnění informací o expozicích vůči sekuritizovaným pozicím

Instituce, které počítají objem rizikově vážených expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 5 nebo kapitálové požadavky podle článku 337 nebo 338, zpřístupňují tyto informace, v případě potřeby odděleně pro činnosti obchodního a investičního portfolia:

- a) popis svých sekuritizačních a resekuritizačních činností, včetně svého řízení rizik a investičních cílů ve spojení s těmito činnostmi, jejich úlohy v sekuritizačních a resekuritizačních transakcích a rozsah, ve kterém jsou tyto transakce používány k přenosu úvěrového rizika sekuritizovaných expozic vůči třetím stranám;
- b) typy rizik, kterým jsou vystaveny ve svých sekuritizačních a resekuritizačních činnostech podle pořadí uspokojení pohledávek odpovídajících sekuritizačním pozicím, s rozlišením mezi:
 - i) riziky ponechanými v transakcích vlastního původu;
 - ii) riziky vzniklými ve spojení s transakcemi majícími původ u třetích stran.
- c) popis politiky instituce upravující používání zajištění a osobní zajištění ke snižování rizik držných sekuritizovaných a resekuritizovaných pozic, včetně identifikace protistran, které jsou zdrojem podstatného zajištění, podle druhu rizikové expozice;
- d) přístupy k výpočtu objemu rizikově vážených expozic, které instituce používá v souvislosti se svou sekuritizací včetně toho, jaký přístup se používá pro typ sekuritizované expozice;
- e) seznam sekuritizačních jednotek pro speciální účel, které spadají do následujících kategorií, s popisem jejich typů rozvahových a podrozvahových expozic vůči těmto jednotkám:

- i) sekuritizační jednotky pro speciální účel, které nabývají expozice mající původ v institucích;
 - ii) sekuritizační jednotky pro speciální účel sponzorované institucemi;
 - iii) sekuritizační jednotky pro speciální účel, pro něž instituce poskytují služby související se sekuritizací, například poradenství, obsluhu aktiv nebo služby správy;
 - iv) sekuritizační jednotky pro speciální účel v regulačním rozsahu konsolidace instituce;
- f) seznam všech právnických osob, o nichž instituce zpřístupnily informaci, že poskytly podporu v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 5;
- g) seznam právnických osob přidružených k institucím, které investují do sekuritizací majících původ v institucích nebo do sekuritizačních pozic vydaných sekuritizačními jednotkami pro speciální účel sponzorovanými institucemi;
- h) souhrn svých účetních zásad pro činnosti sekuritizace, včetně rozdílu mezi sekuritizačními a resekuritizačními pozicemi, je-li relevantní;
- i) názvy externích ratingových agentur použitých pro sekuritizace a druhy expozic v členění podle jednotlivých použitých agentur;
- j) případně popis metody interního hodnocení uvedené v části třetí hlavě II kapitole 5, včetně struktury interního procesu hodnocení a vztahu mezi interním hodnocením a externími ratingy odpovídající externí ratingové agentury zveřejněné v souladu s písmenem i), kontrolních mechanismů pro interní proces hodnocení včetně rozboru nezávislosti, odpovědnosti a přezkumu interního procesu hodnocení, druhů expozic, pro něž se interní proces hodnocení používá, a stresových faktorů používaných k určení úrovně úvěrového posílení;
- k) samostatně pro obchodní a investiční portfolio tyto informace:
 - i) aktuální objem nesplacených expozic sekuritizovaných institucí, odděleně pro tradiční a syntetické sekuritizace a sekuritizace, pro něž je instituce pouze sponzorem. Pro vyloučení pochyb zahrnují odkazy na sekuritizované expozice v tomto písmeni pouze ty sekuritizované expozice, ve vztahu k nimž instituce přenesly významné související úvěrové riziko v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 5;
 - ii) souhrnný objem aktiv čekajících na sekuritizaci;
 - iii) částku sekuritizovaných expozic a zaúčtované zisky a ztráty z prodeje pro aktuální období;

- l) samostatně pro obchodní a investiční portfolio tyto informace:
- i) agregovanou částku držených nebo zakoupených sekuritizačních pozic a související rizikově vážená aktiva a kapitálové požadavky, rozčleněné na tradiční a syntetické sekuritizace a na sekuritizační a resekuritizační expozice, a dále rozčleněné na smysluplný počet pásem rizikové váhy nebo kapitálových požadavků a to pro každý použitý přístup kapitálových požadavků;
 - ii) částku držených nebo zakoupených sekuritizačních pozic, rozčleněnou na tradiční a syntetické sekuritizace a na sekuritizační a resekuritizační expozice, jež jsou odečteny od kapitálu nebo jsou rizikově váženy na hodnotu 1250 %;
- m) u investičního portfolia s expozicemi sekuritizovanými institucemi částku sekuritizovaných znehodnocených aktiv nebo aktiv po splatnosti a ztráty zaúčtované institucí v aktuálním období, obojí v členění podle druhu expozice.

Článek 450

Zpřístupnění informací o zásadách odměňování

1. Instituce způsobem uvedeným v člancích 433a, 433b a 433c zpřístupní následující informace o svých zásadách odměňování a postupech v těch kategoriích personálu, jejichž profesionální činnosti mají podstatný dopad na rizikový profil institucí:
- a) informace o rozhodovacím procesu použitým pro stanovení zásad odměňování, jakož i počet zasedání hlavního orgánu instituce, jenž na odměňování dohlíží během příslušného účetního období, včetně případných informací o složení a mandátu výboru pro odměňování, o externím poradci, jehož služby byly využity při stanovování zásad odměňování, a úlohy příslušných zainteresovaných subjektů;
 - b) informace o spojení mezi odměnou personálu a jejich výkonností;
 - c) nejdůležitější charakteristiky systému odměňování, včetně informací o kritériích používaných k měření výkonnosti, o úpravách o riziko, zásadách pro oddálení nároku na pohyblivou složku odměny a kritériích pro jejich přiznání;
 - d) poměry mezi stálou a pohyblivou složkou odměny stanovené podle čl. 94 odst. 1 písm. g) směrnice 2013/36/EU;
 - e) informace o výkonnostních kritériích, na nichž je založeno přiznání nároku na akcie, opce nebo pohyblivé složky odměny;
 - f) hlavní parametry a zdůvodnění všech systémů pohyblivých složek odměny a dalších nepeněžních výhod;

- g) souhrnné kvantitativní informace o odměnách v členění podle oblastí podnikání;
- h) souhrnné kvantitativní informace o odměnách v členění na vrcholné vedení a na pracovníky, jejichž činnost má podstatný dopad na rizikový profil instituce, s uvedením:
 - i) výše odměn v účetním období v členění na pevnou odměnu, včetně fixních složek, a pohyblivou odměnu a počet příjemců;
 - ii) výše a forem udělených pohyblivých složek odměny, s rozdělením na hotovost, akcie, nástroje spojené s akciemi a další typy, samostatně pro část vyplacenou předem a oddálenou část;
 - iii) výše oddálené odměny udělené za předchozí výkonnostní období, s rozdělením na částky přiznané za dané účetní období a částky přiznané za následující roky;
 - iv) výše oddálené odměny přiznané za dané účetní období, která je v daném účetním období vyplacena a která je v důsledku úprav na základě výkonnosti snížena;
 - v) zaručená pohyblivá odměna udělená během daného účetního období a počet příjemců těchto odměn;
 - vi) platby odstupného přiznané v předchozích obdobích, které byly vyplaceny během daného účetního období;
 - vii) výše odstupného přiznaného během účetního období, rozděleného na část vyplacenou předem a oddálenou část, počet příjemců těchto plateb a nejvyšší platba, která byla udělena jedné osobě;
- i) počet osob, kterým byly v účetním období vyplaceny odměny ve výši 1 milionu EUR nebo více, v případě odměn pohybujících se mezi 1 milionem EUR a 5 miliony EUR v členění na pásma vyplacených odměn po 500 000 EUR a v případě odměn ve výši 5 milionů EUR a více v členění na pásma vyplacených odměn po 1 milionu EUR;
- j) na žádost příslušného členského státu nebo příslušného orgánu celkové odměny pro každého člena vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení;
- k) informace o tom, zda instituce využívá odchylky stanovené v čl. 94 odst. 3 směrnice 2013/36/EU.

Pro účely písmene k) uvede instituce, která takové odchylky využívá, zda tak činí na základě písmene a) nebo b) čl. 94 odst. 3 směrnice 2013/36/EU. Instituce rovněž uvedou, pro které zásady odměňování využívají odchylku (odchylky), počet

pracovníků, kteří mají z odchylky (odchylek) prospěch a celkovou hodnotu jejich odměn, rozdělenou na pevnou a pohyblivou složku odměny.

2. V případě velkých institucí se rovněž zpřístupní veřejnosti kvantitativní informace o odměňování orgánu kolektivního řízení instituce podle tohoto článku, s rozlišením výkonných a nevýkonných členů.

Instituce dodržují požadavky stanovené v tomto článku způsobem, který odpovídá jejich velikosti, vnitřní organizaci a povaze, rozsahu a složitosti jejich činností, aniž je dotčena směrnice 95/46/ES.

Článek 451

Zpřístupnění informací o pákovém poměru

1. Instituce zpřístupňují níže uvedené informace o jejich pákovém poměru vypočteném podle článku 429 a jejich řízení rizika nadměrné páky:
 - a) pákový poměr a způsob, jak instituce uplatňuje čl. 499 odst. 2 a 3;
 - b) rozčlenění celkové míry expozice a sesouhlasení celkové míry expozice s důležitými informacemi zpřístupněnými ve zveřejněné účetní závěrce;
 - c) případně objem odúčtovaných položek ve svěřenské správě podle čl. 429a odst. 1 písm. h);
 - d) popis postupů použitých k řízení rizika nadměrné páky;
 - e) popis faktorů, které měly vliv na pákový poměr během období, kterého se zpřístupněný pákový poměr týká.
2. Úvěrové instituce se zaměřením na veřejný rozvoj ve smyslu čl. 429a odst. 2 zpřístupní pákový poměr bez úprav míry expozice vůči pákovému poměru určených v souladu s čl. 429 odst. 8.

Článek 451a

Zpřístupnění informací o požadavcích na likviditu pro úvěrové instituce a systémové investiční podniky

1. Úvěrové instituce a systémové investiční podniky zpřístupní informace o svém ukazateli krytí likviditou, ukazateli čistého stabilního financování a řízení rizik likvidity v souladu s tímto článkem.
2. Úvěrové instituce a systémové investiční podniky zpřístupní následující informace týkající se jejich ukazatele krytí likviditou, vypočítaného v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61³¹:
 - a) průměr, případně průměry svého ukazatele krytí likviditou na základě

³¹ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 1).

- měsíčních hodnot pro každé čtvrtletí příslušného období zpřístupnění informací;
- b) celková částka, po uplatnění příslušných srážek, vysoce kvalitních likvidních aktiv zahrnutých do rezervy v oblasti likvidity v souladu s hlavou II nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 a popis složení této rezervy v oblasti likvidity;
 - c) přehled odtoku a přítoku likvidity a čistého odtoku likvidity vypočítaného v souladu s hlavou III nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61.
3. Úvěrové instituce a systémové investiční podniky zpřístupní následující informace týkající se jejich ukazatele čistého stabilního financování vypočítaného v souladu s hlavou IV části šesté tohoto nařízení:
- a) čtvrtletní hodnoty svého ukazatele čistého stabilního financování vypočítaného v souladu s kapitolou 2 hlavy IV části šesté tohoto nařízení pro každé čtvrtletí příslušného období zpřístupnění informací;
 - b) přehled požadovaného stabilního financování vypočítaného v souladu s kapitolou 4 hlavy IV části šesté tohoto nařízení;
 - c) přehled dostupného stabilního financování vypočítaného v souladu s kapitolou 3 hlavy IV části šesté tohoto nařízení;
4. Úvěrové instituce a systémové investiční podniky zpřístupní informace o opatřeních, systémech, procesech a strategiích zavedené k identifikování, měření, správě a monitorování rizika likvidity v souladu s článkem 86 směrnice 2013/36/EU.

HLAVA III

KVALIFIKAČNÍ POŽADAVKY PRO POUŽÍVÁNÍ URČITÝCH NÁSTROJŮ NEBO METODIK

Článek 452

Zpřístupnění informací o použití přístupu IRB k úvěrovému riziku

1. Instituce, které vypočítávají hodnoty rizikově vážené expozice podle přístupu IRB vůči úvěrovému riziku, zpřístupní následující informace:
 - a) povolení příslušných orgánů pro přístup nebo schválený přechod;
 - b) pro každou kategorii expozice uvedenou v článku 147 procento hodnoty celkové expozice každé kategorie expozice podle standardního přístupu uvedeného v části třetí hlavě II kapitole 2, nebo přístupu IRB uvedeného v části třetí hlavě II kapitole 2, stejně jako část každé kategorie expozice podle plánu zavedení. V případech, kdy instituce obdržely povolení používat pro výpočet částek rizikově vážené expozice vlastní LGD a konverzní faktory, zpřístupní samostatně procento celkové expozice pro každou kategorii podle tohoto povolení. Pro účely tohoto písmene instituce použijí hodnotu expozice definovanou v článku 166;
 - c) vysvětlení a přezkum:
 - i) struktury a procesu interních systému hodnocení, hlavní vlastnosti schválených modelů a vztahy mezi interním a externím hodnocením;
 - ii) použití interních odhadů ze strany instituce pro jiné účely, než je výpočet objemu rizikově vážených expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 3;
 - iii) postupu řízení a uznávání systémů snižování úvěrového rizika;
 - iv) úlohy funkcí použitých pro vývoj, schválení a následné změny modelů úvěrového rizika;
 - v) rozsahu a hlavního obsahu hlášení souvisejících s modely úvěrového rizika.
 - d) případně následující informace týkající se každé kategorie expozice podle článku 147:
 - i) své rozvahové hodnoty expozice;
 - ii) své podrozvahové hodnoty expozice před a po uplatnění příslušného konverzního faktoru;
 - iii) své rozvahové a podrozvahové hodnoty expozice po uplatnění

- příslušného snížení úvěrového rizika;
- iv) v případech, kdy instituce obdržely povolení používat pro výpočet částek rizikově vážené expozice vlastní LGD a konverzní faktory, hodnoty expozice uvedené v bodech i), ii) a iii), na něž se uvedené povolení vztahuje.
 - e) popis jakéhokoliv modelového parametru nebo vstupu, který je relevantní pro pochopení rizikového vážení pro dostatečně reprezentativní počet stupňů dlužníka;
 - f) popis faktorů, které měly dopad na ztrátu za předchozí období zpřístupnění informací;
 - g) odhady institucí oproti skutečným výsledkům za delší období, se samostatným zpřístupněním těchto údajů:
 - i) odhady ztrát vůči skutečným ztrátám pro každou kategorii expozice, samostatně pro expozice v selhání i mimo selhání, s příslušnými informacemi za pozorované období použité pro zpětné testování a ukazatele použité ke stanovení skutečných ztrát. Informace podle tohoto písmene se zpřístupní pro každou kategorii retailových expozic podle odst. 2 písm. d) za dostatečně dlouhé období tak, aby bylo možné provést smysluplné vyhodnocení procesů interního ratingu pro každou kategorii;
 - ii) odhady PD vůči skutečné míře selhání pro každou kategorii expozice, se samostatným zpřístupněním rozsahu PD, průměru PD, počtu dlužníků na konci předchozího období zpřístupnění informací a během daného období zpřístupnění, počet dlužníků v selhání včetně nových dlužníků v selhání a roční průměr historické míry selhání;
 - iii) pro instituce používající vlastní odhady LGD nebo konverzní faktory, výsledky LGD a konverzních faktorů vůči odhadům poskytnutým ve zpřístupněných kvantitativních posouzeních rizik podle tohoto článku.

2. Zpřístupnění podle odst. 1 písm. c) se provede odděleně pro následující kategorie expozice:

- a) ústřední vlády a centrální banky;
- b) instituce;
- c) podnikové, včetně MSP, specializovaných úvěrů a zakoupených podnikových

- pohledávek;
- d) retailové expozice, za každou kategorií expozic, kterým odpovídají různé korelace v čl. 154 odst. 1 až 4; a
 - e) akcie.

Článek 453

Zpřístupnění informací o použití technik snižování úvěrového rizika

Instituce uplatňující techniky snižování úvěrového rizika zpřístupňují tyto informace:

- a) zásady a procesy používání rozvahového a podrozvahového započtení s uvedením rozsahu, v jakém instituce rozvahové započtení využívají;
- b) oceňování a řízení způsobilého kolaterálu;
- c) popis používaných hlavních druhů kolaterálu;
- d) v případě záruk a úvěrových derivátů použitých jako zajištění úvěrového rizika hlavní druhy ručitelů a protistran u úvěrových derivátů a jejich úvěruschopnost;
- e) použité zajištění úvěrového rizika a analýzy jakékoliv koncentrace, která může účinnému úvěrovému zajištění zabránit;
- f) v případě institucí, které vypočítávají objem rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB, celkovou hodnotu expozice nekrytou žádným způsobilým zajištěním úvěrového rizika a celkovou hodnotu expozice krytou způsobilým zajištěním úvěrového rizika po použití koeficientů volatility. Zpřístupnění podle tohoto písmene se provádí samostatně pro každou kategorii expozice a pro každý z přístupů pro kategorii akciových expozic stanovenou v článku 155;
- g) v případě institucí, které vypočítávají objem rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB, zajištěnou částku expozic, které jsou kryty způsobilým zajištěním úvěrového rizika. Zpřístupnění podle tohoto písmene se provádí samostatně pro každou kategorii expozice;
- h) odpovídající konverzní faktor a snížení úvěrového rizika související s expozicí a dopad technik snižování úvěrového rizika se substitučním účinkem a bez něj;
- i) v případě institucí, které vypočítávají objem rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu, hodnotu rizikově vážené expozice a poměr mezi touto hodnotou rizikově vážené expozice a hodnotou expozice po použití odpovídajícího konverzního faktoru a snížení úvěrového rizika související s expozicí. Zpřístupnění podle tohoto písmene se provádí samostatně pro každou kategorii expozice;
- j) v případě institucí, které vypočítávají objem rizikově vážených expozic podle přístupu IRB, hodnotu rizikově vážené expozice před a po zaúčtování dopadu snížení úvěrového rizika na úvěrové deriváty. V případech, kdy instituce obdržely povolení

používat pro výpočet částek rizikově vážené expozice vlastní LGD a konverzní faktory, provedou zpřístupnění podle tohoto písmene samostatně pro kategorie expozice, na něž se uvedené povolení vztahuje.

Článek 454

Zpřístupnění informací o použití pokročilých přístupů k měření operačního rizika

Instituce, které pro výpočet kapitálových požadavků k operačnímu riziku používají přístupy stanovené v článcích 321 až 324, zpřístupňují popis použití pojištění a jiných mechanismů převodu rizika pro účely snižování uvedeného rizika.

Článek 455

Použití interních modelů pro tržní riziko

1. Instituce, které mají v souladu s článkem 325ba od svého příslušného orgánu povolení používat k výpočtu požadavků na vlastní kapitál pro tržní rizika své interní modely, zpřístupní informace o rozsahu, hlavních charakteristikách a klíčových volbách modelování různých interních modelů používaných k výpočtu hodnot expozice vůči riziku pro použité hlavní modely na konsolidované úrovni v souladu s částí první hlavou II. Uvedené instituce vysvětlí, v jakém rozsahu tyto interní modely představují všechny modely použité na konsolidované úrovni.
2. Stanoví-li tak článek 104b, zpřístupní instituce individuálně pro hlavní útvar oddělení a na agregovaném základě pro zbývající obchodní útvary tyto informace:
 - a) nejvyšší, nejnižší a střední hodnotu za období podávání zpráv pro tyto položky:
 - i) míru neomezeného očekávaného nedostatku, jak je určeno v čl. 325ba odst. 2 písm. a);
 - ii) kapitálové požadavky pro tržní rizika, které by byly vypočteny v souladu s kapitolou 1a této hlavy, pokud by instituce neobdržely svolení používat pro odpovídající obchodní útvar své interní modely, jak je stanoveno v čl. 325ba odst. 2 písm. b).
 - b) pro modely očekávaného nedostatku:
 - i) počet překročení hodnot při zpětném testování za posledních 250 pracovních dní;
 - ii) počet porušení připsování zisků a ztrát za posledních 12 měsíců;
3. Instituce samostatně zpřístupní informace o následujících prvcích kapitálového požadavku, jak je uvedeno v článku 325bb:
 - a) míra neomezeného očekávaného nedostatku pro nejnovější míry rizika; a
 - b) průměr měr rizika za předchozích 12 týdnů pro každý z těchto parametrů:
 - i) míra rizika očekávaného nedostatku;

- ii) míra rizika zátěžového scénáře pro rizikové faktory, které nelze modelovat;
- iii) kapitálový požadavek pro riziko selhání;
- iv) mezisoučet měr uvedených v bodech i), ii) a iii) v průměru za 12 týdnů; mezisoučet obsahuje příslušný multiplikátor;
- v) celkový kapitálový požadavek.“

117) V článku 456 se doplňuje nové písmeno k), které zní:

„k) změny požadavků na zpřístupňování informací stanovených v hlavách II a III části osmé, zohledňující vývoj nebo změny mezinárodních norem pro zpřístupňování informací.“

118) Článek 460 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Komise je zmocněna k přijetí aktu v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 s cílem podrobně rozvést obecný požadavek uvedený v čl. 412 odst. 1. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle tohoto odstavce vychází z položek, jež mají být oznámeny podle části šesté hlavy II a podle přílohy III, stanoví, za jakých okolností musí příslušné orgány nařídit úvěrovým institucím konkrétní úroveň přítoku a odtoku s cílem pokrýt konkrétní rizika, kterým jsou tyto instituce vystaveny, a respektuje prahové hodnoty uvedené v odstavci 2.

Komise je zmocněna k přijetí aktu v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 s cílem změnit nebo nahradit nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 pro účely použití čl. 8 odst. 3, článků 411, 412, 413, 416, 419, 422, 425, 428a, 428f, 428g, 428k až 428n, 428p, 428r, 428s, 428t, 428v až 428ad, 428af, 428ag a 451a tohoto nařízení.“

b) doplňuje se nový odstavec 3, který zní:

„3. Komise je zmocněna k přijetí aktu v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 s cílem změnit seznam produktů nebo služeb stanovených v čl. 428f odst. 2, pokud má za to, že aktiva a závazky přímo spojené s jinými produkty nebo službami splňují podmínky stanovené v čl. 428f odst. 1.

Komise přijme akt v přenesené pravomoci podle prvního pododstavce do [tří let po datu použitelnosti ukazatele čistého stabilního financování, jak je stanoveno v hlavě IV části šesté].“

119) Za článek 473 se vkládá nový článek 473a, který zní:

*„Článek 473a
Zavedení mezinárodních standardů účetního výkaznictví IFRS 9*

1. Do [datum použitelnosti tohoto článku + 5 let] mohou instituce, které připravují své účetnictví v souladu s mezinárodními účetními standardy přijatými v souladu s

postupem stanoveným v čl. 6 odst. 2 nařízení (ES) č. 1606/2002, ke svému kmenovému kapitálu tier 1 přičíst částku vypočtenou v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, vynásobenou příslušným faktorem stanoveným v odstavci 3.

2. Částka uvedená v odstavci 1 se vypočítá jako výše dvanáctiměsíčních očekávaných úvěrových ztrát stanovených v souladu s bodem 5.5.5 nařízení Komise (EU) 2016/...⁽³²⁾ a výše opravné položky na ztrátu z finančních nástrojů rovnající se očekávaným ztrátám za dobu trvání stanoveným v souladu s bodem 5.5.3 nařízení Komise (EU) 2016/... (1).
3. Při výpočtu částky podle odstavce 1 se použijí tyto faktory:
 - a) 1 v období od [datum použitelnosti tohoto článku] do [datum použitelnosti tohoto článku + 1 rok – 1 den];
 - b) 0,8 v období od [datum použitelnosti tohoto článku + 1 rok] do [datum použitelnosti tohoto článku + 2 roky – 1 den];
 - c) 0,6 v období od [datum použitelnosti tohoto článku + 2 roky] do [datum použitelnosti tohoto článku + 3 roky – 1 den];
 - d) 0,4 v období od [datum použitelnosti tohoto článku + 3 roky] do [datum použitelnosti tohoto článku + 4 roky – 1 den];
 - e) 0,2 v období od [datum použitelnosti tohoto článku + 4 roky] do [datum použitelnosti tohoto článku + 5 let – 1 den].

Při zpřístupňování informací o svém kapitálu zahrnou instituce částku přičtenou ke svému kmenovému kapitálu tier 1 v souladu s odstavcem 1.“

120) Článek 493 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„Ustanovení o velkých expozicích uvedená v člancích 387 až 403 se nevztahují na investiční podniky, jejichž hlavní podnikatelskou činností je výhradně poskytování investičních služeb nebo provádění investičních činností ve vztahu k finančním nástrojům stanoveným v oddíle C bodech 5, 6, 7, 9, 10 a 11 přílohy I směrnice 2014/65/EU a na něž se nevztahovala k 31. prosinci 2006 směrnice Rady 93/22/EHS ze dne 10. května 1993 o investičních službách v oblasti cenných papírů.“

- b) doplňují se nové odstavce 4 a 5, které znějí:

„4. Odchylně od článku 395 mohou příslušné orgány povolit institucím, aby se vystavily vlivům jedné z expozic uvedených v čl. 400 odst. 1 písm. a), c), d), e) denominované a financované v měně jakéhokoliv členského státu, a to až do následujících hodnot a poté, co vezmou v úvahu vliv snížení úvěrového rizika v

³² Nařízení Komise (EU) 2016/... ze dne 2016, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 (Úř. věst. L ,, s.).

souladu s články 399 až 403:

- a) 100 % kapitálu tier 1 instituce do 31. prosince 2018;
- b) 75 % kapitálu tier 1 instituce do 31. prosince 2019;
- c) 50 % kapitálu tier 1 instituce do 31. prosince 2020.

5. Expozice uvedené v čl. 400 odst. 1 písm. a), c), d), e), denominované a financované v měně jakéhokoliv členského státu, jejichž vlivům byly instituce vystaveny před 22. listopadem 2016, jsou z uplatňování článku 395 vyňaty.“

121) Článek 494 se nahrazuje tímto:

„Článek 494

Přechodná ustanovení – požadavek na kapitál a způsobilé závazky

1. Odchylně od článku 92a platí, že instituce označené jako subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo jsou součástí G-SVI, musí od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2021 vždy splňovat následující požadavky na kapitál a způsobilé závazky:
 - a) rizikový poměr 16 %, představující kapitál a způsobilé závazky instituce vyjádřené jako procento celkové částky rizikové expozice vypočtené podle čl. 92 odst. 3 a 4;
 - b) nerizikový poměr 6 %, představující kapitál a způsobilé závazky instituce vyjádřené jako procento celkové míry expozic podle čl. 429 odst. 4.
2. Odchylně od čl. 72b odst. 3 platí, že od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2021 činí rozsah, v němž mohou být nástroje způsobilých závazků podle čl. 72b odst. 3 zahrnuty do položek způsobilých závazků, 2,5 % celkové částky rizikové expozice vypočtené v souladu s čl. 92 odst. 3 a 4.

122) Za článek 494 se vkládá nový článek 494a, který zní:

„Článek 494a

Zachování právních účinků emisí jednotky pro speciální účel

1. Odchylně od článku 52 se do 31. prosince 2021 kapitálové nástroje neemitované přímo institucí kvalifikují jako nástroje vedlejšího kapitálu tier 1, pouze jsou-li splněny všechny tyto podmínky:
 - a) podmínky stanovené v čl. 52 odst. 1, kromě podmínky vyžadující, aby nástroje byly přímo emitovány institucí;
 - b) nástroje jsou emitovány prostřednictvím subjektu zahrnutého do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;
 - c) výnosy jsou okamžitě, bez omezení a v podobě, která splňuje podmínky stanovené v tomto odstavci, k dispozici instituci.
2. Odchylně od článku 63 se do 31. prosince 2021 kapitálové nástroje neemitované

přímo institucí, respektive podřízené půjčky nezískané přímo institucí, kvalifikují jako nástroje kapitálu tier 2, pouze jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) podmínky stanovené v čl. 63 odst. 1, kromě podmínky vyžadující, aby nástroje byly přímo emitovány institucí;
- b) nástroje jsou emitovány, případně podřízené půjčky získány, prostřednictvím subjektu zahrnutého do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;
- c) výnosy jsou okamžitě, bez omezení a v podobě, která splňuje

123) Článek 497 se nahrazuje tímto:

„Článek 497

Kapitálové požadavky pro expozice vůči ústředním protistranám

1. Pokud ústřední protistrana ze třetí země požádá o uznání v souladu s článkem 25 nařízení (EU) č. 648/2012, mohou instituce považovat tuto ústřední protistranu za způsobilou ústřední protistranu počínaje datem, kdy byla podána její žádost o uznání orgánu ESMA, a do jednoho z těchto dat:
 - a) pokud Komise ve vztahu k třetí zemi, v níž je daná ústřední protistrana usazena, již přijala prováděcí akt podle čl. 25 odst. 6 nařízení (EU) č. 648/2012 a tento akt vstoupil v platnost, dva roky po datu podání žádosti;
 - b) pokud Komise ve vztahu k třetí zemi, v níž je daná ústřední protistrana usazena, dosud nepřijala prováděcí akt podle čl. 25 odst. 6 nařízení (EU) č. 648/2012, nebo v případech, kdy uvedený akt dosud nevstoupil v platnost, dřívější z těchto dvou dat:
 - i) dva roky po datu vstupu prováděcího aktu v platnost;
 - ii) pět let po datu podání žádosti.
2. Do uplynutí lhůt uvedených v odstavci 1 platí, že pokud ústřední protistrana zmíněná v uvedeném odstavci nemá fond pro riziko selhání a nesjedнала si s členy svého clearingového systému závazné smluvní ujednání, které jí umožňuje zcela nebo zčásti využívat počáteční marži přijatou od členů svého clearingového systému, jako by se jednalo o předfinancované příspěvky, instituce nahradí příslušný vzorec pro výpočet kapitálového požadavku K_i) uvedeného v čl. 308 odst. 2 tímto:

$$K_{CM_i} = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM_i}; 8\% \cdot 2\% \cdot IM_i \right\}$$

kde:

i = index označující člena clearingového systému;

IM_i = počáteční marže složená členem clearingového systému i ústřední protistraně;

IM = celková částka počáteční marže sdělené instituci ústřední protistranou v souladu s čl. 89 odst. 5a nařízení (EU) č. 648/2012.“.

124) V čl. 498 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Ustanovení o kapitálových požadavcích uvedená v tomto nařízení se nevztahují na investiční podniky, jejichž hlavní podnikatelskou činností je výhradně poskytování investičních služeb nebo provádění investičních činností ve vztahu k finančním nástrojům uvedeným v bodech 5, 6, 7, 9, 10 a 11 oddílu C přílohy I směrnice 2014/65/EU, na které se k 31. prosinci 2006 nevztahovala směrnice 93/22/EHS.“.

125) Ustanovení čl. 499 odst. 3 se ruší.

126) Článek 501 se nahrazuje tímto:

*„Článek 501
Úpravy expozic vůči malým a středním podnikům*

1. Částky rizikově vážených expozic vůči malým a středním podnikům se upraví v souladu s těmito vzorci:

iv) pokud $E' \leq 1\,500\,000$ EUR, $RW^* = RW \cdot 0,7612$;

v) pokud $E' > 1\,500\,000$ EUR, $RW^* = \min \{RW; 1\,500\,000 \text{ EUR}\} \cdot 0,7612 + \max \{0; RW - 1\,500\,000\} \cdot 0,85$;

kde:

RW^* = upravená částka rizikově vážené expozice vůči malým a středním podnikům;

E' = celková částka, kterou dlužník nebo ekonomicky spjatá skupina dlužníků dluží instituci a mateřským podnikům a jejich dceřiným podnikům, včetně jakékoli expozice v selhání, ale s výjimkou pohledávek nebo podmíněných pohledávek zajištěných nemovitostmi určenými k bydlení;

RW = částka rizikově vážené expozice vůči malým a středním podnikům vypočtená v souladu s hlavou II částí II a tímto článkem.

2. Pro účely tohoto článku:

- a) expozice vůči malým a středním podnikům jsou zahrnuty buď do kategorie retailových nebo podnikových expozic, nebo do kategorie expozic zajištěných nemovitostmi. Expozice v selhání jsou vyloučeny;
- b) malé a střední podniky se rozumí ve smyslu doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků³³. Z kritérií uvedených v článku 2 přílohy uvedeného doporučení se zohlední pouze

³³ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

roční obrat.“

127) Vkládají se nové články 501a, 501b a 501c, které znějí:

„Článek 501a

Úpravy kapitálových požadavků na úvěrové riziko pro expozice vůči subjektům, které provozují nebo financují fyzické struktury nebo zařízení, systémy a sítě, které poskytují nebo podporují základní veřejné služby

1. Kapitálové požadavky na úvěrové riziko vypočtené v souladu s hlavou II částí III se vynásobí faktorem 0,75, splňuje-li expozice tato kritéria:
 - a) expozice je zahrnuta do kategorie firemních aktiv nebo do kategorie specializovaných úvěrů, s vyloučením expozic v selhání;
 - b) expozice je vůči subjektu, který byl vytvořen specificky pro financování nebo provozování fyzických struktur nebo zařízení, systémů a sítí, které poskytují nebo podporují základní veřejné služby;
 - c) primárním zdrojem splácení závazku je příjem vytvářený aktivy, která jsou financována, nikoliv nezávislá schopnost širšího obchodního podniku;
 - d) dlužník může splnit své finanční závazky i za krizových podmínek, jež jsou relevantní pro riziko projektu;
 - e) hotovostní toky, které dlužník generuje, jsou předvídatelné a pokrývají všechny budoucí splátky úvěru během doby trvání úvěru;
 - f) riziko refinancování expozice je nízké nebo je přiměřeně sníženo;
 - g) smluvní ujednání poskytují věřitelům vysoký stupeň ochrany, včetně následujícího:
 - i) v případech, kdy výnosy dlužníka nejsou financovány platbami od velkého počtu uživatelů, zahrnují smluvní ujednání ustanovení, která účinně chrání věřitele před ztrátami v důsledku ukončení projektu stranou, která souhlasí s nákupem zboží nebo služeb poskytovaných dlužníkem;
 - ii) dlužník má dostatečné rezervní fondy plně financované v hotovosti, nebo jiná finanční opatření s vysoce hodnocenými ručiteli pro pokrytí požadavků na rezervní mimořádné fondy a pracovní kapitál v průběhu životnosti aktiv uvedených v písmeni b) tohoto odstavce;
 - iii) věřitelé mají významnou míru kontroly nad aktivy a příjmem generovanými dlužníkem;
 - iv) věřitelé požívají zajištění v rozsahu povoleném příslušnými právními předpisy v aktivech a smlouvách kriticky důležitých

- pro infrastrukturní podnikání nebo mají alternativní mechanismy pro zajištění svých pozic;
 - v) vlastní kapitál je v zástavě u věřitelů, takže ti mohou v případě selhání převzít kontrolu nad subjektem;
 - vi) použití čistých peněžních toků z provozní činnosti po provedení povinných plateb z projektu pro jiné účely než na obsluhu dluhových závazků je omezeno;
 - vii) existují smluvní omezení možnosti subjektu vykonávat činnosti, které mohou být na újmu věřitelů, včetně toho, že bez souhlasu stávajících věřitelů nelze vydat nové dluhové nástroje;
 - h) závazek je nadřazený všem ostatním nárokům, kromě zákonných nároků a nároků derivátových protistran;
 - i) je-li dlužník ve fázi výstavby, musí kapitálový investor, případně skupina kapitálových investorů jako celek, je-li jich více, splňovat tato kritéria:
 - i) kapitáloví investoři mají historii úspěšně dozorovaných infrastrukturních projektů, finanční sílu a příslušnou odbornou způsobilost,
 - ii) kapitáloví investoři mají nízké riziko selhání, případně z jejich selhání vyplývá pro dlužníka nízké riziko podstatných ztrát,
 - iii) jsou zavedeny odpovídající mechanismy pro sladění zájmů kapitálových investorů se zájmy věřitelů;
 - j) dlužník má odpovídající ochranná opatření pro zajištění dokončení projektu podle dohodnuté specifikace, rozpočtu nebo data dokončení, a to včetně silných záruk dokončení;
 - k) jsou-li operační rizika podstatná, jsou náležitě řízena;
 - l) dlužník používá ověřenou technologii a konstrukci;
 - m) byla získána všechna nezbytná povolení a oprávnění;
 - n) dlužník používá deriváty pouze pro účely snížení rizika.
2. Pro účely odst. 1 písm. e) se generované hotovostní toky nepovažují za předvídatelné, pokud podstatná část výnosů nesplňuje tyto podmínky:
- a) je splněno jedno z těchto kritérií:
 - i) příjmy se odvíjejí od disponibilního množství;
 - ii) na příjmy se vztahuje regulace míry návratnosti;
 - iii) na příjmy se vztahuje smlouva o povinnosti úhrady bez ohledu na realizaci odběru;
 - iv) úroveň produkce nebo využívání a cena nezávisle splňují jedno

z těchto kritérií:

- jsou regulovány,
 - jsou smluvně stanoveny,
 - v důsledku nízkého rizika poptávky jsou dostatečně předvídatelné;
- b) v případech, kdy výnosy dlužníka nejsou financovány platbami od velkého počtu uživatelů, musí být stranou, která souhlasí s nákupem zboží nebo služeb poskytovaných dlužníkem, jeden z těchto subjektů:
- i) ústřední vláda, regionální vláda nebo místní orgán;
 - ii) subjekt zajišťující veřejné služby, jenž má úvěrové hodnocení externí ratingové agentury se stupněm úvěrové kvality nejméně 3;
 - iii) podnikový subjekt, jenž má úvěrové hodnocení externí ratingové agentury se stupněm úvěrové kvality nejméně 3;
 - iv) subjekt, jenž je nahraditelný bez významné změny výše a načasování příjmů.
3. Instituce poskytují příslušným orgánům každých 6 měsíců zprávu o celkové částce expozic vůči subjektům s infrastrukturními projekty, vypočtené v souladu s tímto článkem.
4. Komise do [tří let po vstupu v platnost] podá zprávu o dopadu kapitálových požadavků stanovených v tomto nařízení na úvěry pro subjekty s infrastrukturními projekty a tuto zprávu předloží Evropskému parlamentu a Radě, případně spolu s legislativním návrhem.
5. Pro účely odstavce 4 podá orgán EBA Komisi zprávu o:
- a) analýze vývoje trendů a podmínek na trzích pro úvěry a financování infrastrukturních projektů za období uvedené v odstavci 4;
 - b) analýze efektivní rizikovosti subjektů uvedených v odst. 1 písm. b) za celý ekonomický cyklus;
 - c) konzistenci kapitálových požadavků stanovených v tomto nařízení s výsledky analýzy podle písmen a) a b).

Článek 501b

Kapitálové požadavky pro tržní rizika

1. Do [datum použitelnosti + 3 roky] platí, že instituce, které k výpočtu kapitálových požadavků pro tržní rizika používají přístupy stanovené v kapitolách 1a a 1b hlavy IV části třetí, vynásobí své kapitálové požadavky pro tržní rizika vypočtená podle těchto přístupů faktorem 65 %.

2. Orgán EBA monitoruje vhodnost úrovně kapitálových požadavků pro tržní rizika vypočtených v souladu s přístupy stanovenými v kapitolách 1a a 1b hlavy IV části třetí institucemi v Unii a do [datum použitelnosti + 2 roky] podá Komisi zprávu o příležitosti změnit kalibraci těchto přístupů. Tato zpráva posoudí minimálně následující:
- a) u nejběžnějších finančních nástrojů přiřazených obchodnímu portfoliu institucí v Unii to, zda je úroveň kapitálových požadavků pro tržní rizika vypočtených institucemi v souladu s přístupem stanoveným v kapitole 1a hlavy IV části třetí nadměrná ve srovnání s kapitálovými požadavky pro tržní rizika vypočtenými institucemi v souladu s přístupem stanoveným v čl. 325 odst. 1 písm. a).
 - b) u nejběžnějších finančních nástrojů přiřazených obchodnímu portfoliu institucí v Unii to, zda je úroveň kapitálových požadavků pro tržní rizika vypočtených institucemi v souladu s přístupem stanoveným v kapitole 3 hlavy IV části třetí, nadměrná ve srovnání s kapitálovými požadavky pro tržní rizika vypočtenými institucemi v souladu s přístupem stanoveným v kapitole 7 hlavy IV části třetí.
 - c) u nejběžnějších finančních nástrojů přiřazených obchodnímu portfoliu institucí v Unii, zda je úroveň kapitálového požadavku pro tržní rizika vypočteného institucemi v souladu s přístupem stanoveným v kapitole 2 hlavy IV části třetí nadměrná ve srovnání s úrovní kapitálového požadavku pro tržní rizika vypočteného institucemi v souladu s přístupem stanoveným v kapitole 3 hlavy IV části třetí.
3. Komise je zmocněna do tří let po datu použitelnosti přístupů stanovených v kapitolách 1a a 1b hlavy IV části třetí přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 tohoto nařízení s cílem prodloužit použitelnost zacházení podle odstavce 1 nebo změnit faktor podle uvedeného odstavce, pokud je to považováno za vhodné, přičemž zohlední zprávu podle odstavce 2, mezinárodní vývoj v oblasti regulace a specifickou finančních a kapitálových trhů v Unii.
4. Nedojde-li k přijetí aktu v přenesené pravomoci podle předchozího odstavce ve stanoveném časovém rámci, použitelnost zacházení podle odstavce 1 skončí.

Článek 501c

Výjimka pro investiční podniky jiné než systémové investiční podniky

Investiční podniky, které nejsou systémovými investičními podniky ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 139, mohou i nadále používat ustanovení tohoto nařízení použitelná k datu [jeden den před datem vstupu pozměňujícího nařízení v platnost], pokud uvedené investiční podniky oznámí svůj záměr použít tento článek relevantnímu příslušnému orgánu nejpozději do [pevně stanoveného data před datem použitelnosti].

Článek 501d

Výjimka pro požadavky na podávání zpráv

Odchylně od článků 99, 100, 101, 394, 415 a 430 se mohou instituce rozhodnout nepodávat během období od data použitelnosti tohoto nařízení do data první úhrady uvedené v každé technické normě podle uvedených článků informace ve formátu specifikovaném ve vzorech obsažených v prováděním nařízení (EU) č. 680/2014, pokud tyto vzory nebyly aktualizovány tak, aby odrážely ustanovení tohoto nařízení.“.

128) Článek 507 se nahrazuje tímto:

„Článek 507 Velké expozice

Orgán EBA monitoruje používání výjimek stanovených v čl. 390 odst. 6, čl. 400 odst. 1 a čl. 400 odst. 2 a do [jednoho roku po vstupu pozměňujícího nařízení v platnost] podá Komisi zprávu, která posoudí kvantitativní dopad, který by mělo odstranění těchto výjimek nebo stanovení limitu jejich používání. Zpráva pro každou výjimku stanovenou v uvedených člancích zejména posoudí:

- a) počet velkých expozic vyňatých v každém členském státu;
- b) počet institucí, které využívají výjimku, v každém členském státu;
- c) agregovaný počet expozic vyňatých v každém členském státu.“;

129) V článku 510 se doplňují nové odstavce 4 až 7, které znějí:

„4. Orgán EBA monitoruje hodnotu požadovaného stabilního financování k pokrytí rizik financování, která jsou spojena s derivátovými smlouvami uvedenými v příloze II a úvěrovými deriváty v horizontu jednoho roku pro ukazatel čistého stabilního financování, zejména budoucí rizika financování pro tyto smlouvy, jak je stanoveno v čl. 428u odst. 2 a čl. 428x odst. 2 až 4, a do [dvou let po datu použitelnosti ukazatele čistého stabilního financování podle hlavy IV části šesté] podá Komisi zprávu o příležitosti přijmout opatření s větší citlivostí vůči riziku. Tato zpráva posoudí minimálně následující:

- a) přiměřenost použití standardizovaného přístupu pro měření expozic protistrany vůči úvěrovému riziku, jak je stanoveno v oddíle 3 kapitoly 6 hlavy II části třetí, nebo jeho prvků, k výpočtu rizika budoucího financování pro derivátové smlouvy;
- b) příležitost rozlišovat mezi derivátovými smlouvami s maržemi a bez marží;
- c) příležitost odstranit nebo nahradit požadavek stanovený v čl. 428u odst. 2 a v čl. 428x odst. 2 až 4;
- d) příležitost změnit ve větší šíři zacházení s derivátovými smlouvami ve výpočtu ukazatele čistého stabilního financování, jak je stanoveno v článku 428d, čl. 428k odst. 3, čl. 428u odst. 2, čl. 428x odst. 2 až 4, čl. 428af písm. a) a b) a čl. 428ag odst. 3, s cílem lépe zachytit rizika financování spojená s těmito

smlouvami v horizontu jednoho roku ukazatele čistého stabilního financování;

- e) dopad navržených změn výše stabilního financování vyžadované pro derivátové smlouvy institucí;

5. Komise je zmocněna k přijetí aktu v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 s cílem změnit zacházení s derivátovými smlouvami uvedenými v příloze II a s úvěrovými deriváty pro výpočet ukazatele čistého stabilního financování, jak je stanoveno v hlavě IV části šesté, pokud to považuje za vhodné s ohledem na dopad stávajícího zacházení na ukazatel čistého stabilního financování institucí, a lépe zohlednit riziko financování spojené s těmito transakcemi v horizontu jednoho roku ukazatele čistého stabilního financování. Pro tento účel Komise vezme v úvahu zprávu podle odstavce 4, veškeré mezinárodní normy, které mohou být vypracovány na mezinárodních fórech, a rozmanitost bankovního sektoru Unie.

Komise přijme akt v přenesené pravomoci podle prvního pododstavce do [tří let po datu použitelnosti ukazatele čistého stabilního financování, jak je stanoven v hlavě IV části šesté].

Nedojde-li k přijetí aktu v přenesené pravomoci podle prvního pododstavce nebo k potvrzení ze strany Komise ohledně přesnosti zacházení s derivátovými smlouvami uvedenými v příloze II a s úvěrovými deriváty pro účely výpočtu ukazatele čistého stabilního financování do [tří let po datu použitelnosti ukazatele čistého stabilního financování, jak je stanoveno v hlavě IV části šesté], použije se požadavek stanovený v čl. 28x odst. 2 tohoto nařízení na všechny instituce a všechny derivátové smlouvy uvedené v příloze II a na úvěrové deriváty bez ohledu na jejich charakteristiky, a použitelnost ustanovení čl. 428u odst. 2 a čl. 428x odst. 3 a 4 skončí.

6. Orgán EBA monitoruje hodnotu stabilního financování potřebného pro pokrytí rizik financování spojených se zajištěnými úvěrovými transakcemi a transakcemi kapitálového trhu, včetně aktiv přijatých nebo poskytnutých v rámci těchto transakcí, a pro nezajištěné transakce se zbytkovou splatností méně než šest měsíců u finančních zákazníků, a do [dvou let po datu použitelnosti ukazatele čistého stabilního financování, jak je stanoveno v hlavě IV části šesté] podá Komisi zprávu o přiměřenosti tohoto zacházení. Tato zpráva posoudí minimálně následující:

- a) příležitost použít vyšší nebo nižší faktory stabilního financování pro zajištěné úvěrové transakce a transakce kapitálového trhu u finančních zákazníků a nezajištěné úvěrové transakce se zbytkovou splatností méně než šest měsíců u finančních zákazníků, aby bylo lépe zohledněno jejich riziko financování v horizontu jednoho roku ukazatele čistého stabilního financování a možné efekty nákazy mezi finančními zákazníky;
- b) příležitost použít zacházení stanovené v čl. 428s písm. b) na zajištěné úvěrové transakce a transakce kapitálového trhu kolateralizované jinými druhy aktiv;
- c) příležitost použít faktory stabilního financování pro podrozvahové položky

použité pro zajištěné úvěrové transakce a transakce kapitálového trhu jako alternativu pro zacházení stanovené v čl. 428q odst. 3;

- d) přiměřenost asymetrického zacházení mezi závazky se zbytkovou splatností kratší než šest měsíců, poskytovaných finančními zákazníky, na něž se vztahuje faktor dostupného stabilního financování 0 % podle čl. 428k odst. 2 písm. c) a aktivy majícími původ v transakcích se zbytkovou splatností kratší než šest měsíců s finančními zákazníky, na něž se vztahuje faktor požadovaného stabilního financování 5 % nebo 10 % podle čl. 428s písm. b) a čl. 428u písm. a) a b);
- e) dopad zavedení vyšších nebo nižších faktorů požadovaného stabilního financování pro zajištěné úvěrové transakce a transakce kapitálového trhu, obzvláště se zbytkovou splatností méně než šest měsíců s finančními zákazníky, na tržní likviditu aktiv přijatých jako kolaterál v těchto transakcích, obzvláště u státních a podnikových dluhopisů;
- f) dopad navržených změn na výši stabilního financování požadovanou pro transakce uvedených institucí, obzvláště pro zajištěné úvěrové transakce a transakce kapitálového trhu se zbytkovou splatností méně než šest měsíců s finančními zákazníky, kde byly jako kolaterál těchto transakcí přijaty státní dluhopisy.

7. Komise je zmocněna k přijetí aktu v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 s cílem změnit zacházení se zajištěnými úvěrovými transakcemi a s transakcemi kapitálového trhu, včetně aktiv přijatých nebo poskytnutých v těchto transakcích, a zacházení s nezajištěnými transakcemi se zbytkovou splatností kratší než šest měsíců s finančními zákazníky pro výpočet ukazatele čistého stabilního financování, jak je stanoveno v hlavě IV části šesté, pokud to považuje za vhodné s ohledem na dopad stávajícího zacházení na ukazatel čistého stabilního financování institucí, a lépe zohlednit riziko financování spojené s těmito transakcemi v horizontu jednoho roku ukazatele čistého stabilního financování. Pro tento účel Komise vezme v úvahu zprávu podle odstavce 6, veškeré mezinárodní normy vypracované na mezinárodních fórech a rozmanitost bankovního sektoru Unie.

Komise přijme akt v přenesené pravomoci podle prvního pododstavce do [tří let po datu použitelnosti ukazatele čistého stabilního financování, jak je stanoven v hlavě IV části šesté].

Nedojde-li k přijetí aktu v přenesené pravomoci podle prvního pododstavce nebo k potvrzení ze strany Komise ohledně přesnosti zacházení se zajištěnými úvěrovými transakcemi a s transakcemi kapitálového trhu, včetně aktiv přijatých nebo poskytnutých v těchto transakcích, a zacházení s nezajištěnými transakcemi se zbytkovou splatností kratší než šest měsíců s finančními zákazníky do [tří let po datu použitelnosti ukazatele čistého stabilního financování, jak je stanoveno v hlavě IV části šesté], zvýší se faktory požadovaného stabilního financování použité na

transakce podle čl. 428s písm. b) a čl. 428u písm. a) a b) na 10 %, respektive 15 %.“.

130) Článek 511 se zrušuje.

131) Vkládá se nový článek 519a, který zní:

*„Článek 519a
Kapitálové požadavky pro tržní rizika*

1. Orgán EBA podá Komisi do [pěti let po vstupu tohoto nařízení v platnost] zprávu o vhodnosti:
 - a) metodik používaných institucemi k výpočtu citlivostí pro účely výpočtu kapitálových požadavků pro tržní rizika se standardizovaným přístupem, jak je uvedeno v kapitole 1a hlava IV části třetí;
 - b) použití zjednodušeného standardizovaného přístupu podle čl. 325 odst. 1 písm. c) hlavy IV části třetí, k výpočtu požadavků na vlastní kapitál pro tržní rizika;
 - c) posouzení modelovatelnosti rizikových faktorů podle článku 325bf;
 - d) podmínek článku 325bg, které definují shodu s požadavky na zpětné testování.

Na základě tohoto návrhu může Komise předložit legislativní návrh změny tohoto nařízení.
2. Zpráva uvedená v odst. 1 písm. a) vezme v úvahu:
 - a) rozsah, v němž je používání citlivostí zdrojem variability v kapitálových požadavcích pro tržní rizika, vypočítaných institucemi pomocí standardizovaného přístupu;
 - b) rozsah, v němž by další specifikace v předpokladech cenových modelů použitých pro výpočet citlivostí byly výhodné pro zajištění přiměřenosti kapitálových požadavků pro tržní rizika;
3. Zpráva uvedená v odst. 1 písm. b) vezme v úvahu:
 - a) zda může být zjednodušený standardizovaný přístup zachován a překalibrován k dosažení srovnatelné úrovně kapitálových požadavků jako metody;
 - b) zda může být zjednodušený standardizovaný přístup nahrazen jinou novou zjednodušenou metodou pro výpočet kapitálových požadavků pro tržní rizika s ohledem na vývoj mezinárodní regulace, se současným zajištěním, aby jakákoli nová zjednodušená metoda pro výpočet kapitálových požadavků pro tržní rizika institucím, které jsou způsobilé k jejímu uplatňování, nevytvářela další nepatřičnou složitost.
4. Zpráva uvedená v odst. 1 písm. c) vezme v úvahu podmínku podle čl. 325bf odst. 1 písm. b) a to, zda je v souladu s horizontem likvidity rizikového faktoru.

5. Zpráva uvedená v odst. 1 písm. d) vezme v úvahu:
- a) rozsah, v němž může být hodnota v riziku nahrazena vhodnější mírou rizika pro účely zpětného testování míry rizika vypočtené pro modelovatelné rizikové faktory, a jak by v takovém případě byly na základě vhodnější míry rizika redefinovány multiplikační faktory;
 - b) zda je výjimka podle čl. 325bg odst. 8 vhodná.“.
- 132) V části desáté se doplňuje hlava IIa, která zní:

„Hlava IIa Provádění pravidel

„Článek 519b
Nástroj pro dodržování pravidel

1. Orgán EBA vypracuje elektronický nástroj, který institucím usnadní dodržování pravidel stanovených tímto nařízením a směrnicí 2013/36/EU, jakož i regulačních technických norem, prováděcích technických norem, pokynů a vzorů přijatých k provedení tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU.
 2. Nástroj uvedený v odstavci 1 každé instituci umožní minimálně následující:
 - a) rychle identifikovat odpovídající ustanovení, které musí dodržet, vzhledem k velikosti a obchodnímu modelu instituce;
 - b) sledovat změny provedené v právních předpisech a v souvisejících prováděcích ustanoveních, pokynech a vzorech.“
- 133) Příloha II se mění podle přílohy tohoto nařízení.

Článek 2
Změny nařízení (EU) č. 648/2012

Nařízení (EU) č. 648/2012 se mění takto:

- 134) V článku 50a se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Ústřední protistrana vypočítá hypotetický kapitál (K_{CCP}) takto:

$$K_{CCP} = \sum_i EAD_i \cdot RW \cdot \text{kapitálový poměr}$$

kde:

i = index označující člena clearingového systému;

EAD_i = míra expozice ústřední protistrany vůči členovi clearingového systému i , včetně vlastních transakcí člena clearingového systému s ústřední protistranou, transakcí klienta zajištěných členem clearingového systému a všech hodnot kolaterálu v držení ústřední protistrany, včetně předfinancovaných příspěvků fondu pro riziko selhání člena clearingového systému, vůči těmto transakcím, týkajícím se ocenění na konci období pro regulační výkazy, předtím, než se vymění výzva ke konečné dodatkové úhradě marže pro uvedený den;

RW = riziková váha 20 %;

kapitálový poměr = 8 %.“

135) Článek 50b se nahrazuje tímto:

*„Článek 50b
Obecná pravidla pro výpočet K_{CCP} “*

Pro účely výpočtu K_{CCP} podle čl. 50a odst. 2 platí následující:

a) ústřední protistrany vypočítají hodnotu expozic, které mají vůči členům svého clearingového systému, takto:

- i) pro expozice vyplývající ze smluv a transakcí uvedených v čl. 301 odst. 1 písm. a) a c) nařízení (EU) č. 575/2013 vypočtou ústřední protistrany hodnotu v souladu s metodou stanovenou v oddíle 3 kapitoly 6 hlavy II části třetí uvedeného nařízení s použitím rizikového období marže 10 pracovních dní;
- ii) pro expozice vyplývající ze smluv a transakcí uvedených v čl. 301 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 575/2013 vypočtou ústřední protistrany hodnotu (EAD_i) podle tohoto vzorce:

$$EAD_i = \max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\}$$

kde:

i = index označující člena clearingového systému;

$EBRM_i$ = hodnota expozice před snižováním rizika, jež se rovná hodnotě expozice ústřední protistrany vůči členovi clearingového systému i , která vyplývá ze všech smluv a transakcí s tímto členem, vypočtená bez zohlednění kolaterálu složeného tímto členem clearingového systému;

IM_i = počáteční marže složená členem clearingového systému i ústřední protistraně;

DF_i = předfinancovaný příspěvek fondu pro riziko selhání člena clearingového systému i .

Všechny hodnoty ve vzorci v prvním pododstavci tohoto písmene se vztahují k ocenění ke konci dne předtím, než se vymění výzva ke konečné dodatkové úhradě marže pro uvedený den.

- iii) pro situace podle poslední věty druhého pododstavce čl. 301 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 vypočítají ústřední protistrany hodnotu transakcí podle první věty uvedeného pododstavce podle vzorce v písm. a) bodu ii) tohoto článku a stanoví $EBRM_i$ v souladu s částí třetí hlavou V uvedeného nařízení.

Pro účely písm. a) bodů i) a ii) tohoto článku se výjimka stanovená v čl. 285 odst. 3 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013 nepoužije.

Pro účely písm. a) bodu ii) tohoto článku použije ústřední protistrana pro výpočet hodnoty expozice metodu stanovenou v článku 223 nařízení (EU) č. 575/2013 s regulačními koeficienty volatility stanovenými v článku 224 uvedeného nařízení.

- b) pro instituce spadající do oblasti působnosti nařízení (EU) č. 575/2013 jsou skupiny transakcí se započtením stejné jako ty, které jsou definovány v čl. 272 bodě 4) uvedeného nařízení;
 - c) ústřední protistrana, jež má expozice vůči jedné nebo více ústředním protistranám, s těmito expozicemi zachází, jako by se jednalo o expozice vůči členům clearingového systému, a zahrne veškeré marže nebo předfinancované příspěvky přijaté od těchto ústředních protistran do výpočtu K_{CCP} ;
 - d) ústřední protistrana, jež má se členy svého clearingového systému závazné smluvní ujednání, které jí umožňuje využít počáteční marži přijatou od členů svého clearingového systému zcela nebo z části, jako by se jednalo o předfinancované příspěvky, považuje uvedenou počáteční marži za předfinancovaný příspěvek pro účely výpočtu v odstavci 1, a nikoli za počáteční marži;
 - e) pokud je kolaterál držen proti účtu obsahujícímu víc než jeden druh smluv a transakcí podle čl. 301 odst. 1, přidělí ústřední protistrany počáteční marži poskytnutou jejich členy clearingového systému, případně klienty, úměrně k EAD odpovídajících druhů smluv a transakcí vypočítanou v souladu s písmenem a), aniž by ve výpočtu vzaly v úvahu počáteční marži;
 - f) ústřední protistrany, jež mají víc než jeden fond pro riziko selhání, provedou výpočet pro každý fond pro riziko selhání samostatně;
 - g) pokud člen clearingového systému poskytuje clearingové služby klientům a transakce a kolaterál klientů tohoto člena clearingového systému jsou drženy na samostatných podúčtech vlastního obchodování daného člena clearingového systému, provedou ústřední protistrany výpočet EAD_i pro každý podúčet samostatně a vypočtou celkovou hodnotu EAD_i člena clearingového systému jako součet hodnot EAD podúčtů klientů a EAD podúčtu vlastního obchodování člena clearingového systému;
 - h) pro účely písmene f) platí, že pokud hodnota DF_i není rozdělena mezi podúčty klientů a podúčty vlastního obchodování člena clearingového systému, přiřadí ústřední protistrany hodnotu DF_i na každý podúčet podle odpovídajícího zlomku, který má počáteční marže daného podúčtu vůči celkové počáteční marži složené členem clearingového systému nebo na účet člena clearingového systému;
 - i) ústřední protistrany neprovedou výpočet v souladu s čl. 50a odst. 2, pokud fond pro riziko selhání pokrývá pouze hotovostní transakce.“.
- (3) V čl. 50c odst. 1 se zrušují písmena d) a e).
 - (4) V článku 50d se zrušuje písmeno c).
 - (5) V článku 89 se odstavec 5a nahrazuje tímto:

„5a. Během přechodného období stanoveného v článku 497 nařízení (EU) č. 575/2013 ústřední protistrana podle uvedeného článku zahrne do informací, které podává v souladu s čl. 50c odst. 1 tohoto nařízení, celkovou částku počáteční marže ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 140 nařízení (EU) č. 575/2013, kterou obdržela od svých členů clearingového systému, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

- a) ústřední protistrana nemá fond pro riziko selhání;
- b) ústřední protistrana nemá se svými členy clearingového systému závazná ujednání, která jí umožňují použít počáteční marži obdrženou od uvedených členů clearingového systému zcela nebo zčásti, jako by se jednalo o předfinancované příspěvky.“

Článek 3

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Toto nařízení se použije ode dne [dva roky po datu vstupu v platnost], a to s těmito výjimkami:
 - a) ustanovení o zavedení nových požadavků na kapitál a způsobilé závazky v bodu 4) písm. b), bodech 7) až 9) a 12) až 40) se použijí ode dne 1. ledna 2019;
 - b) ustanovení v bodu 119) týkající se změn článku 473a nařízení (EU) č. 575/2013 se použijí ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne

Za Evropský parlament

předseda

Za Radu

předseda / předsedkyně